

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

СОРОК ЧЕТВЕРТИЙ З'ЇЗД КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

18–19 червня 2011 року

Стенографічний звіт

КИЇВ
2011

УДК 329.15(477)(06)"2011.06.18/19"
ББК 66.61(4Укр)л0
С65

Редакційна колегія:

П.М.Симоненко (голова), Г.К.Крючков,
В.М.Оплачко, Г.Г.Пономаренко, В.П.Харченко

С65 **Сорок четвертий з'їзд Комуністичної партії
України, 18–19 червня 2011 р. Стенографічний
звіт/ Редкол.: П.М.Симоненко (голова) та ін. —
К., ТОВ «Друкарня «Бізнесполіграф»
2011 — 368 с.**

ISBN 978-966-1645-54-6

Засідання перше

(18 червня 2011 року, ранкове)

Київ, Міжнародний центр культури і мистецтв. 10 година ранку. Появу в президії першого секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії України П.М. Симоненка учасники з'їзду зустрічають бурхливими оплесками.

П.М.Симоненко. Шановні товариші делегати! Шановні гості з'їзду!

На Сорок четвертий з'їзд Комуністичної партії України обрано 696 делегатів. Прибули і зареєструвалися 668 делегатів.

За дорученням Центрального Комітету партії вношу пропозицію роботу з'їзду розпочати. Хто за цю пропозицію, прошу підняти тимчасові посвідчення. Спасибі. Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає.

Сорок четвертий з'їзд Комуністичної партії України оголошую відкритим. (Тривалі оплески).

На з'їзд запрошені члени Центрального Комітету і Центральної Контрольної Комісії, не обрані делегатами, секретарі обкомів, міськкомів, райкомів партії, народні депутати України, редактори партійних газет, перші секретарі регіональних комітетів ЛКСМУ. Серед запрошених представники громадських організацій лівого спрямування, наукової, творчої, технічної інтелігенції. На з'їзді акредитовано понад 70 кореспондентів засобів масової інформації, в тому числі зарубіжних.

З особливим задоволенням повідомляю, що на запрошення Центрального Комітету Компартії України на з'їзд прибули представники ряду зарубіжних комуністичних і робітничих партій. А саме:

– Комуністичної партії Азербайджану — Курбанов Рауф Муслімович, голова партії (оплески);

– Партії праці Бельгії — Жан Вельманс, представник Національної Ради партії (оплески);

– Комуністичної партії Білорусі — Атаманов Георгій Петрович, секретар ЦК партії (оплески);

- Комуністичної партії Болгарії — Готчев Генчо Тенев, член Політбюро партії (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Бразилії — Надя Кампеао, член ЦК партії, президент партії у штаті Сан-Паулу (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Британії — Джон Фостер, секретар Центрального Комітету партії з міжнародних питань (о п л е с к и);
- Комуністичної партії В'єтнаму — делегація, яку очолює Вионг Тхиа Фонг, заступник глави відділу зовнішніх відносин ЦК партії (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Греції — Елісеос Вагенас, член Центрального Комітету, завідуючий міжнародним відділом ЦК партії (о п л е с к и);
- Єдиної комуністичної партії Грузії — Тимур Піпіа, секретар ЦК партії (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Ізраїлю — Афу Аджбарія, член Політбюро партії (о п л е с к и);
- Партії італійських комуністів — Луїджі Марино, член Національного Бюро партії з економічних питань (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Казахстану — Шамін Василь Іванович, секретар ЦК партії (о п л е с к и);
- Прогресивної партії трудового народу Кіпру (АКЕЛ) — Георг Лоукаїдес, член Політбюро ЦК партії, глава бюро міжнародних відносин (о п л е с к и);
- Трудової партії Кореї — Кім Хек Чер, Повноважний міністр Посольства Корейської Народно-Демократичної Республіки в Російській Федерації та в Україні за сумісництвом (о п л е с к и);
- Комуністичної партії Куби — Карбальо Фелікс Леон, Надзвичайний і Повноважний посол Республіки Куба в Україні (о п л е с к и);
- Народно-революційної партії Лаосу — Сомпхон Ситялин, Надзвичайний і Повноважний Посол Лаоської Народно-Демократичної Республіки в Російській Федерації та в Україні за сумісництвом (о п л е с к и);
- Соціалістичної партії Латвії — Артур Рубікс, член Сейму, заступник голови депутатської фракції «Центр згоди», член групи Сейму з міжпарламентського співробітництва з Україною (о п л е с к и);
- Ліванської комуністичної партії — Сафія Жаміль Мохаммед, член Центрального Комітету і міжнародного відділу ЦК партії (о п л е с к и);
- Соціалістичного народного фронту Литви — Біланс Карліс Янович, заступник голови фронту (о п л е с к и);
- Партії праці Мексики — Хав'єр Гутьєррез Рейєс, член Центрального Комітету, член комісії з міжнародних відносин ЦК партії (о п л е с к и);

– Партії комуністів Республіки Молдова — делегація, яку очолює Мунтян Юрій Вікторович, виконавчий секретар ЦК партії (о п л е с к и);

– Придністровської комуністичної партії — Хоржан Олег Олегович, голова Центрального Комітету партії, депутат Верховної Ради Придністровської Молдавської Республіки (о п л е с к и);

– Комуністичної партії Російської Федерації — делегація, яку очолює Зюганов Геннадій Андрійович, голова Центрального Комітету партії, керівник фракції КПРФ у Державній Думі Російської Федерації, голова Ради СКП — КПРС (б у р х л и в і т р и в а л і о п л е с к и);

– Сирійської комуністичної партії — Муханна Джбара, член Центрального Комітету партії (о п л е с к и);

– Комуністичної партії Словаччини — делегація, яку очолює Йозеф Грдлічка, голова партії (о п л е с к и);

– Французької комуністичної партії — Жозе Кордон, член міжнародного департаменту партії, відповідальний за європейський напрям (о п л е с к и);

– Соціалістичної робітничої партії Хорватії — Владимир Капуралін, віце-президент партії, відповідальний за міжнародні зв'язки (о п л е с к и). Представляє також Комуністичну партію Сербії, Комуністичну партію Македонії, Союз комуністів Боснії і Герцеговини, Комуністичну партію Чорногорії (о п л е с к и);

– Комуністичної партії Богемії і Моравії (Чехія) — Юрій Машталка, заступник голови партії, депутат Європейського парламенту (о п л е с к и).

Всесвітню федерацію профспілок на нашому з'їзді представляє Ігор Уритікоетсхеа, член Ради Президії Всесвітньої федерації профспілок (о п л е с к и).

На з'їзді присутній Тайсаєв Казбек Куцукович — перший заступник голови Ради Союзу комуністичних партій — Комуністичної партії Радянського Союзу (СКП — КПРС), перший секретар Північно-Осетинського рескому КПРФ (о п л е с к и).

Дозвольте мені, товариші делегати, щиро і сердечно привітати наших дорогих зарубіжних гостей — представників комуністичних, робітничих та інших прогресивних партій і рухів. Ваша участь у роботі нашого з'їзду, шановні гості, — переконливе свідчення того, що ідеї соціалізму, миру, правди, добра і соціальної справедливості непереможні, вони надихають мільйони людей в усьому світі на боротьбу за свої права і свободу.

Ми розцінюємо вашу участь у роботі нашого з'їзду також як визнання високого авторитету Компартії України — бойового загону міжнародного революційного руху.

Від імені комуністів України запевняю вас, що в боротьбі за інтереси трудящих ви завжди можете розраховувати на нашу інтернаціональну

солідарність, активну підтримку і дійову допомогу, на єдність наших революційних дій.

Бажаємо вам плідної роботи на нашому з'їзді! (Б у р х л и в і о п л е с к и).

Шановні товариші делегати!

На нашому з'їзді присутні зарубіжні дипломати:

– Величко Валентин Володимирович — Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Білорусь в Україні (о п л е с к и);

– Хо Дак Мінх Нгуєт — Надзвичайний і Повноважний Посол Соціалістичної Республіки В'єтнам в Україні (о п л е с к и);

– Йон Стевіле — Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Молдова в Україні (о п л е с к и);

– Гайсам Машфедж — радник Надзвичайного і Повноважного Посла Сирійської Арабської Республіки в Україні (о п л е с к и);

– Воробйов Андрій Володимирович — радник-посланник Посольства Російської Федерації в Україні (о п л е с к и);

– Мовсесян Дживан Людвигович — міністр-посланник Посольства Республіки Вірменія в Україні (о п л е с к и);

– Емануель Берар — перший секретар Посольства Французької Республіки в Україні (о п л е с к и);

– Кристина Марфі — прес-аташе Посольства Угорської Республіки в Україні (о п л е с к и).

Товариші делегати!

Переходимо до формування керівних органів з'їзду — Президії, Секретаріату, Редакційної, Мандатної та Лічильної комісій.

Пропозиції щодо складу цих органів були погоджені на нараді представників делегацій Кримської республіканської, обласних, Київської та Севастопольської міських партійних організацій. Ці пропозиції роздані делегатам з'їзду і вносяться на ваш розгляд.

Вношу пропозицію розглянути питання про Президію з'їзду. Чи є у делегатів зауваження або заперечення до запропонованого кількісного і персонального складу Президії? Немає. Ставлю пропозицію на голосування.

Хто за те, щоб обрати запропонованих товаришів до складу Президії з'їзду партії, прошу делегатів проголосувати тимчасовими повідченнями.

Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає.

Президія обирається одногосно.

ПРЕЗИДІЯ З'ЇЗДУ

АЛЕКСАНДРОВСЬКА Алла Олександрівна	— член Президії Центрального Комітету, перший секретар Харківського обкому Компартії України, народний депутат України
АЛЕКСЄЄВ Ігор Вікторович	— другий секретар Центрального Комітету Компартії України, народний депутат України
БАБИЧ Вікторія Володимирівна	— член Центрального Комітету, перший секретар Охтирського міськкому Компартії України Сумської області
БАБУРІН Олексій Васильович	— член Президії Центрального Комітету, перший секретар Запорізького обкому Компартії України, народний депутат України
БОНДАРЧУК Іван Афанасійович	— член Вінницького обкому Компартії України, Герой Соціалістичної Праці, кандидат економічних наук, професор
БУЙКО Георгій Володимирович	— секретар Центрального Комітету Компартії України
БУРМА Віталій Адамович	— член Центрального Комітету, перший секретар Володимирецького райкому Компартії України Рівненської області, голова КП «Володимирецький агробуд»
ГОЛУБ Олександр Володимирович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, головний редактор газети «Комуніст», народний депутат України
ГОРЩАР Світлана Олександрівна	— член бюро Любешівського райкому Компартії України Волинської області, заступник головного лікаря районної лікарні
ДАЦЬКО Тетяна Федорівна	— перший секретар Павлоградського міськкому Компартії України Дніпропетровської області, заступник голови обласної ради — керуюча справами

ДЖУГА Василь Васильович	— секретар первинної партійної організації с.Мирча Великоберезнянського району Закарпатської області, депутат сільської ради, автогазозаправник
ДОМАНСЬКИЙ Анатолій Іванович	— член Центрального Комітету Компартії України, голова Всеукраїнського союзу радянських офіцерів, генерал-майор
ДУДА Надія Володимирівна	— член бюро Львівського обкому, перший секретар Жидачівського райкому Компартії України
ЖАРСЬКА Тетяна Володимирівна	— другий секретар Великомихайлівського райкому Компартії України Одеської області, голова селища міського типу Великомихайлівка
КАПШУК Георгій Іванович	— член бюро Кримського рескому Компартії України
КИРПАНЬ Наталія Іванівна	— перший секретар Лубенського міськкому Компартії України Полтавської області
КІЛІНКАРОВ Спіридон Павлович	— член Центрального Комітету, перший секретар Луганського обкому Компартії України, народний депутат України
КРАВЧЕНКО Микола Васильович	— член Центрального Комітету, перший секретар Донецького обкому Компартії України, народний депутат України
КРУХОВСЬКА Галина Василівна	— голова контрольно-ревізійної комісії Івано-Франківської обласної партійної організації, другий секретар Тлумацького райкому Компартії України, вчитель української мови і літератури
КРЮЧКОВ Георгій Корнійович	— член Центрального Комітету Компартії України
КУХАРЧУК Микола Андрійович	— перший заступник голови Центральної Контрольної Комісії Компартії України
МАРМАЗОВ Євген Васильович	— член Центрального Комітету Компартії України, народний депутат України

МАРТИНЮК Адам Іванович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, перший заступник Голови Верховної Ради України, кандидат історичних наук
МАРЧЕНКО Сергій Якович	— агітатор Київського райкому Компартії України м.Одеси, Герой Соціалістичної Праці
МАТВЄЄВ Валентин Григорович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, перший заступник голови фракції комуністів у Верховній Раді України
МИХАЙЛЕНКО Ольга Дмитрівна	— член Центрального Комітету, перший секретар Чаплинського райкому Компартії України Херсонської області, заступник голови районної ради
МІШУРА Валерій Дмитрович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, директор державного закладу післядипломної освіти «Центр підвищення кваліфікації керівних працівників та спеціалістів промисловості»
ОГНИСТИЙ Микола Іванович	— член бюро Хмельницького обкому Компартії України, заступник голови Деражнянської районної державної адміністрації
ОПЛАЧКО Володимир Миколайович	— секретар Центрального Комітету Компартії України
ПАРУБОК Омелян Никонович	— член Центрального Комітету Компартії України, двічі Герой Соціалістичної Праці
ПАРХОМЕНКО Василь Михайлович	— член Центрального Комітету, перший секретар Севастопольського міськкому Компартії України
ПАРШИНА Алла Андріївна	— голова контрольно-ревізійної комісії Київської міської організації Компартії України
ПОНОМАРЕНКО Георгій Григорович	— голова Центральної Контрольної Комісії Компартії України
ПРИСЯЖНЮК Олександр Андрійович	— член Житомирського обкому Компартії України, перший секретар ЦК ЛКСМ України, депутат Житомирської обласної ради

РОМАНЮК Анатолій Сергійович	— член Центрального Комітету, перший секретар Єланецького райкому Компартії України Миколаївської області, депутат обласної ради
САМОЙЛИК Катерина Семенівна	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, голова Вищої жіночої ради Всеукраїнського союзу жінок-трудівниць «За майбутнє дітей України», народний депутат України
СИМОНЕНКО Петро Миколайович	— перший секретар Центрального Комітету Компартії України, голова фракції комуністів у Верховній Раді України
ЦИБЕНКО Петро Степанович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, голова Ради Організації ветеранів України, народний депутат України
ШАПОВАЛОВА Валентина Федорівна	— член Центрального Комітету, перший секретар Кіровоградського міськкому Компартії України, депутат міської ради
ШЕВЧУК Валентин Володимирович	— голова контрольно-ревізійної комісії Тернопільської обласної партійної організації, перший секретар Чортківського райкому Компартії України
ШИЛОВЦЕВ Юрій Володимирович	— член Центрального Комітету Компартії України, голова Центру захисту правди історії Великої Вітчизняної війни, доктор історичних наук, професор
ШУЛЬГА Микола Олександрович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, заступник директора Інституту соціології НАН України, доктор філософських наук, професор
ЯРМОЛЕНКО Інна Василівна	— другий секретар Бобровицького райкому Компартії України Чернігівської області

П.М. Симоненко. Товариші делегати! Є пропозиція запросити до Президії з'їзду голову Центрального Комітету Компартії Російської Федерації, голову Ради СКП — КПРС Зюганова Геннадія Андрійовича (о п л е с к и). Немає заперечень? Ні. Приймається.

Прошу делегатів, обраних до Президії з'їзду, та Зюганова Геннадія Андрійовича зайняти місця в Президії.

П.М. Симоненко (головуючий). Товариші! Для внесення Прапора Комуністичної партії України прошу встати! (В с і в с т а ю т ь). Прапор внести!

(Прапор вносять: Романюк Анатолій Сергійович — перший секретар Єланецького райкому Компартії України Миколаївської області, депутат обласної ради; Бабич Вікторія Володимирівна — перший секретар Охтирського міськкому Компартії України Сумської області; Присяжнюк Олександр Андрійович — перший секретар ЦК ЛКСМ України, член Житомирського обкому Компартії України, депутат обласної ради).

П.М. Симоненко. Прошу сідати.

Шановні товариші! Є пропозиція покласти квіти до пам'ятника засновниці Комуністичної партії і першої у світі соціалістичної держави — Володимиру Іллічу Леніну від імені делегатів і гостей нашого з'їзду. Пропонуємо доручити покласти квіти делегатам з'їзду Паламарю Василю Павловичу — першому секретареві Мурованокурського райкому Компартії України Вінницької області; Михайленко Ользі Дмитрівні — першому секретареві Чаплинського райкому Компартії України Херсонської області, заступнику голови районної ради; Джузі Василю Васильовичу — секретарю первинної партійної організації с.Мирча Великоберезнянського району Закарпатської області; Горщар Світлані Олександрівні — члену бюро Любешівського райкому Компартії України Волинської області. Немає заперечень? Приймається. (Н а з в а н і д е л е г а т и в и х о д я т ь і з з а л у).

І.В. Алексєєв (головуючий). Товариші! Продовжуємо формування керівних органів з'їзду. Чи є у делегатів з'їзду зауваження щодо запропонованого кількісного та персонального складу Секретаріату?

Немає. Є пропозиція голосувати списком.

Хто за те, щоб обрати Секретаріат 44 з'їзду Компартії України у запропонованому складі, прошу голосувати. Хто проти? Хто утримався?

Секретаріат обирається одногосно. Прошу обраних товаришів піднятися на сцену та розпочати роботу.

СЕКРЕТАРІАТ З'ЇЗДУ

АКСЕНЕНКО Сергій Іванович	— перший секретар Дарницького райкому Компартії України м.Киева
БОРКОВЕЦЬ Алла Олексіївна	— перший секретар Новгородівського міськкому Компартії України Донецької області, директор школи
ДЕМ'ЯНЧУК Вікторія Олександрівна	— член Центрального Комітету, перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України, народний депутат України
КАСЬЯН Любов Григорівна	— перший секретар Диканського райкому Компартії України Полтавської області, територіальний центр по обслуговуванню, директор
КУЛІСІДІ Ольга Геннадіївна	— перший секретар Вінницького міськкому Компартії України
МАЧАЧА Людмила Володимирівна	— секретар Корюківського райкому Компартії України Чернігівської області
МАШКОВА Галина Олексіївна	— секретар Рівненського обкому Компартії України
МИГОВИЧ Іван Іванович	— член Президії Центральної Контрольної Комісії Компартії України
ОСОЛОДКІНА Ганна Костянтинівна	— секретар Херсонського обкому Компартії України
ПОНОМАР Людмила Анатоліївна	— член Центрального Комітету, перший секретар Новобузького райкому Компартії України Миколаївської області
ПОПОВА Катерина Вікторівна	— секретар Луганського обкому Компартії України
СЕРДЮК Юрій Анатолійович	— другий секретар Недригайлівського райкому Компартії України Сумської області, заступник голови районної ради
СТРЯКІНА Зінаїда Олександрівна	— секретар Житомирського обкому Компартії України
СТУЛА Михайло Броніславович	— член Центрального Комітету, перший секретар Львівського обкому Компартії України

ТХОРІВСЬКА Майя Аполлінаріївна	— член Центральної Контрольної Комісії, секретар Волинського обкому Компартії України
ФЕДОРЕНКОВА Людмила Станіславівна	— перший секретар Бердянського міськкому Компартії України Запорізької області
ФОМИЧЕВСЬКИЙ Анатолій Станіславович	— член Центрального Комітету, перший секретар Ізюмського міськкому Компартії України Харківської області

І.В. Алексєєв. Нам необхідно обрати Редакційну комісію з'їзду.

Чи є у делегатів зауваження щодо запропонованого кількісного та персонального складу Редакційної комісії? Немає. Є пропозиція голосувати списком.

Ставлю на голосування. Хто за те, щоб обрати Редакційну комісію з'їзду у запропонованому складі, прошу голосувати. Хто проти? Хто утримався?

Редакційна комісія обирається одноголосно.

РЕДАКЦІЙНА КОМІСІЯ З'ЇЗДУ

БАРДА Ростислав Миколайович	— перший секретар Одеського міськкому Компартії України, директор ТОВ «Конкорд»
БІДЬОВКА Володимир Анатолійович	— член Центрального Комітету, другий секретар Донецького обкому Компартії України
БРЕЛЬ Петро Степанович	— другий секретар Волинського обкому Компартії України, ТОВ «Місцевий обчислювальний центр», головний інженер
ВОЗНЮК Олександр Михайлович	— член Центрального Комітету, перший секретар Рівненського обкому Компартії України, викладач Дубенського коледжу РДГУ
ВОРОНЦОВ Михайло Юрійович	— член Центрального Комітету, секретар Миколаївського обкому Компартії України

ГОРДІЄНКО Сергій Володимирович	— член Центрального Комітету, другий секретар Полтавського обкому Компартії України, народний депутат України
ДАВИДЕНКО Володимир Миколайович	— секретар Харківського обкому Компартії України
ЗАКУСИЛОВА Лідія Олексіївна	— член Центрального Комітету, пер- ший секретар Вінницького обкому Компартії України
КОМНАЦЬКИЙ Олександр Леонідович	— член Центрального Комітету, пер- ший секретар Київського міськ- кому Компартії України
КІЯШКО Роман Володимирович	— член Центрального Комітету, сек- ретар Севастопольського міськ- кому Компартії України
ЛЕЩЕНКО Володимир Олексійович	— член Центрального Комітету, перший секретар Чернігівського обкому Компартії України, народ- ний депутат України
МАЛИНОЧКА Любов Григорівна	— перший секретар Магдалинівсько- го райкому Компартії України Дніпропетровської області
МАРАХОВСЬКА Вікторія Юріївна	— член Центрального Комітету, перший секретар Пологівського райкому Компартії України Запо- різької області
МЕДВЕДЄВ Андрій Олексійович	— член Центрального Комітету, перший секретар Київського обко- му Компартії України
МЕЛЬНИК Борис Андрійович	— голова контрольно-ревізійної комісії Хмельницької обласної організації Компартії України
МЕЛЬНИК Віталій Дмитрович	— член Центрального Комітету, перший секретар Чернівецького міськкому Компартії України
МЕЛЬНИЧУК Володимир Сергійович	— перший секретар Каховського райкому Компартії України Херсон- ської області

МІШУРА Валерій Дмитрович	— член Президії Центрального Комітету Компартії України, директор державного закладу післядипломної освіти «Центр підвищення кваліфікації керівних працівників та спеціалістів промисловості»
ПАРАЗИНСЬКИЙ Василь Адольфович	— член Центральної Контрольної Комісії, перший секретар Тернопільського обкому Компартії України
ПОБІГАЙЛО Анатолій Пилипович	— другий секретар Черкаського обкому Компартії України
ПОНОМАРЕНКО Георгій Григорович	— голова Центральної Контрольної Комісії Компартії України
ПИЛИПЮК Іван Мойсейович	— член Центрального Комітету, член бюро Івано-Франківського обкому Компартії України
СІРЯЧЕНКО Валерій Володимирович	— секретар Сумського обкому Компартії України
СМИК Олег Степанович	— член Центрального Комітету, другий секретар Кіровоградського обкому, перший секретар Знам'янського міськкому Компартії України
СОЛОМАХІН Олег Андрійович	— член Центрального Комітету, перший секретар Кримського рескому Компартії України
СОЛОП Михайло Павлович	— секретар Житомирського обкому, перший секретар Житомирського райкому Компартії України
СИМОНЕНКО Петро Миколайович	— перший секретар Центрального Комітету Компартії України, голова фракції комуністів у Верховній Раді України
ТКАЧЕНКО Юрій Миколайович	— член Центрального Комітету, другий секретар Львівського обкому Компартії України
ФІЛПСЬКИЙ Олександр Михайлович	— член бюро Луганського обкому Компартії України, секретар Луганської міської ради
ШЕВЧЕНКО Віктор Федорович	— перший секретар Мукачівського міськкому Компартії України Закарпатської області

І.В. Алексєєв. Прохання до членів Редакційної комісії звернутися о 18.40 в кімнаті №8, яка знаходиться за сценою. Збір за тов. Мішу-рою Валерієм Дмитровичем.

Для перевірки і визнання повноважень делегатів з'їзду нам необхідно обрати Мандатну комісію.

Чи є у делегатів зауваження щодо запропонованого кількісного і персонального складу Мандатної комісії? Немає.

Є пропозиція голосувати списком. Ставлю на голосування. Хто за те, щоб обрати Мандатну комісію з'їзду у запропонованому складі, прошу голосувати. Хто проти? Хто утримався?

Мандатна комісія обирається одноголосно.

Просимо членів Мандатної комісії в першій перерві звернутися в кімнаті №5, яка знаходиться за сценою. Збір за тов. Оплачком Володимиром Миколайовичем.

МАНДАТНА КОМІСІЯ З'ЇЗДУ

БОГАТИРЕНКО Сергій Васильович	— другий секретар Севастопольського міськкому Компартії України
БОРИТА Ольга Василівна	— член Центрального Комітету, другий секретар Хмельницького обкому Компартії України
ВЕРЧЕНКО Олександр Сергійович	— член Центральної Контрольної Комісії, другий секретар Шосткинського міськкому Компартії України Сумської області
ГОВОРНЯН Семен Володимирович	— перший секретар Новоселицького райкому Компартії України Чернівецької області, директор ПП «Сервіс-СВС»
ГОНЧАРЕНКО Володимир Васильович	— секретар Кримського рескому Компартії України
ДОРОХОВ Антон Миколайович	— секретар Одеського обкому Компартії України
ЖЕЗНІК Чеслав Чеславович	— перший секретар Рівненського райкому Компартії України
ЖУРАВЛІОВ Микола Євгенович	— секретар Донецького обкому Компартії України
ЗУБЧЕВСЬКИЙ Олександр Петрович	— член Центрального Комітету, другий секретар Запорізького обкому Компартії України

КАЛАШНИК Валерій Володимирович	— перший секретар Горностаївського райкому Компартії України Херсонської області
КИР'ЯН Дмитро Григорович	— член бюро Київського обкому Компартії України
КЛИМЕНКО Ірина Іванівна	— секретар Полтавського обкому Компартії України
КОВШАР Наталія Євгенівна	— другий секретар Харківського міськкому Компартії України
КОРЗУН Леонід Васильович	— член Центрального Комітету, перший секретар Червоноармійського райкому Компартії України Житомирської області
КОРОСТИЛЕНКО Юрій Олександрович	— перший секретар Ніжинського міськкому Компартії України Чернігівської області
ЛЕОНОВ Олег Віталійович	— перший секретар Орджонікідзевського міськкому Компартії України Дніпропетровської області
МАРТИНЮК Анатолій Юрійович	— перший секретар Свердловського міськкому Компартії України Луганської області
ОПЛАЧКО Володимир Миколайович	— секретар Центрального Комітету Компартії України
РУСТАМ'ЯН Ігор Манукович	— член Центрального Комітету, перший секретар Олександрівського райкому Компартії України Кіровоградської області
СТУЛА Володимир Михайлович	— перший секретар Івано-Франківського обкому Компартії України
СТЬОСОВ Леонід Олександрович	— перший секретар Христинівського райкому Компартії України Черкаської області
ТКАЧУК Іван Григорович	— член Центральної Контрольної Комісії, перший секретар Червоноградського міськкому Компартії України Львівської області
ШАПОВАЛ Ігор Володимирович	— член Центрального Комітету, перший секретар Шевченківського райкому Компартії України м. Києва
ШВЕЦЬ Ірина Сергіївна	— другий секретар Вінницького обкому Компартії України
ЮЗЮК Ігор Андрійович	— другий секретар Тернопільського обкому Компартії України

І.В. Алексєєв. Для підрахунку голосів при прийнятті рішень нам необхідно обрати Лічильну комісію з'їзду.

Чи є у делегатів зауваження щодо запропонованого кількісного і персонального складу Лічильної комісії? Немає.

Є пропозиція голосувати списком. Ставлю на голосування. Хто за те, щоб обрати Лічильну комісію з'їзду у запропонованому складі, прошу голосувати. Хто проти? Хто утримався?

Лічильна комісія обирається одноголосно.

Просимо членів Лічильної комісії у першій перерві зібратися в кімнаті №4 та визначитися щодо подальшої роботи. Збір комісії за тов.Роенком Віктором Григоровичем.

ЛІЧИЛЬНА КОМІСІЯ З'ЇЗДУ

ВАСИЛИНЕНКО Володимир Володимирович	— другий секретар Дергачівського райкому Компартії України Харківської області
ГРЕБЕНЮК Віталій Валентинович	— перший секретар Високопільського райкому Компартії України Херсонської області
ДЕМ'ЯНОВ Анатолій Анатолійович	— перший секретар Шепетівського міськкому Компартії України Хмельницької області
ІВОЧКО Павло Олександрович	— перший секретар Ніжинського райкому Компартії України Чернігівської області
ЛОГУНОВ Денис Борисович	— другий секретар Жмеринського райкому Компартії України Вінницької області
МАРКІВ Мирон Дмитрович	— перший секретар Біляївського райкому Компартії України Одеської області
МІГЛАЧОВ Ігор Васильович	— секретар Івано-Франківського обкому Компартії України
МІХАЛЬОВ Віктор Васильович	— перший секретар Новоукраїнського райкому Компартії України Кіровоградської області
МОЗГОВ Василь Михайлович	— член Центрального Комітету, перший секретар Кролевецького райкому Компартії України Сумської області
НІКОЛАШИН В'ячеслав Миколайович	— член Центральної Контрольної Комісії, секретар Миколаївського обкому Компартії України

ПАВЛИЧЕНКО Іван Петрович	— член Центрального Комітету, перший секретар Ялтинського міськкому Компартії України АР Крим
ПЕРЕПЕЛЯК Тарас Віталійович	— перший секретар Хорольського райкому Компартії України Полтавської області
ПИРХА Сергій Вікторович	— перший секретар Добропільського міськкому Компартії України Донецької області
РОЄНКО Віктор Григорович	— член Центрального Комітету, перший секретар Черкаського обкому Компартії України
ТОВАРНИЦЬКИЙ Василь Мірчович	— другий секретар Глибоцького райкому Компартії України Чернівецької області
ЧЕРНІЧКО Олександр Михайлович	— член Президії Центральної Контрольної Комісії, інспектор Центрального Комітету Компартії України
ЧИСТОЛІНОВ Олег Геннадійович	— член Центрального Комітету, перший секретар Краснодарського міськкому Компартії України Луганської області

І.В. Алексєєв. Таким чином, керівні органи з'їзду сформовані.

Товариші! За період після 42 з'їзду із життя пішли чимало наших товаришів. Серед них член Центрального Комітету Курбатова Любов Олексіївна, перший заступник голови Центральної Контрольної Комісії Корнієнко Іван Григорович, член Президії Центральної Контрольної Комісії Снігач Андрій Прокопович та член Центральної Контрольної Комісії Присяжнюк Микола Полікарпович. Ми назавжди збережемо у наших серцях пам'ять про наших друзів і партійних побратимів, життя яких було нерозривно пов'язане з боротьбою за комуністичні ідеали. Пропонується вшанувати їх світлу пам'ять хвилиною мовчання. (Всі встають. Хвилиною мовчання). Прошу сідати.

Товариші делегати! Переходимо до розгляду проектів Порядку денного, Регламенту та Порядку роботи з'їзду партії.

Пленуми Центрального Комітету Компартії України, які відбулися 19 березня та 11 червня цього року, розглянули пропозиції щодо Порядку денного нашого з'їзду. Вони вам роздані.

Чи є у делегатів зауваження до проекту Порядку денного з'їзду? Немає.

Ставлю на голосування. Хто за те, щоб затвердити запропонований Порядок денний з'їзду, прошу голосувати тимчасовими повідченнями. Хто проти? Хто утримався?

Порядок денний з'їзду затверджується одногосно.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ З'ЇЗДУ

1. Політичний звіт Центрального Комітету Комуністичної партії України — доповідач перший секретар ЦК КПУ т. Симоненко П.М.
2. Звіт Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України — доповідач голова ЦКК КПУ т. Пономаренко Г.Г.
3. Про нову редакцію Програми Комуністичної партії України — доповідач перший секретар ЦК КПУ т. Симоненко П.М.
4. Про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України — доповідач другий секретар ЦК КПУ т. Алексєєв І.В.
5. Вибори Центрального Комітету Комуністичної партії України.
6. Вибори Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України.

І.В. Алексєєв. Делегатам з'їзду також роздано пропозиції щодо Регламенту та Порядку роботи з'їзду.

Чи є у делегатів зауваження до проектів Регламенту та Порядку роботи з'їзду? Немає.

Ставлю на голосування. Хто за те, щоб затвердити запропоновані Регламент і Порядок роботи з'їзду, прошу голосувати тимчасовими посвідченнями. Хто проти? Утримався?

Регламент і Порядок роботи з'їзду затверджуються одногосно.

РЕГЛАМЕНТ РОБОТИ З'ЇЗДУ

Політичний звіт Центрального Комітету	– до 1 години 30 хвилин
Звіт Центральної Контрольної Комісії	– до 30 хвилин
Доповідь Мандатної комісії з'їзду	– до 10 хвилин
Доповідь «Про нову редакцію Програми Комуністичної партії України»	– до 30 хвилин
Доповідь «Про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України»	– до 15 хвилин
Для виступів	– до 7 хвилин
Для довідок та заяв у кінці роботи з'їзду	– до 3 хвилин

ПОРЯДОК РОБОТИ З'ЇЗДУ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ РОБОТИ

18 червня 2011 року

Реєстрація делегатів з'їзду та запрошених	08.00 — 09.45
Перше засідання	10.00 — 12.30
<i>Перерва</i>	<i>12.30 — 13.00</i>

ЗАТВЕРДЖЕННЯ РЕГЛАМЕНТУ І ПОРЯДКУ РОБОТИ З'ЇЗДУ 21

Друге засідання	13.00 — 15.30
<i>Перерва</i>	15.30 — 16.00
Під час перерви — обмін тимчасових посвідчень на мандати.	
Третє засідання	16.00 — 18.30

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОБОТИ

19 червня 2011 року

Реєстрація делегатів з'їзду та запрошених	08.00 — 08.45
Четверте засідання	09.00 — 11.00
<i>Перерва</i>	11.00 — 11.30
П'яте засідання	11.30 — 13.00
<i>Перерва</i>	13.00 — 13.30
Шосте засідання	13.30 — 15.00

Після Політичного звіту Центрального Комітету заслуховується Звіт Центральної Контрольної Комісії, після чого проводиться їх обговорення.

Запитання до доповідачів подаються в письмовій формі.

Зауваження та пропозиції до документів з'їзду подаються у письмовій формі до Секретаріату з'їзду в перший день роботи до 18.30.

Початок роботи Редакційної комісії з'їзду — 18 червня о 18.40.

П.М. Симоненко (головуючий). Шановні товариші делегати! Сьогодні у деяких делегатів приємна подія, а саме — день народження. Давайте дружно привітаємо з цією подією: Рибаків Євгенію Семенівну, секретаря Іллічівського міськкому Компартії України Одеської області; Ткачука Івана Григоровича, члена бюро Львівського обкому, першого секретаря Червоноградського міськкому Компартії України; Попова Георгія Дмитровича, секретаря Комісії по підготовці нової редакції Програми Компартії України; Мартинюка Анатолія Юрійовича, першого секретаря Свердловського міськкому Компартії України Луганської області; а також запрошеного на з'їзд другого секретаря Ужгородського райкому Компартії України Закарпатської області Замулу Віталія Петровича (о п л е с к и).

І.В. Алексєєв (головуючий). Товариші делегати! Переходимо до розгляду питань порядку денного з'їзду.

Слово для доповіді «Політичний звіт Центрального Комітету Комуністичної партії України» надається першому секретареві Центрального Комітету Комуністичної партії України товаришу Симоненку Петру Миколайовичу.

БЕЗ БОРОТЬБИ НЕМАЄ ПЕРЕМОГИ!

Політичний звіт Центрального Комітету КПУ 44 з'їздові Комуністичної партії України

*Доповідь
першого секретаря ЦК КПУ П.М.СИМОНЕНКА*

Шановні делегати і гості з'їзду!

Шановні товариші!

Сердечно вітаю вас із початком роботи чергового 44 з'їзду Комуністичної партії України.

Володимир Ілліч Ленін вбачав призначення партійних з'їздів у тому, щоб, підбиваючи підсумки зробленого у звітний період, «точно визначити ряд найближчих практичних заходів і здійснити їх що б то не стало» (Повне зібр. тв., т. 40, с. 139). Саме такої вкрай важливої мети повинен досягти наш з'їзд.

Ми зібралися у той час, коли в Україні остаточно завершилась реставрація капіталізму і буржуазія веде тотальний наступ на права і свободи трудящих, посилюється націоналістичний шабаш і зростає загроза фашизації країни. У той же час сучасна криза капіталістичної системи відкриває перед партією і трудовим народом перспективу лівого, соціалістичного повороту.

На цьому соціально-політичному зламі ситуація вимагає від партії радикалізувати свою діяльність, постійно вдосконалювати форми і методи класової боротьби за соціалізм, стати справжнім штабом революційного процесу.

А для цього ми повинні дати об'єктивну і принципову оцінку стану справ у суспільстві і в партії, критично проаналізувати наявні недоліки, зосередитись на підвищенні якості роботи партії в цілому і кожного комуніста зокрема.

Тому головний зміст нашого з'їзду — виробити план стратегічного наступу трудового народу під керівництвом комуністів проти буржуазії та кримінально-олігархічного режиму. Ці питання актуалізуються у новій редакції Програми Компартії України і в наступній цілеспрямованій роботі комуністів з її виконання. Тільки в боротьбі ми зможемо перемогти!

Шановні делегати!

Наш з'їзд відбувається напередодні 70-річчя початку Великої Вітчизняної війни.

І сьогодні мої перші слова — це щирі слова безмежної вдячності мільйонам синів і дочок героїчного радянського народу, які у найжорстокішій в історії людства війні відстояли свободу і незалежність соціалістичної Вітчизни, визволили світ від фашизму. Ми схилиємо голови перед світлою пам'яттю полеглих... Вічна їм честь і слава!

Низький уклін і глибока вдячність вам, наші славні ветерани війни!

А тим, хто казиться від кольору Прапора Перемоги, ми, комуністи, категорично заявляємо: нікому і ніколи не дозволимо принизити безсмертний подвиг радянського народу, спотворити історичну пам'ять! Нікому і ніколи не віддамо на поталу священний Червоний Прапор Перемоги! Перемога буде за нами!

СУЧАСНИЙ КАПІТАЛІЗМ І СОЦІАЛІСТИЧНА ПЕРСПЕКТИВА

Шановні товариші!

Час, що минув з моменту 42 з'їзду нашої партії, був насичений політичними змінами і соціально-економічними катаклізмами у буржуазному світі. Ми бачимо: за останні роки капіталізм еволюціонував.

Зрозуміло, йому властиві всі пороки й суперечності цього суспільного ладу, розкриті основоположниками наукового комунізму.

Метою капіталістичного виробництва і сьогодні є одержання максимального прибутку власниками засобів виробництва за рахунок жорстокої експлуатації трудящих. Це спричиняє поглиблення прірви між багатими й бідними, пограбування імперіалістичними державами країн «третього світу», хижацьке виснаження природних ресурсів.

Як і раніше, діє головна економічна суперечність капіталізму — між суспільним характером виробництва і приватною формою привласнення. Це призводить до руйнівних криз на зразок нинішньої.

У соціальній сфері така суперечність породжує **протистояння між працею і капіталом.** Воно постійно загострюється навіть у таких країнах, як наша, де з цілої низки причин експлуатовані ще недостатньо енергійно виступають проти експлуататорів. Адже ініціаторами загострення класової боротьби в них є саме останні.

Проте капіталізм набув і суттєво нових рис. Це дає змогу зробити висновок, що **буржуазний лад вступив у нову стадію свого розвитку — стадію глобального олігополістичного капіталізму.** Її можна визначити як **неоімперіалізм.**

Відмінностями сучасного етапу розвитку капіталізму є:

— небачені раніше масштаби концентрації капіталу, формування великих олігополістичних фінансово-промислових груп, що розминають державні кордони. Транснаціональні корпорації, 90% яких контролюються американським капіталом, охопили світ, мов щупальця спрута. Буржуазні держави перетворились на заручників і одночасно знаряддя глобальної олігополії. Їх суверенність фактично стала формальною;

— остаточне переростання промислово-індустріальної стадії світової капіталістичної системи у стадію фінансову. В ній фінансовий сектор домінує над реальною економікою та виникають глобальні кредитні піраміди;

— зосередження в руках банкірів і біржових спекулянтів основних важелів управління економікою;

— використання механізмів сучасної глобалізації для територіального поділу і переділу світу, його політичного поневолення й економічного пограбування.

Ці механізми різноманітні і підступні:

— використання імперіалістичними державами військових і військово-політичних блоків для неокolonіалістського панування;

— провокування так званих кольорових революцій, чергова епідемія яких нині охопила країни Північної Африки і Близького Сходу. Імперіалізм використовує невдоволення народів цих країн своїм тяжким становищем, в чому винен саме він, для заміни правлячих в них режимів — часом більш ніж прозахідних! — відверто маріонетковими;

— «покарання» тих держав, уряди яких відмовляються слухняно йти у фарватері імперіалістичної політики, — від економічних і дипломатичних санкцій до прямого збройного втручання;

— нав'язування грабіжницьких «реформ» під диктатом міжнародних фінансових установ, таких як Міжнародний валютний фонд і Світовий банк;

— примушування залежних країн вести зовнішню торгівлю на згубних для їх економіки умовах. У таких країнах знищуються цілі галузі виробництва, але великий капітал Заходу і місцеві компрადори казково збагачуються на нееквівалентному обміні. Знаряддям для цього стала Світова організація торгівлі, куди, брутально нехтуючи національними інтересами, буржуазні політики за ініціативи «помаранчевих» насильно втягнули Україну.

Події останніх років (натовські бомбардування Югославії, американсько-натовська агресія проти Іраку, трагедія Лівії та Афганістану) переконливо підтверджують: **світова монополістична буржуазія стала на шлях використання «старих» — силових, відверто колоніальних**

методів утвердження свого владарювання, характерних для XIX — першої половини XX століття.

Вважаю, що настав час на повний голос заявити про те, що в міжнародній політиці дедалі реакційнішу роль, поряд із **Сполученими Штатами Америки, відіграє Європейський Союз**, до якого так прагнуть правлячі кола України. Сьогодні на планеті чинять розбій одразу два міжнародні жандарми — США і ЄС. Вони запекло конкурують між собою у боротьбі за ринки і нафту, але виступають єдиним фронтом проти спроб пригноблених народів визволитися від імперіалістичного ярма і соціального гніту.

Насамперед трансформація капіталізму пов'язана з посиленням експлуатації, зі зміною її форм і методів. **Буржуазія навчилася одержувати прибутки за рахунок відчуження не тільки результатів уже зробленого, а й майбутньої праці експлуатованих класів.** Механізм виявився простим: товаром стала майбутня праця, видобуті в майбутньому ресурси, майбутній прибуток, виданий кредит, майбутні надходження від податків. І, як показала практика, такий механізм є вельми ефективним способом пограбування.

В результаті на початку XXI століття в США, Західній Європі, Японії сформувався так званий віртуальний капіталізм, у якому чільне місце зайняв спекулятивний капітал.

Обсяг віртуального фінансового сектора почав обчислюватися у квадрильйонах доларів, далеко відірвавшись від вартості реально вироблених товарів, послуг і навіть створених активів.

Тотальний контроль над електронними ЗМІ дозволив капіталу нав'язувати людям свої світоглядні орієнтації та фактично перетворив буржуазну демократію на формальність. Примітивна «масова культура» та цінності «споживацтва» почали завойовувати світ.

Висновок: сучасний капіталізм залишається настільки ж огидним, як і в часи К. Маркса і В.І. Леніна, — експлуаторським, антигуманним. Він не тільки не подолав свої внутрішні суперечності, а й у край загострив їх.

Все, що відбувається у сьогоднішньому світі, демонструє безперспективність буржуазного шляху розвитку. Капіталізм виявився неспроможним покінчити з політичними і фінансово-економічними кризами, безробіттям, бідністю та злиднями, виключити війни з життя суспільства, припинити нещадну експлуатацію людини людиною і посилення політичної реакції.

Навпаки, всі ці явища набули ще більших масштабів. Красномовний факт: уперше за багато десятиріч розпочалося не тільки відносне, а й абсолютне зубожіння трудящих держав «золотого мільярда».

А політика імперіалістичної глобалізації породжує нові загрози людству: тероризм, поширення зброї масового знищення, піратство, наркобізнес, кіберзалежність, торгівля людьми та інші, ставить людство перед небезпекою міжцивілізаційних зіткнень і самознищення.

Все це — симптоми четвертого етапу всеохоплюючої кризи капіталізму.

Як відомо, перший її етап став результатом перемоги Великого Жовтня і пов'язаного з ним піднесення революційного руху на планеті.

Другий етап був зумовлений утворенням світової системи соціалізму.

Третій — розвалом колоніальної системи імперіалізму.

Суть нинішнього, четвертого, етапу загальної кризи капіталізму полягає в тому, що, здобувши в кінці ХХ століття піррову перемогу над соціалізмом та втративши почуття реальності, буржуазія цинічно намагається повернути суспільний розвиток назад на всіх напрямках. У результаті всі внутрішні суперечності капіталізму різко загострюються.

Побудована глобальною олігополією економічна система виявилася вкрай хиткою. Це робить її кризу незворотною. А запуск «друкарських верстатів» у США, Японії та Євросоюзі, що подається як панацея, лише прискорює колапс світової економіки. Планета охоплена «валютними війнами». У спробах захистити внутрішні ринки від припливу нічим не забезпечених віртуальних грошей західні країни вступають у гонку «конкурентної девальвації».

Постійно провокується зростання світових цін на сировину. Воно вже призвело до катастрофічних соціальних наслідків, стрімко підвищивши ціни на базові продукти харчування. Внаслідок цього нові мільйони людей приречені на злиденне існування. Кількість голодуючих у світі неухильно зростає і наближається до півтора мільярда чоловік.

Буржуазні уряди викинули сотні мільярдів доларів на програми допомоги банкам і корпораціям. Але це не принесло відчутних результатів. У більшості країн, де влада вдалася до цих заходів, економіка продовжує перебувати у глибокій депресії.

У той же час масштабна «допомога» великому капіталу за рахунок коштів платників податків спровокувала зростання дефіцитів держбюджетів і кризу суверенного боргу. Загроза банкрутства нависла сьогодні над багатьма країнами Європи — Грецією, Ірландією, Португалією, Іспанією, Бельгією. Наступними в черзі на дефолт вже стоять Японія і навіть США. На жаль, така ж доля чекає і Україну.

Рятуючи глобальну олігополію за рахунок трудящих, буржуазні уряди скорочують робочі місця, зменшують зарплати, урізують соціальні програми, підвищують пенсійний вік. Весь тягар кризи перекладається на найбільш соціально незахищені верстви населення.

Поглиблення економічної кризи і відверто антисоціальна політика буржуазної влади ведуть до розгортання класової боротьби. Страйки і антиурядові демонстрації потрясають Європу і Азію. Сотні тисяч трудящих виходять на акції соціального протесту, вимагаючи змінити існуючий лад.

По всьому світу зростає вплив лівих партій, особливо серед молоді. Посилюється антиглобалістський рух, активізуються профспілки. У країнах, що розвиваються, поширюються протести проти діяльності транснаціональних корпорацій.

Люди звертають свої погляди до марксизму-ленінізму. Однією з найбільш популярних книг знову став «Капітал» Карла Маркса.

УКРАЇНА – ЖЕРТВА КАПІТАЛІЗМУ

Аналіз періоду капіталістичних відносин в Україні показує: буржуазний лад, що тут утвердився (назвемо його умовно «український капіталізм»), має низку специфічних рис. Їх слід враховувати у боротьбі за досягнення наших програмних цілей.

Перше. У державах «старого» капіталізму його становлення супроводжувалося динамічним розвитком продуктивних сил і технологічним зростанням. У нашій же країні соціалізм за 70 років пустив такі глибокі корені в економіці і соціальних відносинах, що викорчувати їх можна було тільки шляхом зруйнування виробництва.

Власне, до цього і зводяться так звані радикальні ринкові реформи. Розваливши народне господарство, насамперед його високотехнологічні галузі, реставратори капіталізму кількісно і якісно ослабили могильника капіталізму — пролетаріат.

Друге. Первісне нагромадження капіталу в усьому світі супроводжувалось безжалюньою експлуатацією трудящих та експропріацією дрібних товаровиробників. І Україна — не виняток.

Але збагачення нового панівного класу здійснюється тут такими людоїдськими методами, що породжує численні прояви докапіталістичних формацій у соціальній сфері. Зокрема, масові невиплати зарплати нагадують рабську працю, а беззаконня латифундистів на привласнених ними землях — феодальне свавілля.

Третє. У сучасних умовах трудящим важко розгледіти справжнє соціальне обличчя новоявленого панівного класу.

Українська буржуазія XXI століття не має генетичної спорідненості з дореволюційною. Головним джерелом первісного нагромадження капіталу доморощеними олігархами була не експлуатація найманої праці, як у їх історичних попередників, а пряме пограбування більшості населення і розкрадання загальнонародної і колективної

власності. Тому вони відзначаються особливою нерозбірливістю у засобах збагачення.

Через це трудящі часто бачать в них не стільки експлуаторів, скільки злодіїв. А з такої помилкової оцінки випливає такий же помилковий висновок: мовляв, треба пошукати «хороших» олігархів. Він гальмує усвідомлення трудящими класового характеру українського суспільства. Цим користується буржуазія, відвертаючи трудящих від класової боротьби.

Між політичними угрупованнями, які захищають інтереси різних олігархічних кланів, точиться гостра боротьба за переділ власності та владу. Вони змінюють одне одного біля державного керма, але антинародна сутність буржуазного режиму від цього не змінюється.

Четверте. Масова свідомість у нашому суспільстві зберігає багато рис, характерних для соціалістичної епохи, але неприйнятних сьогодні. На відміну від своїх товаришів на Заході, трудящі України все ще сподіваються на допомогу держави, яка перестала бути для них своєю. Вони наївно довіряють брехливому олігархічному телебаченню і лицемірним закликам буржуазії до «соціального партнерства». Отож складному мистецтву класової боротьби нашим людям доводиться навчатися заново, «з чистого листа».

П'яте. Реставрація капіталізму в Україні стала можливою лише завдяки тому, що її організатори мають підтримку імперіалістичного Заходу. Вони фактично перебувають у нього в підлеглих, допомагають грабувати наш народ. Тому буржуазне суспільство в Україні від самого початку носить на собі печать меншовартості, а панівний клас — колабораціонізму.

Нарешті, **ще одна** особливість українського капіталізму полягає в тому, що для його тимчасової перемоги в нашій країні більше, ніж будь-де, була використана страшна зброя — націоналізм. Прямим наслідком буржуазної реставрації став фактичний регіональний розкол України, інспірований носіями цієї людиноненависницької ідеології. Вони відкрито декларують своє ідейне наступництво і політичну спадкоємність пособників гітлерівських окупантів, штучно розводять трудящих по різних таборах.

Такі особливості українського капіталізму серйозно ускладнюють розгортання класової боротьби і на певний час надають олігархам карт-бланш на безкарне пограбування України. А це, у свою чергу, веде до її подальшого занепаду і посилення страждань трудового народу.

За радянських часів Україна входила в десятку найрозвиненіших країн світу, а внаслідок капіталістичної реставрації виявилась відкинутою на кілька десятиліть назад за основними показниками

соціально-економічного розвитку. За обсягами ВВП вона ще навіть не досягла рівня 1990 року.

Фактично знищено українське село. Країна, здатна нагодувати мало не всю Європу, змушена завозити продукти харчування.

Рівень смертності в Україні чи не найвищий серед усіх європейських країн. Найпоширенішими є такі соціальні хвороби, як туберкульоз і ВІЛ (СНІД). Чисельність населення за роки незалежності зменшилася більш ніж на 6 мільйонів чоловік — з 52 до 46 мільйонів чоловік.

Кадровий потенціал української науки скоротився, порівняно з 1991 роком, більш ніж утричі. Бюджетні витрати на неї становлять усього 0,37% від ВВП. Це теж європейський антирекорд.

Жахає прірва між бідними і багатими, яка постійно зростає і охоплює все ширші верстви населення. Кілька років тому Україна зобов'язалася перед ООН до 2015 року зменшити частку бідного населення до 18,4%. Але фактично цей показник ще більше зростав і в 2010 році становив 26,4% (12,5 млн осіб). За офіційними даними, 60–70% населення не бачать можливості поліпшити своє матеріальне становище у нинішніх умовах.

Звідси — деякі важливі висновки для діяльності нашої партії.

Перший. Модель буржуазного ладу, що склалася в Україні, відзначається особливою реакційністю. Продовження її існування загрожує економічним крахом, соціальним колапсом, громадянськими конфліктами.

Питання стоїть так: **або соціалізм, або загальнонаціональна катастрофа!** Це значно посилює нашу відповідальність за донесення цієї істини до широких мас трудового народу.

Другий. Ми повинні повною мірою враховувати об'єктивні і суб'єктивні обставини, які значно ускладнюють боротьбу за владу трудящих і соціальну справедливість, роблять її важчою, ніж у країнах «старого» капіталізму.

Третій. Потрібно враховувати, що при спільній класовій природі різні верстви буржуазії мають різну зовнішньополітичну орієнтацію, неоднакове розуміння національних інтересів. Наші зусилля повинні спрямовуватись насамперед проти націоналістів, які відзначаються особливою агресивністю, прагнуть за будь-яку ціну втягнути Україну в орбіту впливу Заходу, максимально дистанціювати її від Росії, інших колишніх радянських республік.

Четвертий. За всієї складності нинішньої ситуації в Україні вітчизняна економіка все ще відторгає капіталістичні відносини як чужорідне тіло, буржуазії не вдалося поки що створити надійну соціальну опору для зміцнення свого панування.

Завдання партії — враховувати ці об'єктивні чинники у нашій справедливій справі.

Важливо також враховувати ту обставину, що глобальна економічна криза каталізувала антикапіталістичні настрої у світі. І не тільки в таких проблемних для експлуататорів регіонах, як Латинська Америка, а й у консервативній Західній Європі, де буржуазії дедалі важче стримувати протестні настрої трудящих. Це ми бачили на прикладі масових виступів у Франції, Німеччині, Греції, Іспанії, інших країнах. Уперше за кілька десятиліть з критикою буржуазного ладу виступають авторитетні представники західної інтелігенції, які мають великий вплив на уми людей.

Рівень капіталістичної експлуатації в Україні вищий, ніж у Західній Європі, а ідеї соціальної справедливості дуже живучі. Але буржуазні відносини сформувалися тут лише нещодавно. Тому більшість наших людей ще не встигли розчаруватися в обіцянках олігархічних партій реалізувати ці ліві ідеї на базі правої, капіталістичної, моделі економічного розвитку.

Проте такі обіцянки трудящі чують вже двадцять років, а їх життя стає все гіршим! Це створює передумови для соціалістичного повороту у суспільній свідомості та народжує запит на політичне керівництво протестним рухом з боку комуністів. І наша партія — єдина політична сила, що послідовно виступає за соціалізм, — повинна бути готовою до того, щоб виконати цю історичну місію.

ЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПАРТІЇ

Шановні товариші!

Наш 42 з'їзд висунув найважливіше завдання — **модернізацію партії.**

Її мета — перетворити КПУ на справді авангардну політичну силу, яка нерозривно зв'язана з масами і поєднує вірність марксизму-ленінізму з тактичною майстерністю, досконалим володінням сучасними, ефективними методами роботи з людьми. Тільки за допомогою модернізації можливо подолати жорстку олігархічну реакцію й вирвати стратегічну ініціативу з рук великого капіталу.

Модернізація — не разова кампанія, а безперервний процес удосконалення всіх сторін діяльності партії. І її життєва необхідність уже усвідомлена абсолютною більшістю комуністів як шлях до перемоги над капіталізмом.

Адже не секрет, що свого часу окремі члени партії побачили в модернізації спробу змінити ідеологічні акценти. Та минулі три роки показали абсолютну безпідставність таких побоювань. Наші позиції залишаються незмінними й твердими.

На **першому етапі** модернізації вдалося:

- консолідувати партію для досягнення її програмних цілей, зміцнити внутріпартійну дисципліну;
- побудувати роботу із трудящими на базі цільових програм;
- активізувати ідейно-теоретичну роботу під час розробки нової редакції Програми партії;
- зробити системним процес омолодження лав КПУ та підготовки керівних партійних кадрів;
- перевести на професійну основу роботу секретарів партійних комітетів;
- підпорядкувати загальному плану агітаційно-пропагандистську діяльність партійної преси;
- розширити присутність комуністів в Інтернеті.

Зрозуміло, ці позитивні тенденції не можна переоцінювати. Але вони дають нам повне право упевнено заявити: **процес модернізації партії став незворотним, і ми будемо його продовжувати твердо й послідовно.**

На **другому етапі** перед нами стоять складніші завдання:

- добитися, щоб модернізація дала конкретну віддачу в боротьбі за соціалізм. Вона повинна матеріалізуватися у підтримці населенням акцій соціально-політичного протесту, ініційованих партією, і в кількості голосів, що віддають за нас на виборах;
- закріпити й примножити ті позитивні зрушення, які у процесі модернізації відбуваються в житті партії, та піднести на якісно новий рівень повсякденну практичну роботу із захисту населення від буржуазного гніту й бюрократичного свавілля;
- добитися, щоб партійні організації, депутатські фракції комуністів у радах усіх рівнів, юридичні служби КПУ функціонували як єдиний злагоджений механізм у відстоюванні інтересів народу;
- радикалізувати нашу боротьбу проти капіталістичного рабства в усіх напрямках — в організації тиску на владу «знизу», у протистоянні з фашизмом, у виборі форм соціального протесту, у викритті антинародної сутності буржуазних партій, в агітації за соціалізм.

Найнадійніший шлях у цьому напрямі Центральний Комітет бачить у **планомірній реалізації масштабних загальнопартійних програм, спрямованих на захист соціально-економічних і політичних прав трудящих і їх підготовку до вирішальної сутички з капіталом.**

Це довгостроковий загальнонаціональний проект **«Робота. Зарплата. Захист»**, спрямований на об'єднання зусиль комуністів і найманих працівників у боротьбі проти такого типового для буржуазної України соціального зла, як не виплата людям чесно заробленого.

Це програма комунального наступу комуністів **«Контроль. Порядок. Справедливість»**, яка формулює альтернативу реформі ЖКГ, пропонованій буржуазними політиками, і покликана мобілізувати трудящих на протидію зростанню комунальних тарифів і прийняттю олігархічного проекту Житлового кодексу.

Це партійний проект **«Народний референдум»** — інструмент громадського тиску «знизу» на прийняття владою відповідних рішень. Це ціла низка інших проектів і програм, які будуть розроблені й реалізовані найближчим часом.

У ході виконання кожної із цих програм необхідно добитися дотримання трьох умов:

— **перше — злагодженості дій.** У них зобов'язана брати участь уся партія — від ЦК до первинної організації, від депутатських фракцій до юридичних служб;

— **друге — оперативності дій.** Жодний замах панівного класу на права трудящих не повинен залишитися без нашої миттєвої реакції;

— **третє — твердості й агресивності дій.** Суспільство має бачити, що комуністи не імітують боротьбу проти капіталу, а ведуть її рішуче і послідовно.

Зрозуміло, радикалізація наших дій і ефективність реалізації партійних проектів можливі лише за умови, що ми будемо боротися не тільки для трудящих, а й разом із трудящими.

На жаль, випадки такої взаємодії поки що можна перерахувати на пальцях.

Це страйк на Херсонському машинобудівному заводі, трудовий колектив якого за активної участі комуністів «вибив» величезну заборгованість із зарплати. І якби не дворушницька позиція «регіоналів», серед яких є хазяї підприємства, нам вдалося б повернути його у власність держави.

Це події в Лисичанську, де робітники підприємства «Лиссода» півтора року тому разом із комуністами не дозволили викинути на вулицю п'ятсот своїх товаришів, наказ про звільнення яких уже був підписаний.

Можна навести ще кілька таких прикладів. А потрібно зробити так, щоб їх були сотні і тисячі.

Адже класова боротьба — це наука, яка формує соціалістичну свідомість. І обов'язок комуністів — допомогти трудящим оволодіти нею в історично короткий строк, вести їх за собою від економічних гасел — до політичних, від оборонних дій — до наступальних, від маленьких перемог над експлуататорами — до великих.

Нашу участь у класовій боротьбі ми розглядаємо, насамперед, виходячи з соціалістичної перспективи — як шлях до зростання

організованості робітників, зміцнення їх солідарності, формування у них в сутичках із буржуазією психології переможців.

До речі, результати останніх виборів показують: там, де нам вдається встановити зв'язок з робітничим рухом — наприклад, у Херсонській і Луганській областях, — відсоток голосуючих за комуністів значно вищий, ніж в інших регіонах.

І це зрозуміло: люди підтримують нас там і тоді, де і коли вони бачать, що ми не тільки хочемо, а й можемо їм допомогти. Що комуністи разом з ними і попереду їх. Що КПУ — пролетарський авангард не на словах, а на ділі.

А для цього необхідно:

— **по-перше**, добитися, щоб кожний партійний комітет, кожна первинна організація вважали участь у класовій боротьбі завданням номер один;

— **по-друге**, ніколи не «ображатися» на трудящих за те, що вони не прагнуть активно виступати проти буржуазного гніту. Навпаки, завжди пам'ятати, що їх пасивність — це передусім наше недопрацювання. І шукати можливості для того, щоб виправити становище;

— **по-третє**, ні за яких умов не розглядати нашу участь у класовій боротьбі як засіб одержання додаткових голосів на виборах. Люди повинні бачити: ми відстоюємо їх інтереси не для того, щоб вони допомогли нам пройти в парламент, а йдемо в парламент для того, щоб допомогти їм ефективніше відстоювати свої інтереси;

— **по-четверте**, налагодити оперативне одержання інформації буквально про кожен факт соціального протесту. Поставимо питання руба: якщо секретар обкому не знає про страйк у найвіддаленішому районі області буквально через годину після того, як акція почалася, виходить, цей товариш займає не своє місце;

— **по-п'яте**, не чекати, поки трудящі покличуть комуністів взяти участь у класовій боротьбі, а самим іти до тих, хто вступив у сутичку з буржуазією й експлуататорською державою. До того ж йти з конкретними пропозиціями про допомогу, надаючи в їхнє розпорядження послуги наших депутатів, юристів, журналістів;

— **по-шосте**, усіма силами допомагати учасникам акцій соціального протесту добиватися виконання їх вимог — хай наймінімальніших і суто «економічних»: пояснювати їм, що завоювати собі гідне життя вони можуть тільки в політичній класовій боротьбі проти буржуазної держави.

І якщо нам вдасться всього цього добитися, то це значить, що модернізація партії дала ті результати, на які ми очікуємо!

ПРО ТАКТИКУ ПАРТІЇ В ПЕРІОД ОЛІГАРХІЧНОЇ РЕАКЦІЇ

Шановні товариші!

Ще раз повторюю: Компартія України — авангардна політична сила. Наше головне завдання — підняти пригноблений народ на революційну боротьбу за соціалізм.

Однак це не означає, що ми повинні ігнорувати можливості для захисту інтересів трудящих і пропаганди комуністичних поглядів, які надає куца й класово обмежена буржуазна демократія. В умовах капіталістичного ладу парламентаризм — допоміжний, але дуже важливий засіб досягнення наших програмних цілей.

Партія виходить з того, що упродовж останніх років трудящі у переважній більшості голосують на виборах за своїх гнобителів. У результаті в комуністів — нечисленні фракції в парламенті і місцевих радах. І, відповідно, дуже обмежені можливості впливати на стан справ через інститути буржуазної демократії.

Зниження рівня підтримки КПУ — результат взаємодії низки об'єктивних і суб'єктивних факторів. І було б неприпустимим спрощенням пояснювати таку ситуацію лише потоками витонченої антикомуністичної брехні, що виливається на голови трудящих олігархічною пропагандою.

Насамперед, цей процес пов'язаний із украй швидкими й настільки ж потворними змінами в політичному житті, економічних відносинах і соціально-класовій структурі українського суспільства.

Стрімко розвиваючись, буржуазні відносини «розмивають» соціальне обличчя практично всіх категорій трудящих, заважають їм усвідомлювати свої справжні потреби.

Сумний наслідок цього згубного процесу — розквіт «виборчого заробітчанства», під час якого люди за безцінь продають свій голос, жертвуючи довгочасними класовими інтересами. На жаль, у такій поведінці не бачить нічого поганого кожен четвертий громадянин України, опитаний соціологами.

За час буржуазних «ринкових реформ», що підірвали потужне вітчизняне виробництво, **пролетаріат кількісно і якісно ослаблений**. Він роздроблений, заляканий господарями підприємств, зраджений профспілковими вождями, деморалізований загрозою безробіття.

У результаті **значна його частина втратила соціальні орієнтири, ухиляється від класової боротьби й голосує за олігархів, вбачаючи в своїх роботодавцях мало не благодійників**.

Ще трагічнішою виявилася доля колгоспного селянства: буржуазія просто ліквідувала його як клас. Викинуті зі звичного соціального простору, залишені наодинці зі злиднями й свавіллям новоявлених

аграрних баронів, трудівники села потрапили не тільки в економічну, а й у політичну залежність від місцевих латифундистів. Це також позначилося на негативних для нас результатах виборів.

З другого боку, у суспільстві з'явилися не тільки нові покоління трудящих, а й їх новий — до того ж дуже численний! — соціальний прошарок. Йдеться про **дрібну буржуазію** міста, переважно торговельну — колишніх робітників, учителів, лікарів, учених, загнаних капіталізмом у ринкову резервацію.

У середині першого десятиліття ХХІ століття чисельність зайнятих у сфері обслуговування вперше в історії України перевищила кількість тих, чия праця пов'язана з матеріальним виробництвом.

Як відомо, дрібні підприємці двоїсті за своєю соціальною природою. З одного боку, це трудівники, яких нещадно експлуатує олігархічний режим, з другого, — власники засобів виробництва. Тому серед них поширені ілюзорні надії зайняти краще місце під «буржуазним сонцем». І такі ілюзії вони можуть передавати іншим групам трудящих, що змушує тих також голосувати за своїх гнобителів.

Сказане підтверджує актуальність висновку про **необхідність боротьби за дрібну буржуазію і проти дрібнобуржуазної психології**, зробленого 42 з'їздом КПУ. Прилучити до боротьби з капіталізмом цей численний і політично активний загін — значить зробити величезний крок уперед до перемоги соціалізму.

Ще один чинник полягає в тому, що олігархічному режиму вдалося використовувати проти нас ментальні відмінності, які існують між регіонами України. **Протистояння по лінії «Схід—Захід» штучно затушовує протистояння між експлуататорами й експлуатованими.** У результаті багато трудящих різних регіонів досі сприймають як «свої» ті буржуазні партії, які є виразниками інтересів великого капіталу — їх найлютішого класового ворога.

Нарешті, потрібно визнати, що ми ще не все зробили, щоб зберегти й примножити довіру людей.

Цей докір я насамперед адресую собі, як першому секретареві ЦК, секретарям і членам Президії Центрального Комітету. На жаль, ми не завжди знаходимо оптимальні відповіді на виклики часу. Це зауваження стосується й керівників місцевих парторганізацій, яким часто не вистачає дисципліни, бойовитості, уміння й бажання копітко працювати з людьми.

Зрозуміло, що об'єктивні чинники зниження підтримки КПУ історично минули. Посилення капіталістичної експлуатації сприятиме загартуванню трудящих, виробленню в них політичного чуття, уміння відрізнити біля виборчих урн своїх класових ворогів від справжніх друзів.

І ми повинні не покладаючи рук працювати над тим, щоб наблизити цей час. А доти якнайкраще використовувати на благо трудового народу ту невелику кількість депутатських мандатів, яка є в нашому розпорядженні.

Враховуючи це, 42 з'їзд КПУ і наступні Пленуми Центрального Комітету обґрунтували тактичну лінію партії щодо олігархічної влади і тих правих політичних сил, яким поки що віддають свої голоси виборці.

Наша тактика спрямована на максимальне використання суперечностей у буржуазному таборі для того, щоб підготувати рішучий контрнаступ праці проти капіталу.

Партія визначила конкретні і принципові рамки, що обмежують характер і ступінь компромісів із класово ворожими нам політичними силами. Таких обмежень п'ять:

— у комуністів немає й бути не може стратегічних союзників серед буржуазних партій;

— для нас категорично неприйнятні будь-які компроміси з націоналістами;

— угоди й домовленості в парламенті й органах місцевого самоврядування із правими політичними силами, що в окремих питаннях займають близькі до КПУ позиції, не повинні заважати комуністам мобілізувати експлуатованих на класову боротьбу проти експлуататорів. У тому числі й проти тих представників великого капіталу, які перебувають у рядах наших попутників;

— депутати-комуністи в радах усіх рівнів не мають права підтримувати рішення, які погіршують становище трудящих, хоч би хто ініціював їх прийняття;

— у випадку участі КПУ у структурах виконавчої влади наші представники в них зобов'язані неухильно втілювати в життя політику партії, спрямовану на захист трудового народу від буржуазного гніту й бюрократичного свавілля.

Скажімо, голосування нашої фракції за кандидатуру В.Литвина на посаду Голови Верховної Ради в 2008 році не дозволило тодішньому президенту В.Ющенку використати тимчасову недієздатність парламенту для того, щоб ввести пряме президентське правління. Думаю, немає необхідності говорити про те, до яких трагічних для трудящих наслідків привело б встановлення націоналістичної диктатури в умовах економічної кризи й політичного хаосу.

Ухвалюючи рішення про підтримку В.Януковича у другому турі виборів глави держави на початку 2010 року, Центральний Комітет також виходив із конкретних обставин.

Перше. У другому турі не було лівого кандидата. І Янукович, і Тимошенко — виразники інтересів великого капіталу. Проте між ними була істотна різниця.

Очолювана В.Януковичем Партія регіонів представляє національну буржуазію. Головне джерело її доходів — експлуатація найманих працівників на українських підприємствах. Тому «регіонали» стоять на позиціях захисту вітчизняного виробництва. Упродовж кількох років вони і їх лідер позиціонували себе як противники націоналізму, прихильники нейтрального позаблокового статусу України, поліпшення відносин з Росією й надання російській мові статусу державної.

Керівник «Батьківщини» і одна з організаторів «помаранчевого Майдану» Ю.Тимошенко — представниця компрадорського капіталу. Він збагачується на обслуговуванні транснаціональних корпорацій та імпорті західних товарів, а тому не зацікавлений у захисті вітчизняного виробництва. В ідеологічній сфері Тимошенко та її партія сповідують махровий націоналізм. У зовнішній політиці провокують конфлікти з Росією, плазують перед Заходом, слухняно виконують будь-які примхи МВФ і СОТ.

Тому ми не мали права діяти за принципом «між холерою й чумою не вибирають». Адже заклик до наших прихильників голосувати проти обох буржуазних кандидатів міг би сприяти зміцненню націоналістів у владі, остаточному розвалу економіки України й соціальній катастрофі. І найпростіші арифметичні підрахунки показують, що перемога Януковича була забезпечена саме голосами прихильників КПУ.

Друге. Умовою підтримки Януковича стало підписання ним угоди з нашою партією. Він взяв на себе зобов'язання виконати низку програмних вимог КПУ, спрямованих на зростання рівня життя трудящих, боротьбу проти націоналізму, відмову від вступу України в НАТО, поліпшення відносин з Росією, надання російській мові статусу державної, відновлення історичної правди.

Третє. Ми чудово усвідомлювали, що пріоритетом для Партії регіонів є збільшення прибутків українських олігархів. Не було в нас ілюзій і щодо послідовності «регіоналів» у боротьбі проти націоналізму. Тому КПУ залишила за собою повну свободу дій і критики. Це дало нам можливість постійно вимагати від президента Януковича виконання взятих зобов'язань і показати народу справжнє обличчя української буржуазії, якщо її політичні представники «забудуть» про привселюдно зроблені обіцянки.

Аналогічними мотивами керувався ЦК, ухвалюючи рішення про входження фракції комуністів у Верховній Раді в коаліцію із фракціями

Партії регіонів і Блоку Литвина, перетворену сьогодні згідно з чинною Конституцією на парламентську більшість.

Ми мали ще на меті не дати можливості буржуазним політичним угрупованням об'єднатися проти трудового народу. А ймовірність такої змови весною 2010 року була дуже високою. Представники олігархічних партій вголос мріяли про те, щоб створити коаліцію у складі Партії регіонів і «Нашої України». Це означало б, що, програвши президентські вибори, націоналісти повернулися б до влади «з чорного ходу».

Таким чином, ухвалюючи рішення про участь нашої фракції в коаліції, ЦК виходив з того, що в умовах олігархічного засилля в парламенті такий тактичний хід дає партії максимальні можливості виступати як ефективна опозиція до режиму великого капіталу.

Що дала трудовому народу участь фракції комуністів у парламентській коаліції (більшості)?

По-перше, як сказано вище, вдалося усунути від державного керма «помаранчевих» націоналістів — найбільш реакційний загін української буржуазії, який відкрито є «п'ятою колоною» імперіалістичного Заходу.

Завдяки цьому на найближчі роки знято з порядку денного питання про втягування нашої країни в НАТО. Україна законодавчо проголосила, що є нейтральною позаблоковою державою.

Покладено край подальшому нагнітання конфронтації у відносинах із братньою Росією.

Вдалося не допустити зупинення вітчизняного виробництва.

У Верховну Раду внесено законопроект, який, у разі прийняття, суттєво підвищить статус російської мови.

Нарешті, зупинено процес фашизації України та знищення історичних святинь націоналістичними вандалами.

По-друге, наша фракція у Верховній Раді отримала певні можливості впливати на державну політику «зсередини».

І не тільки під час просування законодавчих ініціатив КПУ, покликаних поліпшити життя експлуатованої більшості. Таких, наприклад, як перші кроки до введення прогресивного оподаткування доходів, що перекладають частину податкового тягара з трудящих на буржуазію.

Не менш важливі для трудового народу зусилля нашої фракції, спрямовані на блокування заходів, що відбирають у громадян завоювання радянської епохи. В тому, що досі не прийняті Пенсійна реформа, Трудовий і Житловий кодекси і їм подібні драконівські законопроекти, — безсумнівна заслуга партії.

По-третє, ми сьогодні маємо більш широкий доступ до електронних засобів масової інформації для пропаганди комуністичних поглядів. У тому числі для критики наших партнерів по коаліції й роз'яснення трудящим необхідності відстоювати свої інтереси у класовій боротьбі проти експлуататорів.

Шановні товариші!

На жаль, останнім часом у діяльності нинішньої влади усе чіткіше проявляються негативні тенденції.

Правлячий режим знову сів на фінансову голку МВФ, збільшуючи на його вимоги комунальні тарифи й погрожуючи розпочати новий виток грабіжницьких «реформ». Труднощі економічного становища України усе відвертіше перекладаються на плечі трудящих.

Влада йде на все більші поступки націоналістам у гуманітарній політиці. Невиправдано гальмується прийняття законопроекту про підвищення статусу російської мови. Суспільство так і не побачило обіцяних президентських указів про позбавлення Бандери і Шухевича звання Героя України.

Помітно забуксував процес поліпшення відносин з Росією, в тому числі й у газовій сфері.

У такій ситуації багато членів партії порушують питання про доцільність подальшого перебування фракції комуністів у парламентській більшості.

Інші ж товариші вважають постановку цього питання передчасною.

Це не просте питання. Зрозуміло, ситуація з часом може скластися так, що подальше перебування фракції КПУ у більшості стане неприпустимим. Рішення з цього приводу має бути прийнято колегіально.

А поки що наші можливості захищати інтереси трудящих через перебування в більшості, на думку ЦК, ще не вичерпані. А головне — участь у ній не позбавляє комуністів права в кожному випадку відстоювати нашу принципову позицію, яка не завжди збігається з позицією партнерів. Що ми й робимо, використовуючи для її доведення до суспільства парламентську трибуну.

Трудовий народ України масово підтримає комуністів тільки тоді, коли переконається, що ми досить сильні, розумні, рішучі, згуртовані й віддані своїй справі, щоб очолити переможну боротьбу проти капіталістичного рабства.

ПАРТІЙНІЙ РОБОТІ — ВИСОКУ БОЙОВИТІСТЬ І ВІДДАЧУ

Товариші!

У звітному періоді досягнуто певних зрушень у вирішенні організаційних питань.

В партію прийнято більше 34 тисяч нових членів. Сьогодні її чисельність становить 111 тисяч комуністів. Це на 14 тисяч більше, ніж було три роки тому.

Майже третина складу партії — ті, хто прийшов в її лави упродовж останніх трьох років! Такого бурхливого оновлення наших лав ще не було.

Важливо, що 41% складу нового поповнення — це люди віком до 40 років. Збільшився прийом робітників і студентської молоді. Створено 54 первинні парторганізації, які об'єднують близько 500 студентів. Це — перший, обнадійливий, крок у цьому напрямі.

Відбувається **омолодження складу партійних кадрів**. П'ята частина секретарів райкомів і міськкомів — віком до 40 років.

Вдосконалюється підготовка кадрів у Партійній школі при ЦК КПУ. За звітний період у ній пройшли навчання 287 комуністів, а за весь час функціонування — більше 500. З них 412 — на професійній партійній роботі. У тому числі значна частина — секретарями райкомів і міськкомів, 111 випускників, тобто кожен п'ятий, на минулих виборах обрані депутатами місцевих рад.

Серцевина проблеми модернізації КПУ — виховати з цих молодих людей революційних лідерів. Неприпустимо, коли дехто з досвідчених партійців не хоче ділитися з ними своїми знаннями й вміннями. Слід завжди пам'ятати: в партію прийшло покоління, яке виростало у капіталістичному суспільстві і не мало можливості досконало оволодіти марксистсько-ленінським вченням та набути досвіду партійної роботи.

У той же час неприпустимі і факти зворотного порядку, коли декому з новообраних молодих партійних секретарів не вистачає уважного ставлення до комуністів, які віддали партії все життя. Розрив між поколіннями має бути остаточно подоланий! Потрібно негайно вдосконалити систему роботи з партійними кадрами — підготовку надійного резерву, перевірку його на практичних справах, навчання, допомогу у процесі повсякденної роботи.

Гостро даються взнаки й інші наші вузькі місця. Насамперед це **організаційна слабкість і пасивність** значної частини первинних організацій, результатом чого є недостатній їх вплив на трудящих.

У Кіровоградській, Харківській, Львівській областях, а також Києві чисельність комуністів за три роки зменшилась. Те ж стосується деяких обласних центрів та інших великих міст. Торік більше половини первинних партійних організацій не прийняли в партію жодної людини. У переважній більшості трудових колективів, навчальних закладів, у 39% сільських рад і сьогодні немає членів

КПУ. Представництво партії на території всіх сільрад змогли забезпечити лише 57 райкомів.

Значну роль у поширенні партійного впливу покликані відігравати **районні і міські комітети**, від яких вирішальною мірою залежить зміцнення основи партії — первинних парторганізацій.

Слід відзначити хорошу роботу Любешівської районної парторганізації (Волинь). У звітному періоді вона більш ніж удвічі збільшила свій кількісний склад і об'єднує сьогодні понад 1400 комуністів. Добрих слів заслуговують Мурованокуріловецька організація Вінницької області, Кам'янська і Драбівська (Черкащина), Міловська і Попаснянська (Луганщина), Тячівська (Закарпаття), Єланецька (Миколаївська область), Чаплинська (Херсонщина), Червоноармійська (Житомирщина). Їх позитивний досвід свідчить про те, що інші наші організації не повною мірою використовують резерви посилення впливу партії у суспільстві.

На жаль, у більшості областей відверто знизився темп роботи зі створення **первинних парторганізацій за професійною ознакою**. Їх кількість зменшилася на 17%. І це тоді, коли розширення мережі таких первинних — чи не єдиний шлях забезпечення нашого впливу на виробництві, оскільки створювати там парторганізації забороняє буржуазна Конституція.

Центральний Комітет не буде миритися зі всіма цими недоліками. Тим паче в умовах, коли значна частина партійних керівників працює на професійній основі, а парткоми оснащені сучасною оргтехнікою, транспортними засобами.

Слід усвідомити: поки ми не охопимо системним впливом усі клітини суспільного організму, сподіватися на успіх у реалізації поставлених цілей не доводиться.

Головне, що цьому заважає, — **це низький рівень дисципліни частини партійних кадрів**. Подекуди доходило до грубих порушень партійного Статуту. Центральному Комітету довелося вжити рішучих заходів для нормалізації ситуації у деяких партійних організаціях, насамперед у Київській міській.

Серйозним випробуванням для партії стала спроба колишнього першого секретаря Кримського рескому КПУ Грача і його прихильників розколоти партійні ряди, безпідставно звинуватити партію у відступі від ідей марксизму-ленінізму, а керівництво партії — у співробітництві з олігархами.

Завдяки заходам, вжитим ЦК, розкольникам не вдалося спровокувати загальнопартійну кризу. Прозріння настає і у тих кримських партійців, які на певний час піддалися опортуністичній і демагогічній діяльності Грача, який заплутався у створених ним хитромудрих інтригах, зрадив

комуністичні ідеї і виключений із партійних лав. Так звану КППС, яку йому передали чи продали кар'єристи, вигнані свого часу із КПУ, спіткає політичне небуття, як і інші партії-клони, що створювалися для ослаблення позицій нашої партії.

Ми впевнені, що комуністи Криму зроблять належні висновки із того, що відбулося, і республіканська організація знову стане бойовим загоном Компартії України.

Кримський урок укотре показав: **забезпечення партією єдності своїх лав має бути непорушним принципом її життя**. Саме на його реалізацію спрямовані пропозиції про внесення змін до Статуту КПУ, які розгляне наш з'їзд.

Актуальність цього принципу сьогодні посилюється у зв'язку з тим, що КПУ діє в умовах, коли буржуазія наполегливо насаджує у пролетарському середовищі реформістські ілюзії або дрібнобуржуазну «суперреволюційність».

Виразники подібних ідей у робітничому русі підривають його згуртованість. Вони проникають у Комуністичну партію, стають живильним середовищем для опортунізму і розкольницьких тенденцій.

Таке, зокрема, відбулося у Всеукраїнському союзі робітників. Вдаючись до «ультралівої» демагогії, його керівництво спробувало розколоти партійні ряди, перетворило друкований орган ВСР газету «Робочий клас» на антикомуністичну трибуну. У зв'язку з цим довелося вжити суворих заходів. Хоча і з запізненням, неприпустимим в умовах жорсткого класового протистояння.

У зв'язку з цим не можу не сказати ще про одну помилку ЦК, пов'язану з подіями навколо ВСР. Зрада її верхівки показала марність наших попередніх спроб утворювати суто комуністичні робітничі організації. Не випадково більшовики на чолі з В.І.Леніним ніколи не робили нічого подібного. Вони розуміли, що, відокремлені від живого пролетарського середовища, такі організації виродяться в секту.

Отже, КПУ не потрібні посередники у взаємовідносинах зі своєю головною соціальною опорою — робітниками. Ми повинні йти безпосередньо до них, як би важко це не було.

А для цього необхідно докорінно поліпшити співпрацю з **професійними спілками**, які, на відміну від політичних партій, мають право діяти у трудових колективах.

Потрібно наполегливо добиватися звільнення профспілок з-під впливу угодовських лідерів, просувати на керівні посади в них комуністів і безпартійних товаришів, які співчувають КПУ і здатні послідовно захищати інтереси робітників.

Пріоритетною для партії є і **робота з молоддю, особливо студентською**. Необхідно вирвати молодь з-під згубного впливу експлуата-

торів, різних демагогів і провокаторів, спрямувати притаманний юнацтву максималізм на боротьбу проти капіталістичного гноблення.

Ми зобов'язані допомогти **Ленінській Комуністичній Спілці Молоді України** стати впливовою організацією, здатною вирвати юнацтво з-під впливу буржуазії.

Схвалюючи діяльність **Всеукраїнського союзу жінок-трудівниць «За майбутнє дітей України»**, Центральний Комітет водночас вважає за необхідне докорінно поліпшити роботу **Всеукраїнського Союзу радянських офіцерів** і об'єднання **«Інтелігенція за соціалізм»**. З'їзд повинен поставити перед комуністами-керівниками цих організацій завдання: добитися, щоб вони стали справді масовими, а їх більшість складала безпартійні прихильники КПУ.

Подекуди партійні організації не приділяють належної уваги **роботі з ветеранами**. І не випадково, маючи в країні потужну ветеранську організацію, ми на виборах — і загальнодержавних, і місцевих — не одержуємо підтримки з боку переважної більшості тих, чий інтерес послідовно захищає тільки наша партія.

Необхідно значно підвищити активність і вплив **депутатів-комуністів**, наших фракцій і груп (їх більше 500) у радах усіх рівнів — від Верховної до сільських. Проведений у березні 2011 року Четвертий з'їзд депутатів і міських, селищних та сільських голів, які представляють нашу партію, показав, що Всеукраїнське об'єднання **«За соціальну справедливість і народовладдя»** має потужний потенціал. Його потрібно ефективніше використовувати.

Хочу особливо підкреслити: партія бачить у депутатському корпусі дуже важливий ресурс, який ще не повною мірою виконує поставлені перед ним завдання.

Тому необхідно добитися, щоб усі ініціативи й принципові голосування наших депутатів у кожній раді попередньо схвалювалися відповідним партійним комітетом або його бюро.

При цьому будь-яка їхня спроба вийти з-під партійного контролю повинна розглядатися як зрада. А будь-який прояв неухважності до діяльності депутатів з боку керівників партійних органів — як кричуща недбалість, що заслуговує суворого партійного стягнення.

Тільки так нам вдасться забезпечити максимальну «віддачу» нашого депутатського корпусу. Партія розглядає його, насамперед, як дуже важливий організаційний ресурс для досягнення своїх програмних цілей.

Сьогодні наш доступ на приватні підприємства незаконно перекритий їх власниками, а на державні — владою. У такій ситуації саме за допомогою депутатів-комуністів ми можемо обійти ці створені класовим противником перешкоди. Використовуючи свій

мандат, вони зобов'язані йти у трудові колективи, вести там роз'яснювальну роботу, створювати в них первинні парторганізації, перетворювати їх на плацдарми боротьби за соціалізм. У поєднанні із копінкою щоденною роботою із захисту інтересів трудящих — і через нормотворчу діяльність, і через депутатські запити, і через участь у вуличних акціях — це значно підвищить вплив комуністів у суспільстві.

Партія розраховує на значний інтелектуальний потенціал своїх депутатів. Його необхідно повною мірою використовувати в роботі з виборцями і для психологічного тиску на буржуазну більшість у радах під час «протискування» потрібних народу законів і рішень.

Не менш важливо, щоб наші товариші пройшли в радах школу управління. Партії потрібно якнайбільше людей, готових у будь-який момент взяти у свої руки державне кермо.

Зрозуміло, для того щоб ефективно відстоювати інтереси трудящих, лише інтелекту й професіоналізму мало. Тому керівник кожної партійної організації повинен персонально відповідати за ідейно-політичну роботу з висунутими нею депутатами. У тому числі (і навіть у першу чергу!) з безпартійними.

Партія бачить у нашому депутатському корпусі один із дієвих засобів прориву **інформаційної блокади**, організованої проти комуністів олігархами. Обов'язок депутатів-комуністів — використовувати свій статус, прориватися в усі ЗМІ — від районних газет до загальнонаціональних телеканалів, щоб нести правду людям і кликати їх у бій за соціалізм.

Шановні делегати! Зміцнити згуртованість і бойовитість комуністичних лав, зробити нерозривним наш зв'язок з усіма верствами пригнобленого народу — сьогодні немає завдання важливішого. Адже це єдиний шлях до створення великої армії праці, яка перемаже буржуазію в класовій битві.

СПРИЯТИ КЛАСОВІЙ БОРТЬБИ — ПРИЗНАЧЕННЯ ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ ПАРТІЇ

Товариші!

Найважливіше завдання Комуністичної партії — перемогти буржуазію в ідеологічній класовій боротьбі. Наша перемога в ній — необхідна передумова успіху в боротьбі за соціалізм.

Організуючи цю роботу, ми виходили з наступного.

Буржуазія категорично відмовляється визнати факт наявності в неї єдиної ідеології. Навпаки, вона демонстративно виставляє напоказ другорядні розбіжності між різними своїми політичними течіями.

При цьому абсолютно ігнорується той факт, що всі ці течії:
— виправдовують існування експлуатації людини людиною;
— вимагають прискорення грабіжницьких реформ, які ведуть до прогресуючого зубожіння трудящих;
— ставлять знак рівності між національними інтересами й інтересами буржуазії;
— закликають «вчитися» у буржуазного Заходу.

Необхідно внести в масову свідомість розуміння того, що всі вигадані панівним класом «ізми» відрізняються між собою не більше, ніж Іуда від Іскаріота. І шлях для нашої країни вони пропонують один — капіталістичний, безвихідний.

Потрібно, щоб трудящі побачили прямий зв'язок між буржуазною ідеологією й такими явищами, як масова бідність, безробіття, корупція, всевладдя чиновництва.

Особливо важливо продемонструвати класову спільність і антинародну сутність двох найпоширеніших в Україні напрямів буржуазної думки, що претендують на ідеологічну самостійність, — **націоналізму і лібералізму**. Адже на тому або іншому з них будують свою політику всі без винятку олігархічні партії нашої країни. Одного або й двох напрямів дотримувалися кожен із президентів і прем'єрів починаючи з 1991 року.

Результат перемінного (а найчастіше — спільного) правління націоналістів і лібералів очевидний: Україна відкинута далеко назад в економічному розвитку, доведена до злидарської торби, потрапила у принизливу залежність від західних країн, задавлена бюрократичним свавіллям, стоїть перед загрозою фашизму, знекровлена духовно, розколота на Схід і Захід.

Тому відповідальне завдання КПУ в цілому і кожного комуніста зокрема — щодня й щогодини викривати націоналізм і лібералізм як найзапекліших ворогів нашого народу.

А для того щоб бити ворога, його потрібно знати. Тому кожен член партії повинен розуміти сутність цих буржуазних ідейно-політичних течій і вміти донести своє розуміння до трудового народу.

Як відомо, в основі націоналізму лежить твердження, начебто головна лінія протистояння в капіталістичному суспільстві проходить не між експлуататорами й експлуатованими, а між різними етнічними і мовними групами населення. Націоналістичні теоретики й політики стверджують, що українському робітникові набагато ближча українська буржуазія, ніж його російські (вірменські, єврейські, білоруські та інші) товариші, які працюють біля сусіднього верстата.

Класова сутність націоналізму полягає в тому, що він відвертає трудящих різних національностей від спільної боротьби проти капіталістичного рабства. З його допомогою буржуазія реалізує принцип «поділяй і пануй».

Необхідно постійно підкреслювати, що націоналізм ворожий як українцям, так і представникам інших національностей.

По-перше, його психологічна основа — патологічний комплекс неповноцінності, «меншовартості» свого народу. Саме тому, що націоналісти не вірять у творчі сили українців, вони пропонують створити для них економічні, культурні, мовні привілеї.

По-друге, вся історія націоналізму — це літопис прямого зрадництва власної країни і власного народу.

Його носії з гідною кращого застосування завзятістю продають рідну землю іноземцям. Щоб перешкодити трудящим України реалізувати соціалістичний вибір, зроблений в 1917 році, петлюрівці привели до нас кайзерівські війська, англійців, французів і поляків. Бандерівці вірно служили гітлерівцям. Їхні «помаранчеві» послідовники — західним імперіалістам і Міжнародному валютному фонду.

Націоналісти торгують Батьківщиною, як картоплею. Вони за визначенням не можуть бути патріотами.

Хоч ідеї українських **лібералів** одягнені в наукоподібну форму, вони зводяться до печерної ненависті до соціалізму та примітивного постулату: чим найсприятливіші умови для збагачення буржуазії, тим, нібито, вигідніше всім громадянам.

Ліберальні політики й економісти вимагають дозволити великому капіталу розтягнути залишки державної власності, знизити для нього податки за рахунок скорочення соціальних програм, ліквідації безплатних освіти й медицини, підвищення комунальних тарифів.

Вони стверджують, що, коли ця людоежерська програма буде реалізована, олігархи почнуть «повертати суспільству борги»: спрямовувати значну частину своїх надприбутків на підвищення зарплат, пенсій, стипендій. У результаті більшість громадян України стане настільки заможною, що подужає високі комунальні тарифи, знайде гроші на оплату медичних послуг і освіти своїх дітей.

Про нездійсненність цих обіцянок свідчать жалюгідні для трудящих результати радикальних ринкових реформ, які ось уже 20 років проводяться в незалежній Україні на основі ліберальної доктрини й під безпосереднім керівництвом її носіїв. Хоч як би розпухли банківські рахунки олігархів, вони не поділяться з трудящими!

Проте, ігноруючи очевидні факти, ліберали продовжують стверджувати, що причина масового зубожіння в Україні — не антинародні буржуазні реформи, а їх відсутність. І щоразу після погіршення

життя трудящих від чергової хвилі «ринкових реформувань» наполягають на негайному початку наступних реформ.

Сьогодні ми спостерігаємо новий напад такої ліберальної «реформаторської істерії». Він пов'язаний зі спробами великого капіталу протягнути через Верховну Раду грабіжницькі пенсійну реформу, Трудовий і Житловий кодекси, узаконити торгівлю землею.

Таким чином, ліберали в капіталістичному суспільстві відіграють відразу дві ролі: наводчиків і адвокатів панівного класу. Не випадково **ліберальну економічну доктрину — найконцентрованішого виразника буржуазної ідеології — взяли на озброєння практично всі партії великого капіталу. У тому числі й націоналісти.** Щодо цього вони схожі з лібералами як дві краплі води, взяті з одного смердючого болота.

Звичайно, коли націоналісти дозволяють собі особливо «пахучі» висловлювання або ксенофобські дії, на їх адресу іноді лунає критика з боку лібералів. Цим вони завойовують собі симпатії нормальних людей, яким огидна проповідь ворожнечі між народами.

Проте таку критику ведуть ліберали з позицій не інтернаціоналізму, а космополітизму. А між ними — провалля.

Інтернаціоналізм, вірність якому свято зберігають комуністи, проповідує єдність трудящих усіх країн і народів у боротьбі за соціальне визволення. Солідарність пригноблених проти гнобителів не знає для нас національних рамок і державних кордонів.

Космополітизм, навпаки, не визнає кордонів тоді, коли йдеться про збагачення буржуазії. Його принцип: де добре експлуататорам, там і їх батьківщина. Саме цього принципу дотримуються українські ліберали, надаючи економічні привілеї іноземним олігархам і віддаючи свій народ на заклання міжнародному капіталу в особі МВФ і СОТ.

Інакше кажучи, лібералізм точно такий же ворожий інтернаціоналізму й патріотизму, як і націоналізм.

Таким чином, **обидві ці течії мають багато спільних рис: дотримуються єдиної соціально-економічної доктрини; рівною мірою плазують перед іноземним капіталом; однаково ненавидять соціалізм.** Що ж до відмінностей між ними, то вони не принципові, а стосуються переважно тактичних питань.

Завдання комуністів — донести до трудового народу причину такої спільності. Вона полягає в тому, що і націоналізм, і лібералізм різними методами вирішують, як врятувати від загибелі віджилий капіталістичний лад. І той, і другий — підвиди єдиної й неподільної буржуазної ідеології, у всіх своїх розгалуженнях ворожої інтересам трудящих. І їх життя не поліпшиться, доки ця отрута впливає на уми людей.

У звітний період Центральний Комітет здійснював заходи, спрямовані на вдосконалення усіх складових ідеологічної боротьби проти буржуазії — організації теоретичних досліджень, пропагандистської і агітаційної, масово-політичної роботи.

Якщо говорити про основні її напрями, то **сьогодні на перший план висувається утвердження позицій партії в інформаційному просторі**, в якому й досі домінують «помаранчеві».

З цією метою ми створили **інформаційний партійний холдинг**. По-перше, за рахунок розширення передплати на наші і такі, що нам співчувають, друковані видання — журнал «Комуніст України», газети «Комуніст», «Рабочая газета», «Киевский вестник», «Земля-2000», «Новая волна», «Вільна Україна», «Ветеран України», місцеві партійні видання. По-друге, завдяки організації агентства «Время-UA», прес-служб ЦК і місцевих партійних органів.

Центральний Комітет постійно вникає у роботу засобів масової інформації, спрямовує їх діяльність на висвітлення актуальних проблем життя партії і суспільства, на посилення ролі партійних ЗМІ не лише як пропагандистів і агітаторів, а й як бойових організаторів.

Крім центральних видань, актуальними публікаціями відзначається низка місцевих газет — «Коммунист Донбасса» (Донецьк), «Компас» (Запоріжжя), «Советская Луганщина», «Красное Знамя» (Харків), «Севастопольская правда» та ін.

Нам вдалося реалізувати ідею щомісячного видання «Блокнот агітатора». Воно має стати для партійців бойовим помічником у масово-політичній роботі.

Сьогодні **особливого значення набуває оволодіння сучасними інформаційними технологіями**, використання з цією метою аудіо-запису, кіно, радіомовлення. Але найсучаснішим інформаційним засобом є **Інтернет**, до якого звертається передусім молодь. Вміло використовуючи Інтернет-ресурс, ми маємо можливість значно розширити партійний вплив на юнацтво.

Враховуючи значення сучасних інформаційних технологій, ЦК визнав за необхідне створити розгалужену багатофункціональну інформаційну партійну Інтернет-систему — КОМІНФОРМ. Поряд із класичною інформаційною функцією вона стала середовищем живого спілкування. Упродовж двох років її вже відвідали понад два мільйони користувачів з більш як ста країн світу.

Розвиток партійного Інтернет-ресурсу — важлива передумова модернізації партії. Звертаю на це увагу Запорізького, Закарпатського,

Волинського, Полтавського, Рівненського обкомів, які не поспішають удосконалювати таку роботу.

У звітному періоді Центральним Комітетом чимало зроблено для **зміцнення зв'язків з науковою і творчою інтелігенцією**, яка зберігає вірність соціалістичному вибору. Конкретні питання співпраці з нею вирішуються через Всеукраїнське громадське об'єднання «Інтелігенція за соціалізм».

Як ніколи активною була наша **видавнича діяльність**. З її результатами делегати з'їзду можуть ознайомитися на розгорнутій у фойє виставці видань. Серед них слід особливо виділити книги: «К.Маркс, Ф.Енгельс, В.И.Ленин о революции, социализме и коммунизме»; «В.И.Ленин об украинском вопросе»; «Знамя борющейся партии. Программные и учредительные документы Коммунистической партии Украины»; «Компартія України в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК (2005–2011)»; І.І.Мигович «Марксизм для всіх».

ЦК КПУ ініціював випуск видань «Общественная библиотека» та «Безпека України: геополітичний вимір».

За активної підтримки Компартії і Всеукраїнського об'єднання «Інтелігенція за соціалізм» організовано випуск серії художніх і публіцистичних видань на захист історичної правди про Перемогу радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Зокрема, у травні вийшла книга «Валькірії не прилетять. Берлінські хроніки». Її автор — письменник-фронтовик, лауреат премії імені В.І.Леніна ЦК Компартії України Олександр Олександрович Сизоненко. Те, що він робить задля відстоювання історичної правди про війну, — це справжній життєвий подвиг. Спасибі Вам за нього, дорогий Олександр Олександровичу!

Зміцненню зв'язків із науковцями і митцями сприяло заснування премій Центрального Комітету партії — імені В.І. Леніна та імені Ярослава Галана. Ними відзначаються видатні досягнення в літературі, культурі і мистецтві, журналістиці, політичній діяльності. Премії вже присуджені 25 відомим вченим, митцям, журналістам, політичним діячам. Серед них — 4 академіки Національної Академії наук, 6 докторів наук. Сім лауреатів зі зброєю в руках захищали Радянську Вітчизну у боротьбі з фашизмом.

І все ж **ідеологічна діяльність залишається поки що слабкою ланкою партії**. Частина наших кадрів не розуміє, що **це — класова боротьба за серця та душі людей**.

Наші ідеологічні противники постійно вдаються до істерії навколо тем «червоного терору», «політичних репресій», «голодоморів», «геноциду українського народу» тощо. Їх мета — створити

у людей, передусім у «необстріляної» молоді, спотворене уявлення про радянське минуле, сформувати негативне ставлення до Комуністичної партії, до соціалізму, відвернути від участі у боротьбі проти буржуазії.

Сьогодні вкрай важливо надати усій партійній роботі ідеологічної гостроти і забезпечити її теоретичне марксистсько-ленінське обґрунтування. А для цього потрібно, передусім, докорінно змінити ставлення до ідейно-теоретичної підготовки партійних кадрів, організувати, нарешті, системне політичне навчання партійців, особливо нашого молодого поповнення.

Розробка проекту нової редакції Програми партії показала відсутність у ряді партійних комітетів системної роботи з **науковцями соціалістичної орієнтації**. І причина у тому, що багато партійних керівників не відчувають органічної потреби у згуртуванні навколо партії кращих теоретичних сил.

Заслужують на увагу пропозиції багатьох комуністів ширше висвітлювати гострі теоретичні проблеми в наших партійних виданнях. Це особливо важливо у зв'язку з прийняттям нової редакції партійної Програми. Адже жодна інша партія не має такого документа, який дає науковий аналіз причин занепаду України та вказує шляхи його подолання.

Новообраному складу ЦК слід розробити розгорнутий план вивчення і пропаганди Програми, реалізація якого надасть потужного імпульсу всій нашій ідеологічній роботі. Такі ж плани мають бути у кожній партійній організації.

Радикального поліпшення потребує організація контрпропагандистської діяльності — протидії нападкам наших противників на Компартію, перекрученню вітчизняної історії. Особливо жорстку ідейну відсіч ми повинні давати неофашистам, які становлять дуже серйозну загрозу. Адже трагічні події у Львові у День Перемоги ще раз продемонстрували, що чекає на країну, якщо демократична громадськість і далі «не помічатиме» активізації коричневих, а влада — навіть заграватиме з ними.

Для активізації антифашистського руху необхідно ефективніше використовувати парламентську трибуну, засоби масової інформації, створений за ініціативи Компартії Антифашистський комітет України, який об'єднує сьогодні більше 30 політичних партій і громадських організацій.

Словом, нашій ідеологічній діяльності треба надати гострішого, наступального характеру.

Шановні товариші!

Позаду — три роки напруженої роботи. Партія за цей час збагатилася новим досвідом, виявила здатність виробляти ефективну тактику, у непростих ситуаціях добиватися розв'язання важливих проблем державного життя в інтересах трудящих.

Попереду — нові, ще більш складні завдання.

Нашою стратегічною метою залишається усунення від влади олігархів будь-якого кольору, повернення її трудовому народу, виведення України на соціалістичний шлях розвитку.

На нинішньому етапі найважливіше для нас завдання — **поглибити позитивні надбання попереднього періоду.**

Ми повинні допомогти людям усвідомити безпідставність сподівань на міфічні «блага», які нібито дасть Україні вступ до Європейського Союзу, нагальну необхідність збереження і зміцнення стратегічного співробітництва з Російською Федерацією, іншими колишніми радянськими республіками.

І, звичайно, в центрі уваги парторганізацій мають бути питання, пов'язані із захистом трудящих від капіталістичної експлуатації і бюрократичного свавілля.

Слід завжди пам'ятати, що, вирішуючи саме такі питання, комуністи набувають досвіду в боротьбі за соціалізм. А соціалізм, підкреслював В.І. Ленін, «це — велика справа, і на таку справу не шкода і все життя віддати» (т.7, с.176).

Завершуючи Політичний звіт Центрального Комітету, закликаю вас до активної участі в його обговоренні. Це допоможе поставити нові завдання перед Комуністичною партією України — передовим загоном трудового народу.

Слава Комуністичній партії України — вірній спадкоємиці ленінської справи, надійному захиснику соціальних прав і свобод трудового народу!

Без боротьби немає перемоги! (Т р и в а л і о п л е с к и).

І.В. Алексєєв. Товариші делегати! Нагадую, що запитання до доповідача подаються у письмовій формі.

Слово для доповіді «Звіт Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України» надається голові ЦКК тов. Пономаренку Георгію Григоровичу.

ЗВІТ ЦЕНТРАЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ 44 З'ЇЗДОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

*Доповідь
голови ЦКК КПУ Г.Г. ПОНОМАРЕНКА*

Шановні делегати і гості з'їзду!

Перед нашим з'їздом, і це його особливість, стоїть завдання величезної ваги — прийняти нову редакцію Програми партії, яка чітко заявить, говорячи лєнінськими словами, «чого партія добивається і за що вона бореться», дасть відповіді на злободенні питання сучасності.

А внесені на розгляд з'їзду зміни і доповнення до Статуту партії — цього кодексу положень і правил, що визначають принципи і форми організації партії, функціонування всіх її ланок і регулюють внутріпартійні відносини, повинні сприяти зміцненню партійної дисципліни, підвищенню бойовитості й активності всіх партійних ланок, а значить і посиленню впливу нашої партії в суспільстві.

Головне — контроль виконання рішень партії

У звітному періоді робота Центральної Контрольної Комісії була спрямована на забезпечення виконання комуністами і структурними підрозділами партії Програми, Статуту, завдань, поставлених 42 з'їздом партії. Реалізуючи повноваження, визначені Положенням про Центральну Контрольну Комісію, ЦКК здійснювала методичне керівництво контрольно-ревізійними комісіями (КРК) регіональних парторганізацій. У планах роботи, листах-рекомендаціях регулярно орієнтувала КРК, на які напрями партійної роботи, залежно від політичної ситуації в країні, слід звертати першочергову увагу.

У звітному періоді відбулося 13 Пленумів і 33 засідання Президії ЦКК. На їх розгляд виносилися найбільш актуальні питання. Найважливіші з них розглядалися на об'єднаних Пленумах із Центральним Комітетом і спільних засіданнях Президій ЦК і ЦКК. Їх проведено відповідно 6 і 2.

Відразу після 42 з'їзду КПУ Президія ЦКК за запискою голови прийняла постанову про реагування Дніпропетровського обкому, Дніпропетровського і Дніпродзержинського міськкомів партії на оцінку обстановки в обласній парторганізації, яку дав з'їзд. А з'їзд був стурбований станом справ у цій одній з найбільших регіональних організацій. Постанову було направлено Секретаріату ЦК з пропозицією зміцнити керівництво Дніпродзержинського міськкому.

У листопаді 2008 року було вивчено і розглянуто питання про роботу Дніпродзержинського міськкому і Дніпропетровського обкому щодо виконання рішень 42 з'їзду про посилення керівництва первинними парторганізаціями.

На нашу думку, зусиллями Центрального Комітету, обкому партії, контрольних комісій становище в цій обласній парторганізації вдалося нормалізувати.

У період між з'їздами були заслухані звіти Запорізького міськкому щодо виконання настанов 42 з'їзду про участь кожної партійної організації в загальнопартійній програмі «Кожній партійній організації — соціально значиму справу», Донецького міськкому — щодо виконання постанови Пленуму ЦК і ЦКК КПУ «Про кадрову політику партії».

У декого, можливо, виникає питання: а чи не перебирає на себе ЦКК невластиві їй функції? Чи немає тут небезпеки двоцентровості в КПУ? Вважаємо, що побоювання не мають під собою підстав. ЦК, крім різноманітної внутріпартійної роботи, проводить велику роботу поза партією. Про це сьогодні говорилося у Політичній доповіді ЦК. Це і агітаційно-пропагандистська, і інформаційна діяльність, і робота з депутатськими фракціями в представницьких органах, і взаємодія з іншими політичними партіями та громадськими організаціями.

Сфера ж докладання зусиль контрольних органів — внутріпартійна діяльність, здійснення контролю за дотриманням комуністами і партійними організаціями, їх виконавчими органами Програми і Статуту КПУ, виявлення й усунення порушень, які заважають досягненню її програмних цілей.

На жаль, контрольні органи партії ще не стали своєрідним її щитом (але не мечем). І виставляємо ми цей щит не завжди вчасно, а часто-густо вже тоді, коли опоненти щосили діють у наших рядах проти нас. Так сталося в Криму. І те, що там сталося, — вина і ЦК, і ЦКК. Такою є думка партійного активу більшості регіональних організацій. Адже перші симптоми хвороби, яку самі комуністи Криму назвали «грачи́змом», були діагностовані ще в 1997 році, про що

говорилося на Пленумі ЦК у травні 1997 року. Однак вживані протягом майже 14 років половинчасті профілактичні заходи тільки сприяли розвитку цієї небезпечної хвороби.

Делегати і гості з'їзду отримали інформаційні матеріали «Від 42-го до 44-го з'їзду». Зверніть увагу: тільки за 5 місяців (з грудня 2010 року по квітень 2011 року) питання щодо Кримської республіканської організації двічі розглядалися на Пленумах ЦК, сім разів — на засіданнях Президії ЦК, двічі — на засіданнях Секретаріату ЦК.

Нам що — в цей складний час не було чим займатися? Було. А розкольники тим часом частково домоглися своєї мети — майже півроку відвертали увагу ЦК від вирішення програмних завдань.

З цих фактів усім нам слід зробити якнайсерйозніші висновки.

Як ви знаєте, Центральний Комітет змушений був піти на надзвичайний захід щодо Криму — розпуск рескому і частини місцевих парторганізацій.

Статистика свідчить: такі заходи застосовувалися по зростаючій.

Між 37 і 39 з'їздами було розпущено 1 міськком.

Між 39 і 42 з'їздами — уже 5 райкомів, 2 міськкоми і 2 районні парторганізацій.

Між 42 і нинішнім з'їздами — реском, 5 міських і 9 районних парторганізацій.

«Є речі, якими жартувати недозволено: є такі речі, як єдність партії». Ці ленінські слова як ніколи актуальні для партії сьогодні.

Наш з'їзд внесе завтра зміни до Статуту, які передбачають посилення окремих норм. Вважаємо, що це правильно. Ми не клуб за інтересами, а солідна партія, яка чітко розрізняє межу між демократією і централізмом. А принцип демократичного централізму був і залишається основним у діяльності нашої партії. Тільки неухильне дотримання цього принципу може забезпечити партію від зловживань внутріпартійною демократією з боку різних антипартійних елементів.

А від розколу і розкольників у Компартії є тільки один засіб — суворе дотримання ленінських норм партійного життя.

Разом з тим нам необхідно навчитися вживати запобіжних заходів, які б виключали випадки дезорганізації роботи партійних організацій, спроби їх розколу, вчасно виявляли причини зародження конфліктних ситуацій.

Після 42 з'їзду партійні організації, контрольні органи підвищили вимогливість до членів партії за дотримання статутних норм, виконання партійних рішень і доручень. За три роки з рядів КПУ виключено майже 5 тисяч чоловік, близько 4 тисяч вибуло за заявами. По суті вплив з партії у звітний період дорівнював річному прийоми:

34 тисячі прийнято, 9 тисяч — виключено або вийшли за заявами. Більше 25 відсотків! У черговий раз доводиться говорити: такий відсів — свідчення того, що відбір у партію не здійснюється. У багатьох випадках інститут прихильників партії існує формально: записують усіх, кому передплатили наші газети. Ділові якості прихильників партії до прийому їх у КПУ на конкретній роботі не перевіряються.

Значна частина членів КПУ не має партійних доручень, політично пасивна, вибірково ставиться до статутних вимог. Формалізм у цій роботі деяких партійних комітетів і контрольно-ревізійних комісій призводить до дряхлості, квалості, аморфності окремих наших структур.

Нагадаю, що дві спроби узаконити в нормативних документах встановлення обов'язкового випробного терміну для вступаючих до КПУ були відкинуті нинішніми членами ЦК і ЦКК на двох спільних Пленумах. А в новій редакції Статуту КПУ пропонується встановлювати обов'язковий випробний термін тільки для вихідців з інших політичних партій. Гадаємо, цим ми проблему не вирішимо.

Про апеляції

На адресу 42 з'їзду Компартії України надійшло 7 апеляцій від виключених з партії, які перебували на обліку у Вінницькій і Дніпродзержинській міських, Хотинській районній Чернівецької області парторганізаціях.

Після вивчення справ на місцях комісією, створеною за дорученням з'їзду, ці апеляції були розглянуті на спільному засіданні Президій ЦК і ЦКК. Всім, хто апелював, було відмовлено у поновленні в партії.

Готуючи матеріали щодо Дніпродзержинська, комісія поцікавилася: як поведуться члени партії, раніше виключені з КПУ міськкомом партії, але за апеляціями поновлені в партії Президією ЦКК з оголошенням стягнень?

З'ясувалося, що більшість з них продовжують розкольницьку діяльність. Президія ЦКК вирішила виключити з партії 6 чоловік. І лише з одного — зняти стягнення.

Ці заходи ЦКК сприяли стабілізації обстановки в міській парторганізації.

Усього з розглянутих 26 апеляцій Президія ЦКК задовольнила лише 5, причому дві апеляції довелося розглядати повторно і підтримати раніше ухвалене рішення бюро Дніпропетровського обкому партії щодо Символокова і бюро Київського райкому партії м. Сімферополя щодо Киричека.

Центральна Контрольна Комісія вперше після 1993 року зустрілася з фактом, коли апеляція на адресу ЦКК надходить від членів

партії, виключених Президією Центрального Комітету (Аксютін Ю.Є., Грач Л.І., Мірошніченко Є.А. — усі з Кримської республіканської партійної організації). Ні Статутом, ні Інструкцією не визначено, як чинити в такому випадку. Щоб не створювати ґрунт для розмов про двоцентровість, Президія ЦКК розглянула апеляцію т. Мірошніченка Є.А. і звернулася до Президії ЦК з пропозицією розглянути її на своєму засіданні, тому що рішення про виключення було прийнято нею. Президія ЦК розглянула цю апеляцію і задовольнила її.

Апеляції тт. Аксютіна Ю.Є. і Грача Л.І. були розглянуті, також уперше після 1993 року, Пленумом, а не Президією ЦКК і відхилені.

Тепер такі моменти пропонується врегулювати змінами і доповненнями до Статуту.

У звітному періоді Президія Центральної Контрольної Комісії вперше застосувала норму Інструкції про звільнення з посади голів КРК регіональних і місцевих організацій. Рішенням Президії за грубі порушення Статуту були відсторонені від посад і виключені з партії голови контрольно-ревізійних комісій Сімферопольської і Ялтинської міських парторганізацій.

Процедуру відсторонення від займаних посад пропонується чіткіше врегулювати змінами і доповненнями до Статуту.

Центральна Контрольна Комісія, представляючи звіт 44 з'їздові про свою роботу, відзначає, що регіональні партійні організації, рекомендуючи членів партії до складу ЦКК, не завжди відповідали за тих, кого делегували у цей орган.

За звітний період зі складу ЦКК було виведено 5 її членів, причому голови КРК Кримської республіканської і Тернопільської обласної парторганізацій тт. Захаров В.Р. і Боднар С.В., заст. голови КРК Кримської республіканської парторганізації т. Шекун А.М. були виведені зі складу ЦКК і виключені з партії за грубі порушення Статуту КПУ.

У лютому 2010 року Президія Центральної Контрольної Комісії за запискою голови прийняла постанову «Про формально-бюрократичне ставлення ряду керівників КРК регіональних партійних організацій до виконання рішень 42 з'їзду». Йшлося про слабку роботу контрольних органів у період президентської виборчої кампанії. Постанова Президії ЦКК націлювала їх роботу на наступні вибори до місцевих рад.

Вважаємо, що це сприяло поліпшенню результатів, отриманих партією на минулих виборах до місцевих органів влади.

Відповідно до Положення про Центральну Контрольну Комісію Президія ЦКК у березні 2009 року вперше застосувала таку норму, як скасування рішення регіональної контрольно-ревізійної комісії.

КРК Кримської республіканської парторганізації, розглядаючи заяву членів ЦК і ЦКК від цієї організації, в якій засуджувалося рішення лютого (2009 р.) Пленуму ЦК про виведення з членів Президії ЦК т. Грача Л.І., замість того щоб засудити нестатутні дії членів ЦК і ЦКК, підтримала їх заяву. Більше того, президія КРК заохочувально поставилася до дій бюро рескому щодо організації обговорення в партійних організаціях рішення Пленуму ЦК з пропозицією про його засудження.

Президія Центральної Контрольної Комісії скасувала це рішення КРК, звернула увагу членів президії КРК республіканської парторганізації на їх безпринципність, виявлену під час обговорення важливого внутріпартійного питання, а голові КРК оголосила стягнення.

У звітному періоді Центральна Контрольна Комісія частіше застосовувала таку форму контролю, як заслуховування звітів голів КРК, членів ЦКК по різних напрямках діяльності контрольних органів. Так, було заслухано звіт голови ЦКК про формування кадрового резерву контрольних органів відповідно до рішення Пленуму ЦК і ЦКК по кадрах.

На засіданні Президії ЦКК були заслухані звіти членів ЦКК тт. Верченка О.С. і Євтушенка М.М. про здійснення контролю за дотриманням комуністами і партійними організаціями Сумської області вимог Програми і Статуту КПУ.

Пленум ЦКК заслухав звіти членів Центральної Контрольної Комісії від Харківської, Миколаївської і Луганської областей про роботу з контролю за виконанням рішень ЦК щодо активізації протестного руху трудящих і захисту їх прав. На наш погляд, досвіду організації протестного руху в цих областях можна повчитися іншим.

Все керівництво, члени ЦКК тт. Дмитрієв В.П., Паламар В.П., Ніколашин В.М., Петрига Л.І., Попова І.М. Семененко О.В., Тарасенко В.Ф. надали істотну допомогу оргкомітету в роботі зі становлення й перереєстрації членів партії в Кримській республіканській партійній організації.

Члени ЦКК, голови КРК обласних, міських і районних парторганізацій взяли активну участь у підготовці й роботі звітно-виборних зборів, конференцій. У цілому звітно-виборна кампанія пройшла без грубих порушень Статуту, інших нормативних документів.

Разом з тим ми маємо і факт, коли конференція Київської міської партійної організації не затвердила звіт КРК. Колишній член ЦКК, голова КРК т. Свірщевський А.В. замість викладу колективного бачення проблем у міській парторганізації (звіт не розглядався на засіданні комісії) представив конференції матеріал, який не розкривав роботу комісії, а в основному був переповнений нападками на

керівництво міськкому і ЦК. Про це доводиться говорити тому, що незатвердження доповіді КРК — випадок винятковий.

Про фінанси партії

Товариші!

Контрольні органи зробили свій внесок у зміцнення фінансового стану партії. Президії ЦК і ЦКК регулярно аналізують роботу організацій Компартії України по збору членських внесків і добровільних пожертвувань. Аналітичні матеріали з цього питання щоквартально направляються партійним комітетам та КРК регіональних партійних організацій для реагування.

Відповідно до закону «Про політичні партії в Україні» у газеті «Комуніст» було опубліковано фінансовий звіт про доходи і видатки Компартії в 2010 році. Майже 22 млн грн — це і партійні внески, і добровільні пожертвування, і відсотки банку.

У 2010 році первинні партійні організації зібрали понад 5 млн грн членських внесків, що на 823 тис. грн більше, ніж у 2008 році. Разом з тим щомісячний середній внесок одного члена партії зріс за ці роки лише на 9,7% (з 3,29 грн у 2008 році до 3,61 у 2010 році), що значно нижче зростання за цей же час навіть мінімальних заробітних плат і пенсій.

Багато секретарів первинних організацій, КРК районних і міських організацій КПУ як і раніше миряться з порушенням статутної вимоги про щомісячну сплату кожним комуністом внесків у розмірі одного відсотка від його доходів.

Найнижчі щомісячні середні внески одного комуніста за минулий рік у Закарпатській — 1,22 грн, Волинській — 1,31 грн, Вінницькій — 1,37 грн, Хмельницькій — 1,75 грн, Житомирській — 2,07 грн, Черкаській — 2,19 грн обласних організаціях. У ряді областей первинні партійні організації без достатніх підстав зменшують багатьом членам партії розмір членських внесків. У середньому по партії це 12% комуністів від загальної чисельності. Найбільше таких комуністів у регіональних парторганізаціях: Житомирській — 24,1%, Одеській, Чернігівській — понад 18%, Київській обласній, Хмельницькій — близько 17%.

Не повною мірою виконуються вимога Інструкції про доведення обкомами партії завдань міськкомам і райкомам по членських внесках з урахуванням соціального складу партійних організацій, матеріального стану комуністів, а також передбачені Інструкцією заходи щодо керівництва справою прийому членських внесків.

У 2010 році рескомом, обкомами партії перераховано ЦК Компартії України 14,6% від суми внесків, зібраних первинними

парторганізаціями (замість 20%). Перерахували належну суму ЦК КПУ за минулий рік і перший квартал поточного року тільки Запорізький, Київський, Миколаївський, Одеський, Тернопільський, Харківський і Чернігівський обкоми, Київський міськком партії. Найбільшу заборгованість перед ЦК по членських внесках мають Донецький, Луганський, Полтавський, Херсонський і Кіровоградський обкоми партії (від 90 до 25 тис. грн). Такого в нас ще не було. Гадаю, новий склад ЦКК це поправить.

Рік у рік збільшується обсяг добровільних пожертвувань партії. У 2010 році тільки в обкоми, міськкоми, райкоми партії, первинні парторганізації надійшло 3,2 млн грн пожертвувань. Разом з тим у ряді партійних комітетів немає чіткої системи оприбуткування й використання цих коштів, що може стати причиною нездорової обстановки й конфліктних ситуацій. Чому, наприклад, окремі партійні комітети у квартальних зведених звітах не вказують сум добровільних пожертвувань, що надійшли від пільгової передплати на періодичну пресу? Це необхідно поправити. Адже добровільні пожертвування — це не тільки джерело фінансового зміцнення партії, а й важливий показник рівня масово-політичної роботи серед населення. Може, слід і нам, як у Компартії Російської Федерації, встановлювати завдання щодо розміру внесків на одного члена партії на місяць і добровільних пожертвувань на одного члена КПУ за рік?

Ми повинні і надалі вирішувати питання зміцнення матеріальної бази партійних комітетів.

У зв'язку з переходом багатьох партійних активістів на роботу на професійній основі щорічно збільшуватиметься фонд заробітної плати (в 2010 році він становив понад 7 млн грн). А інших джерел, крім внесків і добровільних пожертвувань, у партії немає. Отже, партійні комітети зобов'язані посилити роботу в цьому напрямі, а контрольні органи — стежити за раціональним використанням наявної матеріальної бази.

Про роботу з листами і зверненнями

У звітному періоді Центральна Контрольна Комісія приділяла належну увагу такому важливому питанню, як робота Центрального Комітету з листами і заявами громадян, організація їх прийому. У березні 2009 року на засіданні Президії ЦКК заслухано звіт загального відділу ЦК, а в березні 2010 року розглянуто питання «Про роботу апарату ЦК КПУ з листами і заявами громадян та з організації їх прийому».

Президія ЦК відзначила, що в цілому ця робота відповідає вимогам, встановленим законодавством України.

Усунуто недоліки в цій справі, про які говорилося у звітній доповіді ЦКК 42 з'їздові партії. Зокрема, оновлено комп'ютерну програму обліку листів, що дає можливість оперативно аналізувати й контролювати їх проходження.

За звітний період до Центрального Комітету Компартії України надійшло 7008 листів, з них з особистих питань — 4637, з питань партійної роботи — 2371. Всі вони розглядалися секретарями ЦК і працівниками апарату Центрального Комітету. Багато листів особистого характеру, що вимагали депутатських запитів, було передано у фракцію. Таких листів 558. На решту 4079 звернень були підготовлені листи і депутатські запити в апараті ЦК Компартії України.

У громадській приймальні ЦК прийнято за звітний період 764 чоловіка. З них тільки 25 порушували питання партійного життя, решта — шукали правового захисту, в основному із соціальних питань.

Із проблем, порушених відвідувачами на прийомі, підготовлено і направлено до відповідних інстанцій та інститутів влади 198 депутатських запитів і звернень. На 74 з них отримано позитивні відповіді.

Основним недоліком у цій роботі є слабкий контроль за виконанням доручень секретарів Центрального Комітету щодо звернень громадян, які направляються регіональним партійним комітетам.

Очевидно, назріла необхідність і новообраній Центральній Контрольній Комісії разом із КРК регіональних партійних організацій ще до наступних парламентських виборів комплексно вивчити роботу партійних комітетів, депутатів-комуністів усіх рівнів з листами і заявами громадян та з організації їх прийому.

Про прийом до партії зі збереженням партійного стажу

36-й (об'єднаний) з'їзд партії у 2002 році встановив термін перереєстрації комуністів до 1 січня 2003 року. 37-й з'їзд у 2003 році запропонував завершити перереєстрацію, а в Інструкцію про облік членів Компартії України внести положення: «Члени КПРС, які не відновилися в КПУ до 1 січня 2003 р., вступають до Компартії України на загальних підставах. Первинна парторганізація може прийняти члена КПРС членом КПУ зі збереженням загального партійного стажу, згідно з поданою заявою». Ця норма була записана в Інструкцію і діє, а первинні партійні організації зберігають стаж усім, підкреслюю — усім, хто подав заяви, тобто перереєстрація фактично триває.

Центральна Контрольна Комісія вважає: 18 років після відновлення діяльності КПУ — строк цілком достатній, щоб колишнім членам КПРС визначитися — з ким вони і за кого. Тому норма про збереження стажу для колишніх членів КПРС із Інструкції про облік членів КПУ, на думку членів ЦКК, повинна бути вилучена, а для членів компартій, які входять до СКП–КПРС, і тих членів КПУ, які призупиняли своє членство на період виконання державних та інших обов'язків, для яких законодавством не допускається перебування в політичних партіях, можливість збереження стажу передбачено Статутом КПУ.

У звітному періоді на спільних Пленумах ЦК і ЦКК двічі вносилися зміни до інструкцій, у тому числі були конкретизовані деякі позиції в Положенні про КРК.

Наш з'їзд розгляне зміни до Статуту і доручить ЦК і ЦКК привести у відповідність із цими змінами всі нормативні документи.

Необхідно, на наш погляд, розробити ще ряд документів, які конкретизували б окремі положення Статуту КПУ. Йдеться про Інструкцію про порядок роботи з документами, Положення про проведення референдумів і дискусій у КПУ. Гадаємо, практика проведення народного референдуму, ініційованого Компартією, допоможе і в складанні Положення про проведення референдумів у самій партії.

На жаль, розроблене Президією ЦКК разом з відділом оргпартроботи ЦК ще в 2009 році «Положення про організацію виконання і контролю за прийнятими рішеннями», яким упорядковувалася ця важлива функція від первинної організації до ЦК, так і не було винесено на розгляд спільного Пленуму.

І ще про одне. Делегати з'їзду одержали другий том збірника «КПУ в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК (2005–2011)». Таким чином, у двох томах зібрано рішення вищих органів за всю новітню історію партії — з 19 грудня 1992 р., коли Ініціативний Оргкомітет прийняв рішення про скликання Всеукраїнської конференції комуністів, до березня 2011 року, коли Пленум ЦК прийняв рішення про скликання нашого 44 з'їзду партії. Впевнені, прийде час і ці матеріали будуть використовуватися при написанні кандидатських і докторських дисертацій.

А як бути з історією первинних, районних, міських, обласних організацій?

Назріло питання впорядкування партійних архівів. Час іде. Можуть просто зникнути протоколи бюро, зборів, конференцій. Зрозуміло, через відсутність приміщень багато партійних комітетів не в змозі сформувати свій партійний архів. А передавати документи в державні архіви навряд чи доцільно.

Це питання необхідно вирішувати. Можна записати його як доручення з'їзду новообраному ЦК, а номенклатуру архівних справ вписати в «Інструкції про порядок роботи з документами». А член ЦК тов. Гінзбург О.П. як голова Держкомархіву могла б допомогти в технології оформлення архіву партії.

У звітній доповіді ЦК говорилося про ту роботу, яка партійними організаціями і комітетами проводиться в ході акції «Робота. Зарплата. Захист». Однак треба визнати, що в діяльності партії продовжують переважати гасла соціального захисту, тоді як життя гостро ставить питання соціального наступу.

Не ставлячи під сумнів правильність рішення спільного засідання Президій ЦК і ЦКК про виключення в жовтні 2009 року з партії голови ВСР О. Бондарчука і відкликання зі складу ради ВСР членів КПУ, треба визнати, що взамін ми не знайшли механізмів для зв'язку з профспілками і трудовими колективами. Тим часом робота в цьому середовищі залишається одним з найважливіших завдань. Про це говорилося в Політичному звіті ЦК. Отже, з'їзд повинен визначити для ЦК і партії в цілому напрям цієї роботи.

Безсумнівно, ми повинні контролювати роботу наших посланців у громадських організаціях, щоб уникнути повторення випадків, які були в окремих регіонах, коли їх керівники — члени партії використовували ці організації для боротьби проти партії.

Недавно Президія ЦКК КПУ відхилила апеляцію і залишила в силі постанову об'єднаного пленуму Донецького обкому і КРК обласної парторганізації про виключення з партії колишнього члена бюро обкому, другого секретаря Донецького міськкому, першого секретаря Ленінського райкому партії м. Донецька Гнатюка В.А.

Не отримавши жаданий мандат на місцевих виборах 2010 року, він спрямував діяльність громадських організацій, створених за допомогою обкому партії й очолюваних ним, на дискредитацію керівництва Донецького обкому і міськкому партії, депутатів-комуністів. У розповсюджуваних цими громадськими організаціями масовими тиражами зверненнях містилися вимоги «про зміну керівництва Донецького обласного комітету КПУ як не здатного захистити конституційні права виборців, очищення Компартії України від опортуністів і вигнання зрадників з рад усіх рівнів». У цьому випадку спроба розколу не вдалася, однак шкоди завдано чималої.

Шановні делегати!

Пленум ЦКК, що відбувся минулої суботи, схвалив проект нової редакції Програми партії, запропонований Програмною комісією. Ми пишемо Програму не тільки для партії і не стільки для неї, скільки

для людей. Щоб вони бачили і знали, чого хочуть комуністи, які шляхи розвитку суспільства пропонує Компартія.

Ми зобов'язані працювати так, щоб люди повірили нашій партії, щоб вселити в них упевненість у тому, що тільки з Комуністичною партією України вони зможуть добитися вирішення своїх життєвих питань.

Без зміцнення єдності партії, згуртованості партійних рядів на основі перевіреного практикою ленінського принципу демократичного централізму, подолання проявів групівщини, викоренення порушень норм партійного життя, без партійної товарищкості, взаємної довіри цієї програмної мети не досягти. Це — найважливіше завдання всіх партійних організацій.

Просимо з'їзд затвердити Звіт Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України. (О п л е с к и).

І.В. Алексєєв. Товариші делегати! Доповіді завершені. До бажаних виступити прохання подавати записки до Секретаріату з'їзду. Нагадуємо: згідно із затвердженим нами Порядком роботи пропозиції і зауваження до проектів документів з'їзду подаються до Секретаріату у письмовій формі сьогодні до 18.30.

Оголошується перерва на 30 хвилин — до 13-ї години.

Засідання друге

(18 червня 2011 року, ранкове)

А.І.Мартинюк (головуючий). Товариші делегати!

Починаємо обговорення Політичного звіту Центрального Комітету і Звіту Центральної Контрольної Комісії Компартії України.

Слово надається Кілінкарову Спірідону Павловичу — першому секретареві Луганського обкому Компартії України, народному депутату України.

С.П.Кілінкаров. Уважаемые товарищи делегаты и гости съезда!

Вспоминая о политике, которая проводилась президентом Ющенко, отмечу лишь, что это — позорная страница истории Украины, националистический шабаш, время потерянных возможностей, пять лет политического психоза и экономического хаоса. А покончить с ющенковщиной удалось во многом благодаря системной, последовательной и эффективной работе, проводимой коммунистами в борьбе с национализмом и управленческим дилетантством. Исключительно благодаря нашей взвешенной и последовательной позиции, основанной на глубоком анализе политической и экономической ситуации, удалось отстранить от власти тех, кто обслуживал иностранный капитал и представлял его интересы в высших эшелонах власти Украины.

Именно наша политическая партия продемонстрировала готовность принимать очень непростые, но необходимые решения в интересах страны и украинского народа. Мы сделали все возможное для сближения братских народов Украины и России и дали еще один шанс нашим временным политическим партнерам — Партии регионов воплотить в жизнь предвыборные обещания по вопросам внешней и внутренней политики.

Многие острые проблемы в отношениях Украины и России сняты, но вряд ли можно говорить о том, что в этих отношениях наступил полный штиль. Украина ввиду ряда серьезных экономических и политических обстоятельств очень зависима от Запада и, соответ-

ственно, не способна принимать решения, руководствуясь исключительно своим интересом. К тому же олигархат в окружении Януковича жестко лоббирует свои экономические интересы и пытается сохранить нынешнее положение дел в вопросах внешней политики. Их интересы — на Западе, там они хранят свои деньги, туда они поставляют сырье и энергоресурсы, там учатся их дети и именно там живут гаранты сохранения их капиталов, экономических схем, позволяющих даже в условиях глубокого экономического кризиса эти капиталы наращивать.

Но как бы там ни было, нам все же удалось на законодательном уровне, через закон «Об основах внешней и внутренней политики», закрепить статус внеблокового государства и снять вопрос вступления Украины в НАТО. Пролонгирован договор по Черноморскому флоту. Нет уже антироссийской истерии периода Ющенко. Однако настораживают заявление Януковича относительно свободной экономической зоны с ЕС и фактический отказ от таможенного союза с Российской Федерацией. Предложение «три плюс один» — не более чем дипломатический трюк власти. Да и псевдореформы Тигипко — Азарова никак не вписываются в предвыборную риторику регионов. Все это свидетельствует о том, что слова Партии регионов расходятся с ее реальными делами, что у нее никогда не было и нет четкой политической программы. Сегодня есть очень серьезные основания утверждать, что предвыборные обещания Партии регионов на фоне ее непоследовательности в вопросах внешней политики и особенно «реформаторских» инициатив во внутренней политике тают, как весенний снег.

В этой ситуации для нас очень важно проводить достаточно агрессивную политику в отношении отклонения Партии регионов от задекларированного во время выборов курса. Это касается взаимоотношений Украины с Российской Федерацией, статуса русского языка, таможенного союза, повышения стандартов жизни людей, социальной политики, гуманитарной сферы, земельного вопроса и многого другого, что было обещано избирателям.

Мы должны укрепить свои позиции в стране и не потерять ни одного голоса разочаровавшихся в Партии регионов. Все эти голоса необходимо положить в корзину коммунистов. У нас есть все возможности это сделать. Иллюзии в отношении Партии регионов уходят в прошлое, а наши идеи хорошо ложатся на грунт неудовлетворенности народа проводимой ею политикой. Люди ждут более решительных и последовательных действий, люди не приемлют экономических реформ и экспериментов, которые делают бедняка беднее, а олигарха богаче. Люди видят и на себе ощущают эту несправедливость,

ищут ту политическую силу, которая готова действовать последовательно и наступательно. И этой политической силой безальтернативно должна стать Коммунистическая партия Украины. (О п л е с к и).

Анализируя отчетный период, можно сказать, что областная партийная организация значительно повысила свой авторитет в регионе, мы стали серьезной альтернативой для Партии регионов. Есть позитивная динамика по всем позициям. Результаты на выборах 2010 года по области в 4 раза, а в отдельных промышленных городах — в 6 раз, выше, чем на выборах 2006 года. Растут партийные ряды, активизируются протестные акции с участием коммунистов. Увеличилось информационное присутствие Луганской областной партийной организации в печатных и электронных средствах массовой информации.

Однако без серьезного анализа прошедших выборных кампаний, серьезных выводов из них и целеустремленных конкретных действий вряд ли можно рассчитывать на то, что мы сможем сломить монополию Партии регионов на Донбассе. Нами разработаны и реализуются ряд программ и проектов, направленных на повышение авторитета партии и усиление ее влияния в области. Предстоящие парламентские выборы обязывают всех нас максимально мобилизоваться. Эффективно используя имеющиеся у нас организационные, информационные ресурсы, сделать существенный прорыв, продемонстрировав не только украинскому обществу, но и всему мировому сообществу, что левая идея в Украине востребована. Задача наших оппонентов — сдерживать процесс перехода от капиталистической модели развития страны к социалистической. А наша с вами задача — этот процесс ускорить.

Заканчивая выступление, хочу обратиться ко всем коммунистам с вопросом: чем мы отличаемся от других политических партий? Для них важен процесс, а для нас — конечный результат. Наша конечная цель — взять власть и построить общество социальной справедливости. Мы всем должны сказать: «Социализм — это не наше прошлое, это наше будущее. Не назад, а вперед к социализму». И я уверен, победа будет за украинским народом и Коммунистической партией Украины!

Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

А.І.Мартинюк. Приглашаю к выступлению нашего большого друга — председателя Совета Союза коммунистических партий — Коммунистической партии Советского Союза, председателя Центрального Комитета Коммунистической партии Российской Федерации, руководителя фракции КПРФ в Государственной Думе России Зюганова Геннадия Андреевича. (О п л е с к и).

Г.А. Зюганов. Дорогие друзья, мои товарищи!

Я, прежде всего, хочу поздравить вас с проведением очень важного съезда. Вы сохранили верность труду и справедливости, вы с

достоинством и честью несете великое знамя Октября и нашей Победы. Вы и сегодня на съезде продемонстрировали очень серьезное продвижение в разработке ключевых теоретических положений и четком изложении программы действий на будущее. Поздравляю вас и желаю новых успехов!

Съезд ваш проходит в исключительно ответственное время. Через несколько дней мы отметим 70-летие начала Великой Отечественной войны. На алтарь Победы Советский Союз положил 27 миллионов жизней лучших сыновей и дочерей. И обеспечил спасение от фашизма не только своей страны и Европы, но и всей планеты.

Через некоторое время мы вынуждены будем еще одну трагическую дату истории анализировать — 20-летие распада нашей любимой и единой Родины. И сделать из этого далеко идущие выводы для того, чтобы возродить порушенные союзные связи. А недавно мы все вместе отметили 50-летие полета в космос советского коммуниста, великолепного офицера Юрия Алексеевича Гагарина. В его подвиге проявились великие достижения социализма, научно-технического прогресса и мужества.

Говоря о дне сегодняшнем, необходимо сделать ряд принципиальных выводов.

Первый вывод. Капитализм либерально-спекулятивного толка, который американцы навязывали 50 лет всей планете, взорвался у них на родине, в его цитадели Нью-Йорке, на Уолл-стрите. Таким образом, тот вариант капитализма, который они тащили на просторы нашего, недавно единого, Отечества, полностью обанкротился и возрождению не подлежит.

Капитал и главные глобалистские проамериканские силы ищут выход из сложившегося положения. Пока этого выхода не видно. Огромные, триллионные вливания долларов в мировую капиталистическую экономику пока не дают капиталистам желаемых результатов. В США ни на одно рабочее место не стало больше, Европа продолжает корчиться в муках. Ситуация на наших просторах не упрощается, а осложняется. Прогрессивные силы ищут выход в обновленном социализме, капитал полагается на возрождение национализма и фашизма, что и происходит у нас на глазах.

Второй вывод. За всю историю капитализма было 12 его кризисов, тяжелейших кризисов. Два системных кризиса закончились двумя мировыми войнами, в центре которых оказалась наша страна. Советский Союз сумел преодолеть во времена Великой депрессии огромные трудности, сумел за 10 лет пробежать путь, который Европа прошла за 100 лет. За 10 предвоенных лет наши народы построили 6 тысяч лучших предприятий и сумели одержать победу над самыми черными силами фашизма.

Есть и третий вывод. Из двухсот стран, которые провалились в яму кризиса, только двенадцать в последний год прибавляли. На первом месте Китай — плюс 10–12 процентов, на втором месте Вьетнам — 6–8 процентов. Все крупные капиталистические западные страны продолжают корчиться в муках кризиса. Если в 1930-е, 1940-е, 1950-е годы от кризиса планету спасал Советский Союз, то сегодня спасает прежде всего Китай, который сумел соединить идеалы марксизма-ленинизма, китайскую специфику социализма с научно-техническим прогрессом и хорошо регулируемым современным рынком. Китайская экономика показывает блестящие результаты, несмотря на то, что в начале кризиса они потеряли на рынке почти 40 процентов своего внешнего оборота. И, тем не менее, они прибавляют 10–12 процентов и в этом году.

Четвертый вывод. На планете уже истопили примерно половину нефти и газа. Это касается и Российской Федерации. И дальше ситуация будет только ухудшаться. В этой ситуации сложение потенциалов стран, которые обладают хорошей наукой, хорошим образованием, хорошим научно-техническим потенциалом и богатыми природными ресурсами, может дать колоссальный эффект и уверенное будущее. Самым перспективным и самым эффективным представляется сложение потенциалов России, Украины и Белоруссии. И мы с вами все сделаем, чтобы оно состоялось. Это наша главная стратегическая задача.

Пятый вывод. Сегодня на планете уже каждому третьему–четвертому не хватает куска хорошего хлеба и стакана чистой воды. На просторах России, Украины и Белоруссии сосредоточена примерно половина запасов чистой пресной воды, в одном Байкале 24 процента мировых запасов идеально чистой воды. Если все реки мира направить в Байкал, то они его заполнят только через год. На наших просторах половина хвойных лесов планеты и почти половина прекрасных черноземов. Эти стратегические ресурсы могут обеспечить достойную жизнь минимум миллиарду граждан, если складывать потенциалы и очень эффективно их использовать. Мы подготовили специальную программу, и я уверен, что коммунисты Украины и Белоруссии, наши союзники по Союзу компартий, поддержат эту программу.

Шестой вывод. Попытка НАТО навязать свои стандарты миру проваливается. Они не справились с ситуацией на Балканах. Они растащили Ирак, подчинив почти 100 миллионов тонн нефти своим интересам, но ситуация там остается по-прежнему взрывоопасной. Они превратили Афганистан в наркопритон, увеличив производство наркотиков почти в 40 раз. 600–700 тонн этих наркотиков расползается по России, Украине и Белоруссии, и мы теряем более 100 тысяч молодых людей, пораженных этими наркотиками. НАТО сегодня задохнулась в Ливии. Но НАТО продолжает раздвигать свои

щупальца на восток от Прибалтики до Черного моря. И наше жесткое противостояние продвижению НАТО на восток — это еще одна ключевая стратегическая задача.

В свое время, когда натовцы высадились в Феодосии, мы вместе с вами провели там 10-тысячный митинг. Сумели выдать натовцев с нашей священной земли. И мы считаем, что голос коммунистов Украины, всех коммунистов Союза компартий против расширения НАТО сегодня должен звучать как никогда громко. И мы не допустим новых баз НАТО на нашей земле. Уверен, что ваш съезд поддержит эту точку зрения.

Хотел бы поделиться с вами нашими предложениями. У нас «Единая Россия» — это партия власти, которая сменяет уже шестое обличье, начиная с «Выбора России», «Дома России». Теперь они пытаются все свои проделки последних лет прикрыть так называемым путинским, или, как мы его называем, рублевским фронтом.

Для того чтобы победить в минувшей войне, нашей стране понадобилось десять фронтов, объединение усилий всех наших братских народов. Я вчера побывал на Лютежском плацдарме. Я в восторге от того, как вы содержите это уникальное место, эту хранилищу великого патриотизма и героизма. И одновременно восхищен тем, что представители 43 народов нашей державы, 600 тысяч отборных войск сражались за освобождение Киева. И я уверен, что мы с вами сделаем все для того, чтобы эти лучшие традиции были продолжены. И мы должны постоянно помнить о том, что никакие новые фронты власти не прикроют того разрушительного курса, который наши правительства проводили в последний год.

Хочу напомнить, что из 20 самых развитых стран Российская Федерация в ходе кризиса оказалась последней. Среди нефтедобывающих стран — тоже последней и в БРИКе тоже оказалась последней. Тот курс, который проводила российская власть, получил полный отлуп, и он вряд ли возродится, какими бы фронтами его ни прикрывали.

В ответ на фронты власти мы подготовили прекрасную антикризисную программу. В ней 15 пунктов, которые разработали лучшие ученые и финансисты, лучшие промышленники и строители, готовили наши научно-исследовательские центры и обсуждал Союз компартий. Эта программа была нами издана тиражом в 150 миллионов экземпляров и являлась базовой на прошедших двух местных выборах. Там, куда мы пришли с этой программой, а мы пришли в каждый дом и в каждую семью, мы практически почти во всех городах победили партию «Единая Россия». Мы набирали, руководствуясь этой программой, до 50–55 процентов на местных выборах. Уверен, что если мы сложим усилия, то успех придет во всех братских республиках уже в ближайший год. (О п л е с к и).

Суть этой программы, прежде всего, в национализации минерально-сырьевой базы и стратегических отраслей производства. Вдумайтесь: если взять разведанные ресурсы и разделить их на каждого россиянина, то у нас приходится по 160 тысяч долларов на человека, в Америке — по 26, а в Европе — только по 16. Фактически каждая наша семья из 3–4 человек окажется исключительно состоятельной.

Но у нас эти ресурсы захапали 15 упырей, так называемых олигархов, и используют в своих интересах. В ходе кризиса ни один олигарх не проявил себя эффективным хозяйственником. То, чем они управляли, снова спасал бюджет России. Четыре человека в Кремле собрались, в одну ночь из заначки так называемых фондов достали 200 миллиардов долларов и отдали четырем банкам, спасая тех, кто, собственно говоря, вытягивал последние соки из нашей экономики. Мы сейчас проводим народный референдум, в котором уже приняли участие 3 миллиона человек. Практически из каждых ста подписывают 95–97 человек, включая охрану олигархов. Цель референдума — национализация минерально-сырьевой базы и стратегических отраслей. Это ключ к возрождению наших стран и к возрождению социализма. (О п л е с к и).

Вторая позиция антикризисной программы. Мы прямо заявили, что вернем детям все, что у них отняли. У нас сегодня главный дефицит — это дефицит детских садов. Почти 1 миллион 700 тысяч их имели раньше, а теперь оказались без детских садов. Мы вернем детям право бесплатно учиться в каждой школе. Я рос в деревне, в которой подбитых танков было больше, чем уцелевших домов. Нам в послевоенный период каждому выдавали бесплатный комплект учебников, тетрадей и горячий завтрак. Всех до единого выучила Советская власть. После войны оказалось 19 миллионов детей или с одной матерью, или без родителей. Всех выучили, выкормили, всем дали работу, все стали полноценными гражданами. Поэтому ключевая задача — «Все вернем детям, что у них отняли!».

У нас сейчас идет очень жесткая борьба вокруг реформы образования и здравоохранения. Недавно отчитывался Путин. Я достал доклад, подготовленный в 1994 году Всемирным банком для Фонда Сороса. Нашей «пятой колонне» заплатили 220 миллионов долларов за этот доклад. Там специалисты были из десятков стран, где образование хуже нашего, гораздо хуже. И, тем не менее, они нам навязали образование, по которому не нужны профтехучилища, почти половину их удушили. А теперь удивляются: где рабочие профессии? Не нужны и инженеры, нужны совсем другие. Не нужны вузы, которые воспроизводят коллективный тип личности. Гробят, по сути дела, классическое советское образование, одно из лучших.

Поэтому мы подготовили свои законы, предполагающие образование для всех и оздоровление населения. Мы готовы поделиться и вместе по линии Союза компартий выступить с этой уникальной программой, которая гарантирует бесплатное образование и медицину каждому гражданину, для этого есть необходимые средства и ресурс.

Вдумайтесь! У нас, да и у вас, прогрессивный налог одинаковый и для олигарха, и для бедного библиотекаря, и для нищего врача и учителя. Ни в одной из двадцати ведущих стран нет такого безобразия. Поэтому мы внесли предложение: тем, кто получает до 10 тысяч рублей, — вообще не платить, от 10 до 50 тысяч — 13 процентов, а для богатых ввести прогрессивную шкалу налогов, что даст возможность получить огромные средства и, по сути дела, удвоить стипендии и пенсии. Эта тема получила поддержку, и мы ее подкрепили шестью законами, в соответствии с которыми можно вернуть утраченные вклады, которые были обесценены так называемой реформой Гайдара.

И что касается реального сектора производства. Говорят, нет средств. У нас сегодня есть 600 миллиардов долларов только в зачатке. У нас еще средства можно получить за счет госмонополии на табак и водку. Кстати, хочу напомнить, в царской России монополия на табак и водку давала 35 рублей из сотни, в советское время — 25–30 рублей из сотни, а в современной России — 70–80 копеек из ста рублей. Но паленой водкой травят примерно 40 тысяч каждый год — в 3 раза больше, чем погибло в десятилетней афганской войне. Поэтому мы подготовили закон о госмонополии на эти изделия и одновременно проведении уникальной модернизации.

Я хочу поблагодарить Петра Николаевича, который со своей командой очень активно участвует в обсуждении всех этих вопросов. Ваша команда участвовала в обсуждении программы модернизации, которую готовил нобелевский лауреат Жорес Алферов с целой плеядой талантливых ученых и производственников. Наша программа модернизации неизбежно ведет к социализму, как форме управления, где труд, достоинство, честь и прекрасное образование, помноженные на научно-технический прогресс и великолепную подготовку кадров, дадут самый эффективный результат. (О п л е с к и).

Завершая свое выступление, еще раз хочу пожелать нам всем добрых успехов. Никогда маятник так резко не шел влево. Планета на глазах левеет и краснеет. Недавно Саркози, выходя из закрытого заседания, бросил своим: «Похоже, я правый. Я правый, но нам, вроде, придется всем строить социализм, ибо не обойтись без усиления государственного регулирования, без социальной поддержки, без обуздания этих спекулятивных банков, без того, чтобы надеть на них соответствующий намордник и не дать дальше усугублять кризис, а следующий

разнесет — все это понимают — всю планету, надо будет выравнивать эту систему управления».

Мы видим, как сегодня Обама, приезжая в Китай, едет не в Пекин, а на всемирную выставку, изучает опыт Китая. Я в Шанхае был семь раз, каждые 2–3 года. Начинали они с полной скученности, с грязи, неустройства, а заканчивают третьей финансово-экономической столицей мира. И сегодня Шанхай выглядит лучше, чем Нью-Йорк. Я, убеждая Медведева привезти туда своих бездарных министров и наиболее талантливых губернаторов (он меня тоже приглашал), говорил: «Посмотрите, это Всемирная выставка технического прогресса и модернизации. Вы увидите там супертехнологии. А у нас в стране ведь была одна из лучших наук. Каждое третье изобретение было советским, Советского Союза».

И вот, подъезжая к выставке, вижу, что сидят... Вы всех их знаете, не хочу персонажей. В том числе вся олигархия. А там огромный красный плакат и иероглифы на нем. Я говорю: «Хотите, переведу, что там написано?» На плакате написано: «Вот что можно сделать, если не пьянствовать и не воровать».

Вот в чем причина их уникальной модернизации! А ведь первые 156 заводов Китаю помогла построить Советская страна, Сталин помог.

Мы с вами должны все сделать, чтобы помочь братской Белоруссии. Десятимиллионная Белоруссия сохранила машиностроительный цех Советской страны. Десятимиллионная Белоруссия производит в год 100 тысяч тракторов. Один тракторный завод в Минске произвел за прошлый год 50 тысяч тракторов, а четыре российских, путинские, произвели 1600 своих и 6 тысяч собрали из узлов Белоруссии. Половина тракторов белорусских сегодня работает на полях России, где бурьяном, чертополохом зарос 41 миллион гектаров. Белоруссия производит лучшие тележки под те ракеты, которые еще обеспечивают нашу безопасность. Там две лучшие наши базы, особенно одна по управлению подводным флотом, без которых невозможно решить ни одной задачи.

Сегодня Белоруссию душат только потому, что олигархи желают наложить свою лапу на эти производства, желают за бесценок скупить, хотя Белоруссия в состоянии справиться. Сам факт принятия российским руководством решения сократить наполовину поставку электроэнергии в Белоруссию не только возмутителен. Я, излагая свою точку зрения, сказал и премьеру, и президенту: «Вы подрываете и свою экономику. Вы оставили без электричества свои заводы, свои трактора, ракетные тележки, свои комбайны и сельхозтехнику, свою технику, без которой мы не можем сегодня эффективно работать».

Поэтому я бы очень хотел призвать ваш съезд, всех нас максимально помочь в это время братской Белоруссии. Для этого у нас с вами есть все возможности. Не дадим Белоруссию в обиду! Белоруссия действительно делает очень многое для возрождения и сохранения социалистических ценностей.

Мы объединили все наши дела триадой. Во-первых, программными документами, подготовили 11 отраслевых программ. Во-вторых, протестным движением, у нас 9 мая 100 тысяч человек прошли по главной улице страны, из них половину составила молодежь. И, в-третьих, выборами, к которым мы готовимся. Думаю, президентские выборы в следующем году предопределят судьбу нашей страны на многие годы вперед.

Мы надеемся на сложение сил и предлагаем провести целый ряд крупных мероприятий в приграничных областях. Хотел бы обратиться к донецким коммунистам. Очень хорошо они дружат с нашей Ростовской областью, в ближайшие дни проведут совместные прекрасные военно-патриотические мероприятия. В августе мы можем провести на уникальной донецкой земле встречу, где рассмотрим проблемы, связанные с 20-летием потери нашей общей Родины и с ее возрождением. У нас есть программа, есть воля, есть мужество для того, чтобы возродить наше порушенное братство. И коммунисты всегда шли в авангарде этих великих и новых побед! Спасибо вам.

Дорогие друзья! Мы — народ Победы. Из тысячи лет нашей совместной истории почти 700 лет мы провели в боях и походах, отстаивая свою правду, свою веру, свою доблесть, свое мужество. Совместная советская история — самая яркая страница нашей тысячелетней истории.

Когда Киевская Русь блистала золотом своих куполов, она, может быть, несколько уступала только Константинополю. Париж был заштатной деревушкой, а Берлина еще не было на карте. Когда новгородская республика три века избирала своих не только народных представителей, но и главных воинов — командиров, такой уровень демократии не снился многим европейским странам.

Нас всегда объединял красный цвет: Красная площадь, красный угол, красна девица. А на Украине самые красивые девчата, я не зря являюсь вашим зятем, у меня половина родственников тут живет. Поэтому в знак благодарности за верность нашему красному знамени хочу вручить вам Знамя Победы, которое прошло с нами по всем полям сражений: Прохоровскому, Бородинскому, Куликовому, которое и сейчас в походе от Москвы и Киева до Бреста и Минска шествует.

Очень кстати будет на этом знамени прикрепить вот эту чудную медаль — золотую медаль в честь 50-летия полета Гагарина. Ею награждается Компартия Украины. (О п л е с к и).

Мы изготовили специальный экземпляр часов. С этой стороны — красное знамя Победы, одна стрелка показывает на справедливость, а вторая — на народовластие. С другой, — образ Гагарина. Когда Петр Николаевич будет волноваться, он так покрутит и сразу успокоится и примет правильное решение.

Добра и удачи вам! Спасибо. (Б у р х л и в і о п л е с к и).

П.М. Симоненко. Дорогие друзья! Думаю, все мы с огромным вниманием выслушали выступление Геннадия Андреевича. Мы благодарны ему за добрые пожелания нашему съезду, нашей партии. От вас-его имени хотел бы пожелать нашим российским побратимам успехов в той борьбе, которую они ведут, результатов, которых они хотят достигнуть. Они действительно являются теми, кто помогает многим, как в России, так и у нас, правильно понимать то, что происходит в жизни.

Геннадий Андреевич дорогой, спасибо большое! Успехов Вам, добра! И передайте от всех нас пламенный привет нашим товарищам по борьбе в России. (Б у р х л и в і о п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Кравченко Микола Васильович — перший секретар Донецького обкому Компартії України, народний депутат України. За ним виступатиме Назаренко.

М.В. Кравченко. Уважаемые делегаты и приглашенные!

Донецкая областная организация — это 8487 членов КПУ, 67 районных и городских, 628 первичных партийных организаций. Особенностью является то, что мы работаем в форпосте Партии регионов. Они действуют нагло и цинично, никаких компромиссов не признают, коммунисты для них — первые враги, предпочтение отдают «Свободе».

В этих условиях мы, выполняя решения 42 съезда, пошли по пути модернизации партии и радикализации работы партийных комитетов. Об-разно говоря, мы стремились омолодить свое лицо, ведь на начало отчетного периода 66% состава областной организации имели возраст 60–70 лет. Нельзя было с таким кадровым потенциалом решать новые сложные задачи. И есть все основания говорить о первых достижениях.

За отчетный период в лагере «Факел» мы подготовили 60 человек. 38 человек закончили Партийную школу при ЦК, из них 16 избранны первыми секретарями партийных комитетов, 15 — вторыми, остальные — секретарями партийных комитетов. Это позволило укрепить руководство 29 горкомов и райкомов. Сейчас в «Факел» направлены еще 25 человек.

Одновременно мы значительно улучшили качественный состав секретарей первичных организаций. 100 человек в ходе этой отчетно-выборной кампании впервые избраны секретарями первичек.

За это же время увеличилось в 1,5 раза количество членов КПУ в возрасте до 40 лет и составляет сейчас 1496 человек. А в целом численность областной организации возросла за отчетный период на 14%.

Всё это позволило нам ставить перед собой более сложные задачи.

В решении вопросов защиты прав трудящихся Донецкая областная организация заняла жесткую и бескомпромиссную позицию, несмотря на давление со стороны власти, что заставило последнюю считаться с позицией Коммунистической партии в регионе. Мы прочно занимаем второе место после Партии регионов.

Приведу самый свежий пример. Когда в нашей области власть пыталась закрыть в 2011 году 26 школ, коммунисты, подняв общественность, взялись защитить законное право учащихся на доступ к образованию. Мы заставили власть изменить это решение, количество закрываемых школ уменьшилось почти в два раза.

Сегодня наша организация стала в области генератором жизненно важных идей. Мы не ждем, когда власть примет очередное «реформаторское» решение, а своей позицией доказываем его несостоятельность.

В отчетном периоде мы активно сотрудничали с партийными организациями КПРФ Ростовской области и Краснодарского края. Неоднократно проводили совместные встречи, автопробеги по местам боевой славы Великой Отечественной войны. Уверен, что в свете недавних львовских событий наша совместная инициатива по установлению Знака дружбы народов Украины и России на границе приобретает особую актуальность.

Естественно, наши мероприятия имели бы значительно меньшую эффективность в случае замалчивания их в СМИ. Благодаря последовательной и умелой работе со средствами массовой информации мы не только доносим до широкой публики свою позицию, но и лучше решаем социально значимые вопросы. Ведь власть значительно острее реагирует на проблемы, если они освещаются СМИ. Сформированы группы коммунистов для работы с телерадиокомпаниями в ключевых городах, расширена сфера действий пресс-службы за счет заключения договоров с местными телерадиокомпаниями в городах областного значения, активнее используется бюджетное время для выступлений на муниципальных каналах, расширено влияние в Интернет-пространстве. Сегодня у нас есть группа людей, регулярно выступающих в теле — и радиоэфире. Депутаты-коммунисты регулярно освещают свою деятельность на телевидении. Мы не ждем, когда к нам обратятся за тем или иным комментарием, а сами инициируем информационные поводы. Проведено 12 пресс-конференций, 6 круглых столов.

На протязі звітного періоду при підтримці ЦК ми працювали і продовжуємо працювати з шістьма телерадіокомпаніями, що дає нам можливість регулярно і оперативно реагувати на події, що відбуваються на місцях. Донецька обласна організація досягла того, що стала більш відомою позицією КПУ по темі чи іншим питанням. Представники партії є активними учасниками різних ТБ-програм, в час яких обговорюються ті чи інші проблеми області.

За рахунок створення інформаційно-аналітичного сайту «КОМИНФОРМ» і його регіонального підрозділу в Донецькому регіоні ми маємо можливість оперативно висвітлювати свою діяльність, висловлювати без корекції журналістів наше бачення проблеми. Сайт «КОМИНФОРМ-Донецьк» став для багатьох секретарів райкомів і райкомів джерелом інформації про роботу інших партійних організацій області, а для представників ЗМІ — джерелом інформації про роботу обласної партійної організації, про позиції комуністів по темі чи іншим питанням.

Потрібно зазначити, що ЦК, послідовно працюючи в напрямку модернізації партії, не відступив від наших програмних цілей, значно удосконалив свою тактику. Якщо можна так сказати, ми стали більш мобільними і оперативними. Багато політичних і ідеологічних заходів проводяться на більш високому рівні.

Хотілося б ще сказати про єдність наших рядів і партійної дисципліни. Враховуючи різні факти порушення партійної дисципліни в звітному періоді, думаю, буде правильно внести в Статут партії деякі зміни, перенести в нього ряд норм, записаних в нормативних документах, щоб в майбутньому уникнути спекуляцій.

І про внутріпартійну полеміку. Це допустити не можна, ми заборюємо все.

Роботу ЦК в звітному періоді пропоную визнати задовільною. (О п л е с к и).

А.І.Мартинюк. Дякую, Микола Васильовичу. Слово має Леонід Павлович Назаренко — секретар первинної партійної організації, заступник голови Комсомольської районної ради міста Херсона. Підготуватися Горщар.

Л.П. Назаренко. Уважаємі делегати і уважаємі гості!

В своєму виступі я хотів би зупинитися на роботі первинних партійних організацій, бо в Статуті КПУ визначено, що основою Комуністическої партії є первинна партійна організація. І я як секретар первички повністю поділяю зацікавленість Президіума Центрального Комітету і підтримую рішення червоноградського (2010 року) Пленуму ЦК по справі серйозної небезпеки,

которую несут нарушения основополагающего принципа партийной жизни — принципа демократического централизма, ослабление партийной дисциплины. Критика работы партийных организаций была правильной. Все вопросы, которые рассматривались на Пленуме, — отражение реальной работы партийных организаций,

Приведу пример из своей работы. Секретарем первичной партийной организации меня избрали в ноябре 2007 года. Как и для всех начинающих секретарей, для меня очень важно было правильно сделать первые шаги, наметить цели и задачи нашей первичной парторганизации. К сожалению, ни районный, ни городской секретарь после выборов со мной не встретились, не побеседовали, не ввели, как говорят, в курс дела. Неоднократно я пытался узнать, какие принимают решения горком и райком, какие задачи они ставят перед нами, но сотрудничество не налаживалось. Несмотря на все проблемы, первичная партийная организация работала, руководствуясь утвержденным планом и постановлениями ЦК КПУ, которые печатались в СМИ. Пригодился также опыт работы партийных организаций в Советском Союзе.

В 2007 году в первичной партийной организации на учете состояло 17 человек, пятерых из которых мы вынуждены были исключить из партии за несоблюдение уставных норм. С членами бюро начали принимать меры к увеличению численности партийной организации. Для того чтобы убедить человека вступить в ряды КПУ, нужна кропотливая разъяснительная работа, ведь люди в наше время подвергаются массивной антикоммунистической пропаганде. Но тем не менее сегодня в первичной партийной организации насчитывается уже 33 коммуниста, из них треть — молодежь.

Только в 2009 году меня, как секретаря первичной партийной организации, начали приглашать на пленумы и конференции районной и городской парторганизаций. В своих выступлениях я отмечал, что первичные партийные организации оставлены один на один со многими проблемами. Причинами этого являлись:

— отсутствие руководства со стороны районного и городского партийных комитетов;

— неумение или нежелание вовремя доводить решения партийных комитетов до первичек, отсутствие обратной связи.

Неоднократно мною поднимался вопрос о необходимости проведения учебы как действующих секретарей и их заместителей, так и резерва на секретарей.

Еще один важный вопрос партийной работы — подготовка партсобрания. Как правило, прежде этим занимался только секретарь. Я стал привлекать членов бюро. На заседаниях бюро мы вырабатываем

планы работы, намечаем вопросы, которые необходимо внести в повестку дня партийного собрания. Улучшению работы партийных организаций в Херсоне способствовало изучение ее на месте представителем ЦК Л.П.Сахаровой в апреле 2010 года. Лариса Петровна отметила недостатки, внесла ряд полезных рекомендаций по их исправлению.

Хочу поблагодарить ЦК партии за оказанную в последнее время помощь секретарям первичек. Мы имеем новый «Дневник секретаря первичной партийной организации», положительной оценки заслуживает выпуск «Блокнота агитатора», книг серии «Общественная библиотека» и многое другое.

Сегодня одной из приоритетных задач является работа с молодежью. От молодых зависит будущее КПУ. Молодым коммунистам намного проще разговаривать со своими сверстниками, проводить разъяснительную и агитационную работу. Поэтому наша партийная организация уделяет большое внимание работе с молодежью, вовлекая ее в ряды КПУ.

Чтобы эта работа осуществлялась успешнее, нам, коммунистам, нужно убедительнее и доходчивее пропагандировать в молодежной аудитории такие преимущества социализма, как гарантированная социальная защита населения, власть трудового народа, подлинное равенство граждан и др.

И одновременно показывать бесперспективность капиталистического строя. Именно так стремится действовать наша первичка. И результат налицо. Недавно поступило четыре заявления в партию от молодых людей. Именно наша партийная организация выдвинула на последних выборах в местные органы власти молодого, образованного, перспективного кандидата в мэры города Херсона.

Недавно создан координационный совет депутатов-коммунистов Херсонской области. В него вошли депутаты советов разного уровня. Координационный совет помогает и первичкам в решении конкретных проблем.

Особо следует выделить нашего народного депутата, члена Президиума Центрального Комитета партии Екатерину Семеновну Самойлик. Она многое делает по оказанию помощи первичным организациям Херсона и всей области. Выражая мнение делегатов съезда от Херсонской областной партийной организации, хочу заявить, что мы всецело согласны с политической линией и практической деятельностью Центрального Комитета партии. Считаем, ЦК работает креативно, на перспективу. Поддерживаем первого секретаря ЦК КПУ Симоненко Петра Николаевича в его деятельности по

выработке ленинской стратегии и тактики партии, отстаиванию интересов трудового народа. Высоко ценим его огромную работоспособность и энергию.

Делегаты от Херсонской областной партийной организации предлагают признать работу ЦК КПУ удовлетворительной, доклад Центральной Контрольной Комиссии — утвердить. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Дякую. Слово має Світлана Олександрівна Горщар — член бюро Любешівського райкому партії Волинської області, заступник головного лікаря центральної лікарні. За нею виступатиме Зубчевський.

С.О. Горщар. Шановні делегати та гості з'їзду!

Дозвольте за дорученням комуністів ордена Леніна Волинської області передати вам полум'яний комуністичний привіт і побажання плідної роботи в ім'я торжества ідей марксизму-ленінізму.

Шановні товариші! Виконуючи рішення 42 з'їзду партії, наступних пленумів Центрального Комітету, комуністи Волині прагнуть максимально дійти до кожної людини. Обласний комітет партії поставив перед міськими і районними комітетами вимогу відмовитися від сезонності в агітаційно-масовій роботі, не згортати агітпостів, не ховати червоних наметів, прапорів та прапорців, іншу атрибутику з комуністичною символікою.

В області постійно працює близько п'ятисот агітаторів з числа комуністів та безпартійних активістів. Особливу увагу приділяємо роботі з прихильниками партії. Зміцнюємо зв'язки з громадськими організаціями лівої орієнтації. Організуємо й беремо активну участь у всіх протестних акціях різних соціальних верств суспільства. Ми також активно боремося з проявами націоналізму. Підвищуємо ефективність роботи наших депутатів у радах різних рівнів, яких тепер маємо удвічі більше, ніж після виборів 2006 року. Частіше спілкуємося з молодими людьми. Налагоджуємо роботу в соціальних мережах, де роз'яснюємо політику партії безпосередньо в молодіжному середовищі.

Виконанню поставлених завдань підпорядкована наша робота по формуванню реєстру виборців, опитуванню населення в рамках референдуму «Воля народу» та реалізації всеукраїнських проектів «Робота. Зарплата. Захист» і «Контроль, порядок, справедливість». Адже нині більшість населення, яка заробляє на життя власною працею, не має сприятливих умов для повноцінного життя. Немає гарантій ні на безоплатну освіту, ні на безоплатну медицину.

Два слова про проблеми системи охорони здоров'я, які знаю в силу своєї професійної діяльності. В нашому районі, як і в усій Україні, прокотилася хвиля скорочень медичних працівників. «Оптимізація

мережі», як тепер прийнято говорити, зробила зайвими 35 медпрацівників, хоч згідно з існуючими нормативами в нашому районі додатково необхідно ввести ще 127 посад. Район радіаційно забруднений, населення масово хворіє, а фінансування на охорону здоров'я у 2011 році порівняно з 2010 роком зменшено майже на 800 тисяч гривень. І це при значному зростанні цін на енергоносії, пальне, медикаменти, продукти харчування та інше.

В цих умовах все більше моїх колег переконуються, що лише лівий поворот України здатний відповісти на виклики часу.

Надзвичайно важливе для нас питання — індивідуальна робота в масах. В умовах, коли майже не маємо доступу до засобів масової інформації, коли ЗМІ активно діють проти нас, особливого значення набуває індивідуальна робота з членами сім'ї, кумами, сватами, знайомими, з ким у садок ходили, з ким навчалися в школі, у вузі, з ким працюємо, з ким зустрічаємося, як кажуть, у неформальній обстановці.

Велику допомогу в агітмасовій роботі надає партійна преса. Ми вдячні Центральному Комітету за значне сприяння в передплаті газет лівого спрямування, зокрема «Комуніста», «Рабочей газеты», «Киевского вестника», «Вільної України», «Земля-2000», «Новая Волна плюс». Намагаємося, щоб ці видання не осідали в райцентрі, а доходили до кожного населеного пункту і кожного колективу.

Шановні товариші!

Любешівська районна партійна організація є однією з найчисленніших в Україні, досягла такої кількості комуністів, яка була на Любешівщині за радянських часів. Серед факторів, які дали нам можливість досягти цього, — авторитет нашого земляка, члена Президії Центрального Комітету партії, першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Івановича Мартинюка, який своєю вірністю комуністичним ідеалам, своєю життєвою позицією спонукає все більше і більше молодих людей повірити у життєздатність ідей соціальної справедливості і свідомо поповнювати наші ряди. В даний час на обліку в районній парторганізації — 1384 комуністи. 66% комуністів — молодші сорока років, близько 200 з них — комсомольського віку.

Для того щоб відібрати, підготувати людину до вступу в партію, треба докласти немало зусиль, але ще більше треба попрацювати, щоб ця людина стала справжнім комуністом. На районній звітно-виборній конференції від молодих комуністів надійшла пропозиція, щоб Центральний Комітет випустив невелику брошуру, в якій доступно для широких кіл молоді було б коротко викладено історію партії і комсомолу, основні питання марксистсько-ленінської теорії.

Бюро Любешівського райкому партії працює з людьми і для людей. Не випадково ми маємо один з кращих в Україні результат на виборах 2010 року. В основі цього успіху є те, що партійні організації нашого району працюють не лише у кожному населеному пункті, а й безпосередньо у трудових колективах, установах, організаціях. Їх кількість постійно зростає.

Ось лише один приклад — робота первинної організації найвіддаленішого села району Щитинь. Більше десяти років тут формувалася сучасний колектив партійців. Перешкоди були такі ж, як і всюди. До того ж, частина жителів села перебувала під впливом сусідів з населених пунктів Камінь-Каширського і Ратнівського районів, які в 40–50-х роках минулого століття були базами спочатку бульбівського, потім — бандерівського підпілля. Підтримана «помаранчевим режимом» частина жителів цих сіл до сьогоднішнього дня вважає себе «мобілізованими на боротьбу з комуністами-фашистами». Учасники Великої Вітчизняної війни, ветерани партії, які відродили комуністичний осередок у Щитині, ці перешкоди долали наполегливо і мужньо. 24 жителі села влилися в партійні ряди за останні два роки, в тому числі 17 — комсомольського віку. Комуністи — в центрі культурного життя села. Під час підготовки до виборів гасло «Від двору до двору, від серця до серця» підтверджувалося щоденною роботою комуністів-агітаторів. Не випадково їх підтримують депутати сільської ради, місцеві вчителі, православні віруючі, багато п'ятидесятників.

Результат проведеної роботи: 31 жовтня 2010 року кандидатів до районної ради за списками КПУ підтримало 69 відсотків виборців, до обласної ради — 70, кандидата-мажоритарника до районної ради комуніста Василя Матейчика, нині першого секретаря райкому партії, — 62, кандидата-мажоритарника до обласної ради комуніста Петра Бущика, нині першого секретаря обкому Компартії, — 81,3 відсотка виборців. Порівняймо: у 2006 році комуністів підтримали відповідно пів і півтора відсотка.

Інколи доводиться чути, як деякі наші колеги скаржаться, що низові осередки партій наших політичних опонентів своїми діями не дозволяють нам досягти бажаних результатів. Як на мене, не варто свою неспроможність, промахи, помилки у підготовці та проведенні виборів списувати на силу опонентів. Наш досвід показує, що доки ми не будемо мати достатньої кількості комуністів для того, щоб на кожній виборчій дільниці працювало як мінімум 5–6 наших товаришів по партії, які могли б захистити волевиявлення виборців, ми будемо агітувати і переконувати один одного в тому, що «гасла партії неконкретні», що «нам не вистачає матеріальних ресурсів» і що «наш електорат вимирає».

Достатня кількість комуністів для роботи у територіальних, а особливо дільничних, комісіях дала нам змогу провести у сільські ради 44 депутати. Шість наших висуванців обрані сільськими головами. В районній раді інтереси трудящих відстоюють 13 депутатів-комуністів. Саме їх принципова позиція дала змогу обрати головою райради нашого товариша по партії Василя Гриневича. В цілому ж у Любешівському районі представників КПУ на виборах до місцевих рад підтримало майже 27% виборців.

Шановні делегати!

Комуністи Волині переконані, що нова редакція Програми партії стане дороговказом на шляху боротьби за повернення влади трудящим, за торжество ідеалів соціальної справедливості. Своє завдання ми бачимо в тому, щоб ідея соціалізму, відроджена на новому рівні, оволоділа якомога більшою кількістю жителів області. Для цього, на нашу думку, Програму партії, інші документи партійного з'їзду необхідно видати масовим тиражем. Ми, депутати-комуністи, маючи доступ у трудові колективи, навчальні заклади, можемо цю літературу розповсюджувати серед населення, організовувати диспути в навчальних закладах, в молодіжних аудиторіях, а відтак психологічно готувати своїх співбесідників до підтримки висуванців партії на виборах 2012 року.

З вашого дозволу, користуючись нагодою, що наш найвищий форум проходить у переддень професійного свята — Дня медичного працівника, хочу щиро привітати медичних працівників України, побажати міцного здоров'я, терпіння, всяких гараздів!

Дякую. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Зубчевський Олександр Петрович — другий секретар Запорізького обкому Компартії України, депутат Запорізької міської ради. Підготуватися Романюку.

О.П. Зубчевський. Уважаемые товарищи!

За последние три года Коммунистическая партия Украины существенно укрепила свои позиции по многим вопросам общепартийной деятельности, что подчеркнул в своем докладе Петр Николаевич Симоненко. Несомненно, главной задачей остается работа над тем, чтобы партия была современной, шла в ногу со временем, а возможно, и опережала его. Это достаточно кропотливая работа, требующая активности на местах, консультаций политтехнологов и конкретной программы. XXI век — это век информационных технологий, овладев которыми, можно овладеть массами. Можно по-разному относиться к произошедшим событиям в ряде арабских стран, но то, что одним из факторов народного волнения стало использование социальных сетей Интернет-пространства, — является очевидным. В докладе уделено особое внимание работе с Интернет-ресурсами. Действительно, тот, кто не

использует Интернет, тот, кто оперативно не владеет и не распространяет нужную информацию, является аутсайдером политической жизни.

Интернет выходит на передовые позиции среди средств массовой информации, он влияет на сознание его пользователей. В этой связи ЦК необходимо усилить работу не только по созданию и наполнению партийных сайтов, но и по созданию или поддержке так называемых независимых всеукраинских и региональных сайтов, не «привязанных» к партийной деятельности, но подающих информацию и аналитические материалы в русле нашего мировоззрения.

Целесообразно провести обучение партийного актива навыкам создания информационных поводов, которые стали бы заметными не только в местных СМИ, но и в СМИ всеукраинского масштаба.

В этом плане запорожским коммунистам есть чем поделиться с нашими коллегами. За последние три года коммунисты Запорожья стали лидерами по упоминаниям в местных СМИ среди других политических партий. Кроме того, деятельность Запорожского обкома КПУ все чаще освещается во всеукраинских СМИ. К навыкам по созданию информационных поводов необходимо добавить умение проводить партийные общественные мероприятия креативно, неординарно и интересно. Зачастую именно этого не хватает в наших общественно-политических мероприятиях, а ведь именно креативность больше всего привлекает СМИ.

Говоря о партийной деятельности, нельзя обойти юридическую работу. Уже давно назрела необходимость создания юридической службы при областных комитетах партии. В обкомы ежедневно обращаются десятки граждан со своими проблемами и большинство этих проблем относятся к юридическим консультациям. То же самое касается приема избирателей депутатами местных советов. Хорошо, если депутат с юридическим образованием. А если нет? Тогда ему необходимо проконсультироваться с юристом, для того чтобы квалифицированно подготовить свой запрос или обращение. Но такая возможность у многих депутатов отсутствует. Кроме того, обкомы ощущают острую нехватку юридической помощи в период избирательных кампаний, где множество нюансов, разобраться в которых может только юрист. Есть еще один аргумент в пользу целесообразности работы юристов при областных комитетах. Мы должны уметь в правовом поле наказывать своих оппонентов и врагов. Любая клевета, недостоверная информация, фальсификация в отношении Компартии должна быть немедленно отреагирована путем подачи иска о защите чести и достоинства и возмещении морального ущерба. Этим самым мы убиваем двух зайцев: во-первых, уличаем своих оппонентов в клевете, во-вторых, создаем серьезный информационный повод. Прецеденты есть, но их крайне мало.

Поводов же для подачи исков как на региональном уровне, так и на всеукраинском — масса.

Констатируем тот факт, что уровень юридической работы как в обкомах, так и в ЦК крайне низок. Обкомы не ощущают юридической поддержки из Киева, за исключением тех общественных приемных, которые были в период избирательных кампаний в течение всего нескольких дней.

Справедлив вопрос: почему юридическую деятельность мы не рассматриваем через призму идеологической работы? Задаем вопрос Центральному Комитету: почему до сих пор Компартией не сделаны никакие шаги для признания незаконным решения Апелляционного суда г. Киева от 13 января 2010 года, вынесшего обвинение в геноциде украинского народа руководителям Советского государства? Любому мало-мальски грамотному юристу, изучившему материалы дела, станет понятно, что оно сфабриковано и там допущены грубейшие нарушения. А ведь наши идеологические противники используют решение этого суда как один из элементов борьбы против нас, против героических страниц советской истории. Тем не менее все это выпало из нашего поля зрения, как и упустили мы момент юридической борьбы за лишение Бандеры и Шухевича звания Героя Украины. Этим делом занялась не Компартия, а беспартийный юрист из Донецка, за что ему честь и хвала. Нельзя оставлять без реагирования и другие искажения нашей истории.

Еще один вопрос, волнующий коммунистов области, касается приема в партию. Конечно, рост рядов — жизненно важная необходимость для партии. Однако хотелось бы предостеречь от гонки за цифрами. Это негативно отражается на подписке за полную стоимость газеты «Коммунист», на уплате членских взносов и активном участии коммунистов в общественно-политических мероприятиях.

Существующие задания по приему ставят в более трудную ситуацию крупные партийные организации. К примеру, при одинаковой численности населения на учете в одной партийной организации состоит 200 человек и необходимо принять за год 20, а во второй — 70 и необходимо принять всего 7 человек, получают абсолютно неравные условия. Естественно, план приема должен быть, однако необходимо подходить к каждой парторганизации взвешенно и объективно, для того чтобы не было «дутых» цифр и осуществлялся настоящий отбор в партию.

Осталось совсем немного времени до избирательной кампании. Для Компартии она будет не из легких. Поэтому уже сейчас необходимо выбрать ряд главных тем, впоследствии включенных в избирательную программу, которые станут центральными в агитационном плане.

Выражу общее мнение запорожских коммунистов: центральной темой в избирательной программе КПУ должна стать федерализация, а возможно, и конфедерализация нашей страны. Партия регионов уже давно от этой идеи отказалась, а националисты делают все возможное, чтобы эта тема даже не всплывала.

В вопросе федерализации страны знаковой стала статья Петра Николаевича Симоненко в газете «Коммунист» под названием «Федерализацию Украины — в политическую повестку дня». Отмечу, что данная статья вызвала широкий резонанс и всеобщую поддержку наших сторонников. Необходимо идти дальше, усиливать информационную кампанию в этом направлении, пока эту идею не перехватили другие левые партии. Прежде всего, показать избирателю выгоды в плане самостоятельности в экономической политике и формировании местного бюджета, что существенно отразится на благосостоянии граждан. Показать выгоды в гуманитарной сфере, в вопросах языка, освещения истории, внешнеполитической деятельности. События последних лет, а особенно бесчинства во Львове 9 мая, в очередной раз наглядно продемонстрировали, что мы не единое государство, мы абсолютно разные, а для того чтобы сохранить Украину в современных границах, крайне важно изменение административно-территориального устройства страны.

В завершение своего выступления хочу поблагодарить всех за ту моральную поддержку, которая была оказана областной партийной организации после совершенного террористического акта на территории Запорожского обкома партии. Мы искренне благодарим всех, кто откликнулся на призыв о сборе средств на восстановление памятника И.В.Сталину. Несмотря на беснующихся бандеровских уродов, 2011 год как в Запорожье, так и в Украине, станет годом Иосифа Виссарионовича Сталина, в этом нет никаких сомнений. Мы приглашаем всех вас в Запорожье на открытие памятника Сталину, которое состоится осенью этого года. Сталин с нами! Сталин жив! Сталин будет жить! Наше дело правое, победа будет за нами!

Предлагаю признать работу ЦК удовлетворительной, отчёт ЦКК — утвердить. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Романюк Анатолій Сергійович — перший секретар Єланецького райкому Компартії України Миколаївської області, депутат обласної ради. За ним виступатиме Закусилова.

А.С. Романюк. Уважаемые делегаты и гости съезда!

Сделанный в докладе ЦК КПУ анализ ситуации в стране и деятельности Компартии Украины побуждает нас к конструктивной, деловой дискуссии. Начинать надо с того, что, по логике вещей, если мы на съезде говорим о необходимости новой редакции Программы партии,

значит, пройден определенный этап в жизни страны и партии. Этап сложный и трудный. Мы вели партийную работу в условиях возрождающегося капитализма, а ведь нам это незнакомо, мы знаем партию социалистического периода. И все же за период с 29 по сегодняшний 44 съезд коммунисты Украины, объединившись, возродили мощную организацию и не допустили никаких катаклизмов в стране и вседозволенности в обществе.

На сегодня мы имеем в Украине, образно говоря, гремучую смесь какого-то непонятного взбалмошного капитализма, разбавленного умеренным и крайним национализмом. И никто другой, кроме Компартии Украины, не является тем графитовым стержнем, который тормозит ход этой реакции.

На этом пути наша партия приобретала, нарабатывала определенный опыт.

Прежде всего, опыт парламентской деятельности, борьбы за советы и в советах. Нас обвиняли со всех сторон в чем угодно — в предательстве интересов трудящихся, сговоре с капиталом, оппортунизме и т.д. Считаю, что организация нашей работы по принципу «собаки лают, а караван идет» была верной. Проявилась, правда, и гнильца некоторых наших однопартийцев, но мы ее устранили.

Второе. Не посчитавшись со временем и средствами, Компартия выступила инициатором создания Блока левых сил. Многие говорят, что это ничего не дало. Думаю, с какой стороны на это смотреть. На результат президентских выборов не повлияло. Зато мы раз и навсегда отмели разного рода инсинуации и обвинения нашей партии в нежелании преодолеть разобщенность левых сил. Мы доказали, что, кроме КПУ, нет настоящих левых партий или же они перерождаются в условиях разгула капитала.

Третье. Накоплен опыт пресечения эсеровщины в рядах партии и левом движении в целом. Это и верхушка ВСР, это и Грач со своей командой. Подобные поползновения еще будут, пока партия работает в таких тяжелых условиях. В связи с этим уместно сказать о том, что Устав, предлагаемый в новой редакции съезду, надо принимать. Устав — не догма и не церковный канон. Когда отпадет необходимость в некоторых радикальных его положениях, коммунисты внесут в Устав изменения. Но на данном этапе, учитывая то, о чем я говорил, — это необходимо.

Четвертое. Мы сегодня преодолеваем издержки периода становления партии, а именно последствия неразборчивого приема в партию. Происходит более радикальная смена поколений секретарей, отсеиваются люди, которые поступали не в партию вообще, а к определенной личности. Поэтому пополнением рядов дол-

жна заниматься только первичка, только в таком случае партия окрепнет.

И еще о кадровом потенциале. Я за омоложение руководящих кадров, но осторожное и взвешенное. Пример нашего района: из шести—восьми человек молодого пополнения только один—два проявляют задатки, по которым можно готовить секретарей первичных организаций. Аналогичная ситуация, наверное, и среди людей, которых направляем в Партшколу при ЦК. Поэтому здесь нужна предосторожность, чтобы мы не взрастили так называемую номенклатуру, которая является пагубной для организации.

Предлагаю признать работу Центрального Комитета удовлетворительной и утвердить отчет Центральной Контрольной Комиссии.

Благодарю за внимание. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. До слова запрошую Лідію Олексіївну Закусилу — першого секретаря Вінницького обласного комітету Компартії України. Підготуватися Шумелянку.

Л.О. Закусилова. Уважаемые товарищи!

В самом центре Винницы есть Мемориал славы воинов, там на мраморных плитах золотыми буквами начертаны имена 6,5 тысячи погибших воинов Советской Армии. И меня потрясло, что накануне 70-летия великой трагедии — начала войны из десяти опрошенных молодых людей, проходивших мимо Вечного огня, девять на вопрос «Что вы знаете о Великой Отечественной войне?» ответили, что ничего не знают. И я чувствую и свою вину в том, что за 20 лет так называемой «незалежності» мы получили потерянное поколение.

Поэтому одна из самых важных задач — это усиление партийного влияния среди населения, особенно среди молодого поколения. Ведь почему люди, брошенные на произвол судьбы, оставленные за чертой бедности, люди, у которых буржуазная власть отобрала бесплатное медицинское обслуживание, полноценное образование, отобрала право без страха уходить на пенсию и ряд других социальных благ, голосуют за представителей этой власти? Мы, коммунисты, должны прямо и открыто признать: значит, мы делаем что-то не так, значит, наши методы работы с населением неэффективны.

Отсюда практические выводы.

Прежде всего, следует усилить внимание к вопросам подбора, подготовки, расстановки и воспитания кадров партийного актива. От авторитета секретаря первичной парторганизации, от авторитета коммуниста-депутата во многом зависит и авторитет партии, и ее влияние в народе.

Что мы делаем для решения этой задачи?

Выполняя решение 42 съезда о модернизации партии, мы серьезно занялись омоложением наших рядов. Мы с большим уважением и

благодарностью относимся к старшим товарищам по партии, ценим их жизненный и партийный опыт. Но время идет вперед, возникают новые задачи. И без молодого пополнения выстоять в неравной и острой борьбе с капиталом невозможно. У нас удельный вес молодых людей (в возрасте до 40 лет) среди вступающих в партию составляет более 35%. ЦК КПУ предоставил возможность молодым секретарям партийных комитетов работать на профессиональной основе. Там, где молодые секретари возглавили организации, четко прослеживается динамика роста партийных рядов. Это прежде всего Жмеринский РК, второй секретарь Логунов Д.Б.; Хмельникский РК, первый секретарь Вознюк А.В.; Шаргородский РК, второй секретарь Ковалёв Ю.В.

Значит, курс на омоложение партийных рядов оказался верным.

Достигнутый за последнее время рост партийных рядов на 630 коммунистов, расширение сети первичных партийных организаций помогли заметно повысить авторитет Коммунистической партии Украины среди населения области. Ярким свидетельством этого стали результаты последних выборов в органы местного самоуправления. Количество коммунистов — депутатов сельских, поселковых, городских и районных советов увеличилось по сравнению с предыдущей каденцией почти в 2 раза — было 470, а стало 797 депутатов.

Но дело не только в численности. Повысилась активность многих коммунистов-депутатов в решении конкретных социально значимых проблем. Так, например, действует депутатская фракция КПУ в Мурованокуриловецком поселковом совете. Она не поддержала проект решения сессии о повышении цен на коммунальные услуги, а также поставленное на голосование сессии решение о продаже части земли прежнего автопредприятия. На этих фактах избиратели убедились, что коммунисты пришли в совет бороться за интересы людей, а не за свои корыстные цели. В результате после сессии в поселковую партийную организацию поступило 22 заявления о приеме в партию.

Настойчиво и последовательно отстаивают в Жмеринском городском совете интересы населения коммунисты-депутаты во главе с первым секретарем горкома КПУ Зинаидой Гуменюк. На ее принципиальный запрос в обладминистрацию по поводу высоких тарифов на водоснабжение, который был поддержан большинством депутатов, получен положительный ответ, и на сегодняшний день в бюджет города поступило на ремонт водогона 2 миллиона гривен.

Благодаря усилиям Кумановецкого сельского головы Хмельникского района коммуниста Титулы Андрея Петровича отремонтированы сельский клуб, дорожное покрытие центральных улиц. Как следствие в селе создана первичная партийная организация.

В Шаргородском районе за последних три года число коммунистов увеличилось в три раза, что способствовало избранию, впервые за много лет, представителей партии в местный совет. В Ямпольском районе число коммунистов увеличилось в два раза, и теперь в сельсоветах, где раньше коммунистов не было, нашу партию представляют 33 депутата.

На областном совещании коммунистов — депутатов советов всех уровней подчеркивалось, что без внимания и надлежащего реагирования со стороны наших депутатов не должна оставаться ни одна городская, районная, сельская проблема. Вот тут мы должны показать свое умение действовать в интересах избирателей. Важно, однако, исходить из существующих возможностей, избегать популистских обещаний. Необходимо отметить и участие депутатов-коммунистов в общеукраинской программе «Каждой партийной организации — социально значимое дело».

Винниччина — сельскохозяйственная область, и проблема продажи земли стоит здесь очень остро. Сейчас в рамках партийного проекта «Народный референдум» этот вопрос значителен первым. Коммунисты всегда отстаивали и отстаивают позицию, что земля — это народное достояние, и поэтому выступают вообще против продажи земли, а не просто за временный мораторий. И это надо донести до каждого труженика села, до каждого человека.

Важно не только разработать, но и донести до сознания людей и другие наши добрые инициативы. А это возможно только через средства массовой информации. Мы возродили нашу газету «Вінницька правда», почти ежедневно выходим на местные теле- и радиоканалы. Стараемся, чтобы наши молодые секретари райкомов и горкомов партии, комсомольцы обязательно участвовали в круглых столах, телепередачах по самым животрепещущим вопросам. Делаем это вместе с общественными объединениями «Союз советских офицеров Украины», «Антифашистский комитет Украины», областной организацией «Украина и Россия».

Чрезвычайно важной для нас остается индивидуальная работа в массах. И тут самое главное — не только критиковать власть, не только рассказывать о нашем славном прошлом, но и предлагать, как, каким путем решать жизненные проблемы сегодняшнего дня. Только конкретными предложениями относительно путей выхода страны из тупика убедим людей поверить в нас и в нашу идею.

Это невозможно сделать без создания первичек на территории каждого сельского совета. К нашему величайшему сожалению и стыду, на территории 148 сельских и поселковых советов из 689 они отсутствуют. Винничские коммунисты взяли на себя обязательство

заполнить вакуум в течение года. И поверьте, это не маниловщина, а трезвый расчет. (О п л е с к и).

Товарищи!

Проект новой редакции Программы партии, вынесенный на утверждение съезда, содержит ряд принципиальных положений, улучшающих действующую Программу. Коммунисты нашей области поддерживают проект.

Предлагаемые изменения и дополнения в Устав партии также своевременны и необходимы. Мы помним завет Ленина — хранить как зеницу ока единство партии, строго соблюдать партийную дисциплину. Из этого и исходит проект обновленного Устава Компартии Украины.

Время не ждет. Борьба за отстаивание интересов трудящихся будет сложной, нелёгкой и жесткой. Желаю нашей партии, делегатам съезда, чтобы вновь воплотился в жизнь наш девиз «Народ и партия — едины!» (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Спасибо, Лидия Алексеевна. Слово має Шумелянко Микола Богданович — другий секретар Рівненського обкому Компартії України. За ним виступатиме Пархоменко.

М.Б. Шумелянко. Шановні товариші делегати і гості з'їзду!

Насамперед дозвольте передати усім вам щирі вітання від комуністів Рівненщини з нагоди відкриття з'їзду, який є переконливим свідченням того, що наша партія живе, розвивається, готова до самокритики, а значить і до майбутніх неминучих перемог.

Вони ж доручили мені привернути вашу увагу до ряду питань, які стосуються діяльності як окремих партійних організацій, так і партії в цілому.

Школа підготовки партійних кадрів при Центральному Комітеті. Сьогодні з цієї трибуни вже говорилося про неї. Говорилося схвально, і для цього є усі підстави. Партійна школа — це, без перебільшення, велика справа. Наша партія задекларувала на 42 з'їзді курс на омолодження і професіоналізацію партійних кадрів. І послідовно виконує своє рішення, хоча всі ми прекрасно розуміємо, що це було і лишається досить непростю справою. І не лише з фінансового боку, а й організаційного.

Слід згадати і про, без перебільшення, золотий фонд нашої партії — викладачів Партійної школи. В період 1991–1993 років вони, деколи напівголодні і в дірявих черевиках, оббивали кабінети зрадників-чиновників, крок за кроком відновлюючи справедливість. А сьогодні в лавах борців передають свій досвід і знання молодому партійному поколінню.

Це все я говорю для того, аби ми з вами ще раз зрозуміли: неналежне ставлення до добору слухачів Партійної школи, яке деколи

має у нас місце, в тому числі і в нашій Рівненській партійній організації, в сьогоднішніх умовах має розглядатися партією не як помилка, а як шкідництво.

Але підібрати достойного кандидата — це ще не все. Не менш важливо створити нормальні умови і супроводжувати його подальшу діяльність. Тут у нас теж не все гаразд. Одна річ, коли випускник після певного періоду роботи залишає партійний комітет за сімейними обставинами чи хворобою, інша, — коли він змушений залишити його, бо дехто там захворів на партійну дідівщину, не розуміє, що молодість — це не недолік, а навпаки, велика перевага, якщо є бажання вчитися, самовдосконалюватися і конструктивно працювати.

Я особисто пишаюся тим, що представляю обласну партійну організацію, в якій ніколи не виникало конфліктів, підставою для яких була б вікова різниця між однопартійцями чи різний партійний стаж. А якщо виникають деякі дрібні конфлікти, то ми завжди прагнемо вирішити їх власними силами і в найкоротші терміни. Не в останню чергу нас цього навчив і кримський досвід.

Маємо приклад, коли той, хто бив себе в груди і називав великим комуністом, у 57 років зрадив партію, свою країну і народ. І маємо приклад наших однопартійців, декотрим з яких ще й двадцяти немає, але в їхніх очах читається віра в марксистсько-ленінські ідеали, відданість нашій партійній справі і тверда рішучість йти поруч з нами до переможного кінця.

Тому закликаємо обласні комітети, новообраний Центральний Комітет партії працювати над вдосконаленням системи якісного відбору кандидатів на навчання у Партійній школі, а також над системою супроводу діяльності і контролю результатів роботи наших молодих кадрів.

Наш вік гордиться машинами, які вміють думати, але боїться людей, які виявляють ту саму властивість. Повірте, дорогі товариші, що наша партійна молодь вміє і думати, і аналізувати, і робити правильні висновки. Тому Рівненська обласна організація звертається до вас з пропозицією розглянути можливість створення при Центральному Комітеті партії Ради випускників Партійної школи з правом дорадчого голосу. До кола питань, що виносилися б на розгляд цієї Ради, могли б увійти такі: генерування креативних сучасних ідей щодо форм, методів і стилю ведення агітаційної роботи; надання методичної допомоги випускникам Партійної школи і нашій партійній молоді в цілому, при необхідності захист її прав; а також низка інших питань, які потребують вирішення шляхом залучення молоді. Зрозуміло, що до Ради мають увійти перевірені часом і діями

молоді люди, які прагнуть усі свої сили спрямувати на досягнення програмних цілей нашої партії і за певних обставин будуть готові без роздумів пожертвувати заради цього і вільним часом, і сном, і розвагами.

Аргументів на користь такого органу, на нашу думку, достатньо. Принагідно інформую вас, шановні товариші, що така рада вже діє при Рівненському обкомі партії і ми маємо в цьому напрямку певні зрушення, про які, з огляду на регламент нашого з'їзду, я, на жаль, не маю можливості вам доповісти.

Просимо новообраний Центральний Комітет партії розглянути доцільність створення і, в разі позитивного вирішення питання, формат існування такого органу. І при цьому пам'ятати, що в традиціях Комуністичної партії Радянського Союзу завжди було одним з першорядних завдань виховання нових партійних кадрів. Надіємося, що і Комуністична партія України, як спадкоємиця ідей і традицій КПРС, візьме і розвине найкращі з них.

Наступне. Ми на кожному кроці в партійних засобах масової інформації говоримо про те, що сьогодні український народ почав прозрівати і критично оцінювати реалії капіталізму. Звичайно, почав. Але будьмо реалістами і поставимо самим собі запитання: де гарантія того, що завтра цей народ не віддасть свої голоси іншій політичній силі, яка різними демагогічними прийомами і солодкими обіцянками приверне його на свій бік? Тим більше, що та сила має в своєму активі колосальний фінансовий потенціал, розгалужену мережу ЗМІ... Словом, все необхідне для тотального зомбування суспільства. Ми з вами таку ситуацію спостерігаємо вже двадцять років. За таких умов нашим першочерговим завданням є активніше залучення людей на свій бік. Говорячи простіше, ми повинні зробити все, щоб наша політична сила почала подобатися виборцям. А для цього більш виважено і диференційовано підходити до змісту тих агітаційних матеріалів, які розповсюджуємо в кожному регіоні. Маю на увазі і мову, і зміст, і оформлення, і навіть стиль спілкування.

Шановні товариші! Є ще одне питання, яке при нинішній ситуації не можна обійти увагою. Чимало комуністів обласної партійної організації дедалі частіше порушують питання про доцільність нашого подальшого перебування у більшості з Партією регіонів та Блоком Литвина. На жаль, підстав для такої постановки питання з кожним днем більше.

Не знято з порядку денного і питання фашизації українського суспільства. Навпаки, воно загострюється. Травневі події у Львові це ще раз продемонстрували.

Далі. Вважаю, що з'їзд, підбиваючи підсумки діяльності партії за трирічний період, має не зациклюватися на минулому, а дивитися в

майбутнє. Треба дати чіткі орієнтири всім партійним організаціям, кожному партійцю, зробити їх діяльність осмисленішою й ефективнішою.

На завершення хочу поінформувати вас, шановні товариші, що наша обласна партійна організація, як і вся партія, відпрацювала цей трирічний період гідно, мужньо і самовіддано, незважаючи на те, що об'єктивно він був чи не найважчим за весь новітній період існування партії, в тому числі й нашої обласної організації. Нам вдалося зберегти і розвинути позитивні тенденції, набуті у партійній роботі в попередні роки. Так, за час після 42 з'їзду Рівненська обласна організація зросла на 800 осіб і на сьогодні налічує 2,5 тисячі комуністів. Проводимо ми і курс на омолодження партійних рядів, зменшивши на 5 років середній вік по організації.

З усією відповідальністю заявляю, що комуністи Рівненщини були, є і завжди лишатимуться надійним бойовим загоном Комунистичної партії України і без вагань відгукнуться на заклик своїх партійних побратимів, зробивши все можливе для того, щоб Червоний Прапор Перемоги ідеалів братерства і справедливості знову гордо замайорів над нашою країною.

Від імені нашої делегації пропоную роботу Центрального Комітету Комунистичної партії України визнати задовільною, звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

Дякую за увагу. Успіхів! (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Василь Михайлович Пархоменко — перший секретар Севастопольського міськкому Компартії України, делегат міської ради. Підготуватися Кривенко.

В.М.Пархоменко. Уважаемые делегаты и приглашенные!

Наш съезд проходит в исторический момент, когда благодаря «заслугам» горе-реформаторов экономика страны практически полностью разрушена и подчинена интересам Международного валютного фонда, когда большинство украинцев разочаровались в нынешней власти, пресытившись всеми «прелестями» капитализма. Поэтому задача нашего съезда — скрупулезно и со всей ответственностью подойти к анализу проделанной работы, строго выверить и правильно определить те тактические задачи, которые ставит перед нами время, чтобы наша партия смогла перейти в решительное наступление и выполнить историческую миссию освобождения человека труда от капиталистического рабства и вернуть Украину на социалистический путь развития.

Хочу отметить, что севастопольским коммунистам imponируют те формы и методы работы, которые предлагает в последнее время Центральный Комитет партии. Это и грамотная проработка стратегической

линии, и правильный выбор тактических задач. Севастопольцы благодарны Центральному Комитету за конкретную помощь, которая позволила укрепить материально-техническую базу городского комитета, дала возможность регулярно выходить в телеэфир нашим представителям, большему числу избирателей подписаться на нашу партийную газету. Всё это, видимо, сказалось и на том, что на четырех выборах среди региональных парторганизаций Севастопольская городская выходила на первое место. Только на последних выборах мы пропустили вперед луганчан.

Но вместе с тем с этой трибуны я вновь хочу изложить тезис, который неоднократно выносил на Пленумы Центрального Комитета: фракции коммунистов в Верховной Раде нужно немедленно выйти из так называемой «большости». (О п л е с к и). Ну, прямо скажу, аплодисменты жидкие. Видно, буду на съезде в меньшинстве. Объясню, почему севастопольские коммунисты так считают. Аргументы, которые обычно произносят в защиту пребывания в «большости», звучат так: «Еще не время выходить», «Наше место займут националисты», «Мы потеряем возможность влияния на власть». С нашей точки зрения, эти тезисы потеряли актуальность сегодня. А недавнее принятие в первом чтении закона о пенсионной реформе, как, уверен, будут приняты и другие драконовские законы, наступающие на права трудящихся, хочешь не хочешь, свяжут нас с этой властью.

Нельзя бороться с властью, находясь в ее составе! Мы все прекрасно понимаем, что наше пребывание во власти мизерное. Но, поверьте, это очень серьезный аргумент наших противников в агитационной борьбе против нас. Мы удивляемся подчас: ведь у народа — левое настроение (большинство за социализм), многие хотят вернуться в Советский Союз (как показывают опросы), но на выборах голосуют за кого угодно, но только не за коммунистов? Почему?

Дело в том, что нас «вяжет» пребывание в этой власти. Выход фракции из большинства, особенно в канун предстоящих выборов, позволит нам критиковать эту антинародную власть, отдавая ей должное в полной мере.

Посмотрите, кого критикуют наши народные депутаты, наша партийная пресса. В основном Тигипко да Герман. Но они лишь винтики той власти, против которой мы боремся.

Поэтому севастопольские коммунисты уверены, что наша партия только выиграет, если мы отмежемся, дистанцируемся как можно дальше от этой антинародной власти. Что, кстати говоря, уже давно сделала Севастопольская городская организация Компартии. И результаты выборных кампаний подтверждают правоту нашего тезиса.

Уважаемые товарищи, от имени Севастопольской партийной организации призываю вас перейти в решительное историческое наступление, которого само время требует от нас. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Ірина Василівна Кривенко — перший секретар Інгулецького райкому Компартії України міста Кривого Рогу, депутат міської ради. Підготуватися Присяжнюку.

І.В. Кривенко. Уважаемые делегаты, гости и приглашенные!

Разрешите от имени Днепропетровской областной организации поприветствовать участников съезда и пожелать всем нам плодотворной и конструктивной работы. (О п л е с к и).

В своем выступлении остановлюсь на одном из важнейших направлений в деятельности партии, которое было определено решениями 42 съезда и постановлениями Пленумов ЦК. Речь идёт об омоложении партийных кадров и вовлечении молодёжи в партию.

Рассматривая этот вопрос, мы должны понимать главное: в большинстве своем современная молодежь, воспитанная на принципах потребительства, достижение достойной жизни видит не в борьбе и отстаивании своих законных прав и интересов, а в том, чтобы приспособиться к существующей капиталистической системе. Поэтому её одними лозунгами и листовками на нашу сторону не завлечь. В то же время неверно считать, что молодежь пассивна и привлечь ее к активным действиям просто невозможно. Это не так. При правильном отношении, выражающемся в переходе от слов к конкретным действиям, молодежь не только начинает проявлять интерес, но и желает вступить в партию.

Приведу несколько конкретных примеров работы с людьми Ингулецкой районной организации г.Кривого Рога. Работы точечной, то есть с каждым человеком индивидуально.

Человек в возрасте 27 лет, который ранее вообще не интересовался политикой и уж, тем более, не был сторонником нашей партии, столкнулся с угрозой несправедливого увольнения с предприятия, где работает. Пройдя все возможные инстанции и не встретив нигде понимания, не говоря уже о помощи, он обратился к нам в райком за поддержкой. Учитывая регламент съезда, я не буду подробно останавливаться на том, что именно мы делали и сколько усилий и времени у нас ушло. Скажу лишь, что есть результат — его не уволили. И что все ступени на пути к получению этого результата мы проходили вместе. На сегодняшний день этот человек изъявил желание стать членом Коммунистической партии Украины.

Немаловажно и то, что обо всех событиях знали его коллеги, родные, близкие и друзья. В результате не только данный молодой человек, но и его товарищи начали интересоваться деятельностью партии. Они сами приезжают к нам в райком, где мы с ними обсуждаем острые темы и разъясняем политику партии по интересующим их вопросам. Молодые люди оказывают нам помощь в проведении мероприятий.

Следующий пример. В отношении молодого человека, работающего проходчиком на шахте, работниками правоохранительных органов были совершены неправомерные действия. Узнав об этом, мы начали помогать ему отстаивать его законные права. Не только советовали ему, что делать, но и обращались в соответствующие органы. Конечного результата ещё нет, борьба продолжается и сейчас. Но важно, что именно от нашей партии молодой человек получил поддержку, убедился, что мы делаем все для того, чтобы справедливость была восстановлена. Со своей стороны, молодой человек заинтересовался деятельностью партии и всем своим товарищам рассказывает об этой ситуации. И те также обращаются к нам за консультацией или конкретной помощью. Таким образом, он стал для нас связующим звеном с трудовым коллективом шахты, где в основном работают молодые люди.

Мы с вами должны понять, что лучший способ вовлечения молодежи в ряды нашей партии, а также в ряды наших сторонников — практическое участие в решении ее жизненных проблем, оказание конкретной помощи.

Не следует бояться и встреч со студентами вузов и колледжей. Так, в ходе встречи со студентами металлургического колледжа, на которую пришли около 50 человек, нами разъяснились неутешительные перспективы жизни при капитализме. По окончании таких встреч обычно к нам подходят не более 4–5 человек, желающих продолжить разговор. Но польза от общения с теми, кто, казалось бы, остался равнодушным, тоже есть. Это подтверждается тем, что в последующем они начали подходить к нашим агитпостам, брать материал, вступать в разговор. Кроме того, молодежь, придя домой, информирует своих родителей, инициируя тем самым диалог поколений.

Очень важным для работы в молодежной среде является и виртуальное общение — через Интернет, используя электронную почту, блоги, форумы и, конечно же, социальные сети. Так, в сети «В Контакте» уже давно создано и функционирует сообщество сторонников КПУ. Большинство этих людей — молодежь.

И это далеко не все подходы, которые можно, вернее, необходимо использовать в работе с молодежью.

Ни в коем случае нельзя утверждать, какой из подходов лучше или хуже. Всё зависит от ситуации. Необходима системная работа. А для этого очень важно выработать специальную молодежную политику партии. Считаю крайне необходимым рассмотреть этот вопрос на ближайшем Пленуме ЦК. В Днепропетровском областном комитете такого рода пленум прошел ещё в апреле 2010 года.

В нашей области процент молодых людей, возглавляющих районные и городские организации, значительно возрос. Практически

безболезненно проходит смена поколений. В то же время нельзя забывать, что опыт, стойкость, убежденность старшего поколения — наше мощное оружие. Молодое поколение обязано знать, как завоевывались победы в прошлом, чтобы идти к новым победам.

Важно поэтому, чтобы молодёжь выступала рядом с людьми, умудренными жизненным опытом. У них есть здоровая злость от того, что наглым образом разрушили сверхдержаву, отобрали будущее у их детей, а взамен дали красивый фантик, который со временем оказался подделкой. Это и люди из запаса Вооруженных сил, и педагоги, и воспитатели и многие другие.

Только объединив энергичность молодых, постоянство, стойкость и убежденность старшего поколения, стирая все возрастные границы непонимания, став надежной опорой для нашего лидера Петра Николаевича Симоненко, единым кулаком, энергично, со всей злостью и точно в цель уничтожим капиталистический строй. Это и есть наша задача сегодня.

Работу Центрального Комитета за отчетный период предлагаю признать удовлетворительной, отчет ЦКК — утвердить.

Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Спасибі, Ірино Василівно. Слово має Олександр Андрійович Присяжнюк — перший секретар ЦК комсомолу України, депутат Житомирської обласної ради. Підготуватися Соломахіну.

О.А.Присяжнюк. Уважаемые делегаты и гости съезда!

От имени Ленинского комсомола Украины, молодого резерва партии, горячо приветствую с самым значимым событием в нашей партийной жизни — 44 съездом Компартии Украины. (О п л е с к и).

Уверен: наша работа будет продуктивной, направленной на выработку принципиальных решений, которые позволят решить проблемы и выполнить задачи, стоящие перед партией по дальнейшему повышению ее авторитета в обществе, боевитости и организованности на ближайшие три года.

Очень важно и глубоко символично, что наш съезд проходит с сильным акцентом на проблему работы с молодежью, омоложения партии.

В этом зале никого не надо агитировать и убеждать, что один из ключевых моментов партийной работы — подбор и обучение представителей нового поколения, выросшего в совершенно иных условиях. Также не надо никого убеждать, что формы и методы работы с молодежью тоже должны быть доходчивыми и убедительными для молодого поколения.

И, на мой взгляд, партия, особенно за последние три года, серьезно поработала над этим. В докладе руководителя партии это все показано в цифрах и на примерах, которые в совокупности позволяют

сделать вывод, что омоложение сегодня — уже необратимый, отвечающий вызовам времени процесс, пускай и с некоторыми незначительными недостатками.

Поэтому в своем выступлении остановлюсь на том, что наболело, — на недостатках и задачах работы с молодежью, разделив вопрос на две составные: работа с молодежью вне партии и работа с молодым пополнением внутри партии.

Сегодня в стране 7 миллионов людей в возрасте 14–25 лет. В среднем каждый из них при рождении получил около тысячи долларов долга, непредсказуемое будущее, право быть безработным, необученным, без крова и перспектив. Официальная статистика подтверждает это главное «достижение» двадцатилетней деятельности олигархов. Сегодня отсутствуют государственные целевые молодежные программы по всем направлениям — молодежному жилью, доступу к спортивным объектам, образованию и т.д.

Перечень двадцатилетних «достижений» можно продолжать. И всё это прописано в нашей Программе. Следовательно, у партии общие цели с молодежью и одно желание — изменить такой ход событий, ведущий в никуда.

Но поскольку мы не имеем значительного влияния на молодых людей, значит, есть над чем работать. Следует отметить, что задачи партии на данном направлении нашли отражение в проекте новой редакции Программы и ряде документов, принятых за последние годы. Главное в них — выходить на системный уровень, накапливая опыт и совершенствуя формы и методы работы.

Это — программа действий и для комсомола. Реализуя её, комсомол проводит ряд ежегодных республиканских мероприятий. Среди них — устраиваемый совместно с Союзом женщин-тружениц детский фестиваль. В прошлом году состоялся всеукраинский конкурс школьников, посвященный 65-летию Победы. За месяц на конкурс поступило 1200 работ, которые разнопланово раскрыли детскими глазами правду о войне. В этом году под эгидой пионерской организации стартовал новый всеукраинский творческий конкурс детей, по итогам которого 300 победителей поедут в лагерь «Молодая гвардия». Таким образом, впервые за последние 20 лет при поддержке государства дети поедут на оздоровление благодаря пионерской организации. По предварительным подсчетам, на сегодняшний день в конкурсе уже приняло участие больше 3000 детей.

Всего за неполных два года в различных мероприятиях, проводимых комсомолом, приняло участие более 4000 молодых людей. При правильном отношении к ним они могут и должны стать нашими сторонниками и резервом.

Особое внимание необходимо уделить патриотическому воспитанию. В этом году комсомолом разработана соответствующая

программа под названием «Юный защитник Отечества». Она будет выполняться совместно с Обществом содействия обороне Украины и Организацией ветеранов Украины, что позволит соединить ресурсы и опыт разных организаций в целях воспитания молодежи на героических традициях нашего народа.

Говоря о работе с молодежью внутри партии, следует подчеркнуть, что она должна проводиться совместно партийными комитетами и комитетами комсомола. Комсомольцы стремятся быть резервом партии, долг старших товарищей — учить и наставлять молодых, передавать им свой опыт.

На сегодняшний день в рядах ЛКСМУ около тысячи человек в возрасте до 18 лет.

За последние полгода проведены учредительные собрания 93 районных и городских комсомольских организаций, восстановлены 5 областных пионерских и Киевская городская пионерская организации. Это ощутимый результат, но недостаточный. В некоторых райкомах и горкомах партии зачастую не придают должного значения этому вопросу. А ведь есть соответствующие решения ЦК партии, в том числе молодежная концепция, которые указывают на необходимость усиления работы с молодежью, и прежде всего через организацию комсомольских структур на местах.

Поэтому предлагаю ввести в качестве одного из критериев оценки деятельности партийных комитетов работу с общественными организациями, а где их нет — работу по их восстановлению и созданию. Имею в виду, в том числе, пионерию, комсомол.

Обращаясь к данной проблеме, следует сказать и о недостатках в работе комсомольских организаций.

В зале присутствуют практически все первые секретари региональных комитетов комсомола. Треть из них — депутаты местных советов разного уровня. Когда говорят, что молодежь не идет к нам, то давайте сначала ответим на вопрос: сколько раз были мы в школах, техникумах, вузах? Крайне редко. Нет четкого, системного общения с учащейся молодежью. Вяло протекает работа с управлениями госадминистраций по делам молодежи и спорта, многие фактически самоустраиваются от молодежной жизни на местах.

Другой немаловажный аспект — совместительство. Сильно чувствуется разница между секретарём областного комитета комсомола и им же, но секретарём обкома партии. Необходимо уходить от этой практики. Отвечаешь за важный участок партийной работы — подыщи достойную замену на комсомол.

В Донецкой, Львовской и Волынской областях молодые коммунисты, ответственные за работу только комсомольских организаций, имеют самую положительную динамику — по взносам, восстановлению

пионерских и комсомольских организаций, по проводимым мероприятиям.

В завершение выражу уверенность, что благодаря нашему сегодняшнему предметному разговору и последующей слаженной работе удастся наладить действенный механизм сотрудничества партии с молодым поколением, вовлекая его в политическую жизнь для защиты своих прав, передавая ему опыт старших поколений.

Это особенно важно в преддверии следующего года, в котором состоятся парламентские выборы. Следующий год — это также год 90-летия пионерской организации, 70-летия «Молодой гвардии».

Стойкости и побед, товарищи, в нашем нелёгком деле! (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Соломахін Олег Андрійович — перший секретар Кримського рескому Компартії України, депутат Сімферопольської міської ради. Підготуватися Столяру.

О.А. Соломахін. Товарищи делегаты и гости съезда!

Я приветствую вас от имени обновленной Крымской республиканской организации Компартии Украины. (О п л е с к и).

Для нас, крымчан, — это особое по значению событие. Для меня очень сложно выступать сегодня на съезде, так как то, что произошло в нашей партийной организации за последний период, пожалуй, не оставило равнодушным ни одного коммуниста в Украине, да и наших товарищей за пределами страны.

О крымских событиях было сказано и в Политическом отчёте Центрального Комитета, и в Отчёте Центральной Контрольной Комиссии. Произошло, к сожалению, самое страшное, что проявилось у нас в Крыму, — болезнь политической местечковости, вождизма на региональном уровне в ущерб общепартийным целям и уставным нормам, принципам партийной жизни.

Эта болезнь, причинившая огромный вред Крымской республиканской партийной организации, проявлялась на протяжении ряда лет. Президиум Центрального Комитета неоднократно обращал внимание руководства рескома на серьёзные недостатки в его работе. Но справедливая критика воспринималась как посягательство на его права, вызывала обиду и ещё большую отчуждённость.

Руководство рескома во главе с Грачом всегда стремилось подчеркивать особый статус республиканской парторганизации, в определённой мере даже её автономность. С конца прошлого года ситуация приобрела угрожающий характер, так как стало очевидно, что речь уже идёт не просто о соревновании идей, подходов, пусть даже здоровых амбиций внутри партии, а о преднамеренном, тщательно спланированном продвижении личных интересов в ущерб Коммунистической партии Украины, её руководящих органов.

Речь шла о наисвятейшем — организационном единстве партии, являющемся неперенным условием и залогом успеха в борьбе за достижение её программных, стратегических целей. Это единство было нарушено.

Всё происходящее, перегибы в работе Крымской партийной организации — вина, пожалуй, самой республиканской партийной организации. На протяжении последних двух–трёх лет все мы видели, что руководство рескома отклонилось от норм партийной жизни. Отсутствовала действенная система информирования низовых партийных подразделений о постановлениях руководящих партийных органов Компартии Украины. Это привело к тому, что среди многих коммунистов сформировалось неверное представление об их деятельности. Многие товарищи пользовались информационным материалом буржуазных средств массовой информации, которые преднамеренно искажали как позицию партии в целом, так и фракции коммунистов в Верховной Раде Украины.

Понятно, что подобным фактам необходимо было давать принципиальную партийную и политическую оценку. И мы её дали. Но, к сожалению, с большим опозданием. Для всех коммунистов эти события послужили горьким уроком. Партийная жизнь поставила во главу угла одно неперенное условие: активная борьба за укрепление идейного и организационного единства партии — это уставная обязанность каждого коммуниста.

Мы благодарны за оказанную помощь по стабилизации обстановки Центральному Комитету, Центральной Контрольной Комиссии, представителям областных партийных организаций, ветеранам партии. С их помощью мы вернули на платформу уставных требований городские и районные структуры. Сохранили основную, не дутую численность партийной организации.

Большая часть коммунистов и партийного актива правильно разобрались в этой ситуации, осудив раскольнические, оппортунистические действия бывших наших «товарищей».

Согласно статистическому отчёту, на 1 апреля этого года численность членов Компартии Украины в Крыму составила 4 170 человек. По сегодняшний день многие товарищи, осмысливая происходящее, приходят в партийные комитеты и подтверждают свою принадлежность к партии.

Несмотря на то, что реском партии был распущен, за четыре месяца в Компартию принято 131 человека. Да, это немного, но мы очищаемся и омолаживаемся. Последние отчётные данные показали, что численность Крымской партийной организации на сегодняшний день уже составляет 4 418 человек. Работают все 28 партийных комитетов.

Но успокаиваться, останавливаться на достигнутом нельзя, у нас ещё много нерешённых проблем.

Есть очень опасный фактор, который мешает и будет мешать нашей работе. Это — «синдром Грача», или, говоря конкретно, — возглавляемая им партия-клон КПРС, поставившая задачу нейтрализовать усилия КПУ в Крыму. По собранной нами информации, поступившей от секретарей партийных комитетов, в КПРС перешло где-то 972 человека. Это заблудившиеся люди, которым вдалбливается, что КПРС себя не «испачкала» за 10 лет существования и не обслуживала интересы олигархов.

Комментарии излишни! Нам всем надо правильно понимать, что в Крыму пытаются активизировать свою работу центральный штаб КПРС, усилия которого будут направлены — и уже направлены — на то, чтобы увести от КПУ и закрепить за собой традиционный электорат левых сил в Крыму и по Украине в целом, развернуть агрессивную и аморальную информационную войну против Компартии Украины.

Мы обязаны на конкретных примерах разоблачать популистскую, лживую, антипартийную сущность КПРС. Рассчитываем на конкретную помощь всех областных партийных организаций.

К огромному сожалению, обновленная Крымская республиканская организация свою работу по решению многих вопросов начинает с нуля. Ей досталось тяжёлое наследие:

- полностью отсутствует материально-техническая база;
- развалена работа по подбору и воспитанию кадров партийного актива;
- склонность отдельных секретарей партийных организаций разного уровня больше заботиться об удовлетворении собственных амбиций, чем о делах партии;
- подбор членов партийных бюро по принципу угодных и «удобных» коммунистов, а не по партийной принципиальности, идейности и преданности партийному делу;
- слабая идейная закалка партийного пополнения из-за неудовлетворительной организации их марксистско-ленинской учёбы как до вступления, так и после вступления в партию;
- во многих партийных организациях ещё забывают о требовании отбирать людей в партию, а не принимать всех подавших заявление.

Существует ряд других проблем и недоработок, которые были заложены бывшим рескомом партии.

Нам есть над чем работать. Учитывая прошлые ошибки, будем искать методы совершенствования деятельности в организационно-партийном и идеологическом направлении. Мы омолодились, омолодился новый состав Крымского республиканского комитета, и,

соответственно, — мы готовы решать все насущные проблемы и задачи. Главное, есть огромное желание, и всё в наших силах. Здесь понадобится и обмен опытом с другими партийными комитетами, подсказки и поддержка Центрального Комитета партии.

Товарищи! В данный момент мы начали проводить Народный референдум в Украине. Крымская партийная организация ещё 17 марта, проводя митинг, посвященный Всесоюзному референдуму о сохранении СССР, приняла обращение к Президенту Украины, а также объявила сбор подписей за отзыв антинародных проектов пенсионной реформы, жилищного кодекса, против сотрудничества с Международным валютным фондом, разбазаривания земель сельскохозяйственного назначения, бесосновательного роста цен на основные продукты питания. В тот трудный для нас период мы собрали 17,5 тысячи подписей. Да, это немного. Но лиха беда начало. Старт для проведения Народного референдума фактически был дан уже тогда. Эти листы с подписями крымчан мы передаём нашей фракции в Верховной Раде Украины.

Товарищи! От имени Крымской республиканской организации я хотел бы заверить делегатов съезда, что мы приложим все силы для нормализации обстановки в наших рядах, будем всемерно способствовать укреплению монолитности Компартии Украины. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Столяр Олександр Іванович — заступник секретаря первинної партійної організації, депутат Черемошнянської сільської ради Тиврівського району Вінницької області. За ним виступатиме Жарська.

О.І. Столяр. Шановні товариші!

Для мене виступати сьогодні з трибуни з'їзду, представляючи семитисячний загін комуністів Вінниччини, велика честь і відповідальність. Надання можливості мені, робітникові, розповісти про наше життя, взяти участь в обговоренні звітної доповіді Центрального Комітету є ще одним підтвердженням того, що лише Комуністична партія України захищає інтереси простого люду.

Первинна партійна організація села Черемошне на Тиврівщині, в якому я проживаю, невелика, лише вісім комуністів. Однак жодна проблема населеного пункту — чи то його газифікація, чи ремонт водогону, чи святкування Нового року — не вирішується без нас. Чимало цьому сприяє і те, що кожен другий депутат місцевої ради вже не один рік поспіль обирається від комуністів. Саме тому тримаємо на контролі всі сторони життя села. І не лише контролюємо, а й робимо все, щоб людям краще жилося.

При «помаранчевій» владі дожилися вже до того, що молодь не мала можливості організувати навіть вечір відпочинку. Зрозуміло,

що стояти осторонь ми не могли — звернулися до райкому та обкому партії. Спільно вирішили проблему придбання музичного центру. Бачачи очі юнаків і дівчат, чуючи їх слова вдячності, розумієш, що наші зусилля не пропали марно. Молодь горнеться до нас, знаючи, що у будь-яку хвилину комуністи не залишать у біді, прийдуть на допомогу. Сьогодні працюємо над тим, щоб відновити в селі діяльність комсомольської організації. І я вірю, що найближчим часом ми це зробимо.

Наведу ще один приклад. Дізнавшись, що в селі прорвало водогін, — а він у нас прокладений ще у 80-х роках минулого сторіччя, — ми одразу ж почали діяти, бо крім нас більше допомогти нікому: колгоспу вже немає, а «ефективні господарі» розвалили все, що могли. Комуністи, серед яких секретар первинної партійної організації Олександр Семенович Шупта, Микола Олексійович Васілев та інші, взяли лопати в руки і стали до роботи. Незабаром прорив водогону було ліквідовано.

Хто розуміє нас, той підтримує. Але є й такі, що стоять осторонь, вичікуючи, як той персонаж фільму «Весілля в Малинівці», в який бік влада зміниться. Не один раз нам пророкували, що вже на наступних виборах за комуністів ніхто голосувати не буде. Але ми своїх позицій не здавали і здавати не збираємося.

Знаю, що і в цілому по району не поменшало депутатів місцевих рад, обраних від Комуністичної партії на минулих виборах, а в районній раді їх кількість збільшилася вдвічі. А про те, як працюють мої товариші комуністи, обрані сільськими головами в районі, говорить той факт, що на виборах 2010 року трьом з них навіть не висували альтернативних кандидатур, а четвертий переміг з явною перевагою.

«З людьми і для людей» — під таким девізом працювали і працюємо нині, поділяючи з жителями району і перемоги, і невдачі. Вже втретє у сусідньому селі Нове Місто сільським головою обирається Максименко Володимир Іванович, член бюро райкому партії. За цей час тут проведено газифікацію, відремонтовано дитячий садок, сільський клуб, відкрито перший у районі молокоприймальний пункт, соціальну лікарню, проведено освітлення вулиць. І цей перелік добрих справ можна було б продовжувати.

Критично аналізуючи свою діяльність, розуміємо, що працювати потрібно ще більш наполегливо, доходити до кожної людини. Комунисти первинної партійної організації активно включилися в проведення народного референдуму, виконання програми «Реєстр партії». Точніше, за цією програмою ми працюємо вже не перший рік. Хоч голосування на виборах і таємне, однак ми знаємо, хто в селі поділяє наші погляди і підтримує всі наші починання. З ними і працюємо, використовуючи будь-яку можливість, включаючи подвірний обхід. Не все виходить так, як нам хочеться, та все ж уже не перший рік найбільше, порівняно з іншими населеними пунктами району, голосують на виборах за Компартію саме у Черемошному, моєму селі.

Сподівались ми на кращу долю, коли провалили на президентських виборах Ющенка. Але мало що змінилося з того часу, жити стає все гірше і гірше. А з екрану телевізора тільки й чути: «Реформування, реформування...». Ми ці реформи уже на своїй шкурі відчули. Для нас, сільських комуністів, дуже небезпечними є плани нинішнього президента зробити землю предметом купівлі-продажу. Особливе занепокоєння викликає те, що чимало людей з числа престарілих сьогодні не проти продати свій пай. Проводимо з ними роз'яснювальну роботу, ведемо мову про створення сільського комітету захисту землі. Нагадуємо, що в 90-ті роки минулого сторіччя нам усім обіцяли, що, маючи свій ваучер, будемо власниками, як говорив поет, «заводов, газет, пароходов». А що маємо сьогодні? Спритні ділки залишили нас голими. Вони ж обдеруть нас до останку після того, як приберуть до рук землю. Більшість моїх земляків це розуміють. Саме таких гуртуємо навколо партійної організації, мобілізуючи сили для боротьби за свої права.

Знаючи, що їду на з'їзд партії, мої односельці просили передати, що нам хочеться частіше бачити на місцях секретарів ЦК, народних депутатів. Нещодавно мені довелося брати участь у зборах депутатів місцевих рад Вінницької області, обраних від Комуністичної партії. Приємно було бачити в залі першого заступника Голови Верховної Ради України Мартинюка Адама Івановича, заступника керівника депутатської фракції Компартії у Верховній Раді Матвеева Валентина Григоровича, нашого земляка, вінничанина Бевза Валерія Ананійовича. Ця подія, зустріч з народними депутатами надовго залишиться в моїй пам'яті.

Кожен день спонукає до активної діяльності. До людей потрібно йти всім нам, починаючи від рядового комуніста і закінчуючи керівництвом ЦК. Люди сьогодні вирішують все. Дехто з них розгублений, замкнувся в собі, не може кінці з кінцями звести, озлоблений на всіх і на все. Але ж усі вони наші. Лише згуртувавши їх навколо Комуністичної партії, ми зможемо розраховувати на перемогу.

Як відомо, наш з'їзд прийме нову редакцію Програми партії. Щоб вона стала програмою для народу, дороговказом до кращого життя, потрібно працювати, працювати і ще раз працювати. Комуністи нашої партійної організації готові до цього. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Слово має Тетяна Володимирівна Жарська — другий секретар Великомихайлівського райкому Компартії України Одеської області, голова селища Великомихайлівка.

Т.В. Жарська. Шановні товариші! Я вітаю вас від сонячної, чорноморської, славної, легендарної Одещини.

Ми зібралися тут, щоб підбити підсумки зробленого, проаналізувати помилки і намітити плани на майбутнє. Я хотіла б спинитися на одному питанні. На мій погляд, воно є чи не найважливішим у нашій роботі.

Всі ми розуміємо, що кінцевою метою нашої роботи є прихід до влади на різних рівнях. А тому, як ми доносимо наші ідеї до кожного громадянина — такий і маємо результат на тих чи інших виборах. Один етап ми вже пройшли — вибори до місцевих органів влади. Встигли проаналізувати недоліки та помилки. Попереду другий етап — вибори до Верховної Ради України. Але тактика і зусилля на цих виборах різні.

В місцеві органи влади ми висували людей, яких виборці знають в обличчя, бо живуть з ними поряд. Тож завдання наше полягало в тому, щоб висунути кандидатуру авторитетної людини і проінформувати про це кожного виборця. І наша районна партійна організація виконала це завдання непогано. Серед 24 голів сільських і селищних рад — 8 комуністів. В селищній раді, де я головою, із 34 депутатів 11 — представники нашої партії. (О п л е с к и).

З підготовкою до виборів у Верховну Раду ситуація інша. Її, підготовку, потрібно було розпочинати, я вважаю, ще вчора. Чому?

Говорити зараз з людьми нелегко — вони вже нікому не вірять, особливо в селі. Люди кажуть: якого б кольору не була влада, а село вмирає. І в очах людей авторитет кандидата та його партії підіймається, якщо вони бачать конкретні справи, конкретну допомогу і участь в житті громади.

Ось тут, вважаю, ми запізнюємося. Тим часом кандидати від інших партій вже сьогодні активно, конкретно працюють в області. Вони вже півроку, тобто майже відразу після місцевих виборів, розпочали підготовку. Контактують з активом сіл, беруть участь та організують різні свята, ярмарки, зустрічі з ветеранами, багатодітними матерями, вручають подарунки, стають співучасниками значимих соціальних проєктів, які залишаються в пам'яті людей. Таким чином людина, яка ніякого відношення до району не має, про яку ще півроку тому ніхто тут не чув, сьогодні на слуху в усіх виборців.

А ми й досі не знаємо, кого конкретно будемо висувати, і не задумувались, як ми це будемо робити. Якщо почнемо діяти в терміни, визначені законом, буде вже пізно, наш кандидат встигне поспілкуватися тільки з незначною частиною громадян.

Не буду розповідати про те, як ми працюємо. Скажу лише, що працювати краще тоді, коли створено відповідні умови.

Сьогодні партійні комітети всіх районів області мають власні приміщення, транспорт. Але, як кажуть, апетити зростають. Я хотіла б звернутись до Центрального Комітету з проханням забезпечити нас оргтехнікою, а також, хоча б на передвиборний період, пальним для транспорту. В обкомі партії є розмножувальна техніка, але її недостатньо. Буває, що поки інформація дійде на місце, то вже пізно.

Завдання перед нами архіскладні, і від того, як ми спрацюємо, залежатиме наше майбутнє і майбутнє наших дітей. І я всім нам бажаю успіхів. (О п л е с к и).

Роботу Центрального Комітету пропоную визнати задовільною, Звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

А.І. Мартинюк. Шановні колеги! Мандатна комісія закінчила перевірку повноважень делегатів і готова доповісти з'їздові про проведену роботу.

Слово надається голові Мандатної комісії Оплачку Володимирі Миколайовичу.

**ДОПОВІДЬ
МАНДАТНОЇ КОМІСІЇ
44 З'ЇЗДУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ**

*Д о п о в і д ь
голови комісії В.М.ОПЛАЧКА*

Товариші делегати та гості з'їзду!

44 з'їздові Компартії України передували звіти і вибори в усіх ланках партії. Вони наочно продемонстрували позитивні процеси, що відбулися в діяльності партії за звітний період.

Мандатна комісія доповідає, що делегатів 44 з'їзду обрано на звітно-виборних конференціях Кримської республіканської, обласних, Київської та Севастопольської міських партійних організацій відповідно до Статуту партії, порядку, визначеного Центральним Комітетом, та встановленої норми представництва — один делегат від 160 комуністів.

Всього обрано 696 делегатів, 261 делегат (38%) обраний уперше, найчисленнішими є делегації від партійних організацій Донецької, Житомирської, Вінницької та Полтавської областей.

Мандатна комісія перевірила виписки з постанов відповідних конференцій про обрання делегатів і визнала повноваження всіх делегатів дійсними. Інформуємо вас, що один делегат, перший секретар Феодосійського міськкому Компартії України Сітков Анатолій Іванович, помер.

Таким чином, на даний час вважаються обраними 695 делегатів з'їзду.

Проаналізувавши анкети делегатів, Мандатна комісія зробила висновок, що віковий ценз, освітній рівень делегатів, досвід практичної партійної роботи дозволяє їм глибоко осмислити процеси, які відбуваються в українському суспільстві, усьому світі, а також у партії, та виробити стратегічну лінію партії на наступний період з метою розв'язання нагальних проблем трудящих, підвищення бойовитості всіх структурних підрозділів партії, кожного комуніста.

Товариші!

Дозвольте повідомити вам, що делегатами з'їзду обрані комуністи, які є представниками робітничого класу, селянства, інтелігенції, практично всіх верств населення, різних галузей виробництва, науки, культури, управління.

Серед делегатів — 36 представників робітничого класу, 25 працівників сільського господарства, 90 керівників підприємств, організацій, установ, фермерських господарств, 20 підприємців, 388 службовців, 5 студентів та 15 безробітних.

Делегатами з'їзду обрано 66 працівників науки, культури, вищих навчальних закладів, освіти, охорони здоров'я, засобів масової інформації, 35 державних діячів та керівників громадських організацій.

Товариші!

Послідовне здійснення політики партії, проведення її генеральної лінії в життя, рівень партійного керівництва багато в чому залежать від наших партійних кадрів. Своім самовідданим служінням справі партії, добросовісною працею вони завоювали високий авторитет у комуністів, які обрали на з'їзд 529 секретарів партійних комітетів, у тому числі 132 випускників Партійної школи при ЦК Компартії України, 57 секретарів первинних партійних організацій.

55% делегатів є депутатами рад усіх рівнів. Серед них:

— 42 народні депутати України різних скликань, в тому числі 21 діючий народний депутат;

— 56 депутатів Верховної Ради АР Крим та обласних рад;

— 316 депутатів міських, районних, селищних та сільських рад.

Делегатами обрано 3 міських та 9 селищних і сільських голів. Особливо хочеться відмітити тих голів, хто вже не один рік віддано працює як у партії, так і над розв'язанням нагальних проблем своїх громад:

— голів м. Коростеня Москаленка Володимира Васильовича та м. Овруч Шваба Валерія Володимировича (Житомирська область);

— голову м. Кіровська Донецької області Куліш Ольгу Миколаївну;

— голову селища Велика Михайлівка Одеської області Жарську Тетяну Володимирівну;

— голів селища Теплик Вольського Григорія Петровича та села Катюжани Арнаута Миколу Павловича (Вінницька область);

— голів селища Ратне Кулика Володимира Миколайовича та села Тойкут Зінчука Василя Андрійовича (Волинська область).

Рік у рік зростає чисельність жінок у партії. Вони активно працюють у первинних організаціях, а багато з них сумлінно виконують обов'язки керівників обласних, міських, районних партійних організацій. Делегатами на наш з'їзд обрано 168 жінок, що становить 24%, це найбільша кількість порівняно з попередніми з'їздами Компартії України.

Національний склад делегатів відображає інтернаціональну сутність партії. На з'їзді присутні представники 13 націй і народностей.

Серед них:

- українців — 529;
- росіян — 140;
- білорусів — 7;
- вірменів — 4;
- молдаван — 3;
- болгар, греків, євреїв, поляків — по 2;
- інших національностей — 5 делегатів.

На з'їзд обрані комуністи різних поколінь:

- віком до 30 років — 57 (8%);
- від 31 до 40 років — 98 (14%);
- від 41 до 50 років — 88 (13%);
- від 51 до 60 років — 189 (27%).

Тобто всього делегатів працездатного віку — 62%, а тих, кому за 60 років, — 38%.

За партійним стажем делегати розподіляються так:

- вступили до лав партії в роки Великої Вітчизняної війни — 2;
- в повоєнний період (до заборони партії) — 455;
- після 1993 року — 238 чоловік.

Делегати з'їзду мають високий освітній рівень. У 97% — вища та середня спеціальна освіта. Серед делегатів — два академіки, 9 докторів та 22 кандидати наук.

24% делегатів нагороджені орденами і медалями Радянського Союзу за ратні подвиги, самовіддану працю, виконання інтернаціонального обов'язку, за ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Серед делегатів — двічі Герой Соціалістичної Праці Парубок Омелян Никонович (Черкаська делегація), Герої Соціалістичної Праці Бондарчук Іван Афанасійович (Вінницька), Ткаченко Олександр Миколайович (Черкаська) та Марченко Сергій Якович (Одеська).

З особливою теплотою від імені делегатів хочемо привітати та побажати довгих років життя делегатам з'їзду, які пролили кров, захищаючи Радянську країну від фашистів на фронтах Великої Вітчизняної війни: Бондарчуку Івану Афанасійовичу (Вінницька делегація), Бринзі Василю Панасовичу (Житомирська), Кир'яну Дмитру Григоровичу та Шиловцеву Юрію Володимировичу (Київська обласна).

Товариші!

Склад делегатів, вся робота 44 з'їзду яскраво демонструє, що партія має достатній ідейно-теоретичний та організаційний потенціал для реалізації програмних засад, боротьби за повернення влади трудящим, за відновлення соціалістичного шляху розвитку країни.

Мандатна комісія бажає делегатам з'їзду плідної роботи та просить затвердити доповідь комісії. (О п л е с к и).

А.І. Мартинюк. Дякую, Володимире Миколайовичу.

Товариші делегати! Чи є запитання до голови Мандатної комісії? Немає.

Пропонується затвердити доповідь Мандатної комісії. Хто за цю пропозицію, прошу підняти тимчасові посвідчення. Прошу опустити. Хто проти? Хто утримався? Немає.

Доповідь Мандатної комісії затверджується одногосно.

Будь ласка, Володимире Миколайовичу, поінформуйте делегатів про порядок обміну тимчасових посвідчень на мандати.

В.М. Оплачко. Товариші! Під час перерви відбудеться обмін тимчасових посвідчень на мандати. Обмін проходитиме в тих самих місцях, де ви реєструвалися.

А.І. Мартинюк. Все зрозуміло? Нема запитань? Зараз буде оголошено перерву. Президія просить делегатів організовано провести обмін тимчасових посвідчень на мандати.

Оголошується перерва на 30 хвилин, тобто до 16-ї години. Після перерви першим виступатиме товариш Шевченко, Дніпропетровськ.

Засідання третє

(18 червня 2011 року, вечірнє)

К.С. Самойлик (головуюча). Шановні товариші делегати! Продовжуємо обговорення доповідей.

Слово для виступу надається Шевченку Василю Кириловичу — першому секретареві Дніпропетровського міськкому Компартії України, голові обкому профспілки гірників і металургів, депутату обласної ради. За ним виступатиме Комнацький.

В.К. Шевченко. Уважаемые товарищи!

Наш съезд проходит во время, когда в государстве начались, если можно так сказать, реформы, затрагивающие экономику, социальную сферу, все слои общества. Не хочу много говорить об этом, но с уверенностью могу сказать: люди воспринимают реформы в социальной сфере крайне отрицательно.

Взять хотя бы изменения в пенсионном законодательстве. Да, действительно, у нас сложилось соотношение работающих и пенсионеров один к одному. Правительство пытается решать проблему путем увеличения возраста выхода на пенсию, изменения порядка ее начисления, перерасчета пенсий пенсионерам и др. Опять мы видим, что эти попытки преследуют одну цель — сделать все за счет человека труда.

В то же время правительство упрямо забывает, несмотря на неоднократные напоминания, тот факт, что около 10 миллионов человек трудоспособного населения работают неизвестно где — в тени, за границей. На фоне остающихся заводов и фабрик такое положение совершенно ненормально.

Это же можно сказать о попытках реформирования жилищно-коммунального хозяйства, системы здравоохранения. Действия фракций КПУ по этим вопросам в Верховной Раде и органах местного самоуправления понятны простым людям и вызывают у них положительные эмоции.

Проект новой редакции Программы КПУ, который мы будем утверждать на съезде, содержит ряд положений, касающихся усиления работы в трудовых коллективах и профессиональных союзах. В нашей областной партийной организации уже накоплен определенный опыт работы в этом направлении.

Все началось с конкретной помощи тогда народного депутата В.В.Борщевского в разрешении коллективного трудового спора на Днепропетровском металлургическом заводе имени Петровского. Именно благодаря его усилиям была создана правительственная комиссия, участие в которой дало возможность выиграть спор и практически в два раза повысить трудящимся завода заработную плату.

Последний пример. 8 июня текущего года в городе Орджоникидзе состоялось выездное заседание президиума Днепропетровского обкома профсоюза металлургов и горняков Украины, в котором принял участие первый секретарь обкома КПУ, народный депутат Украины С.А.Храпов. Рассматривался вопрос о ситуации на Орджоникидзевском горно-обогатительном комбинате, где из-за несовершенства трудового законодательства были распаеваны земли, определенные под горные работы. В результате в сентябре этого года комбинат может быть остановлен полностью и 5,5 тысячи человек могут быть уволены. В масштабах города Орджоникидзе (население — 48 тысяч человек) это значит, что примерно половина населения потеряет доходы.

Профсоюзом выработана система действий по недопущению таких последствий. А не далее как вчера, 17 июня, народный депутат С.А.Храпов внес депутатский запрос по этой проблеме премьер-министру Украины Н.Я.Азарову и Верховная Рада его поддержала. Думаю, общими усилиями вопрос будет решен положительно.

Это пример конкретного, понятного простым людям и дающего результаты сотрудничества. Приятно было видеть, как после заседания рабочие комбината подходили к Сергею Анатольевичу, благодарили его за участие и высказывались в поддержку КПУ.

К.С. Самойлик. Слово надається Олександрові Леонідовичу Комнацькому — першому секретареві Київського міського Компартії України. За ним виступатиме Дуда.

О.Л. Комнацький. Уважаемые товарищи делегаты и приглашённые!

В Политическом отчёте Центрального Комитета партии дана объективная оценка нынешней ситуации в Украине, охарактеризована деятельность ЦК в отчётный период и поставлены задачи на перспективу.

Хотелось бы остановиться на ряде моментов.

Оценивая сегодняшнюю ситуацию в стране, мы осознаём, что в Украине завершилась реставрация капитализма и это требует от нас пересмотреть подходы к политическим действиям. Именно этот фактор должен определять содержание нашей работы, необходимость усиления классовой борьбы, понимание того, что класс собственников будет непременно стремиться сохранить существующую систему и режим.

Наша социальная база — это наёмные работники. К сожалению, они ещё не организованы, не объединены, не определили для себя цели и задачи как для класса. В большинстве своём они ещё не осознали, за что и как надо вести борьбу.

Именно эти обстоятельства требуют от нас проводить разъяснительную работу, постоянно используя различные формы, все доступное информационное пространство. Общаясь с киевлянами, мы остро ощущаем, особенно в последнее время в ходе «Народного референдума», недостаток у людей информации о Компартии. Это при том, что киевские коммунисты никогда не были сторонними наблюдателями и что, учитывая специфику столицы, все главные события, многочисленные массовые акции протеста всегда разворачиваются с нашим участием. Но и по телевидению, и в других СМИ, которые в основной своей массе работают на деньги олигархов, информация о Компартии идёт искажённая, людям навязывается неправдивая точка зрения на события и факты.

Поэтому, анализируя состояние дел в городской парторганизации, мы решили сосредоточить внимание, прежде всего, на создании резерва кадров партийного актива и их обучении, повышении профессионального мастерства. Регулярно на базе горкома партии проходят «день секретаря первички», «единый политдень», встречи с молодыми коммунистами. Кроме того, Киевский горком партии разработал и утвердил программу информирования населения города Киева, которая делает акцент на работу непосредственно с нашими избирателями. Мы постоянно совершенствуем имеющуюся у нас информационную базу — газету «Комуніст Києва», городской партийный сайт. Работаем над расширением своего участия в Интернет-пространстве, созданием молодёжной группы, которая будет работать в социальных сетях именно для пропаганды позиции Компартии.

Наша задача — добиться того, чтобы о действиях Компартии знал каждый киевлянин, добиться морально-политического приоритета над другими политическими силами.

Стремясь повысить эффективность своих действий, мы в повседневной работе делаем акцент на конкретные социально значимые

дела, особенно в работе с молодыми людьми. Для них и вместе с ними организовываем экскурсии, лектории, презентации книг, спортивные соревнования под эгидой Компартии. Теоретические знания молодёжь получает в школе молодого коммуниста, а проверку делом проходит в молодёжной агитационной группе, которая начала полноценно действовать в этом году.

В наших планах — создание при горкоме партии школы повышения журналистского мастерства, городского спортивно-культурного центра. Это для нас особо важное направление работы, так как практически половина принимаемых в члены Компартии — в возрасте до 40 лет, и нам важно, чтобы молодые люди получили полноценное знание и истории, и текущего момента. Ведь практика показала, что модернизация партии — это системный и продолжительный процесс, охватывающий все стороны партийной жизни, с конкретным результатом.

Отчётный период нам показал, что нельзя ограничиваться только протестным движением, сегодня можно рассчитывать на победу, проводя также созидательные акции, направленные на объединение самых разных сил. В их число входят и профсоюзы.

Киевская парторганизация неоднократно сотрудничала с профсоюзными организациями. Так было, например, в ходе реализации программы КПУ «Работа. Зарплата. Защита» с предприятиями города Киева, в частности, с коммунальным предприятием «Киевпасстранс», работникам которого благодаря вмешательству коммунистов была дважды погашена задолженность по заработной плате.

Но это только одно направление работы, только этим нельзя ограничиваться, необходимо находить точки соприкосновения с профсоюзами и в вопросах социальной поддержки трудящихся, защиты их здоровья, соблюдения трудового законодательства. Поэтому предлагаю, чтобы вопрос долгосрочного сотрудничества с профсоюзами был обсуждён всесторонне и нашёл своё решение на общепартийном уровне.

Хочу сказать ещё о следующем. Главная из стоящих перед Компартией задач — сохранить единство партии.

В этой связи очень важны предлагаемые съезду изменения в Устав партии, значительно систематизирующие права и обязанности партийных организаций и комитетов всех уровней, устраняющие недоговорённости и неточности, обязывающие коммуниста беречь репутацию партии. Это позволит укрепить единство наших рядов и поднять ответственность каждого коммуниста за свои слова и дела.

Ведь до сих пор в партии появляются отдельные личности, пытающиеся расшатать наш общий корабль. Неужели эти товарищи не

понимают, что играют на руку нашим оппонентам, которые только и ждут разногласий, а следовательно, ослабления позиций Компартии?

Товарищи!

Отчётный период был для партии напряжённым, непростым, но и очень плодотворным. Были решены задачи модернизации информации и пропаганды, подготовки кадров, укрепления материальной базы. В результате выборов 2010 года коммунисты достойно представлены в местных органах власти. Эти и другие положительные результаты, изложенные в отчётном докладе, позволяют признать работу Центрального Комитета за отчётный период удовлетворительной. Также предлагаю утвердить Отчет Центральной Контрольной Комиссии.

Спасибо за внимание.

К.С. Самойлик. Слово надається Надії Володимирівні Дуді — першому секретареві Жидачівського райкому Компартії України Львівської області. За нею виступатиме Стула, Івано-Франківськ.

Н.В. Дуда. Шановні делегати!

За умов, коли триває наступ на Комуністичну партію України, особливо в західних областях, і перекручення радянського періоду історії України, партійна організація Жидачівського району Львівської області зуміла зберегти та зміцнити свої політичні позиції і частково омолодила свої ряди.

Робота серед молоді стала одним з найважливіших напрямів. Ми враховуємо, що молоде покоління має сумнівне життєве майбутнє. Більшість молодих людей в райцентрах та селах Галичини — це діти заробітчан, які витрачають свої сили на збагачення західноєвропейських країн. Своє головне завдання бачимо в тому, щоб знайти і налагодити контакти з тими, кому таке життя остогидло, охопити своїм впливом громадян, які налаштовані проти націоналістичної влади на місцях, є прихильниками соціалістичного вибору, але з відомих причин не наважуються підтримувати представників лівої ідеї. Такий стан речей вимагає від нас проводити систематичну роз'яснювальну роботу серед населення, щоб люди знали шлях боротьби за свої права та за майбутнє дітей і онуків.

І, незважаючи на засилля націоналістів у західному регіоні, у нас є певні досягнення. Приємно відзначити те, що частина молоді на виборах голосує за Компартію, а отже, переконана в правильності наших ідей, в тому, що лише Комуністична партія України здатна вивести країну з кризи і ніколи не зрадить своїх виборців.

Молодих людей, які до нас приходять, залучаємо до проведення передвиборних кампаній та до інших справ. Прагнемо допомагати

їм в розв'язуванні життєвих проблем, підтримувати в проведенні культурно-масових заходів.

Хотілось би, щоб старше покоління, ветерани партії не тільки критикували молодь, а й передавали їй партійний та життєвий досвід, давали поради, бо більше нікому навчати нас партійної роботи. Центральний Комітет партії в цьому напрямі працює чітко і цілеспрямовано. Значною допомогою є науково-пропагандистський матеріал, яким забезпечує нас Центральний Комітет. З боку ЦК висловлювалося багато слухних зауважень та вказівок під час проведення виборчих кампаній у державі. Але хотілось би побажати на майбутнє більше уваги приділяти гострим політичним та історичним проблемам, які стосуються суто західного регіону, де останнім часом серйозно підняв голову націонал-фашизм. Наше спільне завдання і святий обов'язок — не дати йому розповзтися по всій Україні. Львівський обласний комітет партії звернувся до відповідних органів з вимогою про заборону Всеукраїнського об'єднання «Свобода» та про розпуск місцевих рад, в яких переважають свободівці.

Особливу увагу ми приділяли участі партійних організацій в проведенні виборів Президента України та органів місцевого самоврядування. У ході виборчих кампаній, незважаючи на перешкоди владних структур, ми зуміли розширити сферу нашого впливу серед людей, і у виборчому процесі взяло участь набагато більше наших прихильників, ніж у 2004 і 2006 роках. Більшість з них — це позапартійний актив, чимало ветеранів війни та праці. Велика робота проводилась по розповсюдженню газет «Комуніст», «Вільна Україна», «Рабочая газета» та інших. Це дало можливість зміцнити зв'язки з людьми, розширити коло тих, хто співчуває та підтримує партію. Тепер створюємо реєстр партії, проводимо народний референдум, під час якого доходимо до кожного нашого потенційного виборця.

Нам і надалі потрібно наполегливо працювати над поповненням партійних рядів, особливо із середовища робітників, молоді, інтелігенції. Сьогодні, коли великий капітал, підтримуючи пропаганду націонал-фашизму, просувається в усі прошарки суспільства, без активної роботи первинних організацій важко досягати успіхів у здійсненні наших планів. Тому треба створювати партійні осередки в кожному селі, селищі, місті за професійною ознакою.

Нам, комуністам Львівщини, ніколи не було легко. А останнім часом стає навіть небезпечно для життя — події 9 травня бачив увесь світ. Але ніщо не зможе нас зламати, звернути із свідомо обраного шляху. Тому що шлях Комуністичної партії — це єдиний шлях порятунку нашої країни, яку ми нікому ніколи не віддамо. Нам треба об'єднати зусилля всіх прогресивних сил і тоді разом ми переможемо і не допустимо поширення фашизму. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Стулі Володимиру Михайловичу — першому секретареві Івано-Франківського обкому Компартії України. За ним виступатиме Сидорук.

В.М. Стула. Шановні товариші!

Комуністам Івано-Франківщини доводиться діяти в екстремальних умовах. Проте засилля націонал-радикалів у мовній, етнокультурній, релігійній та інших сферах громадського життя не зупиняє нашу боротьбу за інтереси трудящих, за правду історії і справедливе, соціалістичне майбутнє.

У цій боротьбі робимо ставку на молодь. Проявляється тенденція: із зростанням кількості молоді у наших рядах підвищується креативність, творчий підхід до справи. Так, 9 травня в Івано-Франківську Прапор Перемоги був прив'язаний нами до повітряних куль і піднявся дуже високо. Націонал-радикали скаженіли, але нічого не змогли вдіяти. Ветеранів війни щільною стіною захищали молоді комуністи, готові дати достойну відсіч будь-якій націонал-мерзоті.

Зусилля зосереджуємо передусім у соціальній сфері. І проект «Стратегія-2012» позитивно впливає на нашу діяльність. Жодна політична сила не має такого довгострокового стратегічного документу. Це великий плюс для Компартії.

Надзвичайно великий ефект мають також інші соціально значимі програми, розроблювані партією. Так, у ході проведення народного референдуму ми впевнилися в тому, що навіть частина людей правих поглядів підтримує позицію Компартії, вважаючи, що комуністи борються за їх права. Єдиним винятком є питання статусу російської мови, тут ми масової підтримки в регіоні не маємо.

Робота із засобами масової інформації також має важливе значення. Тому що діяльність партії завжди повинна мати інформаційний супровід. І в нас є молоді активісти, які гідно можуть донести позицію партії до слухачів і глядачів на обласному телебаченні та радіо. Ми розгорнули активну агітаційно-пропагандистську діяльність в Інтернет-просторі, особливо на форумах, соціальних мережах. Тут створюємо групи прихильників, даємо серйозний бій праворадикалам.

Таким чином ми формуємо образ перспективної політичної сили — партії, спрямованої в щасливе майбутнє. При цьому обласна парторганізація показує себе як бойова сила, що бореться за права простих громадян. Ми робимо все, щоб люди усвідомили, що національне питання другорядне відносно соціального, хоч нині на Прикарпатті все навпаки. Ми роз'яснюємо населенню, що неможливо ефективно розвивати соціально-економічну базу області, проводячи однобоку націонал-радикальну політику, прихильники якої займають монополічне становище в органах місцевого самоврядування

протягом останнього двадцятиріччя. Ми пропонуємо суспільству лівий проект розв'язання основних проблем суспільного розвитку.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Сидоруку Олександровичу Володимировичу — секретареві первинної партійної організації, місто Хмельницький. За ним виступатиме Тимошенко.

О.В. Сидорук. Шановні товариші делегати!

Від імені Хмельницької обласної і нашої первинної партійної організації вітаю вас з 44 з'їздом, бажаю всім нам плідної роботи.

Мені, молодому комуністу, секретареві первинної організації за професійною ознакою закритого акціонерного товариства «Хмельницька макаронна фабрика», випала велика честь виступити на цьому форумі. Хочу розповісти про наш первинний партійний осередок. Почну з того, що з приходом до керівництва фабрикою першого секретаря обласного комітету партії Ігоря Володимировича Корнійчука вона відродилася як соціалістичне підприємство, а в колективі запанував комуністичний дух.

У нас відновлено все, що було за Радянської влади. Перед адмінбудинком фабрики в дні свят майорить червоний прапор. Проходять ленінські суботники. Є в нас і дошка пошани, і допомога працюючим, і сучасна їдальня, і дешеві за ціною обіди, і регулярна виплата заробітної плати тощо. В усьому цьому особисто переконався лідер партії Петро Миколайович Симоненко, зустрічаючись з колективом підприємства (всього у нас 170 працівників). Тому створення первинної парторганізації було цілком логічним кроком. Спочатку вона складалася з трьох чоловік. Тепер це потужна партійна організація з партійним бюро чисельністю 19 чоловік.

В центрі уваги організації — піклування про людину праці. Вважаю, що це надзвичайно важливо, бо то найкраща агітація за Комуністичну партію, за її авторитет. Ми намагаємося використовувати всі доступні форми масово-політичної роботи. В дні радянських свят, у періоди виборчих кампаній в мікрорайонах міста проводимо зустрічі з жителями, різні конкурси — кулінарний, карооке, малюнків на асфальті, спортивні змагання та інші заходи, спрямовані на формування позитивного іміджу партії, особливо серед підростаючого покоління.

На захист прав водіїв комуністи нашої первинної організації організували автопробіг та мітинг під девізом «Ні — свавілля ДАІ». Даний захід отримав підтримку міського й обласного комітетів партії, громадськості міста. В річницю утворення комсомолу ми організували масовий збір молоді на площі біля кінотеатру імені Шевченка. Були змістовні виступи не лише комуністів і комсомольців, а й позаспівкової молоді. На все місто учасники зібрання

скандували «Ленін! Партія! Комсомол!» У проведенні масових заходів конкретну допомогу надає другий секретар ЦК партії, народний депутат України І.В.Алексєєв, у частині з них він особисто брав участь.

У звітному періоді найбільш досвідчені комуністи нашої організації працювали членами виборчих комісій або спостерігачами й успішно виконали покладені на них завдання. Беремо участь в антифашистському русі, дбаємо про збереження пам'ятників В.І.Леніну та інших пам'яток радянської епохи. Про роботу парторганізації розповідаємо з екрану телебачення та на сторінках газет. Саме тому чисельність комуністів збільшується за рахунок людей, які працюють на інших підприємствах.

У передвиборний період мені доручили очолити одну з трьох молодіжних агітаційних груп обласної партійної організації. Вважаю, то дуже ефективна форма. Ми їздили від села до села з озвученням патріотичних пісень радянської доби. Не хочу образити старших товаришів-агітаторів, але нас з більшою увагою слухають люди. Вони бачать, що в партії є молода енергійна зміна. До нас підходили люди, ставили багато запитань. У глухих віддалених селах ми спостерігали сльози на очах старших людей, коли вони дивилися на червоний прапор, якого не бачили тривалий час, і згадували, як їм жилося під цим прапором. До нас приєднувались місцеві агітатори і ми спільно проводили агітаційну роботу. Вважаю, що такі методи агітаційної роботи слід застосовувати і надалі.

Товариші делегати! На розгляд з'їзду винесено проект нової редакції Програми партії. В нашому місті цей проект обговорювався на зустрічі його розробників з партійним активом Хмельницької та Рівненської областей. Було висловлено ряд зауважень і пропозицій. Ми підтримуємо положення нової Програми, зокрема про необхідність приведення форм і методів партійної роботи у відповідність із сучасними соціально-економічними умовами.

На розширеному засіданні бюро обласного комітету партії одногослосно були підтримані зміни до Статуту партії, які, на наш погляд, сприятимуть підвищенню бойовитості, відповідальності комуністів, усвідомленню ними своєї авангардної ролі в боротьбі за соціалізм.

Шановні товариші! У звітному періоді Центральний Комітет, його Президія, наша парламентська фракція в умовах антикомуністичної істерії послідовно та безкомпромісно відстоювали комуністичну ідею, захищали інтереси трудового народу. А тому пропоную визнати роботу Центрального Комітету задовільною, а звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

Дякую за увагу і за довіру виступити мені на такому високому партійному зібранні. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Миколі Михайловичу Тимошенку — першому секретареві Житомирського обкому Компартії України, начальнику Житомирської митниці, депутатові обласної ради. За ним виступатиме Щербак.

М.М. Тимошенко. Шановні товариші!

Дозвольте мені за дорученням восьмитисячного загону комуністів Житомирщини привітати всіх учасників 44 з'їзду нашої партії і побажати всім нам плідної роботи в ім'я перемоги комуністичних ідеалів!

Сьогодні у Комуністичної партії немає важливішого завдання, ніж правильно сформувані стратегію і тактику в умовах реставрації капіталізму. Якщо ми не зможемо перебудуватися сьогодні, то важко нам буде не лише на наступних виборах до Верховної Ради, а й взагалі очолювати протестний рух та нарощувати довіру народу.

Ми, комуністи, як ніхто інший розуміємо, наскільки тернистим і нелегким є шлях революційного перетворення суспільства. І дорогу здолає лише той, хто її торує, а не стоїть на місці. Попередній, 42 з'їзд взяв курс на модернізацію партії. Мається на увазі як організаційне зміцнення партії, так і радикалізація її діяльності.

Ось чому наша обласна партійна організація в постійному динамічному розвитку і пошуку. Головний акцент у звітному періоді ми робили на розширення рядів і мережі первинних партійних осередків, їх організаційно-політичне зміцнення. Ми прийняли до партії понад 2 тисячі чоловік, створили 128 нових первинних парторганізацій. Кожен другий сільський райком завершив створення партійних організацій в населених пунктах, де є сільські ради. Довівши чисельність організації до майже 8 тисяч комуністів, об'єднаних в 716 первинних організацій, ми прагнемо мати скрізь свій вплив і, як кажуть у народі, — своє партійне око.

Кожен делегат на власному досвіді переконався, наскільки складно сьогодні розгортати партійну роботу, особливо в сільській місцевості, де панує безробіття і занепад, де народ вимирає і деградує. Проте під лежачий камінь вода не тече. Там, де є конкретна робота, там є і результат. Там, де комуністи працюють над вирішенням соціально значимих проблем, там є і підтримка Компартії. Ми маємо такі населені пункти, де за Компартію голосують від 10% до 50% виборців. У місті Коростені вже вчетверте обирається міським головою комуніст Володимир Васильович Москаленко, в Овручі вп'яте — Валерій Володимирович Шваб, які є делегатами з'їзду.

Життя підтверджує: там, де секретар — особистість і організатор вагомих справ, там і результат. Тому правильно, що ЦК разом з регіональними організаціями все більше й більше уваги приділяє цьому питанню, про що свідчать і організоване минулого літа навчання у

таборі «Факел» молодих секретарів партосередків та їх заступників, і надання постійної методичної допомоги з цього питання. Слід продовжувати і вдосконалювати навчання та виховання молодих лідерів.

Наша практика свідчить, що процес формування молодих кадрів найкраще проходить там, де поєднуються досвід і знання старшого покоління партійного активу з енергією, ентузіазмом і завзяттям молодих секретарів. Тому ми розпочали окремо проводити семінарські і практичні заняття з випускниками Партшколи при ЦК.

Говорячи про молоду зміну партійних кадрів, я не можу обійти в цілому питання роботи з молоддю. В умовах печерного антикомунізму і перекручування історичних фактів вже підросло і сформувалося покоління, яке сприймає комуністичну ідею не як майбутнє людства, а як незрозуміле і спотворене минуле. Зважаючи на це, ми приділяємо підвищену увагу роботі з молоддю через комсомол. За винятком п'яти районів, вже скрізь відроджено райкоми і міськкоми комсомолу.

Молодь сьогодні широко користується Інтернетом. Тому ми поставили перед собою завдання до вересня 2012 року завершити комп'ютеризацію райкомів і міськкомів, ввести їх в активне інформаційне поле Інтернету.

Шановні колеги! Ні для кого не секрет, що за останні 20 років Україну перетворено на країну соціальної бід, де життя людини, всупереч Конституції і міжнародному праву, перестало бути головною цінністю для держави. За ці роки населення зменшилося на 6,5 мільйона чоловік. Нинішня влада з ще більшим цинізмом веде наступ на права інвалідів, дітей війни, чорнобильців. Для області, яка найбільше постраждала від аварії на ЧАЕС, найбільшим питанням є виконання закону «Про соціальний захист постраждалих від аварії на ЧАЕС». Борги перед ними становлять десятки мільярдів гривень.

Звідси — масова недовіра до влади. Люди обурені несправедливістю і спекуляціями навколо цих виплат. Сформувалася і паразитує ціла структура юридичних посередників, які наживаються на горі цих людей. На сьогодні тільки по Житомирщині є тисячі рішень судів на суму понад 1 мільярд гривень на користь постраждалих. І ще багато позовних заяв на загальну суму 870 мільйонів гривень розглядаються в судах. Найспритніші за допомогою посередників і відкатів вже отримали заборговані їм кошти, але набагато більше постраждалих і досі чекають. Слід зупинити цей безлад, зневіру людську.

Прошу Вас, шановний Петре Миколайовичу, законодавчо ініціювати визнання цих невиконаних боргом держави, реструктурувавши його на декілька років. Цим ми відновимо справедливість та людську довіру до нас, комуністів. Люди мають отримати те, що їм належить.

Ще одна наболіла проблема — проблема хліба насущного. Вона вийшла сьогодні на перший план у глобальному масштабі. Тому питання господарювання на землі — це питання національної безпеки нашої держави. Тим часом у нашій області сьогодні не ореться кожний третій гектар землі. Повним ходом іде підготовка до її продажу.

Центральний Комітет правильно зробив, винісши питання продажу землі на народний референдум. Обговорення набуває широкого розмаху. Наше завдання — донести до свідомості кожної людини, що земля — це останній плацдарм територіальної цілісності, безпеки і незалежності держави. Ми не можемо допустити, щоб люди заради тимчасової, уявної вигоди дали зелене світло ринку землі. Питання просвітницької роботи за таких умов надзвичайно важливе.

Хотілось би ще спинитися на проблемі, яка вже порушувалася і в доповіді, і у виступах і болить нам усім. Здавалося б, ми з вами в коаліції. Але враження таке, що нинішня правляча партія в коаліції не з нами. Цинічне скасування змін до закону щодо порядку офіційного використання копій Прапора Перемоги не можна розцінити інакше як зрадництво. Регіонали плюнули в обличчя не лише шановним ветеранам Великої Вітчизняної війни, а й кожній чесній людині.

А на місцях ми постійно проти чого боремося? То проти героїзації ОУН—УПА, то проти закриття малокомплектних шкіл, то проти підвищення цін і тарифів. Люди почали ототожнювати нас з буржуазною владою і звинувачувати в усіх бідах і негараздах, незважаючи на всі наші зусилля довести протилежне.

Все більше комуністів не хочуть надалі ділити відповідальність з партією влади за її зрадницькі й антинародні дії. Пропоную, як кажуть, освіжити пам'ять людей, надрукувавши 10-мільйонним тиражем текст тієї угоди, на основі якої ми підтримали в другому турі кандидатуру В.Ф.Януковича, а також донести до населення через ЗМІ результати голосування по антинародних законах, що розглядалися і розглядаються Верховною Радою.

На завершення виступу хочу наголосити, що всі заходи по модернізації партії дуже важливі, але без збереження єдності її рядів, дотримання партійної дисципліни рухатися вперед і виконувати свою історичну місію неможливо. Саме тому обласна партійна організація беззастережно підтримала всі дії ЦК, спрямовані на збереження ідейної й організаційної єдності партії.

Дякую за увагу.

К.С. Самойлик. Слово надається Щербаку Володимирі Сергійовичу — члену Харківського міськкому Компартії України, секретарю обкому комсомолу, студенту. За ним виступатиме Алексій.

В.С. Щербак. Уважаемые товарищи!

Ключевой для нас является задача усиления влияния партии в современном обществе. Этому вопросу уделит большое внимание предыдущий 42 съезд, на котором шла речь о необходимости модернизации партии. Модернизация органически связана с омоложением партийных рядов, и оно осуществляется.

На сегодняшний день более трети членов партии — это товарищи, вступившие в наши ряды уже после развала Советского Союза. Я — один из них. Естественно, значительная часть этого поколения не знает по своему личному опыту, что такое советский социализм. Но многие молодые люди, уже соприкоснувшиеся с реалиями капитализма — безработицей и нищетой, понимают, что против буржуазного строя нужно бороться, и видят свое место в борьбе за социализм в рядах Компартии.

Антинародная политика властей, проводимая на протяжении двадцати лет, привела к тому, что украинцы стали стареющей нацией, а студенты — чуть ли не основным контингентом, пополняющим армию безработных. Более 90% молодых семей имеют прожиточный уровень ниже минимального. Исчезает интерес молодежи к книге, культурным ценностям, у нее нет возможности заниматься спортом.

Названные мною и другие негативные последствия реставрации капитализма заставляют молодежь задуматься. Именно с такой молодежью и ведут работу коммунисты.

Харьков — студенческий город, нам есть с кем работать. Поэтому и Харьковская областная организация Компартии Украины, и областная комсомольская организация прилагают немалые усилия для организации работы с молодежью.

Как мы, молодые коммунисты и комсомольцы, понимаем эту работу?

Чтобы оказать влияние на молодежь, необходимо донести до нее нашу идеологию, политическую позицию, наше отношение к проблемам молодежи, и в частности к законодательству о высшем образовании и реформам правительства в этой сфере.

Но этого мало. Нужно еще и подобрать нужный язык, которым можно убедить собеседника в своей правоте. Мы стремимся находить точки соприкосновения, овладевать молодежной аудиторией, учимся вовлекать молодежь в общественную жизнь, поднимать на защиту своих интересов. Считаем, что молодежь должна быть не только объектом воспитания со стороны партии, но и субъектом, активно участвующим в общественной жизни.

Поэтому мы, молодые коммунисты и комсомольцы Харьковщины, ведем активную агитационно-массовую работу среди населения города и области. Устанавливаем регулярно агитационные посты с

использованием звукоусиления и видеотехники. Действуют и передвижные агитационные посты. Как правило, они выезжают к проходным предприятий, к учебным заведениям. В области имеется около 80 постоянно работающих стационарных агитпостов. В работе многих из них активно участвуют молодые коммунисты.

Поскольку участникам агитпостов приходится объяснять посетителям те или иные действия партии, нашего депутатского корпуса, очень важным является своевременное информирование партийного актива, особенно молодых коммунистов, работающих агитаторами, по текущим вопросам. Своевременным поэтому стал систематический выпуск «Блокнота агитатора». Очень помогает и газета «По правде говоря».

Хорошим источником информации для нас являются партийные сайты. И свой харьковский Коминформ мы стремимся сделать насыщенным, оперативно подающим информацию о нашей работе. Например, проведя акцию протеста против установления в Харькове памятной доски фашистскому приспешнику И.Слипому, мы незамедлительно выставили видеоматериал об этом на нашем Коминформе. Пусть видят пользователи Интернета, как мы боремся!

Я с товарищами обеспечиваем наполнение нашего сайта интересными материалами. Выступаем и на других форумах, понимая, что там черпают информацию многие молодые люди. То есть нами ведется агитационная работа не только на улицах, но и в Интернете, в социальных сетях и на форумах.

Особое значение эта работа приобретает в ходе реализации наших коммунистических проектов «Работа. Зарплата. Защита» и «Народный референдум». Для повышения ее эффективности, мне кажется, следует задействовать и специальные Интернет-ресурсы. Ведь у людей возникает много вопросов, на которые необходимо оперативно отвечать.

Здесь, возможно, помогли бы в обмене мнениями и опытом соответствующие Интернет-форумы. Вся эта работа требует активизации и сплоченной работы всех структур партии и комсомола — от первичек до областных комитетов. Надеюсь, и ЦК заинтересует наше предложение.

Подготовка молодых кадров — очень важное дело. В прошлом году после выборов в местные советы Харьковский областной комитет КПУ провел среди молодежи и студентов, сотрудничающих с Компартией, конкурс на заполнение вакансий помощников-консультантов депутатов Харьковских областного и городского советов. Возможно, из их среды мы будем черпать в будущем кандидатуры для депутатского корпуса. Практика покажет.

Харьковская областная партийная организация активно использует и имеющийся медийный ресурс. По две передачи в неделю на радио и телевидении позволяют донести нашу позицию до населения области. Молодые коммунисты составляют значительную часть активно участвующих в этих передачах. Очень полезной стала и подготовка молодых коммунистов к публичным выступлениям, организованная в Киеве.

Мы не упускаем возможности поучаствовать в дискуссионных клубах, которые работают в вузах Харькова. В торгово-экономическом институте, где я учусь, и комсомольцы, и коммунисты регулярно принимают участие в различного рода конференциях, где обсуждаются политические и экономические проблемы. Нельзя не вспомнить общественные слушания по проблемам и перспективам молодежи в современной Украине, которые прошли в Харьковском обкоме партии при участии общественных и молодежных организаций Харькова.

Мы стараемся устанавливать контакты с молодежью везде, где можно. Организуем, например, спортивные соревнования. К 23 февраля коммунисты Московского района провели областной турнир по дзюдо, а в мае при поддержке Фрунзенского райкома партии в Харькове прошел городской турнир по мини-футболу среди молодежных команд, посвященный памяти героя-комсомольца Ощепкова. Регулярно тренируется и наша комсомольская команда страйкболистов.

В результате мы, молодые коммунисты, учимся, пополняем свои ряды, приобретаем и новых сторонников, которые, убежден, поддержат Компартию в нужный момент. Ведь они видят, что мы работаем для людей.

Бесспорно, решения, принятые 42 съездом КПУ о необходимости модернизации партии, верны. Коммунисты Харьковщины делают всё возможное для их реализации. Предлагаю признать деятельность Центрального Комитета КПУ за отчетный период удовлетворительной.

К.С. Самойлик. Слово надається Алексію Володимирі Миколайовичу — першому секретареві Закарпатського обкому Компартії України. За ним виступатиме Телетов.

В.М. Алексій. Шановні делегати та запрошені, шановні гості!

Заслухавши Політичну доповідь ЦК КПУ, з якою виступив Петро Миколайович Симоненко, гадаю, всі присутні склали досить повне уявлення про те, як працював у звітний період наш Центральний Комітет та його головний штаб — Президія, в яких умовах і наскільки оперативно приймалися важливі рішення, які маємо здобутки, де недопрацювали, що втратили і що доведеться вирішувати в недалекому майбутньому.

Сьогодні ми можемо констатувати, що тільки завдяки послідовній політиці нашої партії, принциповій позиції ЦК завдано нищівного удару помаранчевій команді під час президентських виборів, а потім у Верховній Раді та на виборах до органів місцевого самоврядування.

Та все ж говорити про те, що всі питання вирішено, було б неправильно і необ'єктивно. Ми переконалися, що внутрішній, прихований противник значно небезпечніший і підступніший, ніж відкритий ворог, і що зволікання з його викриттям і знешкодженням неприпустиме. Висловлюючи думку закарпатської делегації на з'їзді, роботу ЦК КПУ за звітний період пропоную визнати задовільною, а звіт ЦКК — затвердити.

Комуністи нашого краю чудово розуміють, що чекають на нас не легкі випробування. Провідними політичними силами на Закарпатті є партія «Єдиний центр» та Партія регіонів, трохи нижче — БЮТ, «Фронт змін» та дві угорські партії — Карпатсько-мадярський культурний союз (КМКС) та Демократична партія угорців України (ДПУУ). Причому через КМКС прямий шлях до отримання шенгенських віз як для угорців, так і для людей інших національностей, які раптом стали «корінними угорцями». Витіснені з політичної арени «Наша Україна», Соціалістична партія. Нема чим похвалитися і нам — обласній організації КПУ. Єдине радує: незважаючи на настирливі спроби з-за перевалу, партія «Свобода» в нас підтримки не отримала.

Економічна ситуація в області не краща, ніж в інших регіонах України. За роки незалежності в Закарпатті зникли цілі галузі, які були традиційними для краю, — деревообробна промисловість, суднобудування, літакобудування, такі підприємства, що працювали по кілька століть, як арматурний завод в Кобилецькій Полянці, Солотвинський солерудник, з яким пов'язане функціонування алергологічної лікарні, єдиного лікувального закладу такого типу в Україні.

Ще в 1935 році, коли Підкарпатська Русь була в складі Чехословацької республіки, в Ужгороді збудували аеропорт, звідки були рейси в Прагу, Відень, Братиславу. За радянських часів літаки літали в усі куточки України, а також за її межі — Москву, Мінськ, Сочі. Сьогодні літаки не літають, аеропорт під загрозою закриття.

Солотвинський солерудник вже чимало років користується постійною увагою Тячівського райкому та нашого обкому. Побували там свого часу Петро Миколайович Симоненко, Адам Іванович Мартинюк, народні депутати Юрій Гайдаєв та Олександр Голуб. Вони зустрічалися з колективом шахти (який ще залишився), з колективом лікарні, з партійною організацією. Однак зрушень немає. Під час останнього візиту Президента 19 травня цього року також була зачеплена проблема Солотвинського солерудника. Поки що змін на краще добитися не вдалося.

За звітний період обласна партійна організація зросла майже на 60% — прийнято в партію 1063 чоловіка, на 43 одиниці збільшилась кількість первинних організацій, в основному за рахунок сільських районів та міста Берегове. Переважна більшість вступаючих — віком до 40 років. Поліпшилась матеріальна база обласної парторганізації. 7 міськкомів та райкомів тепер мають власні приміщення, для інших орендуємо їх.

Однак ми добре розуміємо, що сьогодні самою кількістю мало чого доб'єшся. Потрібна якість — якість наших рядів, наших справ, нашої повсякденної роботи. У наших рядах представлена студентська молодь, а от науковців нема. Особливо потрібні історики, які могли б аргументовано спростовувати фальсифікації. Скільки їх було — кандидатів, докторів наук, які захищались на історії партії та комсомолу, міжнародного комуністичного і робітничого руху! Тепер вони вичікують.

На останніх виборах до органів місцевого самоврядування ми отримали результат значно кращий, ніж у 2006 році: більш ніж удвічі маємо депутатів сільських, селищних рад, і, чого не було 10 років, маємо депутатів районних рад — Тячівської та Виноградівської. Той факт, що в програмі «Стратегія-2012», яку розробив ЦК, ми потрапили в групу таких областей, як Сумська, Чернігівська, Вінницька, Кіровоградська, свідчить, що на нас покладають надії, в нас вірять. І це вимагає від комуністів області додаткових зусиль, більшої відповідальності.

Ми переконуємо жителів Закарпаття, що КПУ — єдина сила, яка захищає інтереси простих трударів. По телебаченню, на сторінках газети «Карпатська правда», через Інтернет висвітлили святкування 65-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників та 65-річчя Великої Перемоги, міжнародні семінари в Ужгороді, в Празі, присвячений 90-річчю утворення Комуністичної партії Чехословаччини, 110-у річницю від дня народження Героя Радянського Союзу Олексі Борканюка та 110-у річницю від дня народження Івана Туряниці — голови Народної Ради Закарпатської України. До речі, офіційна влада, визнаючи факт возз'єднання Закарпаття з Радянською Україною як знаменну подію в історії краю, ні словом не згадує про тих людей, які боролися за це із зброєю в руках, прискорювали день возз'єднання (О.Борканюк та І. Туряниця), а не відсиджувались в окупованій німцями Празі, як Августин Волошин, що писав догідливі листи Гітлеру.

Ми підтримуємо постійні ділові, дружні стосунки з братніми партіями сусідніх держав — Комуністичною партією Словаччини, Комуністичною робітничою партією Угорщини та Комуністичною партією Чехії і Моравії. Зокрема, обмінюємось періодикою — нашими газетами «Комуніст» і «Карпатська правда», словацькою «Кроки»,

чеською «Гало новини» та угорським журналом «Сабадшаг». Ми роз'яснюємо нашим людям, що дав Євросоюз угорським селянам, словацьким робітникам і в якому становищі можуть опинитись прості українці, якщо Україна також вступить в євроунію. Скажімо, зарплата угорця, словака — 350 євро, пенсія — 300 євро, а німця — 1500–2000 євро, хоч ціни в цих країнах майже однакові.

Користуючись присутністю Геннадія Андрійовича Зюганова, просив би посприяти відновленню дружніх зв'язків Закарпаття з областями та містами-побратимами Росії, які ми мали за радянських часів.

Хотів би запевнити, що закарпатські комуністи робитимуть все від них залежне, щоб піднести авторитет партії в регіоні, поліпшити показники на парламентських виборах 2012 року. Водночас просимо Центральний Комітет приділяти нам трохи більше уваги. Маю на увазі регулярні відвідування області народними депутатами з нашої фракції (щомісяця або хоча б раз на два місяці), допомогу в забезпеченні оргтехнікою та придбанні приміщень для райкомів. Просимо також більше друкувати наших матеріалів в газеті «Комуніст», агітаційні матеріали надсилати переважно (дві третини) українською мовою.

І останнє. Гадаю, назріла необхідність створення міжнародної організації комуністичних та робітничих партій на зразок Комінтерну. Компартії України, Словаччини, Угорщини, Чехії можуть стати зачинателями цієї справи.

Дякую за увагу.

К.С. Самойлик. Слово надається Телетову Олександрю Сергійовичу — члену Сумського обкому Компартії України, професору Сумського державного університету. За ним виступатиме Рустамян.

О.С. Телетов. Товарищи коммунисты!

Важность нашего съезда определяется, прежде всего, необходимостью наметить очередные задачи партии. Именно поэтому нам нужно и позиционироваться в текущей политике Украины, и принять новую редакцию Программы партии, и внести изменения в Устав.

Историю нашей Коммунистической партии можно условно разбить на три периода: 20 лет подготовки и осуществления Великой Октябрьской социалистической революции; 70 лет строительства социализма; около 20 лет деятельности в условиях независимого буржуазного государства.

Последнее двадцатилетие совпало с произошедшими на планете событиями, которые в корне изменили образ жизни человека. Главным, пожалуй, является создание виртуального мира, в котором можно существовать, не выходя из дому, сидя за экраном компьютера.

Учёные — специалисты по политическим системам (философы, историки, политологи) всё больше склоняются к тому, что человечество

в своем развитии прошло четыре этапа. Первый этап представлял собой противостояние правителей; второй этап (XIX век) — противостояние государств; третий этап (XX век) — противостояние систем (капитализма — с ведущими США и социализма — с ведущим СССР); четвертый этап — противостояние цивилизаций. Начало этому этапу положил террористический акт в Нью-Йорке 11 сентября 2001 года. Первое десятилетие XXI века усугубило противостояние цивилизаций, что подтверждается недавним «парадом» протестных выступлений в мусульманских странах — Тунисе, Египте, Йемене и особенно в Ливии.

Еще 20–30 лет назад, то есть при жизни предыдущего поколения, научно-технические инновации считались признаком высокого благосостояния. Например, противники социализма говорят: «Во времена плановой экономики (Советской власти) я не мог купить автомобиль, компьютер, мобильный телефон». Или: «Никто в мире бесплатно жильё не получает. Если вы не в состоянии оплачивать кредит (попробуй оплаты в условиях массовых сокращений работающих!), то будем выселять из жилья, в котором живёте».

Мы же утверждаем: «Раньше промышленные предприятия, на которых, к примеру в Украине и России, работало в среднем вчетверо больше занятого населения, чем сейчас, несли социальную ответственность как перед своими работниками, так и перед государством в целом». Имею в виду ежегодные льготные путёвки, детские дошкольные учреждения, выплаченные полностью кредиты и т.п. О бесплатном получении жилья, бесплатном образовании и медицинском обслуживании я и не говорю.

В связи с этим, однако, возникает вопрос: почему 90% граждан, живущих за чертой бедности, голосуют за олигархические партии? На этот вопрос коммунистам так и не удаётся найти ответ. Очевидно, потому, что мы много знаем о реальном положении дел в стране, но мало о том, что думают об этом люди. И часто выдаём желаемое за действительное, так как общаемся преимущественно с нашими сторонниками.

В современном мире не обойтись без профессионального исследования общественного мнения. Наши оппоненты делают это постоянно, не жалея средств. Мы в Сумской городской партийной организации проводим подобные исследования с середины 90-х годов. Они показывают, что, к примеру, в 300-тысячных Сумах при максимально хорошей работе парторганизаций и выдвижении наиболее подготовленных кандидатов в депутаты за нас готовы проголосовать до 15% избирателей. На поверку же оказывается значительно меньше.

Но это в масштабе одного города. А почему непростительно мало опросов проводится через газету «Коммунист», Интернет? Почему на партийных собраниях и пленумах, чего греха таить, далеко не всем удаётся высказаться открыто? К примеру, в целом поддерживая позицию ЦК против раскола в КПУ, хочу выразить мнение многих, что исключение из наших рядов около сотни крымских партийных активистов, среди которых 7 членов ЦК КПУ, явилось слишком жесткой мерой, не оставившей им шансов пересмотреть свою позицию. Квалифицированный предварительный опрос помог бы принять более взвешенное решение.

За отчётный период Сумской областной партийной организации удалось несколько увеличить на выборах, по сравнению с предыдущим периодом, процент проголосовавших за партию. Увеличение достигнуто не только за счет более целенаправленной агитационной работы во время выборов, но и за счет качественного изменения состава областной партийной организации. В ней молодых коммунистов стало больше на 503 человека, создано 65 новых первичных организаций. Коммунистов трудоспособного возраста теперь в организации две трети, а в возрасте до 40 лет — 42%.

Нас до сих пор ассоциируют с Партией регионов, в то время как другие буржуазные партии всю декларируют в различных СМИ слизанные у нас лозунги. Мы же критикуем их только в нашей печати, распространяемой в основном среди наших сторонников, а не среди тех примерно 30% избирателей, которых нужно постоянно завоёвывать.

Следует сказать, что у коммунистов Сумщины нарастает обеспокоенность в связи с действиями президента, правительства, местной власти по дальнейшей приватизации прибыльных объектов, ведущей к дальнейшему снижению уровня жизни трудящихся; по неуклонному повышению цен на товары первой необходимости и тарифов на коммунальные услуги, и в то же время по списанию 24 миллиардов гривен долгов; в связи с намерением изменить пропорциональную систему выборов в Верховную Раду, повысить процент голосов для прохождения в парламент.

Очень хорошо, что закон об образовании, с явными признаками уменьшения самостоятельности вузов, не прошел. Но, к сожалению, последние действия министра образования Табачника направлены явно против детей бедных родителей.

Как же в свете всего этого мы пойдём на парламентские выборы? И если выборы по спискам нас ещё как-то устроят (для нас не особо важно, закрытые они или открытые), то выборы в Верховную Раду по мажоритарным округам для нас губельны. Это будут не выборы

личностей, а конкуренция денег. Думаю, все согласится, что парламент без левых партий — лишь придаток буржуазного государства.

О развитии теории коммунизма на современном этапе. К большому сожалению, в нашей газете «Коммунист» в последние 6 лет не велись дискуссии по важным теоретическим вопросам. Лишь иногда появляются статьи Георгия Крючкова. Цитирую его статью «Осторожнее с классиками» от 15 июня: «...Мы действительно стоим перед жгучей необходимостью дать убедительные, научно обоснованные ответы на многие вопросы: о характере утвердившегося в нашей стране общественного строя — капитализма; об изменениях в социально-классовой структуре общества и классовой базе партии...» и ряд других. Этого не делается и в теоретическом журнале «Комуніст України», фундаментальных современных статей из него не взять лекторам, пропагандистам и другим партийным активистам.

Во многих выступлениях П.Н.Симоненко и других членов ЦК звучит тезис о людях наемного труда как о социальной базе партии. Это несколько не принижает роль рабочего класса в коммунистическом движении, а существенно дополняет её. Ведь всё больше стираются грани между физическим и умственным трудом. Ведь и библиотекарь, и компьютерщик, и мелкий банковский служащий тоже эксплуатируются капиталом. Выводом о людях наемного труда как социальной базе партии мы привлечём на свою сторону значительную часть населения, которая, с одной стороны, не приемлет варварства буржуазии, а с другой, — не хочет быть как бы дополнением к рабочему классу и крестьянству. Бояться этого не нужно. Старшее поколение коммунистов помнит, что декларируемый «пролетарский классовый характер КПСС» не помог предотвратить ни развал Советского Союза, ни утрату своих позиций Коммунистической партией двадцать лет назад.

О комсомоле необходимо сказать особо. Мне, в прошлом секретарю комитета комсомола носившего имя 50-летия ВЛКСМ и гремевшего на весь мир Сумского завода электронных микроскопов, который сейчас влачит жалкое существование, думаю, как и всем присутствующим здесь бывшим и нынешним комсомольским активистам, больно, что работа комсомола в настоящее время недостаточно эффективна.

Причины этого и в том, что среди нас, зрелых коммунистов, не так уж много комсомольских работников в прошлом. И в том, что, к примеру, большинству студентов в среде сынков и дочек бизнесменов, разъезжающих на иномарках и имеющих тысячи долларов на карманные расходы, очень сложно сохранить своё лицо. И в том, что во времена лозунга «Раньше думай о Родине, а потом о себе» Родина, действительно, многое давала молодёжи — работу, карьерный рост,

существенную помощь при рождении ребенка, а впоследствии и жильё. Сейчас же у молодежи возникает естественный вопрос: о какой-такой Родине нас призывают думать?

Раньше до вступления в партию лучшая часть молодых людей состояла членами ВЛКСМ. А сейчас, заботясь о росте своих рядов, мы сразу же принимаем в КПУ молодежь, не прошедшую школу комсомола. Учим ее в партийной школе и делаем партийными работниками на профессиональной основе. В Сумской областной партийной организации мы столкнулись с тем, что многие молодые коммунисты не прошли школу комсомола. Поэтому нашим резервом должны быть девушки и юноши 14–18 лет, а это в основном старшеклассники, ученики училищ и колледжей. И наши сайты в Интернете должны быть поинтереснее, и книги, которые мы пишем в основном для молодых. До сих пор нами не изданы действительно привлекательные художественные произведения для молодёжи. Нет мощных научных трудов контрпропагандистского характера, например о голоде 1930-х годов. Не проводятся соответствующие научные конференции.

За последнее время лишь кустовые обсуждения проекта новой редакции Программы партии носили форму настоящей дискуссии и представляли собой пример эффективной научно-практической работы. Я участвовал в работе харьковского куста, обсуждение прошло плодотворно. Среди других было высказано и мнение, что в дополнение к официальному изданию должен быть и виртуальный вариант Программы в КОМИНФОРМе, и красочное издание для молодёжи с комментариями и пояснениями.

Работу ЦК в отчётном периоде предлагаю признать удовлетворительной, однако, как следует из вышесказанного, — недостаточной.

К.С. Самойлик. Слово надається Рустамяну Ігорю Мануковичу — першому секретареві Олександрівського райкому Компартії України Кіровоградської області. За ним виступатиме Кир'ян.

І.М. Рустамян. Уважаемые товарищи!

От имени Кировоградской областной партийной организации горячо приветствую делегатов, приглашенных, гостей 44 съезда Компартии Украины!

В преддверии съезда обком партии выпустил книгу «Очерки истории Кировоградской областной организации Коммунистической партии Украины». Она начинается с цитаты Владимира Ильича Ленина: «Мы должны постоянно проверять себя, изучая цепь политических событий в их целом, их причинной связи, их результат. Анализируя ошибки вчерашнего дня, мы, тем самым, учимся избегать ошибок сегодня и завтра». Для нас это не просто книга — это

рассказ о героическом пути борьбы и трудовых достижений коммунистов Кировоградщины, который они прошли вместе со всей партией. Это книга о связи поколений, которая никогда не должна прерываться, иначе наступает политиканство и предательство идей социализма.

Товарищи! Выполняя решения 42 съезда партии, мы пополняем наши ряды молодежью. Это свидетельствует о том, что разорвать связь поколений силам реакции не удалось. Для этого достаточно посмотреть в зал — будущее у партии есть!

Кировоградщина — преимущественно аграрный регион Украины. Но вследствие многолетних буржуазных псевдореформ практически уничтожена промышленная база сельского хозяйства, социальная инфраструктура на селе. Резко обострилась демографическая ситуация, мы вошли в четвёрку областей Украины с самыми высокими темпами падения численности населения. Например, в моем родном Александровском районе смертность в два с половиной раза превышает рождаемость. Вдумайтесь: за год при таких темпах, а это 436 человек, у нас исчезает среднее село.

В области 40% населенных пунктов имеют менее двухсот зарегистрированных жителей. С 1997 года население Кировоградщины уменьшилось на двести тысяч человек. Под предлогом «оптимизации» закрываются школы. Если ещё ликвидируются фельдшерско-акушерский пункт, почта, то село начинает исчезать на глазах — молодёжь уезжает, остаются одни старики. Так, в области за последние три года исчезло девять сёл.

В советские времена Александровка была перспективным, развивающимся городом. Продукция его предприятий расходилась по всему Советскому Союзу. В настоящее время город угасает, за двадцать лет не введено в строй ни одного предприятия. Процветает безработица, как и по всей области, где насчитывается 21 тысяча безработных.

Товарищи! На 42 съезде партии мы говорили о сотрудничестве с фермерами как о перспективном направлении нашей работы. И оно себя оправдывает. Так, в Маловисковском районе (секретарь райкома партии Касьян) с помощью фермерских хозяйств были проведены в каждом сельском совете социально значимые мероприятия. Сложилось стойкое общественное мнение в пользу Компартии, что положительно сказалось на итогах местных выборов. Коммунисты добились лучшего в области результата на выборах по партийным спискам в райсовет. Из 20 сельских советов района в девяти большинство составляют коммунисты, а всего в советах их 86 человек.

Высокие результаты получены и в других районах области. Особо следует отметить Бобринецкий район, где депутатами райсовета

стали восемь человек от Компартии, а секретарь райкома партии З.Ф.Секрет прошла в облсовет по мажоритарному округу. Здесь сыграла свою роль работа райкома по оказанию юридической помощи населению. В целом областная организация упрочила свое положение, завоевав в 2010 году 613 мест в советах всех уровней.

Возврат к смешанной системе на последних местных выборах показал резкое усиление влияния админресурса в мажоритарных округах. В очередной раз это подтверждает необходимость проведения выборов по пропорциональной системе и принятия Кодекса о выборах, который позволил бы закрепить правила проведения выборов на долгосрочную перспективу на всех уровнях.

Мощный запас экономической прочности Украины, заложенный в советский период, подходит к концу. Олигархам не до государства, для них главное — набить свои карманы. Поэтому нужна четкая, экономически выверенная программа возрождения страны в интересах всего народа. Такой подход демонстрирует только Компартия. В обществе постепенно растёт понимание этого. Практическая работа партии на местах, её всеукраинские программы вселяют уверенность в трудящихся.

Жизнь ставит перед нами задачу убедить людей в необходимости возвращения на социалистический путь развития во имя спасения нашего края, всей страны. Этому служат разработанные Центральным Комитетом партии проекты «Народный референдум», «Рестр партии», «Работа. Зарплата. Защита» и другие. Коммунисты Кировоградщины активно участвуют в их реализации.

Активно реализуется и региональный благотворительный проект «И словом и делом, с людьми и для людей» Кировоградского обкома Компартии Украины совместно с Фондом социальной реабилитации детей-инвалидов «Единство». Его цель — обеспечение нуждающихся медицинским оборудованием.

Товарищи! Нам для более эффективной работы необходимо энергичнее осваивать современные технические возможности. В этом направлении сделано немало. Создан и активно работает областной сайт Компартии. Все райкомы партии обеспечены компьютерами и оргтехникой, решается вопрос о подключении их к сети Интернет. Это позволит оперативно получать и распространять нужную информацию.

Уважаемые товарищи! Наш съезд будет принимать новую редакцию Программы партии и вносить изменения в Устав. От этого во многом зависит единство наших рядов и идейный облик Коммунистической партии. Считаем, что в проекте Программы верно отражены основные направления нашей деятельности на ближайшую перспективу. Это также ограничит возможность заимствования у нас правыми партиями левых лозунгов на выборах и спекуляции ими.

Хочу обратиться теперь к своим сверстникам. Мы, молодежь, пришедшая в партию по своему внутреннему убеждению, обеспокоены тем, что подрастающее поколение страны воспитывается в условиях антикоммунистической пропаганды, искажения исторической правды, безудержной клеветы на социализм и деятельность Коммунистической партии. И это не может не тревожить. Поэтому мы должны более убедительно и доходчиво доносить до подрастающего поколения правду о нашем героическом прошлом и деятельности коммунистов в современных условиях. На конкретных примерах показывать, что наша партия единственная из всех политических сил идет дорогой достоинства, человечности, во имя всеобщего блага.

В заключение, уважаемые товарищи, от имени коммунистов области хочу заверить Центральный Комитет партии, что Кировоградская областная партийная организация намерена твердо и последовательно осуществлять свою практическую деятельность по достижению целей, определенных Программой Коммунистической партии.

Всем делегатам съезда желаю оптимизма, негибаемой веры в правоту нашего дела и торжество идей социализма!

Благодарю за внимание. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Кир'яну Дмитру Григоровичу — члену Київського обкому Компартії України. За ним виступатиме Решетнікова.

Д.Г. Кир'ян. Товарищи!

В юбилейном 2010 году под девизом «Мы победили вместе!» народ Украины вместе с народами-братьями торжественно отметил 65-летие Великой Победы над фашизмом. Ныне мы отмечаем 70-летие начала Великой Отечественной войны советского народа против фашистских захватчиков.

И если в прошлом году наши недруги из лагеря пещерного национализма и прислуживающие им СМИ пытались принизить всемирно-историческое значение Великой Победы, то теперь, прикрываясь формулировкой «День Скорби», они всячески стремятся выпячивать только трагические страницы войны, особенно ее начального периода, предавая забвению массовый героизм советского народа и его детища — Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

Фронтовики, а их вместе с партизанами и подпольщиками осталось около полпроцента от общей численности населения, не только болезненно воспринимают искажение исторической правды о той жестокой войне, но и делают все для того, чтобы защитить эту правду, убедительно показать, какой беспримерный подвиг совершил многонациональный советский народ, тесно сплоченный вокруг Коммунистической партии, грудью вставший на пути фашистской орды.

Основная тяжесть этой благородной работы в наших ветеранских организациях ложится на Центр защиты правды истории Великой Отечественной войны. Без преувеличения можно сказать, что новый импульс и накал данная работа получила с приходом к руководству Организацией ветеранов Украины члена Президиума ЦК КПУ, народного депутата Украины Петра Степановича Цыбенко, а к руководству Центром защиты правды истории — бесстрашного воина-десантника в годы войны, а ныне доктора исторических наук Юрия Владимировича Шиловцева.

С этого времени активнее ведется работа и в областях, районах, городах. Мы регулярно стали получать исторический альманах «Патриот Украины», в котором рассказывается о войне в целом и конкретных событиях военного периода, о деятельности партизан и подпольщиков, о тружениках тыла, о руководящей роли Коммунистической партии в достижении Победы над фашизмом.

Центр защиты правды истории совместно с Комиссией по работе с молодежью Организации ветеранов Украины провели ряд научно-практических конференций со студентами, в том числе в военном институте Национального университета имени Тараса Шевченко, в университетах авиационном, строительства и архитектуры. На каждой конференции в огромных актовых залах собиралось от 600 до 900 студентов. В этих мероприятиях были задействованы как наш областной, так и киевский городской центр. Все это способствует выработке правильной оценки большинством студентов советской истории нашей страны.

Не углубляясь в детали, скажу, что наш областной центр защиты правды истории Великой Отечественной войны стремится идти в ногу с центром Организации ветеранов Украины. За последние полтора года мы направили в низовые ветеранские структуры материалы по шести темам истории Великой Отечественной войны, касающимся Киевщины, где, как всем известно, проходила 71-дневная оборона Киева в 1941 году и где находятся два знаменитых плацдарма 1943 года — Букринский и Лютежский.

С этой высокой трибуны следует сказать доброе слово в адрес нашей молодой смены, наследников Великой Победы. Созданная при активной поддержке Киевского областного комитета партии организация «Наследники Победы» одной из первых в Украине была официально узаконена с ее символикой и уставом. Работа организации по увековечиванию Великой Победы, по защите правды истории, по поддержанию в надлежащем порядке уцелевших дотов и других фортификационных сооружений, ее забота о фронтовиках неопределимы. В работе нашего съезда принимают участие молодые

коммунисты, стоящие во главе этой организации, — Юрий Вильцов, Александр Чулков, Глеб Гмыря. Спасибо вам, ребята, за все совершаемое вами в интересах увековечения Победы!

Думаю, не ошибусь, если скажу, что все мы искренне благодарны фракции коммунистов в Верховной Раде за настойчивость и принципиальность, которую она проявила, чтобы символ Победы — Красное Знамя, водруженное над рейхстагом в поверженном Берлине, получило в Украине государственное признание.

Нельзя не признать, что после помаранчевого темного царства национализма в последние полтора года стало легче проводить работу по героико-патриотическому воспитанию. Так, в Киевской области удалось восстановить и наладить работу ранее разрушенных «національно свідомими» вандалами более 50 музеев и уголков боевой и трудовой славы. Более желанными гостями стали ветераны-фронтовики в школах, профтехучилищах, вузах. Однако горьким осадком в душах фронтовиков остается не выполненное пришедшими к власти в прошлом году обещание об отмене зловещих указов предыдущего главы государства по героизации фашистских пособников и их ватажков. В результате необандеровцы все больше нагледуют. Наглядным примером являются события 9 мая сего года во Львове, сопровождавшиеся издевательством над ветеранами и надругательством над символикой Победы.

А вспомните, что нам приходится уже который год 14 октября защищать Крещатик от попыток неофашистов осквернить центр столицы своим шествием! Как всегда, по призыву Антифашистского комитета в первых рядах защитников находятся коммунисты Киевщины и их сторонники. А о том, как на это реагируют правоохранители нынешней власти, свидетельствует тот факт, что в прошлом году они задержали не необандеровца, а секретаря обкома Компартии.

Как видим, перед коммунистами и нашими сторонниками широкое поле деятельности по защите правды истории советского народа и Великой Отечественной войны. Тем более, что и в окружении главы государства вольно чувствуют себя защитники современного неофашизма. Да и в СМИ хорошо принимаются, наряду с местными лжецами, заезжие телекиллеры.

Правду истории надо отстаивать, как это делают коммунисты-ветераны под руководством Центрального Комитета партии.

Оценивая Политический отчет Центрального Комитета КПУ, считаю, что политическая линия ЦК является правильной, а практическая деятельность — удовлетворительной. В то же время обращаюсь к вновь избранным ЦК и ЦКК, чтобы и впредь велась настойчивая и бескомпромиссная борьба за чистоту партийных рядов, за

укрепление идейного и организационного единства партии. Именно это является главным условием выполнения тех задач, которые изложены в новой редакции Программы партии. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Решетніковій Ірині Сергіївні — члену бюро Тернопільського обкому Компартії України, першому секретареві обкому комсомолу. За нею виступатиме Масенко.

І.С. Решетнікова. Дорогі товариші делегати з'їзду та запрошені!

Для мене як першого секретаря обласного комітету комсомолу і комуніста, який представляє молоде покоління Тернопільської обласної парторганізації, велика честь брати участь у 44 з'їзді Компартії України.

Ще не будучи членом партії, я вирішила не миритися з нинішнім становищем у суспільстві і за прикладом свого дідуся, члена партії з 1964 року, який дуже багато розповідав мені про велику Радянську державу, про те, що люди тоді отримували регулярно зарплату та мали достойний рівень життя, і, порівнявши теперішню владу з радянською, вирішила стати комуністом. Тому що Компартія — це та сила, яка захищає інтереси простих людей.

В Тернопільській парторганізації я зустріла однодумців серед своїх ровесників. З допомогою старших товаришів ми відновили обласну організацію Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України. І сьогодні комсомол на Тернопільщині діє. Спільно з обласним комітетом партії ми відзначили день визволення Тернополя від фашистсько-німецьких загарбників, День солідарності трудящих — Перше травня та День Перемоги.

Що хвилює сьогоднішню молодь?

За двадцять років незалежності держави зросло безробіття, розквітла тотальна корупція, підлітковий алкоголізм, наркоманія, дитяча безпритульність, торгівля людьми. Прийнято закон про заборону продажу підліткам алкоголю та тютюнових виробів, проте в більшості торгових точок його не дотримуються. Потрібно, щоб держава жорсткіше контролювала продавців та підприємців. Не всі молоді люди віком до 18 років, які палять та випивають, усвідомлюють шкідливість цієї продукції. Тому потрібно запровадити державну монополію на випуск тютюнових та алкогольних виробів, як це передбачено в проекті нової редакції Програми Комуністичної партії.

Після закінчення школи молоді люди задумуються, який вищий навчальний заклад їм обрати та чи зможуть батьки навчання оплатити? А після закінчення вузу держава не надає молодим спеціалістам робочі місця, підприємства ж хочуть брати на роботу людей із робочим стажем. В результаті молодь опиняється в безвиході і дає згоду на будь-яку роботу, за яку в більшості випадків платять дуже мало та й не реєструють офіційно. Тому пропоную розробити

державну цільову програму «Молодий спеціаліст» для підтримки випускників навчальних закладів.

Суспільство дуже занепокоєне низькою народжуваністю в країні. А як вона може збільшуватись, коли молоді сім'ї не мають де жити і за що виховувати дитину? В них навіть немає можливості отримати в майбутньому квартиру, як це було в Радянському Союзі. Тому нинішня молодь не поспішає заводити дітей, спочатку хоче придбати житло, поставити себе на ноги, а з теперішніми цінами та зарплатою це майже нереально. Тому молодь масово виїжджає за кордон на заробітки. Щастить тим молодим сім'ям, в яких батьки хоч якісь кошти відклали і в змозі чимось допомогти. Ми живемо в суспільстві, де наростає соціальна нерівність, яка не дозволяє молодим людям із простих сімей добитися успіху, а діти багатих одразу стають елітою. Ми — за суспільство соціальної справедливості, де кожен може вільно реалізувати свої вміння, відкрити власну справу, отримати освіту, створити сім'ю, відчувати себе вільним і захищеним.

Ми повністю підтримуємо рішення Комуністичної партії про проведення народного референдуму. І комуністи, і комсомольці беруть активну участь у цій роботі. Я впевнена, що майбутнє моєї країни нерозривно пов'язане з Комуністичною партією України.

Вношу пропозицію роботу Центрального Комітету за звітний період визнати задовільною, а звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Масенку Олександрю Миколайовичу — першому секретареві Полтавського обкому Компартії України, депутатіві обласної ради. За ним виступатиме Гончаров.

О.М. Масенко. Уважаемые товарищи делегаты!

Прежде всего, хочу передать от коммунистов Полтавщины всем вам и в вашем лице всем коммунистам Украины пожелания добра, счастья, благополучия и достижения побед в партийной деятельности!

За отчетный период партией проведена большая работа по выполнению Программы КПУ и решений 42 съезда. Неплохих результатов по некоторым направлениям партийной деятельности достигла и Полтавская областная организация. В частности, ежегодно выполнялось требование о приеме в партию новых членов в количестве не менее 10% от численного состава. В результате областная организация увеличилась до 6,5 тысячи человек и по этому показателю переместилась с 8-го на 4-е место в КПУ.

Особое внимание уделялось вовлечению в партию молодых людей. Из их среды производился отбор для направления на учебу в Партийную школу при ЦК КПУ. Обучение в Партишколе прошли

23 молодых представителя нашей организации, после чего они были направлены на практическую работу. Определилась группа молодых коммунистов, способных возглавлять партийные комитеты. И во время недавней отчетно-выборной кампании двое из них были избраны первыми секретарями горкомов и 11 — райкомов КПУ. Думаю, наши молодые выдвиженцы оправдают оказанное им доверие.

В то же время мы должны осознавать, что молодые люди, посвятившие себя борьбе за воплощение в жизнь коммунистических идеалов, обрекли себя на постоянное противостояние с буржуазной властью, поэтому их жизненные права постоянно ущемлены. В такой ситуации поддержку, и материальную, и моральную, должны оказывать старшие товарищи, партийные комитеты, вплоть до ЦК партии. Но надо признать, что на практике не всегда так получается. Зачастую от молодых партийных вожаков требуют больше, чем уделяют им внимания.

Работа с молодым партийным активом — это один из элементов модернизации партии, определенных 42 съездом КПУ. Но почему-то в низовых партийных структурах это учитывается в большей мере, чем наверху. Давайте посмотрим на состав Президиума ЦК. В нем одни и те же, к тому же в подавляющем большинстве — ветераны. А где же молодежь?

Думаю — вопрос актуальный.

В руководящие партийные органы должны рекомендоваться деловые, активные коммунисты, достигшие хороших результатов в партийной или производственной деятельности. Однако у нас этот принцип не всегда соблюдается. Я считаю, что руководитель региональной или местной партийной организации, не обеспечивший выполнения решений партийных органов, не должен рекомендоваться в состав Президиума ЦК. А у нас это имеет место. Считаю, в дальнейшем этого нельзя допускать.

Некоторые выступающие говорили о необходимости принятия решения о выходе нашей фракции в Верховной Раде из состава большинства. Я разделяю беспокойство по этому поводу секретаря Севастопольского горкома В.М.Пархоменко. Возьмите недавнее решение Конституционного Суда о неконституционности положения закона о Красном Знамени Победы. Лично я не могу поверить, что такое решение могло быть принято без ведома Президента.

Да и не только в этом проблема. Президент и его правительство проводят антинародную политику, которая расходится с Программой и позицией Компартии на данном этапе. Постоянно утверждать, что такое решение партией будет принято, когда наступит соответствующий момент, наверное, не совсем правильно. Накануне трагического для советского народа дня начала Великой Отечественной

войны не лишне вспомнить, что если бы заранее была точно определена дата начала войны, она могла бы развиваться по иному сценарию. Может, аналогия здесь и неуместна, но есть опасность, что и с определением даты принятия решения о выходе из большинства мы опять можем просчитаться. А это чревато большими потерями для нашей партии. Регионалы как-то выкрутятся — у них в руках власть, но все их просчеты и антинародные действия рикошетом сильно ударят по нас.

Для усиления связей с массами считаю необходимым ввести в практику работы руководства ЦК и газеты «Коммунист» предоставление письменных ответов на обращения граждан по разным жизненным вопросам. Думаю, нет необходимости убеждать делегатов съезда, что это еще больше усилит уверенность граждан в том, что Компартия является активной и единственной защитницей интересов простого человека.

Критически оценивая работу и руководства партии, и нашей областной организации, хочу заверить делегатов, что коммунисты Полтавщины решения 44 съезда КПУ выполнят. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Гончарову Сергію Васильовичу — першому секретареві Білокуракинського райкому Компартії України Луганської області. За ним виступатиме Срібна.

С.В. Гончаров. Уважаемые товарищи!

Позвольте мне от имени луганской делегации сердечно приветствовать делегатов съезда и приглашенных и пожелать нам всем творческого общения, интересных идей, а главное — принятия правильных решений.

Я, как член Центрального Комитета, хочу отметить, что практическая деятельность ЦК, его Президиума и Секретариата в отчетный период была постоянно направлена на укрепление единства партийных рядов, повышение боевитости парторганизаций, усиление их авторитета среди населения.

Выполняя решения партии, наша областная организация сохранила и упрочила единство своих рядов, освоила и применяет на практике новые формы и методы партийной работы, в том числе во время избирательных кампаний, что позволило усилить ее влияние среди населения городов и районов области.

Об этом свидетельствуют результаты выборов 2010 года. Из десяти районных и городских парторганизаций Украины, набравших более 20% голосов, половина — в Луганской области. Избрано у нас семь мэров городов, девять поселковых голов. Если в 2006 году на выборах в областной совет нас поддержали 60 тысяч избирателей, то на прошлых выборах — 114 тысяч, или 14,4%. Это наивысший результат по Украине.

Модернизация партийной работы позволила привлечь в наши ряды новые силы, омолодить состав руководящих кадров. Так, в нашу районную сельскую парторганизацию за этот период принято 87 человек, и мы вышли на уровень, когда на одного коммуниста приходится 98 избирателей. Созданы парторганизации на территории всех сельских советов.

Глубоко уверен: там, где есть парторганизация, где она ведет прием в партию, там будут и результаты. Но только в том случае, если работаешь не покладая рук. Сознывая это, мы активно действуем в рамках программы «Каждой парторганизации — конкретное социально значимое дело», реализуем проект «Работа. Зарплата. Защита». Приведу некоторые примеры.

Красный Луч. Трудовой конфликт на горно-обогатительной фабрике «Яновская». Люди месяцами не получали заработную плату, условия труда рабские. Была создана инициативная группа, выведшая людей на забастовку. По инициативе коммунистов созвали внеочередную сессию городского совета. Сессия поддержала требования рабочих. Собственник вынужден был сесть за стол переговоров, предоставить график погашения задолженности, восстановить уволенных активистов.

Алчевск. Работники коммунального предприятия «Алчевскэлектротранс», которым мэрия задолжала 800 тысяч гривен, вышли на забастовку. Коммунисты взяли на себя всю организационную работу, потребовали проведения внеочередной сессии городского совета, обратились в Кабинет Министров. В результате был решен вопрос о субвенции на это предприятие, погашена задолженность, возобновилась работа двух маршрутов.

Рубежное. В городе серьезные проблемы с обеспечением людей теплом, городская власть наотрез отказывалась дать разрешение на установку автономного отопления. Горком партии организовал не одну акцию протеста, и вопрос решили, узаконили примерно 2,5 тысячи автономных систем отопления.

Много сил и ресурсов потрачено на решение проблемы обеспечения людей твердым бытовым топливом. С 2004 года власти, сменяя друг друга, ущемляли права граждан как в этом вопросе, так и в вопросе своевременной, в полном объеме и с учетом коэффициента перерасчета выплаты регрессов. Ситуация вынудила нас пойти на создание организации «Союз шахтёров — инвалидов и пострадавших на производстве». Возглавил ее секретарь обкома партии Хохлов Юрий Николаевич. Проведено не одно заседание с участием представителей облгосадминистрации, фонда СНС и Углеторфреструктуризации. Подготовлены и направлены депутатские запросы в областной совет и Верховную Раду. По инициативе коммунистов вопрос был вынесен на сессию областного совета, и сессия поддержала нашу инициативу.

Как представитель сельских районов, я не могу не сказать о вопиющей ситуации, в которой оказалось село. Ужасающая нищета, отсутствие работы для молодежи, прогрессирующее опустошение сел, деградация трудовых ресурсов — вот к чему привело горе-реформирование. Спекулянты наживаются, а власть бездействует. Точнее, она не бездействует, а соучаствует в обострении продовольственного кризиса. Ни одна государственная программа не работает.

Нам надо разработать, предложить и принять на уровне государства конкретную программу поддержки села. Да и вообще заставить власть заняться разработкой и принятием областных и районных программ по разным направлениям.

Мы в области доходим уже до того, что скоро будем импортировать навоз из-за границы. Как гречку. Откуда же его взять, если коров не осталось? Выход видим в том, что земля должна оставаться общенародной собственностью.

Да, сегодня большинство земельных угодий находится в собственности крестьян. Многие из них по возрасту или по состоянию здоровья не могут обрабатывать свои наделы и хотели бы их продать. Участки должно выкупить государство. Но для этого необходимо завершить составление Земельного кадастра, провести инвентаризацию всех земель, ограничить максимальную площадь угодий, которые могут находиться в частной собственности. Необходимо провести сплошную экономическую оценку земли, определить ее реальную цену. Разве можно согласиться с тем, что гектар наших земель оценивают в 1,5 тысячи долларов, тогда как во Франции — более 3 тысяч, Великобритании — 7 тысяч, Германии и Нидерландах — около 20 тысяч?

Ни в коем случае нельзя допустить продажи земли иностранцам и их подставным лицам! Надо создать государственный земельный (ипотечный) банк. Основным покупателем земли должно быть государство.

Сегодня с визитом в Украину прибывает лидер Китая. Было время, когда китайцы учились у нас — студенты, военные, рабочие. Наша страна помогла им стать высококлассными специалистами, индустриализировать отсталую в то время страну. Сейчас пришло время нам учиться у Китая. Ведь китайские реформы демонстрируют редкостный сплав идей социализма с китайским национальным характером, с конфуцианством, с любовью к труду и знаниям. Прибавьте еще уважение к власти и ориентацию на новейшие технологии, и вы получите схему успеха реформаторов. ЦК должен настоять, чтобы руководство страны пошло на более плодотворное сотрудничество с КНР. Тем более, что Петр Николаевич имеет хорошие взаимоотношения с китайскими товарищами. Это нужно и для партии, и для страны.

Сегодня много споров: ту ли позицию КПУ занимает в парламентском большинстве? Однозначно — ту. Компартия является единственной настоящей политической оппозицией. Именно внутри большинства Компартия отстаивает интересы народа, отличные от интересов олигархов. Наш единственный стратегический союзник был, есть и будет трудовой народ Украины. Примеры у всех на виду — принципиальная позиция по пенсионной реформе, реформе ЖКХ и трудового законодательства, по реформированию здравоохранения. А чего стоит позиция по Знамени Победы! Мы готовы и умеем работать для Украины, это должны знать все.

Уважаемые товарищи! Сейчас как никогда важны сплоченность и единство, партийная дисциплина. Только выступая единым фронтом на всех уровнях, мы достигнем результатов. Победа будет за нами.

Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Срібній Людмилі Яківні — другому секретареві Куликівського райкому Компартії України Чернігівської області. За нею виступатиме Павличенко.

Л.Я. Срібна. Шановні делегати з'їзду, запрошені та гості!

Дозвольте мені, представниці благодатної чернігівської землі, краю партизанської слави, доповісти про роботу Куликівської районної партійної організації та викласти своє бачення розвитку суспільно-політичної ситуації в країні.

Перш за все хотіла б відмітити, що після 42 з'їзду Компартії України комуністи району, вивчивши його матеріали, визначили основні завдання і приступили до їх виконання. Працювали насамперед над зміцненням організаційного ресурсу, активізацією агітаційно-пропагандистської роботи, підвищенням авторитету партії серед населення.

Організація Компартії в нашому районі відновлена в 1993 році. Тоді нас було лише два десятка. Нині — у десять разів більше. Майже третина членів партії — люди віком від 18 до 40 років. І хоч соціальна база партії, особливо на селі, значно скоротилась, ми все ж прийняли в партію за останні три роки 74 жителів району. Отже, виконуємо рішення ЦК про щорічний прийом не менше 10% від чисельності партійної організації. І тепер у нас на 100 жителів району припадає один комуніст. Створені і працюють партійні організації в кожному селі, де є сільська рада. Працюємо над омолодженням партійних рядів. З приходом молодих поліпшилась якість партійної роботи, зросла бойовитість первинних організацій.

Шановні товариші! Авангардна роль нашої партії проявляється через потрібні людям практичні справи комуністів. Тому ми

розробили програму конкретних соціально значущих справ і працюємо над її виконанням. Найбільш ефективно реалізують цю програму комуністи села Ковчин, села зі славними традиціями. Тут у далекому 1918 році була створена перша комсомольська організація в Україні. Партійна організація села в грізні 1991—1993 роки не припиняла своєї діяльності. Комуністи збудували в селі автобусну зупинку, забезпечили освітлення центральних вулиць та установ села, шефствують над стадіоном та футбольною командою, посадили березовий гай. Наші товариші доглядають за могилами воїнів, обелісками слави та займаються іншими конкретними справами.

На останніх виборах до органів місцевого самоврядування, незважаючи на тиск з боку партії влади, ми отримали непогані результати. За список КПУ проголосували 8,5% виборців, а в деяких селах, наприклад, у тому ж Ковчині, за комуністів віддали голоси 20–22% виборців. Тепер у районній раді працюють 4 комуністи, у кожній сільській раді є члени нашої партії, 2 комуністи обрані сільськими головами.

Депутати-комуністи в райраді створили свою фракцію і активно працюють: регулярно виступають, подають запити і вимагають від влади їх виконання. Депутати регулярно зустрічаються з виборцями, опікуються дітьми із малозабезпечених та багатодітних родин. Вважаємо, що головна робота депутата-комуніста — боротьба зі свавіллям нуворишів, які знищили, розікрали, за безцінь приватизували всі промислові підприємства району, а тепер почали вирубувати ліси, лісосмуги. Вже вирублено лісову смугу уздовж траси Чернігів — Ніжин, почали вирубувати лісосмуги між селами. Місяць тому згряя молодиків невідомого походження буквально за дві години зробила мітки дерев уздовж дороги між райцентром та вже згадуваним селом Ковчин. Я, як депутат райради, закріплений за цим селом (а в нас всі депутати розподілені між селами), порушила це питання на сесії райради, зробила запит. А коли не отримала від влади пояснень, хто це зробив і з якою метою, комуністи-депутати підняли голос на весь район і не дали вирубувати прекрасні дерева. Це хоч і маленька, але перемога.

Ще в березні 2009 року, враховуючи звернення депутатської фракції Комуністичної партії, районна рада ухвалила рішення «Про святкування Дня Перемоги та використання символіки часів Великої Вітчизняної війни». З того часу Червоний Прапор Перемоги майоріє 9 травня в кожному селі. Дуже прикро, що Конституційний Суд учора визнав неконституційним рішення Верховної Ради про використання копій Прапора Перемоги.

Депутати-комуністи висвітлюють свою роботу на сторінках районної газети, по обласному радіо, звітують перед своїми виборцями на сільських сходах.

Шановні товариші! Коли аналізуєш реформи, що обговорюються і приймаються сьогодні, вимальовується невесела картина — затягується до краю зашморг на шиї трудящих. Але ж скільки обіцянок прозвучало на останніх президентських виборах! Минуло більше року, і ми впевнились у мудрості народній: «Казав пан кожух дам, та слово його тепле». Найімовірніше, дрейф влади від заявленої під час виборів позиції триватиме, про що свідчить прийняття в першому читанні пенсійної реформи.

Незважаючи на розчарування народу діями влади, багато хто живе і далі за принципом «Я тієї віри, де більше сала дають». Ось і депутати від БЮТ та «Нашої України» активно ідуть у Партію регіонів. Вже вкотре підтверджується мудре народне прислів'я: «Золота швайка і мур руйнує». Ось і руйнують мур народної мудрості всілякими подачками, великими грошима. А багато хто на гроші, як мухи на мед, злітаються.

Отже, нам залишається більш активно працювати з людьми, доводити їм шкідливість голосування за олігархів. Як говорив В.І.Ленін: «Развитие сознания масс остается, как и всегда, базой и главным содержанием всей нашей работы». Подолати в наших людей зневіру, пасивність, байдужість — це наше найголовніше завдання сьогодні. А насамперед самим потрібно бути оптимістами, завжди пам'ятати народну мудрість: «Не впевнений — не переможеш». Тож віри нам і перемоги! (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Павличенку Івану Петровичу — першому секретареві Ялтинського міськкому Компартії України Автономної Республіки Крим. За ним виступатиме Черненко.

І.П.Павличенко. Уважаемые делегаты и гости съезда!

Сердечно приветствую вас от имени коммунистов Большой Ялты, трудящихся Южного берега Крыма, всех наших сторонников, искренне желающих, чтобы наша партия из влиятельной общественной силы украинского общества становилась авангардной и мобилизующей в борьбе против капиталистического зла.

Уроки последних лет и последних месяцев, с учётом известных событий в Крымской республиканской партийной организации, вызванных авантюрной групповщиной и беспринципной линией бывшего руководства рескома партии, заставили нас более ответственно оценить суть внутривнутрипартийных отношений и всю опасность безыдейной и безнравственной позиции тех, кто, прикрываясь псевдореволюционной фразой, нарушает Устав, принцип демократического централизма.

Из горького факта политического перерожденчества части зазнавшегося партруководства Крымского рескома ЦК и его Президиум сделали правильные выводы. Один из главных — на корню пресекать амбиции карьеристов, использование ими партии для достижения личных целей, хозяйственного обрастания, всякие попытки политического бизнеса на авторитете партии.

Коммунисты Ялтинской городской партийной организации об этом знают не понаслышке. Так называемый «культ личности Грача», непомерные вождистские амбиции, не подкреплённые ежедневной организационной и идеологической работой, привели к тому, что повсеместно в Крыму, в том числе и в Большой Ялте, не обеспечивалось надлежащее представительство коммунистов в представительных органах власти, поскольку Леонид Грач действовал вопреки установкам ЦК КПУ, навязывал в партийные списки, игнорируя волю партийных комитетов и первичек, людей, далёких от Компартии, не собирающихся брать на себя долгосрочные политические обязательства перед нашей партией.

Этот урок должен всем нам пойти, как говорится, впрок. И правильно, что в проекте новой редакции Программы большое внимание уделено необходимости борьбы против правого и левого оппортунизма, псевдореволюционного фразёрства, смахивающего на циничный и безответственный, асоциальный фанатизм.

Компартия говорит об этом открыто. Но такая честная и открытая позиция раздражает наших оппонентов. Для них сам факт активной и стойкой политической позиции КПУ неприемлем. Отсюда и бесконечные нападки на руководство Компартии. Значит, мы на трудном, но верном пути! А наш путь — это противодействие режиму диктатуры крупного капитала и власти, защищающей интересы этого капитала, который паразитирует на бедах украинского народа.

Мы видим, как разнокалиберные дельцы и буржуазные партии стремятся разобщить народ Украины, лишить его возможности полноценно отдыхать и оздоравливаться. Повсеместно навязывается система элитарного отдыха для «толстых кошельков». Там нет места для учителя из Кировограда, библиотекаря из Ивано-Франковска, шахтёра из Донбасса, металлурга из Днепропетровска, строителя из Харькова, пенсионера из Винницы.

Совершенно справедливо и настойчиво ЦК Компартии ставит вопрос о полномасштабной реанимации всей социальной сферы. В новой редакции Программы КПУ эта задача жёстко поставлена под углом установления в обществе социальной справедливости, реализации нашего главного принципа — права на труд и достойную жизнь, в том числе социальную защиту материнства и детства.

Ялтинцы с благодарностью оценивают участие руководства ЦК, лично товарищей Симоненко и Самойлик в последовательной поддержке доступной системы охраны здоровья, оздоровления трудящихся и членов их семей в благодатном Крыму, усилия фракции КПУ в Верховной Раде по противодействию постоянным попыткам разных кланов перепрофилировать, уничтожить санаторно-курортную систему, доставшуюся Украине от социалистического государства. Будущее Большой Ялты, всего трудоспособного населения Крыма связано исключительно с сохранением и социальной направленностью здравниц для трудящихся, детворы, ветеранов, малообеспеченных граждан и всех нуждающихся.

Товарищи! Проект новой редакции Программы Компартии при серьёзной разъяснительной работе начиная с первичек даёт нам шанс осуществить переворот в мировоззрении, избавить наших граждан от предрассудков, политической близорукости и наивности, комплекса обречённости и неверия в то, что жизнь можно радикально изменить к лучшему на основе политической самоорганизации трудового народа.

Но действовать мы должны очень ответственно, не поддаваясь на провокации так называемых «друзей народа», навешивающих на КПУ ярлыки и огульные обвинения в оппортунизме. На самом деле КПУ достаточно последовательно и неуклонно трансформируется в подлинно авангардную силу общества, вокруг которой трудящиеся могут объединиться для защиты своих коренных прав и противостоять олигархическому капиталу и коррумпированному капиталистическому государству.

Наши оппоненты видят, что КПУ безальтернативно, чётко и честно выстраивает свои приоритеты, не поступаясь принципами. Это демонстрирует новая инициатива КПУ по всенародному референдуму. Нам нужно снова и снова атаковать сознание людей, достучаться до каждого человека, пробудить человеческое достоинство и подтолкнуть граждан к активной защите своих конституционных прав на основе нашей политической стратегии. И этой логике отвечает новая редакция Программы партии — народная, социалистическая и советская по сути, которую мы, безусловно, поддерживаем. Это наказ тех, кто делегировал нас на съезд.

Желаю всем нам успешной и результативной работы! (О п л е с к и).

К.С. Самойлик. Слово надається Черненку Віктору Михайловичу — першому секретареві Чернівецького обкому Компартії України.

В.М. Черненко. Шановні делегати і гості з'їзду!

Від імені делегації Чернівецької обласної організації Компартії України щиро вітаю вас, бажаю всім доброго здоров'я, натхнення, наполегливості і успіхів у виконанні рішень, які ухвалить з'їзд на наступний звітний період.

Наша делегація підтримує пропозиції визнати роботу Центрального Комітету за звітний період задовільною, а звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

Ми повністю схвалюємо внутрішню і зовнішню політику Центрального Комітету, політичні висновки і практичні завдання, викладені першим секретарем ЦК партії П.М. Симоненком у звітній доповіді ЦК 44 з'їздові партії. Вважаємо своїм обов'язком робити все від нас залежне, щоб рішення з'їзду втілювалися у практичні справи кожного партійного комітету, кожної первинної партійної організації, кожного комуніста, спрямовувалися на піднесення авторитету партії серед трудящих.

Не можна не відзначити і той факт, що в багатогранній роботі Центрального Комітету у звітному періоді вагоме місце займала діяльність фракції комуністів у Верховній Раді України. Наша делегація підтримує її. В коаліції і в більшості фракція діяла і діє достойно, адекватно реагуючи на виклики часу, дотримуючись програмних цілей і партійних принципів, не зраджуючи їм.

У звітному періоді Чернівецький обласний комітет партії, його бюро спрямовували діяльність партійних організацій на виконання положень Програми і рішень 42 з'їзду партії, своїх власних рішень, на примноження кадрового ресурсу, поліпшення навчання та ідейно-політичного загартування кадрів, удосконалення внутріпартійного життя парторганізацій, підвищення партійної дисципліни. Ці питання регулярно розглядалися на пленумах, засіданнях бюро, нарадах партійних працівників. Здійснювався контроль за виконанням прийнятих рішень, зокрема з питань зростання чисельності партійних організацій, омолодження партійних рядів, розширення мережі партійних осередків.

Це дало позитивні результати. Сьогодні в області діють 2 міських і 11 районних комітетів партії. В них перебувають на обліку понад 1300 комуністів, об'єднаних в 134 первинні партійні організації. З 2008 року прийнято в партію 579 чоловік, а кількість первинних партійних організацій збільшилась на 19. В обласній партійній організації успішно виконується постанова жовтневого (2006 р.) Пленуму ЦК партії про щорічний 10-процентний прийом до партії.

Вирішується завдання омолодження партійних рядів, а у зв'язку з цим і формування резерву кадрів. Якщо в 2008 році комуністи віком до 30 років становили 9,9%, а понад 60 років — 38,5%, то сьогодні — відповідно 13,4% і 35,4% чисельності обласної організації. А там, де райкоми партії працюють активніше в напрямі омолодження партійних рядів, результати ще кращі.

Так, у Сторожинецькому районі (перший секретар Б.С.Мулер) 48% комуністів — це молодь віком до 35 років. Але дуже прикро, що більшість з них — безробітні і не мають перспективи на працевлаштування не тільки в межах району, а й у межах області.

За звітний період обласна партійна організація брала участь у двох виборчих кампаніях — президентській і до органів місцевого самоврядування. В ході останньої досягнуто кращих результатів порівняно з виборами до місцевих рад у 2006 році. Тоді до рад усіх рівнів було обрано всього 16 депутатів, а 31 жовтня 2010 року — 118, в тому числі 9 депутатів обрано до міських рад міст районного значення, 7 — до районних рад, 100 — до сільських рад, а 2 чоловіка обрані головами сіл. Це майже у вісім разів більше порівняно з 2006 роком.

Результати виборів до місцевих рад 2010 року свідчать, що частина виборців вже не вірить брехні буржуазії, її кандидатів і голосує за представників КПУ — єдиної політичної сили, яка по-справжньому бореться за краще життя трудового народу. Це також свідчить про значне посилення роз'яснювальної, агітаційної роботи партійних організацій, з використанням у цій роботі партійних видань, в першу чергу газети «Комуніст». Ці видання є надійними помічниками партійних організацій у проведенні всієї ідеологічної роботи.

Обласна звітно-виборна конференція звернула увагу партійних комітетів області на ще один дуже важливий напрям нашої діяльності — розширення мережі партійних осередків, створення первинних партійних організацій на територіях всіх сільських рад і зобов'язала партійні комітети у наступному звітному періоді в основному завершити цю роботу. На сьогодні її виконано на рівні близько 50%. Це для нас одне з найважливіших завдань, і ми будемо вживати всіх заходів, щоб вирішити його.

Коротко про матеріально-технічне забезпечення партійних комітетів і організацій. Із 13 партійних комітетів тільки 6 мають транспорт і оргтехніку (комп'ютери). Тільки два райкоми мають орендовані приміщення, і лише Сокирянський — власне приміщення. Решта райкомів не мають приміщень для проведення партійної роботи. Не краще становище і в первинних партійних організаціях. Це вкрай негативно впливає на рівень організаторської, ідейно-виховної та масово-політичної роботи.

Незважаючи на той факт, що Чернівецька область віднесена до категорії регіонів присутності партійних структур (з чим партійні комітети, до речі, не зовсім згодні), ми не збираємося знижувати рівень партійної роботи серед населення.

І сьогодні з трибуни нашого з'їзду я звертаюся до новообраного ЦК партії, Президії ЦК із побажанням активніше втілювати в життя висновки, викладені в документі «Стратегія-2012» стосовно Чернівецької області, маючи на увазі подальше зміцнення матеріально-технічної бази та пропагандистського потенціалу всіх райкомів і міськкомів області.

Дякую за увагу.

К.С. Самойлик. Шановні товариші делегати! Завершується перший день роботи з'їзду. Прохання до членів Редакційної комісії з'їзду після закінчення засідання зібратися в кімнаті №8. Завтра з'їзд продовжить свою роботу о 9-й годині. Реєстрація делегатів та запрошених почнеться о 8-й годині ранку.

На цьому засідання з'їзду оголошується закритим. Через 20 хвилин розпочнеться концерт майстрів мистецтва і художніх колективів для учасників з'їзду Компартії України.

Засідання четверте

(19 червня 2011 року, ранкове)

П.М. Симоненко (головуючий). Шановні делегати і гості! Прошу займати місця. Продовжуємо роботу з'їзду.

Розпочинаючи другий день з'їзду, я хотів би нагадати всім, хто знаходиться у цій залі, всім нашим товаришам, хто за межами цієї зали, що через три дні — 22 червня минає 70 років від моменту віроломного нападу фашистської Німеччини на Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Велика Вітчизняна війна була найкривавішою в минулому столітті, забрала життя мільйонів радянських людей, завдала величезних втрат економіці та культурній сфері СРСР, і в тому числі Радянської України, яка встала першою, поряд з Радянською Білорусією, на шляху німецько-фашистських загарбників.

Прошу вшанувати пам'ять загиблих та закатованих у роки війни радянських людей хвилиною мовчання. (У с і в с т а ю т ь. Х в и л и н а м о в ч а н н я). Прошу сідати.

Товариші! Пропонується доручити делегатам нашого з'їзду — учасникам бойових дій у Великій Вітчизняній війні: Бринзі Василю Панасовичу — кавалеру орденів Вітчизняної війни I ступеня, Червоної Зірки, Богдана Хмельницького, Трудового Червоного Прапора та 20 медалей, першому секретарю Лугинського райкому партії Житомирської області; Кир'яну Дмитру Григоровичу — кавалеру орденів Вітчизняної війни II ступеня, Трудового Червоного Прапора, «За вірність Вітчизні» III ступеня, «За мужність», двох медалей «За бойові заслуги», чехословацького ордена «Руда Гвізда» (Червона Зірка), члену Київського обкому партії; а також онукам переможців: Волинцю Євгену Валерійовичу — другому секретарю Донецького обкому комсомолу, народному депутату України; Перестенко Марині Володимирівні — члену бюро Кримського рескому партії, народному депутату України; Ткачовій Ірині Володимирівні — секретареві первинної партійної організації села Кулиничі

Харківського району, кандидату сільськогосподарських наук, завідуючій лабораторією конярства Інституту тваринництва Національної академії аграрних наук України; Феоктистовій Аліні Ігорівні — другому секретареві Рівненського обкому комсомолу; Грачову Юрію Вікторовичу — другому секретареві Кіровоградського міськкому партії, першому секретарю обкому комсомолу; Мавродіну Віталію Валерійовичу — першому секретареві Нахімовського райкому партії міста Севастополя, — покласти квіти до могили Невідомого солдата в парку Слави, до пам'ятника генералові армії Миколі Федоровичу Ватутіну та до обеліска містучою Києву на площі Перемоги.

Не будете заперечувати, шановні делегати з'їду, щоб ми доручили нашим товаришам здійснити покладання квітів? Будь ласка, прошу. (Звучить музика. Всі присутні встають. Названі делегати виходять із залу).

Прощу садитися.

Товарищи делегаты и гости нашего съезда!

Сегодня у нас с вами особый, знаменательный день. Ровно восемнадцать лет назад, 19 июня 1993 года, в Донецке Первый съезд Компартии Украины провозгласил образование Коммунистической партии Украины — преемницы идей и традиций, продолжательницы дела Компартии, незаконно запрещенной в августе 1991 года.

Все, кто находился в тот день в зале Дворца культуры имени XXI съезда КПСС, помнят, в какой обстановке проходил тот исторический съезд. В результате жарких дискуссий, порой излишне эмоциональных, мы единодушно постановили возродить Коммунистическую партию Украины, приняли ее первый программный документ, первый партийный Устав, впервые после запрета избрали Центральный Комитет партии, заявили о вхождении Компартии Украины в Союз коммунистических партий (СКП — КПСС). Мы с вами тогда поклялись друг другу, что свою жизнь посвятим борьбе за торжество идей коммунизма.

Мы будем всегда помнить о наших товарищах, не доживших до сегодняшнего дня, которые приняли активное участие в восстановлении партии, несмотря на обстановку антикоммунистического психоза, господствовавшего тогда в стране.

Я поздравляю всех вас со знаменательным днем возрождения партии. Убежден, что наш 44 съезд станет яркой вехой на пути, начатом большевиками Украины на Первом съезде КП(б)У в июле 1918 года. Сегодня, надеюсь, мы это подтвердим решениями съезда. (Т р и в а л і о п л е с к и).

Шановні товариші! Сьогодні у делегата нашого з'їзду Михайленко Надії Володимирівни — другого секретаря Кременчуцького райкому партії Полтавської області, день народження. Сьогодні день народження і у запрошеного на з'їзд першого секретаря Рахівського райкому партії Закарпатської області Волошина Івана Панасовича. Ми щиро вітаємо вас, шановні, і поздоровляємо з днем народження. Прошу піднятися на сцену, ми з великим задоволенням у присутності всіх делегатів привітаємо вас і вручимо квіти. (О п л е с к и).

В.М.Оплачко (головуючий). Товариші делегати! Продовжуємо обговорення доповідей Центрального Комітету і Центральної Контрольної Комісії.

Слово для виступу надається Царькову Євгену Ігоровичу — першому секретареві Одеського обкому Компартії України, народному депутату України. За ним виступатиме Роєнко.

Є.І. Царьков. Уважаемые участники съезда! Уважаемый Петр Николаевич! Товарищи коммунисты!

От имени одесских коммунистов поздравляю вас с нашим большим праздником — 44 съездом Коммунистической партии Украины.

Член президиума съезда Татьяна Владимировна Жарская в своем выступлении подробно изложила формы и методы, с помощью которых коммунисты Одесщины стараются модернизировать свою работу для усиления влияния в обществе. Я остановлюсь еще на одной важной, на мой взгляд, проблеме.

Основные пороки и противоречия сегодняшнего дикого капиталистического общества убедительно раскрыты в Политическом докладе нашего лидера Петра Николаевича Симоненко. Показано, в частности, что главная цель нынешних олигархов — получение максимальной прибыли за счет жесточайшей эксплуатации трудящихся. В последнее время олигархи стали крайне агрессивными и беспринципными в своих бандитских действиях против собственного народа. Это и списание 24 миллиардов гривен собственникам компаний, это и дерибан 17 миллиардов из госбюджета на прошлой неделе на собственные нужды под видом заботы про «пересічного українця», это и преступный налоговый кодекс в пользу богатых, и бандитская пенсионная реформа, и другие антинародные действия этого правительства, этой власти, которые осуществляются под одним лозунгом: «Сильных — в рабы, а слабых — в гробы».

Но так успешно реализовать антинародные замыслы капиталу было бы крайне трудно, если бы не средства массовой информации, а по существу — средства массовой дезинформации.

Как известно, основные телеканалы принадлежат олигархам. «Интер» опекают миллиардеры Фирташ и Хорошковский, «1+1» —

миллиардер Коломойский, «ICTV», «СТБ», «Новый» — зять экс-президента Кучмы миллиардер Пинчук, новостной канал «24» — мэр Львова Садовый. Редакционная политика у них простая: с утра пусть пашут как лошади, вечером — соевые макароны и калорийный майонез, а на закуску — примитивный пошлый сериал и шоу заезжих провокаторов со своей «Свободой слова» на своем же канале.

Мы, коммунисты, все чаще слышим от махровых провокаторов обвинения в том, что, мол, в СССР была сплошная цензура и серость, а сегодня, мол, демократия, свобода слова, разнообразие. Многие наши агитаторы не способны противостоять таким аргументам. В частности, правильно объяснить молодежи, что этот штамп антикоммунизма, который больно бьет по нашему электорату, — всего лишь заморская политтехнологическая заготовка против коммунистического движения.

Многие журналисты, так называемые дети «демократии» и «независимости», постоянно льют грязь на все советское, социалистическое, в том числе на коммунистическое движение. Одним из их тезисов является утверждение о тотальной цензуре в СССР. Да, в СССР была цензура — цензура одной партии в интересах одного народа. Цензура на пошлятину, на насилие, на пропаганду жестокости, цензура на кич и на непрофессионализм. Сегодня же цензур ровно столько, сколько средств массовой информации (дезинформации), то есть в тысячи раз больше.

Разнообразие цензур в нашем обществе, к сожалению, выдают за свободу слова. Достаточно сопоставить два-три телеканала или две-три газеты, и мы поймем все лицемерие этих СМИ. Одну и ту же новость, к примеру, вчера о бомбежках Югославии, а сегодня — Ливии один источник преподносит как миротворческую акцию, второй — как просьбу граждан, третий — как открытую войну.

И сколько бы они ни лили грязь на нашу советскую Родину, на СССР, на наш великий советский народ, на нашу героическую Коммунистическую партию, на наших лидеров, но на примерах книг, периодики, кинематографа, мультипликации, драматургии подтверждается одно: советское, самое доброе, светлое, профессиональное, — до сих пор захлеб читают, слушают и смотрят все поколения, даже те, кто родился после развала страны. Советская цензура легко допускала к нам в страну Ремарка, Твена, Лондона, Уоррена, но не пропускала либерально-буржуазного, простите, дерьма. Советская цензура выполняла свою главную задачу: сохранение высоконравственного и здорового общества.

Как тут не вспомнить слова того же Марка Твена: «Общественное мнение нации — эта грозная сила — создается в Америке бандой малограмотных, самодовольных невежд, которые не сумели заработать себе на хлеб лопатой или сапожной иглой и в журналистику попали случайно по пути в дом призрения».

С тех пор не изменилось ничего. Хорошо сказал публицист Романов: «Прыщавые мальчики и девочки, наводнившие многочисленные ток-шоу, печатные и электронные СМИ и извергающие истину в последней инстанции — такими и воспринимаются: просто прыщавыми мальчиками и девочками. Самодовольными, самоуверенными и упивающими собственной значимостью. А главное — желающими всей своей кипучей деятельностью пристроиться к властным структурам. Для чего? А чтобы хорошо жить за этот счет. Кого нужно — за бабло, — погладить по шерстке. Но всегда и все за счет заказчика... Им не правда нужна, а кушать. А правда кушать не дает — она сама голая».

Вчера, листая странички Интернета, я нашел еще одно подтверждение лицемерия СМИ. Как-то Джон Свифт, бывший руководитель редакции газеты «Нью-Йорк Таймс», называемый коллегами «великим деканом журналистики», устроил фуршет в честь дня своего рождения. Кто-то предложил тост за свободную прессу. Свифт ответил: «Сегодня нет такой вещи, как независимая пресса. Вы это знаете, и я это знаю! Ни один из вас не осмелится написать то, что думает. А если и осмелится, то заранее зная, что в печать это не попадет. Мне платят, чтобы я держал язык за зубами. Вам платят за то же самое. И любой из вас, кто будет настолько глуп, что напишет честную статью, будет вышвырнут на улицу. Если бы я решился опубликовать свое частное мнение, я бы остался без работы в 24 часа. Работа журналистов — уничтожать истину; стелиться, извращать, очернять; лебезить перед Мамоной и продавать свою страну и свою расу за хлеб насущный! Вы знаете это, и я знаю это, так что это за вздор — поднимать тост за независимую прессу? Мы инструменты и слуги богатых людей, стоящих за кулисами. Мы марионетки: они дергают за ниточки, и мы пляшем. Наши таланты, способности и жизни принадлежат им. Мы интеллектуальные проститутки».

Вот так. И это истина. И это правда.

Центральный Комитет сделал огромное дело, создав информационный холдинг партии. Без нашей повседневной разъяснительной работы по каждому отдельным нападкам на Компартию Украины и все социалистическое, без жесткого, аргументированного и убедительного отпора врагам социализма нам будет очень сложно прояснить затуманенное опиумом средств массовой дезинформации сознание наших граждан. А без этого не будет пробуждения, не будет победы. Мы вновь и вновь должны каждому, особенно молодому поколению, объяснять, что гуманным является социалистический строй, что он — будущее нашего народа.

Да здравствует Компартия!

Да здравствует социализм!

Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. Спасибо. Слово надається Роєнку Віктору Григоровичу — першому секретареві Черкаського обкому Компартії України. За ним виступатиме Соломатін.

В.Г. Роєнко. Шановні делегати і гості з'їзду!

Мені особливо приємно виступати на нинішньому з'їзді, бо рівно 18 років тому, 19 червня 1993 року, я був делегатом з'їзду комуністів у Донецьку від Черкаської обласної організації і взяв особисту участь в утворенні Комуністичної партії України. І сьогодні всі ми, хто відроджував нашу партію після незаконної заборони, передаємо естафету молодим комуністам.

Шановні товариші! Передаю вам палкий привіт і найкращі побажання від делегатів та всіх комуністів орденоносної і квітучої в радянський період нашої історії славної Черкащини, яка народила Богдана Хмельницького, Тараса Шевченка, двічі Героя Радянського Союзу генерала армії І.Д.Черняхівського та інших відомих воїнів років Великої Вітчизняної війни. Пишаємося ми і нашим земляком — делегатом з'їзду двічі Героєм Соціалістичної Праці Парубком Омеляном Никоновичем. Їх подвижницька діяльність — взірць служіння своєму народові, своїй Батьківщині. (О п л е с к и).

Продовжуючи справу наших славетних земляків у нових історичних умовах, комуністи області у центр своєї діяльності ставлять боротьбу за відновлення радянської влади, повернення України на соціалістичний шлях розвитку, утворення союзу братніх народів злочинно зруйнованого Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Так буде! Але для цього потрібно докласти величезних зусиль. Черкаська обласна організація Комуністичної партії України у звітний період робила все для того, щоб розширити мережу первинних партійних організацій. На сьогодні нею охоплено до 80% території сільських рад і до 55% сільських населених пунктів. Зросла чисельність обласної партійної організації. Сьогодні в ній на обліку більше 5 тисяч комуністів.

Ми виходимо з того, що, охопивши мережею партійних організацій всі населені пункти області або хоча б закріпивши за ними парторганизаторів чи агітаторів, ми зможемо дійти до кожної людини, щоб виховати в неї класову свідомість і залучити до боротьби за соціалізм. Для цього необхідно значно активізувати роботу партійних комітетів і первинних партійних організацій. Останнім часом у цьому напрямі маємо певні зрушення. У відповідності з графіками проходять пленуми райкомів і міськкомів партії, вже немає випадків зриву строків їх проведення. Запроваджуємо помісячне планування роботи партійних комітетів. Вже кілька років в обласній партійній організації практикується соціалістичне змагання серед районних і міських партійних

організацій. Плавно ми поширили його на первинні партійні організації. Складаємо графік проведення зборів первинних організацій. І, таким чином, маємо можливість завчасно готуватися до їх відвідання, предметно допомагати в реалізації загальнопартійних цільових програм. Що стосується програми «Кожній партійній організації — суспільно значиму справу», то ми дещо розширили її зміст, додавши до соціальних питань військово-патріотичне виховання на радянських традиціях, культурно-масову і спортивну роботу. Обов'язково залучаємо до цієї роботи комуністів-депутатів.

Займаємося створенням піонерських організацій. Щорічно у Каневі проводимо обласний піонерський зліт, адже обласна піонерська організація носить ім'я Аркадія Гайдара, який тут похований. Прагнемо відновити на Черкащині тимурівський рух.

Продовження фашизації держави і суспільства, наруга над Прапором Перемоги суддями Конституційного Суду зобов'язують нас радикалізувати нашу боротьбу. Вчора наша делегація порадилася і пропонує винести 22 червня, в річницю початку Великої Вітчизняної війни, на площі і вулиці всі червоні прапори, всю нашу червону символіку і оголосити цей день початком великого наступу на націонал-фашистів і капіталістів.

В попередніх виступах вже порушувалося питання про забезпечення партійних комітетів приміщеннями та комп'ютерами. Тут потрібна підтримка центру. Самі ми цих питань не осилимо. Наприклад, комп'ютерами ми змогли забезпечити тільки 11 із 28 райкомів і міськкомів партії. Це негативно позначається на інформуванні комуністів і використанні Інтернет-ресурсу.

Шановні делегати! Комуністи Черкащини обговорили і внесли пропозиції до проекту нової редакції Програми партії. Ми за те, щоб у Програмі чіткіше було сказано про диктатуру пролетаріату, чисельність якого неухильно зростає.

Вносимо пропозицію — визнати роботу ЦК Компартії України задовільною, а звіт ЦКК партії — затвердити.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. До слова запрошується Соломатін Юрій Петрович — член Київського обкому Компартії України. За ним виступатиме Паразінський.

Ю.П.Соломатін. Товарищи делегаты и гости съезда, уважаемый президиум!

Сегодняшний съезд — неординарное событие в жизни нашей партии. Был интересный доклад Центрального Комитета, он уже размещен на Интернет-сайте Коммунистической партии Украины, на него уже пошли отклики. Я выражу лишь одно сожаление в связи

с тем, что не было возможности разместить его несколькими днями раньше, чтобы делегаты съезда и все желающие могли заблаговременно ознакомиться с докладом первого секретаря Центрального Комитета.

Я думаю, что съезд имеет все основания согласиться с уже звучавшими предложениями утвердить Политический отчет Центрального Комитета, а доклад Центральной Контрольной Комиссии принять к сведению.

Но, как всегда, за общей канвой съезда и тех решений, которые он принимает, остаются некие штрихи. О них я хотел бы сказать, так как считаю, что эти штрихи могут иметь в определенных обстоятельствах судьбоносное значение.

Прежде всего, я хотел бы сосредоточить наше внимание на том, какое отражение нашло в документах съезда и, в частности, в проекте новой редакции Программы партии, такое понятие, как «советская идентичность». Мы советские люди или нет? Мы советские коммунисты или нет? Советский народ есть или он остался там, в историческом прошлом, как великий народ-победитель, строитель социалистического общества и так далее? А сейчас вот за 20 лет он якобы куда-то исчез?

Не может за такой короткий исторический промежуток времени исчезнуть советский народ. Ему можно прилепить другой ярлык: украинская нация, российская нация и так далее, и тому подобное. Но народ, идентичность которого складывалась десятилетиями со времени Великой Октябрьской социалистической революции в совместной жизни, в совместных поражениях и совместных победах в строительстве социализма, Великой Отечественной войне, послевоенной нашей истории, прорыве в космос... Он никуда не исчез, этот великий народ-победитель. И мы являемся его частичкой.

И вот когда я читаю в проекте Программы партии, на страничке 7 того документа, который нам роздали на Пленуме ЦК, и на страничке 44 русскоязычного текста, который мы сегодня получили... Там вдруг появляется такое понятие, как «украинское общество». Ну, вы меня извините, как будто это перекочевало из доклада какой-то научной организации в политический доклад и в политические документы съезда. Это не совсем верно. И так не должно быть.

И я хотел бы внести предложения в связи с этим... Я письменно их внес в Редакционную комиссию, она с ними работала, свое мнение она по этим предложениям выскажет. Но я эти предложения хотел бы аргументировать. Вот на странице 58 проекта Программы, русскоязычный текст, там есть такая строка, начинается абзац: «В духовной сфере КПУ выступает за...» И далее идет перечень. И я думаю, что после двоеточия должно быть записано: «КПУ выступает за сохранение и возрождение советской идентичности».

Как нам ни лепили ярлык украинской нации, как ни убеждали, что мы украинцы вообще — не прилип он к нам, мы остались советскими людьми. Но это отражено только в названии Всеукраинского союза советских офицеров. В названиях других наших общественных организаций оно не обозначено, к сожалению. Но посмотрите на наши манифестации. Пусть небольшая группка товарищей, но она идет под транспарантом «Движение за Советский Союз». А вот на днях в Харькове промелькнуло такое сообщение: какая-то группа советских патриотов начала перепись граждан СССР. И так далее.

Два года назад состоялся XXXIV съезд СКП—КПСС. Он принял ряд решений, которые поддержала и наша делегация, делегация Компартии Украины. И в них обозначено, что в 2010 году будет проведена Ассамблея советских народов. Ну, я понимаю, сложно, трудно, есть проблемы и в КПРФ, есть проблемы у нас. Но это настолько актуальный вопрос, что я прошу Вас, Петр Николаевич, как заместителя председателя Совета СКП—КПСС, обратить внимание уважаемого Геннадия Андреевича и всего Совета на то, что это решение надо выполнить.

И последнее к этому. Вокруг советской идентичности и борьбы за советский народ много всяких разных организаций возникло, но среди них одна есть абсолютно замечательная. В мире сохранилось 22 общества друзей Советского Союза. Одно из них — канадское «Общество друзей Советского Союза». Возглавляет его замечательный человек Майкл Лукас, внук Мате Залки, известного венгерского революционера. И в сентябре этого года уже третий раз Майкл Лукас в Торонто будет проводить форум друзей советского народа. Майкл Лукас говорит: «Советский народ жив до тех пор, пока жив хоть один советский человек!» И мы позицию этого интернационалиста должны принять как свою, как позицию украинских коммунистов.

По Программе. Петр Николаевич, ну, я вот сравнил то, что мы на Пленуме утверждали, и то, что мы сейчас получили. Тут есть некоторые разночтения. Я об этих разночтениях скажу.

На страничке 12 проекта Программы, который раздавался на Пленуме ЦК, говорится о Союзе братских народов. Союз написан с большой буквы. Почему Союз должен писаться с большой буквы? У нас, в киевских городской и областной партийных организациях в связи с 19-й и 20-й годовщинами Всесоюзного референдума 17 марта 1991 года прошли научно-практические конференции, которые закончились принятием очень интересных заявлений. В конференциях участвовали лучшие ученые столицы. И там мы этот вопрос изучили очень хорошо. Проработали программы братских компартий. Проработали вообще все, что относится к Всесоюзному референдуму и Всеукраинскому опросу 1991 года. Союз мы должны

писать всюду с большой буквы! И мы тогда сразу и все будем понимать, о каком Союзе речь.

А вот на странице 51 того документа, который мы получили на съезде, почему-то союз братских народов записан уже с маленькой буквы. Это надо поправить.

В.М.Оплачко. Юрий Петрович, время!

Ю.П.Соломатін. Да, спасибо.

И на странице 35 проекта резолюции, которую мы будем принимать, Союз написан с большой буквы. Поэтому будем считать, что это досадная техническая ошибка.

И всюду, где речь идет о Союзе братских народов, надо писать Союз с большой буквы. И добавлять: братских советских народов. Потому что понятие «братский народ» имеет исторический и политический контекст. Не могут для нас сегодня быть братскими, к сожалению, ни польский народ, ни немецкий народ. А вот братские советские народы в деле возрождения нашей советской идентичности и нашей великой Родины — Союза ССР, да, это братские народы. Именно так и записано, между прочим, в Программе Коммунистической партии Белоруссии. Поэтому я настаиваю на том, чтобы была принята такая формулировка: «Союз (с большой буквы) братских советских народов».

И последнее. О проекте Устава...

В.М.Оплачко. Юрий Петрович, вы уже перебрали регламент.

Ю.П.Соломатін. Да, еще тридцать секунд, с вашего позволения. О проекте Устава.

В.М.Оплачко. У нас отдельно будет вопрос и по Уставу.

Ю.П.Соломатін. Очень серьезный документ. Те изменения, которые там предусмотрены, они нужны. Но их нужно уравновесить принятием Положения о референдумах и плебисцитах в Коммунистической партии Украины. Такое Положение было принято в феврале 1991 года относительно КПСС, затем через 2 месяца такое же было принято на Пленуме ЦК Компартии Украины. Это необходимо для того, чтобы партийная масса могла выразить свое мнение по решающим вопросам жизни нашей партии, нашего общества. Поэтому предлагаю поручить очередному Пленуму Центрального Комитета и Центральной Контрольной Комиссии принять Положение о проведении в Компартии Украины плебисцитов и референдумов.

Не можем мы идти на всенародный референдум, не имея своего референдума внутри партии.

Спасибо.

В.М. Оплачко. Товарищи! Я прошу придерживатися регламента. У нас будут отдельно вопросы и по Программе, и по Уставу. Поэтому давайте разделим.

Слово надається Паразінському Василю Адольфовичу — першому секретареві Тернопільського обкому Компартії України. За ним виступатиме Папірник.

В.А. Паразінський. Шановні делегати з'їзду, шановні запрошені! Комунисти Тернопільщини щиро і сердечно вітають вас з цією подією у житті нашої партії і бажають успішної роботи! (О п л е с к и).

Товариші! Комунисти обласної партійної організації у практичній роботі керуються рішеннями 42 з'їзду партії і Пленумів ЦК КПУ. Але, мабуть, всі ви знаєте, як непросто працювати комуністам у західних областях.

Тернопільська область — одна з наймолодших в Україні, утворена в 1940 році. За роки Радянської влади вона досягла великих успіхів. Зокрема, були збудовані такі гіганти, як текстильний комбінат, комбайновий завод, світлотехнічне об'єднання «Ватра», продукція якого використовувалася для освітлення стадіонів в Москві під час Олімпійських ігор 1980 року. На території області діяло 9 цукрових заводів. На цих підприємствах працювали тисячі і десятки тисяч тернополян.

Наведу такий приклад. Цукровий завод «Поділля» в Тернополі пережив війну, навіть фашисти його не знищили. А декілька років тому, за правління псевдодемократів, цукрового заводу не стало, порізали на металобрухт.

Сьогодні Тернопільщина — найбільш бідна область в Україні. Живе лише за рахунок дотацій. Середня заробітна плата становить 1758 гривень на місяць. Заборгованість по зарплаті на 1 травня 2011 року досягла 1,276 мільярда гривень. На даний момент в Тернопільській області немає такої сім'ї, щоб її члени або родичі не перебували на заробітках за кордоном.

На Західній Україні не всі погано думають про радянську добу. Багато хто пам'ятає, як ми жили. В деяких селах люди зберегли колгоспи, тепер їх називають фермерськими господарствами. Там, де не зруйнували, там живуть і працюють наші селяни, а де знищили колгоспи — там роботи немає і села занепадають. Це результат господарювання демократів-руйнівників.

З приходом до влади в обласну та міську ради націоналістів становище лише погіршилося. Вони почали боротися із пам'ятниками та назвами вулиць, фальсифікують історію радянської доби. З мовчазної згоди центральної влади з'являються націоналістичні угруповання, звучать відкриті заклики «Смерть москалям!», відроджується фашизм, молодому поколінню прищеплюється ненависть до всього радянського.

В якій країні Європи є вулиця на честь есесівців? А в Тернополі є — Вояків дивізії СС «Галичина». В центрі міста є магазин, де продають амуніцію фашистської Німеччини, а на підлозі наклеєно портрет Сталіна і написано «По ньому можна ходити». Без згоди громади міста встановлено пам'ятники С. Бандері та Я. Стецьку.

Більшість жителів міста проти цього, старші люди знають, чим займалися ці вояки. І коли в грудні минулого року на сесії міської ради свободівцями було прийнято рішення про перейменування вулиці видатного українця Івана Даниловича Черняхівського на вулицю Героїв Крут, жителі встали на захист. Вони звернулися за допомогою в обласний комітет партії, організували збір підписів проти перейменування. Люди розуміють, що комуністи — єдині, хто сьогодні протистоїть фашизації держави і суспільства, хто захищає нашу радянську історію.

Чергову перемогу комуністи нашої організації спільно з ветеранами здобули 9 травня цього року в Тернополі. Незважаючи на заборону місцевої націоналістичної влади використовувати червоні прапори, обласний комітет партії організував урочисту ходу та святковий мітинг на Пагорбі Слави, де було 50 червоних прапорів.

Останнім часом комуністи області більше приділяють уваги організаційно-політичній, ідеологічній роботі. Проведено чимало заходів для розширення рядів нашої організації. І за п'ять місяців цього року в партію прийнято 64 чоловіка, із них 41 — віком до 40 років, 25 — віком до 30 років. Слід відзначити роботу Заліщицької партійної організації (перший секретар райкому Білаш Михайло Федорович), де 127 членів партії. Чортківська партійна організація (перший секретар Шевчук Валентин Володимирович) за 5 місяців цього року зросла на 10 членів партії, в основному за рахунок молодих людей. Борщівська партійна організація (перший секретар Александров Валерій Федорович) налічує 70 членів партії. Хочу відмітити, що завдяки наполегливій роботі борщівських комуністів на місцевих виборах шість членів та прихильників партії стали депутатами селищних і сільських рад. Всього в Тернопільській області вперше за 20 років так званої незалежності стали депутатами місцевих рад 14 представників Комуністичної партії. Для Тернопілля це є справжній прорив.

Однак у питаннях організаційної і масово-політичної роботи є ще ряд недоліків. Зокрема по місту Тернополю, де прийом до партії іде дуже повільно.

Нас хвилює питання зростання партійних рядів за рахунок молодих людей. Тому поставили перед собою мету — організувати зустрічі із студентами, їти в молодіжне середовище. У цьому нам допомагає обласна комсомольська організація, яку нещодавно відновлено.

В.М. Оплачко. Василю Адольфовичу, будь ласка, завершуйте.

В.А. Паразінський. І на завершення хочу сказати, що комуністи Тернопільської обласної організації схвалюють запропоновані зміни до Статуту партії та нову редакцію партійної Програми. Наша делегація підтримує пропозицію про визнання роботи ЦК за звітний період задовільною. На наш погляд, Центральним Комітетом проведено велику роботу по відстоюванню програмних цілей і партійних принципів. Звіт Центральної Контрольної Комісії пропоную затвердити.

Дякую за увагу.

В.М. Оплачко. Дякую. Слово надається Папірник Інні Петрівні — члену Житомирського обкому Компартії України, другому секретареві обкому комсомолу. За нею виступатиме Філінюк.

І.П.Папірник. Шановні товариші!

На з'їзді йде зацікавлена розмова про модернізацію партії. Акцент у зв'язку з цим робиться на посилення партійного впливу на молодь, адже майбутнє Комуністичної партії, як і в цілому України, в руках підрастаючого покоління.

Надаємо великого значення відновленню комсомольських організацій в усіх районах і містах. На сьогодні в більшості з них, окрім п'яти, уже є комсомольські організації. Діють 18 райкомів та 4 міськкоми комсомолу, а 6 райкомів та 3 міськкоми уже легалізовано. В обласній організації налічується 392 члени комсомолу. Нехай нас ще зовсім мало, проте важливо, що справу почато.

У центрі нашої уваги в роботі серед молоді — політичне та патріотичне виховання, організація дозвілля.

Для Червоноармійської районної комсомольської організації традиційними стали походи по місцях бойової слави радянського народу. Житомирська міська комсомольська організація набула чимало досвіду антифашистської роботи. У серпні 2010 року в Коростені за сприяння обкому та Центрального Комітету комсомолу відбувся фестиваль графіті «Старе місто очима молоді».

Комсомольці та молоді комуністи області щороку проходять курс навчання в школі ідеологічних кадрів у таборі «Факел». Діє і обласний табір комсомольського активу, а цього року буде організовано міжрегіональний табір.

На кожних виборах в області працюють агітбригади, які в більшості своїй складаються з комсомольців, та дві молодіжні агітаційні групи. Проте нам цього недостатньо, потрібно мінімум п'ять таких груп. Без матеріальної допомоги Центрального Комітету ми не в змозі їх створити. Тож, користуючись нагодою, прошу Центрального Комітету знайти можливість для створення в нашій області ще трьох молодіжних агітаційних груп.

Нам, сьогоднішнім комсомольцям, слід брати приклад з радянських комсомольців, які освоювали цілину, будували БАМ. Нині молодим є теж що освоювати та відновлювати. Такою конкретною справою для нас є безпосередня участь у реалізації програм, які намітила Компартія.

Конкретною справою могло б стати і створення молодіжних будівельних бригад, які власними силами зводили б житло для молодих сімей. Розумію, що це нелегко вирішити в нинішніх умовах. Але при бажанні і об'єднанні зусиль Компартії і Ленінського Комсомолу України, гадаю, цю ідею можна втілити в життя. Непогано було б відновити під егідою Компартії і комсомолу студентські будівельні загони. Такі загони дозволили б нам значно посилити вплив на студентську молодь. Сьогодні він у нас незначний, хоч і маємо первинні комсомольські організації в окремих навчальних закладах.

Центральний Комітет порушує питання про розробку і прийняття комплексної програми захисту дитинства. На сьогодні тут повний занепад. В області, як і в цілому по Україні, розбазарили табори відпочинку, будинки піонерів. Дітям нікуди подітися, залишилася вулиця. Не випадково зростають злочинність, наркоманія, інші негативні явища серед підлітків.

Щоб якоюсь мірою запобігти цьому, обкоми партії і комсомолу, парторганізації на місцях посилити увагу до відновлення піонерських організацій. Вони вже кілька років діють в обласному центрі на базі театру юного актора «Патріот», в Радомишлі, Коростені, Бердичеві. Чимало з тих, що були піонерами, вже стали комсомольцями, а дехто вступив до лав Компартії.

Нещодавно створено піонерські організації у Житомирі на базі двох шкіл, відродився піонерський рух у Ємільчинському та Червоноармійському районах. Там, де це сталося, влаштовуються піонерські вогнища, урочисті лінійки, суботники до дня народження Леніна, колективні походи до культурних закладів. Значну увагу приділяємо донесенню до дітей історичної правди про радянську добу. Близький до завершення обласний етап конкурсу «Україна очима дітей», переможці якого матимуть змогу оздоровитися в таборі «Молода гвардія».

Велика увага в роботі з дітьми приділяється школам-інтернатам, дитячим будинкам, багатодітним сім'ям. Взято шефство над школою-інтернатом міста Житомира, де щорічно проходить акція «Подаруй дитині радість».

Про багатодітні сім'ї слід сказати окремо. У роботі з ними провідну роль відіграють щорічні конкурси «Таланти багатодітної родини», започатковані Всеукраїнським союзом жінок-трудівниць «За майбутнє дітей України» на чолі з членом Президії ЦК партії, народним депутатом Самойлик Катериною Семенівною. Якщо вісім

років тому в обласному конкурсі взяли участь кілька десятків дітей, то нині сотні дівчаток і хлопчиків. Учасниками стали діти практично з усіх міст і районів області. Більшість цих дітей стають піонерами, а згодом і комсомольцями, а їхні батьки — прихильниками, а то й членами Компартії України. Потрібно і надалі розширювати коло учасників конкурсу. Як показав наш досвід, це можливо лише тоді, коли об'єднуються зусилля партії, жіночого союзу, комсомолу і всіх, хто любить дітей.

Особливий акцент у роботі з молоддю робиться на розвиток спорту. У Народицькому, Новоград-Волинському, Червоноармійському, Овруцькому районах та в місті Житомирі є комсомольські футбольні команди, які щороку беруть участь у районних та міських змаганнях. Так, вже два роки поспіль в Народичах проводяться міжрайонні змагання на перехідний кубок обкому партії. Це починання особисто підтримує перший секретар обкому партії Микола Михайлович Тимошенко. Щороку в Чуднівському районі проводяться змагання з міні-футболу на кубок пам'яті загиблого воїна-афганця Миколи Бричника. За сприяння обласного комітету комсомолу проведено чемпіонат Житомирського району з настільного тенісу.

Сьогодні у роботі комсомолу чимало труднощів. У більшості райкомів відсутня оргтехніка, немає власних коштів. Але ж ми живемо не в радянський час, коли перебувати в комсомолі було почесно і престижно, а комітети комсомолу мали непогану матеріальну базу. Тепер молода людина, вступаючи до комсомолу, робить нелегкий вибір, часто зустрічається з нерозумінням та агресією однолітків, а нерідко і власної сім'ї. А тому потрібно більше довіряти, підтримувати ініціативу комсомольців, зміцнювати матеріальну та технічну базу комсомольських організацій, а особливу увагу приділити навчанню та працевлаштуванню партійної молоді.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. Дякую. Слово надається Філінюку Олегу Володимировичу — секретареві Нововолинського міськкому Компартії України Волинської області, робітнику підземного вибою шахтоуправління «Нововолинське». За ним виступатиме Філіпський.

О.В.Філінюк. Дорогі товариші делегати та гості з'їзду!

Наш 44 з'їзд відбувається в знаковий час. Партія приймає нову редакцію Програми, яка є дороговказом для кожного комуніста України. У Програму закладено дорогоцінні кристали мудрості. Але ми не повинні забувати, що мудрі думки необхідно не тільки читати, записувати і цитувати, а й втілювати в життя практичними справами. Отже, маємо визначитися у тактичних і стратегічних питаннях. До цього нас спонукають важке соціально-економічне становище України та підготовка до парламентських виборів 2012 року.

Ні для кого не є секретом, що сьогодні засоби масової інформації знаходяться в руках олігархічного клану і діє цензура грошового мішка. Але комуністи Волині послідовно і цілеспрямовано опонують антинародній політиці влади. Проводяться різні протестні акції — мітинги, демонстрації, пікети. Реалізується проект «Робота. Зарплата. Захист». Виступаємо по місцевому телебаченню та радіо, протискуємося із своїми статтями в пресу, підконтрольну владі. Вдаємося не тільки до критики, а й вносимо пропозиції. До нас ідуть люди зі своїми проблемами, і ми не залишаємо їх у біді, надаємо допомогу як юридичного, так і морального характеру, відстоюємо їх права в різних органах влади.

У результаті зростає чисельність партійних організацій, поліпшується їх якісний склад. У 2008 році на Волині прийнято в партію 434 чоловіка, у 2009-му — 453, у 2010-му — 521, з початку 2011 року — 287 чоловік. За період після 42 з'їзду партії чисельність обласної організації збільшилася на 1292 і налічує нині 3400 чоловік.

Намітилася тенденція до омолодження кадрів, зросла кількість первинних партійних організацій — із 138 до 212. У Нововолинську, який я маю честь представляти, вже фактично створений і діє первинний партійний осередок колишніх працівників Міністерства внутрішніх справ, який очолив колишній начальник міліції полковник Ященко. В осередок увійшли найкращі в області працівники карного розшуку, управління по боротьбі з організованою злочинністю та інші міліціонери.

Відбулися певні зрушення в цьому напрямку і серед колишніх працівників інших силових структур та органів влади. Це дуже важливо, адже такі люди мають не тільки пристойну вищу освіту, а й великий життєвий досвід і для молодих комуністів та комсомольців можуть бути наставниками. Я навіть сказав би, що це золотий фонд нашої міської партійної організації.

Декілька слів про історію міста. Нововолинськ, нині місто обласного значення, засноване у 1950 році завдяки Й.В. Сталіну. На початку народження міста тут було поселено 10 тисяч людей, які відбули покарання (колишні бандерівці, поліцаї, карні злочинці та інша кримінальна «братія»). Тепер у місті 44 тисячі виборців.

Рік у рік зростають результати голосування за Компартію на виборах.

Наведу такий приклад. В минулому році ми вперше висунули свого кандидата на міського голову. Без всякої розкрутки, капіталовкладень тощо він зайняв п'яте місце серед 9 кандидатів. Висували ми і десять кандидатів до міської ради. Хоча ніхто з них не пройшов у депутати, проте серед суперників вони і не пасли задніх.

Нововолинськ сьогодні — єдине місто в Західній Україні, де питання про пам'ятник фашистському холу Бандері після наших бесід з депутатами, а це в основному бютівці, нашісти, свободівці, яйценята, навіть до порядку денного сесії не було включено. Отже, можна і не бути в місцевій раді, але впливати на ситуацію, яка там складається.

Нововолинські комуністи беруть активну участь в організації і проведенні святкування Дня Перемоги. Цього року націоналісти спостерігали за демонстрацією на День Перемоги на відстані 100 метрів.

Дбаємо про збереження пам'ятника Володимиру Іллічу Леніну на одній з шахт міста. Коли проводився референдум з цього питання, лише 15 чоловік висловилися за знесення пам'ятника Леніну, решта проголосували за те, щоб пам'ятник залишити.

Партійна організація міста Нововолинська посилює увагу до агітаційної роботи, особливо серед молоді. І ось уже днями утворилася міська комсомольська організація у складі 50 чоловік, залишилося легалізувати її. У цьому архіважливому питанні нам надає допомогу Волинський обласний комітет комсомолу в особі братів-комуністів Кононовичів — Михайла та Олександра.

Слід відзначити, що волинський комсомол увійшов до трійки кращих комсомольських організацій України. І коли триста луцьких націоналістів на чолі з депутатами, які їм за це заплатили, напали на цих п'ятнадцятьох комсомольців, вони мужньо вистояли.

Про цю провокацію заздалегідь знали і правоохоронні органи, і влада, і обком партії. Коли я запитав братів Кононовичів, чому вони не зателефонували до мене в Нововолинськ, вони відповіли, що хотіли показати, що не бояться цих моральних виродків. Один з братів Кононовичів, Михайло, присутній на з'їзді. Давайте, товариші, в його особі поаплодуємо тим п'ятнадцяти молодим людям, які в тій нерівній боротьбі вистояли і морально перемогли. (О п л е с к и).

Користуючись нагодою, хотів би від волинських комуністів та наших прихильників подякувати за прекрасні статті колективам редакцій газет «Комуніст», «Рабочая газета», «Киевский вестник», «Вільна Україна», «Земля-2000», «Новая волна», журналу «Комуніст України». Бажаю вам і надалі так тримати!

Від імені волинських комуністів хочу подякувати Президії Центрального Комітету за фінансову підтримку у виданні книги одного з істориків міста під назвою «Вогонь пам'яті не згасне».

Дорогі товариші! Я бажаю всім нам незабутніх вражень, здоров'я, сил та наполегливості в щоденній боротьбі за перемогу нашої величної святої справи, якій ми присвятили все своє життя.

Роботу Центрального Комітету Комуністичної партії України пропоную визнати задовільною, звіт Центральної Контрольної Комісії — затвердити.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. Спасибі. Слово надається Філіпському Олександровичу — голові контрольно-ревізійної комісії Луганської обласної партійної організації. За ним виступатиме Московченко, Сумська область.

О.О. Філіпський. Уважаемые делегаты съезда и приглашенные! Заслушав доклады и выступления делегатов, можно с уверенностью утверждать, что одна из главных задач, поставленных 42 съездом партии, — задача омоложения партийных рядов и состава руководящих органов в отчетном периоде выполнена. Так, например, почти в половине областных партийных организаций избраны новые, молодые руководители контрольно-ревизионных комиссий. В том числе и в Луганской областной.

Одна из задач, стоящих перед контрольно-ревизионными комиссиями, — это контроль за полнотой уплаты коммунистами членских взносов. Наша Луганская областная организация в этом вопросе на неплохом счету. Мы занимаем по КПУ третье место после Киева и Севастополя с показателем чуть меньше 7 гривен 50 копеек. Но мы не останавливаемся на достигнутом, держим этот вопрос под постоянным контролем.

Все партийные организации страны на протяжении длительного времени занимаются подпиской на коммунистические периодические издания. В нашей Луганской областной организации еще три года назад по инициативе первого секретаря обкома Спиридона Килинкарова бюро обкома приняло решение о проведении подписки таким образом, чтобы определенную сумму по тому или иному изданию добровольно вносил подписчик, сочувствующий партии. Это, хочешь не хочешь, обязывает ежеквартально встречаться с подписчиками, обсуждать с ними политические и другие вопросы. А живая агитация всегда лучше любой другой.

Такая живая работа позволяет нам более чем 10-тысячным тиражом издавать газету обкома партии «Советская Луганщина». Кроме того, часть финансовых ресурсов направляется на нужды райкомов и горкомов. Это и аренда помещений, и коммунальные платежи, и бензин, и ремонт партийных автомобилей, и оргтехника, и телефонная связь. Возможно, такая практика заинтересует и другие партийные организации.

И еще. На июньском 2011 года Пленуме Центрального Комитета партии было принято решение об отзыве депутатов местного совета, которые не вступили во фракцию Компартии. Это произошло у нас в Луганской области. Во фракцию Компартии в Рубежанском городском совете не вступили четыре депутата, избранных от нашей партии. Конечно, неприятно, обидно, особенно коммунистам, активно участвовавшим в избирательной кампании.

Такая же ситуация, если кто помнит, сложилась в Крыму в 2002 году, когда из 25 избранных в Верховный Совет Крыма депутатов от Блока Грача во фракцию вошли только шесть, а к следующим выборам осталось трое. Тогда реском и партия в целом справились с этой проблемой.

Сегодня ситуация другая. Хотя июньский Пленум ЦК принял единственно правильное решение, оно, к сожалению, только политическое. Потому что власть, изменив Конституцию, не позволит нам решить этот вопрос юридически. Бюро обкома и Рубежанского горкома сделают правильные выводы. И я думаю, после следующих выборов и в Рубежанском городском совете будет работать полноценная фракция коммунистов.

Работу Центрального Комитета предлагаю признать удовлетворительной, отчет Центральной Контрольной Комиссии — утвердить. Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. Спасибо. Слово надається Московченку Віктору Васильовичу — першому секретареві Глухівського райкому Компартії України Сумської області.

В.В. Московченко. Шановні учасники з'їзду! Виступаючи 39-м чи 40-м в обговоренні Політичного звіту Центрального Комітету, вношу пропозицію припинити на цьому обговорення. (П о ж в а в л е н н я в з а л і). Я так говорю тому (хай не ображається той, хто, можливо, готувався до виступу), що і на заході, і на сході, і на півночі, і на півдні, і в центрі нашим друзям і недругам вже стало зрозумілим, що Центральний Комітет партії та його Президія, усі ми на місцях виконали за звітний період величезну роботу.

І нам, сумчанам та глухівчанам зокрема, є про що звітувати сьогодні на нашому з'їзді. Скажу відверто: за період від Макіївської конференції комуністів і Донецького партійного з'їзду 1993 року до сьогоднішнього з'їзду ми навчилися і працювати, і звітувати відповідно. В основу нашої роботи покладено головне завдання — захист трудящої людини. В полі зору постійно також модернізація нашої партії, боротьба з націоналістами і цілий ряд інших важливих питань.

Комуністи Глухівщини майже щомісяця проводять якийсь масовий захід. От і 25 червня відкриваємо пам'ятний знак воїнам-ракетникам, які брали участь у Карибській кризі. Нещодавно у селах Уланове, Пустогород, Шалигіне та інших ми відкрили пам'ятні дошки тим, хто загинув від рук бандитів-бандерівців. Відкрили також алеї героїв в центрі міста Глухова та в селі Уланове. Випустили і тепер презентуємо по селах книгу «Не розстанусь з комсомолом», де викладено історію комсомолу Глухівщини.

Стараємося модернізувати нашу партійну організацію шляхом омолодження. Сьогодні із трьох секретарів (першому, який перед вами виступає, — 63 роки), двом — другому і третьому — минуло відповідно 24 і 30 років. Молодь у нас — попереду, там, де важче. Але, і попередні виступаючі про це говорили, молодим треба приділяти більше уваги, допомагати в освоєнні ефективних форм і методів партійної роботи.

Говорилось на з'їзді і про комп'ютеризацію, про використання Інтернету. Ми також маємо свій сайт. Але з цією справою у нас ще багато проблем. Хотілося б, щоб і Центральний Комітет, Президія ЦК приділяли цьому питанню більше уваги. Хоча сайт Центрального Комітету, особливо дизайн, останнім часом значно покращився, над використанням Інтернету ще треба багато працювати. Бо це не лише наше майбутнє, а сьогоднішній день.

Закінчуючи виступ, скажу кілька слів про зв'язок з міським партійним комітетом. У нас один офіс, у нас практично одні плани, у нас практично одна робота, і це здорово допомагає і райкому, і міськкому.

Мені незрозуміло, чому не було належного реагування нашої партії на рішення Конституційного Суду про заборону Прапора Перемоги. Де були киявські комуністи? Чому ми, делегати з'їзду, не знали, що буде Конституційний Суд? Ми могли б приїхати на день раніше і заявити протест. І люди знали б, хто такі комуністи, якими ми є. Ми можемо підтримати людей, ми бойові, ми відстоюємо інтереси людей.

Роботу Центрального Комітету за звітний період вважаю задовільною, доповідь Центральної Контрольної Комісії пропоную затвердити. Дякую за увагу. (О п л е с к и).

В.М. Оплачко. Товариші! На виступи по обговоренню Політичного звіту Центрального Комітету і Звіту Центральної Контрольної Комісії Компартії України записалося 39 делегатів з'їзду. Учора і сьогодні всі вони виступили.

До Президії та Секретаріату надходять пропозиції про припинення обговорення доповідей. Є інші пропозиції? Ніхто не наполягає на виступі? Ні?

Ставлю на голосування. Хто за те, щоб припинити обговорення, прошу підняти мандати. Прошу опустити.

Хто проти? Хто утримався? Прийнято одногосно.

Товариші! Заключне слово надається першому секретареві ЦК Компартії України Симоненку Петру Миколайовичу. Будь ласка. (О п л е с к и).

ЗАКЛЮЧНЕ СЛОВО П.М.СИМОНЕНКА

Шановні товариші делегати! На мою адресу надійшло кілька записок, тому я почну своє заключне слово з відповідей на них.

«Уважаемый Петр Николаевич! Выражая требование большинства жителей Украины, просим Вас инициировать открытие уголовного дела на предателя народа Украины — Кравчука».

Информирую автора записки: трижды инициировали и трижды власть закрывала это уголовное дело. А теперь вопрос по сути. Уважаемые делегаты, мы с вами ведем серьезный разговор об очень серьезных задачах, которые стоят перед партией. Надо вершить суд над системой, чтобы вынести приговор конкретным предателям, иного пути у нас с вами нет. А все эти благие намерения выступить с инициативой... Они разобьются, потому что эта система своих мерзавцев не судит. Именно этот мерзавец заложил основу для этой системы. Поэтому, товарищи, мы и поставили перед собой задачу выработать план наступления. И этот план надо реализовать.

Следующая записка: «Какие меры будут нами приниматься в связи с решением Конституционного Суда о Знамени Победы?»

Я считаю, товарищи, что все партийные организации должны выступить с публичными заявлениями по данному вопросу. Предложения, которые прозвучали на вчерашнем вечернем заседании, обсуждала Редакционная комиссия. Будет предложено сделать заявление от имени съезда по данному вопросу. Надо также предать огласке всех, кто принимал участие в этом, и таким образом оказывать давление на данных людей. Если говорить о юридической стороне, то, как вы понимаете, буржуазная Конституция предусматривает окончательность решения Конституционного Суда, обжалованию оно не подлежит. Но мы должны вершить, еще раз хочу подчеркнуть, свой суд над системой.

Но, безусловно, товарищи, тут вопросов очень много. Власть пользуется тем, что мы не всегда активны, что мы не всегда, если говорить по-партийному, агрессивны в своих действиях и своими акциями не принуждаем ее задуматься над тем, что воля народа при политическом руководстве нашей партии может быть и иной, нежели та, которую они организуют, проводя различного уровня выборы, на которых занимаются фальсификацией, чтобы сохранить себя во власти.

Вопрос: «Считаете ли Вы возможным принять Устав без широкого внутрипартийного обсуждения и проработки?» Автор записки предлагает отложить принятие Устава.

Я еще раз хотел бы, уважаемый автор записки (Вы не подписались), сказать о следующем. Внесение изменения в Устав — это требование нашей партийной жизни. Мы должны исключить любые расхождения между Уставом и теми инструкциями, которые принимаются Центральным Комитетом и Центральной Контрольной Комиссией.

Поэтому в данный проект Устава включены все принципиальные положения, которые имеются в инструкциях, чтобы ни у кого не было повода противопоставлять инструкции Уставу. Хочу подчеркнуть, что текст предложенных изменений в Устав был заблаговременно направлен для ознакомления и проработки областными партийными организациями.

Автор следующей записки предлагает депутатам инициировать вопрос о закрытии представительства НАТО в Киеве. Товарищи, давайте подумаем над тем, каким образом предложение нашего делегата возможно реализовать средствами публичной политики, и в частности в парламенте.

Еще одна записка. Она большая, но заслуживает того, чтобы прочитать ее полностью. «Як на мене, нерідко своїми голосуваннями у Верховній Раді фракція комуністів сама створює ситуацію, коли: а) зменшується рівень довіри до Компартії у частини населення; б) після таких голосувань доводиться довго пояснювати свою позицію, а це вже, погодьтеся, виглядає як пошук елементів захисту і виправдовувань.

Приклад зовсім недавній: 15 червня Верховна Рада відмовилася включити до порядку денного питання про денонсацію Угоди про уникнення подвійного оподаткування з Республікою Кіпр. «За» проголосувало лише 108 депутатів, в основному БЮТ і НУ—НС. Комуністи в повному складі голосували проти. Якщо таке голосування було викликане лише політичними мотивами (проект постанови був підготований фракцією БЮТ), то це не конструктивний підхід...» И так далее.

Уважаемый автор записки товарищ Белоусов! Во-первых, по этому вопросу фракция уже давала разъяснения, причем неоднократно. Я надеюсь, что каждый коммунист, который следит за деятельностью фракции, а также читает газету «Коммунист», давно уже знает мотивацию фракции в отношении неподдержки этого решения.

Первое и главное. Фракция Компартии предлагает не одну оффшорную зону рассмотреть, а все. Потому что кипрская зона уже не основная, не главная. И когда я встречался в прошлом году с президентом Кипра нашим товарищем и другом Димитрисом

Христофасом, то, касаясь этого вопроса, он однозначно сказал: «У нас уже 10 процентов ставка налоговая, и практически мы вышли из этой так называемой оффшорной зоны».

Вопрос заключается в том, что именно коммунист является президентом Кипра. И удар наносится по его правительству, чтобы, по сути дела, создать предпосылки для социальной напряженности в этом государстве. Напомню, что наши друзья из Партии трудового народа Кипра, их делегация присутствует на съезде, в этом году получили уже 30 процентов голосов на выборах. И мы радуемся этому.

А когда фракция коммунистов поставила вопрос: давайте все оффшорные зоны отменим, то сразу против выступили и нунсовцы, и бютовцы. Почему? Потому что олигархи повыводили в другие оффшорные зоны свои капиталы, так как на Кипре налог составляет 10 процентов. Потому они и бьют по коммунисту-президенту. Вот о чем нужно думать, уважаемый товарищ Белоусов. (О п л е с к и).

Я надеюсь, уважаемые товарищи, что каждый из вас отдает себе отчет в том, что мы делегированы на съезд нашими товарищами как лучшие. Значит, мы должны знать все. Если что-то непонятно, вовремя связываться с Центральным Комитетом партии и прояснить вопрос, чтобы затем разъяснить его всем тем, кто сомневается, а не придерживаться мнения, навязываемого обществу нашими противниками.

Товарищи! Заключая обсуждение Политического отчета ЦК, буду краток. Считаю, что все проблемы, вынесенные на съезд, проанализированы нами всесторонне и глубоко. Очень обстоятельный разговор шел на съезде. Подавляющее большинство представителей областных партийных организаций очень серьезно отнеслись к подготовке своих выступлений, позаботились, чтобы они были постановочными, отражали накопленный опыт нашей партийной работы. Заметно было стремление обогатить этим опытом своих товарищей по партии. Таков главный вывод из обсуждения отчета ЦК. Значит, мы по-настоящему заботимся об укреплении партийного товарищества, думаем о будущем партии.

Съезд, на мой взгляд, сделал серьезный анализ современного капитализма, и особенно в Украине. Я убедительно прошу вас, уважаемые делегаты, внимательно прочесть доклад. Он уже опубликован на нашем Интернет-сайте, а в среду будет напечатан в газете «Коммунист». Его надо тщательно проработать самим и затем донести до сознания партийных масс политические и теоретические выводы, содержащиеся в докладе Центрального Комитета. Причем изучение материалов съезда не должно быть краткосрочной кампанией.

Выступавшие делегаты съезда подтвердили, что решения предыдущего 42 съезда вошли в жизнь практически каждой первичной партийной организации. Задачи, поставленные съездом, и прежде всего о модернизации партии, об омоложении партии, успешно реализуются. Об этом говорил каждый оратор, приводя в подкрепление конкретные примеры.

Настоящий съезд Компартии Украины ставит задачу продолжить и углубить эти процессы, радикализировать наши действия, придать новое качество организации работы всей партии. Мы должны стать по-современному технологичной партией. Стать партией, которая в основу каждого решения и практических действий кладет глубокое изучение действительности. И, безусловно, мы должны очень серьезно заняться подготовкой наших кадров.

Надеюсь, каждый делегат обратил внимание на то, что молодежь серьезно заявила о себе, выступая с трибуны нашего съезда. И это также является особенностью съезда. Мне хотелось бы от имени всех делегатов пожелать нашей молодежи успешной работы и счастливого будущего. Именно молодежь, я в этом убежден, станет поколением победителей.

Я считаю, что особенностью нашего съезда является и то, что ему присуща глубокая проработка каждого вопроса. За это хочу высказать слова признательности многим членам Центрального Комитета. Членами ЦК проведена колоссальная работа по подготовке съезда. Мы по крупице собирали для Политического отчета фактические данные, выводы и предложения, с тем чтобы съезд не только подвел итоги, но и, самое главное, правильно определил очередные задачи партии. Переход от классово-оборонной к классово-наступательной, радикализация нашей борьбы — вот главное направление работы первичных организаций, городских, районных и областных комитетов партии.

Теперь задача делегатов съезда — подкрепить решения съезда практическими делами на местах. Без этого невозможно будет говорить о том, что партия укрепляется в статусе политического авангарда трудящихся, готового в условиях вызревания революционной ситуации возглавить революционный процесс.

Еще и еще раз хочу выразить уверенность, что решения нашего съезда вдохновят всех партийцев на самоотверженную борьбу за народовластие и социализм. А без борьбы побед не бывает. Победа будет за нами!

Спасибо. Желая успеха всем нам. (Т р и в а л і о п л е с к и).

В.М. Оплачко. Товариші! До голови Центральної Контрольної Комісії Компартії України Пономаренка Георгія Григоровича запитань не надійшло, тому із заключним словом він не виступатиме.

Товариші! Нам необхідно прийняти Резолюцію 44 з'їзду Комуністичної партії України про Політичний звіт Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Слово від Редакційної комісії надається Мішурі Валерію Дмитровичу. Будь ласка.

В.Д. Мішура. Добрий день, уважаемые товарищи делегаты и гости съезда!

Вчера Редакционная комиссия 44 съезда Компартии Украины провела заседание. Были рассмотрены все проекты документов, которые должен принять съезд, а также замечания, предложения, дополнения, поступившие в письменной форме в Секретариат до 18.30 в соответствии с утвержденным съездом Порядком работы.

Я почему об этом говорю? Потому, что и сегодня товарищи продолжают подавать нам предложения. Но для этого ведь нужно собирать снова Редакционную комиссию, дискутировать и так дальше? То есть товарищи, которые сегодня подают предложения, явно нарушают порядок, утвержденный съездом.

По всем обсуждавшимся на заседании комиссии вопросам решения принимались консенсусно. Кроме одного, по которому мнения разделились и пришлось голосовать. Я об этом позже скажу, когда будем рассматривать проект изменений в Уставе партии.

По первому вопросу повестки дня я вношу от имени комиссии предложение принять за основу проект Резолюции 44 съезда КПУ «Про Політичний звіт Центрального Комітету Комуністичної партії України і чергові завдання партії». Прошу поставить на голосование.

В.М. Оплачко. Товариші! Хто за те, щоб прийняти проект Резолюції за основу, прошу голосувати мандатами. Прошу опустити.

Хто проти? Хто утримався? Приймається одногосно.

Далі, Валерію Дмитровичу.

В.Д. Мішура. Мы получили несколько предложений. Одни из них приняты, другие отклонены.

Часть предложений носят редакционный характер. Например, на странице 36 записано: «Цілеспрямоване вирощування нового покоління». Товарищи резонно заметили, что «вирощувати» буряки можно. Предлагают записать о подготовке и воспитании партийных лидеров нового поколения. Я думаю, что у делегатов не будет никаких возражений.

Делегат Воронцов внес предложение: в предпоследнем абзаце, где речь идет о Коминформе, добавить о сайтах партийных комитетов, об увеличении нашего присутствия в социальных сетях и на Интернет-форумах. Это предложение комиссией тоже принято.

Предлагают назвать правильно наш референдум — не «Всеукраїнський референдум», а «Всеукраїнський народний референдум», как это записано в наших документах. Это тоже принимается.

Есть предложения, которые мы отклонили. Ну, вот делегат, фамилия его, к сожалению, неразборчива, предлагает объявить о прекращении пребывания коммунистов в составе парламентского большинства. Это на странице 32. Комиссия считает, что формулировка, содержащаяся в проекте Резолюции, является политически более целесообразной и, если хотите, более умной, потому что оставляет возможность для политического маневра.

Я прочитаю, и вы поймете, о чем идет речь. «З'їзд доручає новообраному Центральному Комітету в разі, якщо Президент, уряд, партнери по парламентській більшості і далі ігнорувати нашу позицію з важливих питань, що стосуються життєвих інтересів трудящих, розглянути питання про припинення перебування фракції комуністів у складі...» и далее по тексту. Мы считаем, что это более приемлемая на сегодня формулировка.

Далее. Юрий Петрович Соломатин настаивает на том, чтобы писать не «союз братніх народів», а «союз радянських народів». Это предложение комиссия отклонила. Попытаюсь аргументировать.

Во-первых, «радянський народ», или «радянські народи», как субъект права и политики сегодня не существует. Каждый из нас, я в том числе, считает себя советским человеком. Но сегодня мы с вами живем в совершенно других социальных, политических, экономических условиях. Можно, конечно, называть себя советским человеком. Ну и что? Оденьте на себя шлем, возьмите меч в руки и скажите: «Я — дружинник Киевской Руси». Ну и что? Ведь Киевской Руси давным-давно нет. Поэтому комиссия считает, что к этому вопросу нужно подходить диалектически. Сегодня понятие «советский народ» относится к прошлому. Можно назвать себя «советским человеком», можно бить себя в грудь, но от этого ничего не изменится.

Мы отклонили второе предложение Юрия Петровича — писать «союзная держава» и «союз братских народов» с большой буквы.

Я хочу сказать, что союз — это объединение, это соглашение. Союзной державой считается федеративное государство, поскольку федерация — это союз государств. Таким и был Советский Союз. Прошло уже два десятилетия со времени его разрушения.

В какой форме он возродится, сколько будет там братских народов и кто, действительно, является для нас братским народом, — мы этого не знаем и знать не можем. С большой буквы пишутся имена собственные, а здесь речь идет о родовых понятиях. Поэтому нужно писать с маленькой буквы и «союзная держава» и «союз братских народов».

И последнее. Юрий Петрович Соломатин предлагает, чтобы мы выступили за присоединение Украины к союзному государству России и Беларуси. Однако, во первых, сегодня это союзное образование существует, чисто формально, там есть масса противоречий. Во вторых, комиссия считает, что это предложение носит очень опасный и провокационный характер (мы так его определили), поскольку может трактоваться как призыв к территориальным изменениям, потере государственного суверенитета и независимости Украины, что может, в конце концов, послужить снятию нашей партии с регистрации. Мы этого, естественно, не хотим.

Вот и все замечания. Я вношу предложение согласиться с мнением комиссии и голосовать за проект в целом. Прошу поставить на голосование.

В.М. Оплачко. Спасибо, Валерий Дмитриевич.

Товарищи! Есть ли у делегатов какие-то другие замечания, предложения по Резолюции? Нет? Ставлю на голосование. Кто за то, чтобы принять в целом Резолюцию съезда с озвученными предложениями Редакционной комиссии, прошу голосовать. Опустите мандаты. Кто против? Воздержался? Нет.

Резолюция съезда принимается единогласно. (О п л е с к и).

**ПРО ПОЛІТИЧНИЙ ЗВІТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ
І ЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ**

Резолюція 44 з'їзду Комуністичної партії України

Три роки, що відділяють від 42 з'їзду Комуністичної партії України, позначені глибокими, динамічними змінами в житті українського суспільства і в усьому світі.

I

Небачені раніше масштаби концентрації капіталу, остаточне переростання промислово-індустріальної стадії світової капіталістичної системи в фінансову, зосередження основних важелів управління світовою економікою в руках біржових спекулянтів, транснаціональних компаній, прищеплений населенню розвинутих країн культ споживацтва, грабіжницьке витрачання природних ресурсів призвели до обвалу світової капіталістичної економіки, глобальної фінансової і соціально-економічної кризи — наймасштабнішої і найруйнівнішої від часів Великої депресії кінця 20-х — початку 30-х років ХХ століття. У світі все більше визнаються крах «неолібералістських» теорій економічного розвитку, правильність оцінок і прогнозів розвитку капіталізму, що містяться в «Капіталі» К. Маркса, правильність лєнінської характеристики імперіалізму як найвищої і останньої стадії капіталізму, всесвітньої системи колоніального гноблення і фінансового придушення розвинутими капіталістичними країнами гігантської більшості населення планети.

Ще очевиднішою стає деградація «ліберальної демократії», на зміну якій у багатьох країнах приходить так звана керована демократія, що є витонченою формою панування великого, як правило, кримінально-олігархічного, капіталу. Посилюється наступ на соціальні завоювання трудящих, супроводжуваний цинічним маніпулюванням масовою свідомістю.

Намагаючись утримати в орбіті свого панування країни, що розвиваються, у боротьбі за енерго-, водні і продовольчі ресурси світова монополістична буржуазія вдається до силових, відверто колоніальних методів, що були характерними для ХІХ — першої половини ХХ століття. Розбій на планеті сьогодні чинять два міжнародних жандарми — Сполучені Штати Америки і Європейський Союз, які використовують потужний військовий потенціал НАТО. Своїми

агресивними діями проти Югославії, в Іраку, Афганістані, Лівії, інших країнах вони, по суті, зламали систему міжнародного права.

Територіальний переділ світу, його політичне поневолення і економічне пограбування — до цього, в кінцевому підсумку, зводиться глобалізація як сучасний етап монополістичного капіталізму. При цьому використовується невдоволення населення залежних країн важким становищем, провокуються так звані «кольорові революції», насаджуються маріонеткові режими, нав'язуються грабіжницькі «реформи», які проводяться на вимоги Міжнародного валютного фонду, Світового банку, інших фінансових олігархічних структур.

Події у сьогоднішньому світі демонструють безперспективність капіталістичного шляху розвитку, є симптомами нового, четвертого етапу загальної кризи капіталізму. Різко загострилися його внутрішні суперечності. Загальмувався економічний розвиток. Зростають злидні населення і моральна деградація капіталістичного суспільства. Посилюється політична реакція. Політика імперіалістичної глобалізації породжує нові виклики і загрози миру і міжнародній безпеці.

Світ стоїть перед дилемою: або зникнення капіталізму з історичної арени — або суспільний регрес і загроза існуванню людства. На порядок денний висувається надзвичайно актуальне завдання: активізувати у світовому масштабі організований антиімперіалістичний рух, ядром якого покликані бути комуністичні партії.

Комуністична партія України виступає за створення потужної міжнародної організації комуністів, здатної об'єднати ліві сили, якнайширші маси трудящих і повести їх на повалення збанкрутілого капіталістичного ладу.

З'їзд доручає новообраному Центральному Комітету Компартії України виступити в СКП–КПРС, міжнародному комуністичному русі з відповідними ініціативами.

II

Сучасне становище українського суспільства яскраво відображає, чим обернулися для нашого народу антисоціалістичний переворот і реставрація буржуазного ладу, розвал Союзу РСР і включення України у світову капіталістичну систему як сировинного придатка на її «периферії». Протягом двох десятиліть країна перебуває у стані глибокої, всеохоплюючої кризи, економічної деградації, соціального і духовного занепаду, політичної нестабільності, серйозних потрясінь. Не підтверджено жодну з гучно рекламаних апологетами капіталістичної реставрації «переваг» ринкової економіки над директивно-керованою: ні приватної власності над колективною, державною, ні стихійного («вільного») ціноутворення, ні вільного руху капіталів над плануванням розвитку і розміщення виробництва. В країні

зруйновано виробничий, науковий, кадровий потенціал. Примітивізується галузева структура вітчизняної економіки. Поглиблюється соціальна, майнова нерівність.

У звітному періоді зусилля Компартії України були зосереджені на виконанні поставленого 42 з'їздом завдання — добитися відсторонення від державного керма «помаранчевих» — найреакційнішого загону української буржуазії, який відверто виступав у ролі «п'ятої колони» імперіалістичного Заходу. Своєю авантюрною, популістською політикою цей режим довів до розвалу вітчизняну економіку. Брутально порушуючи Конституцію, він нав'язував суспільству націонал-шовіністичну ідеологію, всупереч волі переважної більшості нашого народу намагався втягти Україну в НАТО.

З'їзд схвалює обрану Центральним Комітетом КПУ тактику — підтримку у другому турі президентських виборів 2010 року кандидатури лідера Партії регіонів В. Януковича на підставі Угоди, підписаної ним перед виборами зі створеним за ініціативою КПУ Блоком лівих і лівоцентристських сил, та входження у створену після виборів у Верховній Раді України коаліцію (згодом — парламентську більшість) з фракціями Партії регіонів і Блоку Литвина. Цим було покладено край перебуванню при владі прозахідних, пронатовських, русофобських націонал-радикальних сил, відвернуто загрозу остаточного розвалу української економіки.

Завдяки активній позиції партії і парламентської фракції комуністів після президентських виборів вдалося вирішити ряд важливих питань. Відновлено керованість державними справами, узгоджену діяльність владних структур. Припинено нагнітання конфронтації, нормалізовано відносини з Російською Федерацією, які були вкрай зіпсовані ющенківським режимом. Реалізовано, нарешті, вимогу Конституції України щодо законодавчого визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики України. Прийнятим Верховною Радою законом відновлено і закріплено позаблоковий характер зовнішньої політики України, що означає зняття з порядку денного питання про вступ її в НАТО. Вжито ряд заходів щодо протидії нав'язуванню націоналістичної ідеології, перекрученню історичної правди.

Віддаючи належне досягнутому, з'їзд водночас висловлює занепокоєння тим, що у діяльності нинішньої влади дедалі виразніше проявляються негативні тенденції, спостерігається відступ від домовленостей, закріплених в Угоді з В. Януковичем як кандидатом у Президенти України та під час створення коаліції (парламентської більшості).

Політика України — і внутрішня, і зовнішня — все більше підпорядковується диктату Сполучених Штатів Америки, Європейського Союзу, Міжнародного валютного фонду, інших міжнародних

олігархічних інституцій. Беззастережно виконуючи їхні вимоги, уряд України прагне розв'язувати гострі проблеми в економіці, соціальній сфері за рахунок трудящих, що обертається стрімким зростанням цін і тарифів, ущемленням конституційних прав, зниженням життєвого рівня мільйонів знедолених людей.

Започатковані і здійснювані нинішньою владою податкова, бюджетна, пенсійна реформи, запропоновані зміни до трудового, житлового, виборчого законодавства містять положення, які наша партія підтримати не може.

Компартія категорично виступає проти запропонованих президентом В. Януковичем планів тотальної приватизації промислових підприємств і галузей, що мають стратегічне значення, вільної купівлі і продажу, в тому числі іноземцям, земель сільськогосподарського призначення.

При декларованій багатовекторності зовнішньополітичного курсу як пріоритетного напрямку утверджується так звана євроінтеграція — вступ у Європейський Союз. Це вже призвело до загальмування — на шкоду національним інтересам України — позитивного розвитку відносин з Російською Федерацією.

Викликає стурбованість пасивна позиція влади щодо зухвалих, злочинних вилазок послідків фашистських пособників — колабораціоністів часів Великої Вітчизняної війни. Праворадикальним, по суті неонацистським, силам вдалося на минулих місцевих виборах здобути більшість у радах частини західних областей України.

Невиправдано зволікається розгляд проекту нового Закону про мови в Україні, реалізація передвиборних обіцянок президента В. Януковича надати російській мові статус другої державної.

Непокоять також факти, що свідчать про загрозу сповзання правлячого режиму до авторитаризму.

Оскільки життя більшості громадян погіршується, соціальна нерівність поглиблюється, позитивних зрушень у боротьбі з корупцією не відбувається, **нова влада втрачає підтримку в суспільстві.**

У цих умовах Компартія, її фракція у Верховній Раді, перебуваючи у складі парламентської більшості, захищаючи інтереси трудящих, у багатьох випадках змушені діяти як сила, що є фактично опозиційною до влади.

Вважаючи зазначену лінію поведінки виправданою, такою, що відповідає конкретній ситуації, яка склалася в Україні внаслідок непослідовності української влади, з'їзд доручає новообраному Центральному Комітету в разі, якщо президент, уряд, партнери по парламентській більшості і далі ігноруватимуть нашу позицію з важливих питань, що стосуються життєвих інтересів трудящих, розглянути питання про припинення перебування фракції комуністів у

складі більшості і прийняти рішення, яке сприятиме посиленню підтримки Компартії, її впливу в суспільстві, мінімізуватиме негативні наслідки такого кроку.

III

У внутріпартійному житті зусилля Центрального Комітету були зосереджені на виконанні поставленого 42 з'їздом КПУ завдання модернізації партії — перетворення її на справді авангардну силу, нерозривно зв'язану з масами. На партію, яка поєднує вірність програмним цілям з тактичною майстерністю, досконало володіє сучасними, ефективними технологіями роботи з людьми. Партію, здатну і в умовах жорстокої олігархічної реакції добиватися поставлених цілей.

В партію прийнято майже 34,3 тисячі нових членів. Чисельність КПУ становить понад 111 тисяч комуністів — на 14 з лишком тисяч більше, ніж три роки тому. У новому поповненні 41% — це люди віком до 40 років. Відбувається омолодження складу партійних кадрів. Вдосконалюється їх підготовка, у тому числі через навчання у Партійній школі при ЦК КПУ. Діяльність партійних комітетів переводиться на професійну основу. Чимало зроблено для забезпечення їх сучасною оргтехнікою, транспортними засобами, приміщеннями.

Послідовно здійснювалися заходи, спрямовані на вдосконалення ідеологічної діяльності, — організацію теоретичних досліджень з актуальних проблем теорії і практики боротьби за соціалізм, пропагандистської і масово-політичної роботи. Особлива увага приділялася утвердженню позицій партії в інформаційному просторі, оволодінню сучасними інформаційними технологіями. Створено потужну, розгалужену, багатофункціональну інформаційну партійну Інтернет-систему — КОМІНФОРМ.

Зміцнюються зв'язки партії з науковою і творчою інтелігенцією, чому сприяли широке залучення вчених до розробки нової редакції Програми Компартії України, відзначення визначних досягнень науковців, митців, журналістів, політичних діячів преміями Центрального Комітету КПУ імені В.І. Леніна та імені Ярослава Галана. Організовано випуск серії актуальних наукових, художніх і публіцистичних видань, «Блокнота агітатора».

Партійні організації стали тісніше поєднувати протестні виступи за розв'язання конкретних проблем окремих колективів, верств населення, регіонів із завданнями класової боротьби проти гніту капіталу на загальноукраїнському рівні, що збагачує зміст протестної діяльності, сприяє вихованню у трудящих класової свідомості і солідарності. Ефективність такого підходу особливо проявляється у процесі виконання конкретних програм проекту «Стратегія-2012», передусім Всеукраїнської акції «Робота. Зарплата. Захист».

Позитивно оцінюючи зроблене, з'їзд водночас висловлює занепокоєння зниженням упродовж останніх років електоральної підтримки Компартії, що свідчить про ослаблення її впливу в суспільстві, особливо у тих верствах, які традиційно були і мають залишатися її опорою. У переважній більшості трудових колективів, навчальних закладів, сіл і досі немає комуністів. Це є наслідком передусім організаційної слабкості і пасивності багатьох первинних партійних організацій, низького рівня роботи частини райкомів і міськкомів партії, невміння організувати в умовах, що динамічно змінюються, роботу в робітничому середовищі, серед селянства, інтелігенції, молоді, ветеранів, з масовими організаціями трудящих. Через відсутність підготовленого резерву кадрів нерідко виникають труднощі при необхідності зміцнення керівництва партійними організаціями, у тому числі на рівні міст, районів, областей. Частина партійних кадрів недооцінює або спрощено розуміє суть і значення ідеологічної роботи, не враховує того, що сьогодні класова боротьба — це насамперед боротьба за душі людей, їх світогляд і життєву позицію.

Центральним Комітетом вживалися заходи для зміцнення дисципліни комуністів, посилення відповідальності, розвитку ініціативи партійних кадрів. З'їзд схвалює проведену роботу з припинення і подолання наслідків антипартійної розкольницької діяльності колишнього керівництва Кримської республіканської партійної організації і нормалізації в ній ситуації. Розкольникам не вдалося спровокувати загальнопартійну кризу, дістати підтримку в інших партійних організаціях.

IV

Обговоривши доповідь «Політичний звіт Центрального Комітету Компартії України 44 з'їздові Комуністичної партії України», з'їзд визнає політичну лінію Центрального Комітету Комуністичної партії України правильною, практичну діяльність у звітному періоді — задовільною, схвалює викладені у доповіді оцінки і висновки з аналізу діяльності партії, розвитку ситуації в Україні і світі.

З'їзд наголошує на тому, що незмінними стратегічними цілями Комуністичної партії України залишаються повернення влади трудящим, виведення України на соціалістичний шлях розвитку, відновлення добровільного союзу братніх народів, об'єднання їх на новій основі в союзну державу.

На даному етапі з'їзд надає першорядного значення активній протидії:

— негативним тенденціям у діях нинішньої влади, відступу її від позицій, узгоджених в рамках парламентської більшості;

— наступу на життєві інтереси і права трудящих;
— підпорядкуванню внутрішньої і зовнішньої політики України диктату західних держав, Міжнародного валютного фонду, інших міжнародних олігархічних структур.

Необхідно використовувати усі можливості — як у Верховній Раді України, так і поза парламентом — для активного впливу на зовнішньополітичну діяльність. При цьому виходити з того, що в умовах позаблокового характеру зовнішньої політики національним інтересам України найповніше відповідає подальше поглиблення стратегічного співробітництва з Російською Федерацією, інтеграція в Єдиний економічний простір з Росією, Республікою Білорусь, Казахстаном, приєднання до Митного союзу. Важливо допомогти нашим людям усвідомити безпідставність сподівань на міфічні «блага», які нібито дасть Україні вступ в Європейський Союз.

З'їзд вимагає від Центрального Комітету, обкомів, Кримського рескому, Київського і Севастопольського міськкомів, районних і міських комітетів партії, первинних партійних організацій організувати системну роботу з вивчення і роз'яснення Програми Компартії України в редакції, прийнятій 44 з'їздом, використати її для політичного навчання і виховання комуністів, розвитку їх активності у боротьбі за реалізацію програмних цілей партії, для доведення до широкої громадськості завдань, які ставить наша партія, насамперед програми-мінімум для першого етапу боротьби за соціалізм, важливості її здійснення для виведення України з глибокої кризи на шлях поступального розвитку.

Активізувати роботу зі зміцнення партійного впливу у робітничому середовищі, серед селянства, інтелігенції, молоді, озброєння партійців основами марксистсько-ленінського вчення, історичним досвідом партії. Значення цієї роботи особливо посилюється у зв'язку з тим, що третину складу партії становлять комуністи, прийняті в КПУ за останні три роки. Необхідно наполегливо добиватися, щоб члени партії проводили активну роботу скрізь, де живуть, працюють, навчаються наші люди, охоплювали систематичним впливом усі сфери і клітини суспільного організму.

Зберігати чистоту, зміцнювати єдність і згуртованість партійних рядів. Рішуче реагувати на прояви недисциплінованості, безвідповідальності, кар'єризму, спроби розколоти партію, будь-які дії, які завдають шкоди її авторитету і позиціям у суспільстві.

Центральному Комітету відпрацювати продуману систему роботи з партійними кадрами, включаючи підготовку надійного резерву, перевірку його на практичних справах, допомогу у процесі повсякденної роботи, озброєння досвідом старших поколінь партійців.

Цілеспрямоване навчання та виховання нового покоління партійних лідерів, відданих справі комунізму, здатних гідно нести вперед прапор нашої партії, з'їзд вважає серцевиною завдання партійної модернізації.

З'їзд надає важливого значення поліпшенню ідеологічної роботи партії, передусім оволодінню сучасними інформаційними технологіями, подальшому розвитку і вдосконаленню партійної Інтернет-системи КОМІНФОРМ, сайтів партійних комітетів, розширенню своєї присутності в соціальних мережах та на Інтернет-форумах.

Радикального поліпшення потребує організація контрпропагандистської діяльності — протидії злісним нападкам на Компартію, її ідеологію і практику, перекрученню вітчизняної історії, активізації неофашистських сил, які, не дістаючи належної відсічі з боку влади, правоохоронних органів, нахабніють і становлять серйозну загрозу стабільності в суспільстві. Необхідно давати рішучу відсіч спробам фальсифікації вітчизняної історії, особливо історії Великої Вітчизняної війни, намаганням принизити подвиг героїв-визволителів, героїзувати пособників гітлерівських окупантів з банд ОУН-УПА. Необхідно всіляко підтримувати антифашистський рух.

Одним із найважливіших завдань партійних організацій з'їзд вважає зміцнення зв'язків з вченими соціалістичної орієнтації, активніше залучення їх до розробки теоретичних і практичних проблем боротьби за соціалізм.

Активно підтримуючи протестний рух, необхідно наполегливо добиватись, щоб виступи трудящих окремих підприємств, галузей, регіонів проти несправедливості і беззаконня зливалися в могутній потік усвідомленої класової боротьби з буржуазною владою.

У цьому плані з'їзд надає надзвичайно важливого значення реалізації конкретних програм проекту «Стратегія-2012» та ініційованому Центральним Комітетом КПУ Всеукраїнському народному референдуму з гострих питань життя нашого суспільства і країни. Провести його організовано, залучити до участі у референдумі максимальну кількість громадян України — високий обов'язок усіх партійних організацій, екзаме на політичну зрілість і організаційну спроможність.

З'їзд привертає увагу партійних організацій, усіх комуністів до того, що політичні й ідеологічні противники Компартії, в тому числі у Верховній Раді, президентських структурах, прагнуть витіснити нашу партію з політичного процесу, використати з цією метою наступні в 2012 році вибори народних депутатів України.

Центральному Комітету разом із партійними комітетами в регіонах здійснити продумані заходи, щоб зірвати ці плани. Насамперед необхідно не допустити прийняття парламентом дискримінаційного для нашої партії виборчого закону.

У боротьбі за інтереси трудящих партія готова до конструктивної співпраці з іншими політичними силами, насамперед лівого спрямування, готових боротися проти експлуататорського ладу, за соціалізм.

Під час вирішення питань про утворення коаліцій, блоків, укладення компромісів принциповими межами для партії є такі:

- у комуністів не може бути стратегічних союзників серед буржуазних партій;
- для нашої партії неприйнятні будь-які компроміси і союзи з націоналістами;
- угоди у парламенті, в органах місцевого самоврядування з будь-якими політичними силами не повинні заважати участі Компартії, її організацій у мобілізації експлуатованих мас на класову боротьбу проти експлуататорів;
- депутати-комуністи у радах усіх рівнів не мають права підтримувати рішення, які погіршують становище трудящих.

Необхідно піднести бойовитість і надати гостроти діяльності депутатських фракцій комуністів у радах, у тому числі у Верховній Раді.

З'їзд вважає, що наступний звітний період для нашої партії має бути позначений докорінним поліпшенням співпраці з масовими організаціями трудящих, насамперед з профспілками, організаціями ветеранів, жінок-трудівниць, посиленням у такий спосіб її впливу в суспільстві.

Особливу увагу необхідно приділяти допомозі організаціям Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України в їх організаційному зміцненні, політичному загартуванні, перетворенні на авторитетну, впливову організацію, здатну об'єднати навколо себе найширші верстви робітничої, селянської молоді, студентства, молодих фахівців, відновити свою роль бойового резерву Комуністичної партії.

* * *

Досвід звітнього періоду з новою силою переконує в тому, що партія може розраховувати на масову підтримку здорових, патріотичних сил суспільства, на успіх у реалізації її історичної місії лише тоді, коли буде згуртованою, організованою, рішучою, здатною очолити боротьбу проти капіталістичного рабства.

Завдання, що постають перед партією на новому етапі, вимагають не просто піднести всю її діяльність на якісно новий рівень, а надати їй нового дихання, радикалізувати її.

До цього з'їзд і закликає всіх комуністів.

В.Д. Мішура. По второму вопросу повестки дня предлагается принять постановление в целом в той редакции, которая есть у наших делегатов.

В.М.Оплачко. Товарищи! По постановлению об Отчете Центральной Контрольной Комиссии есть другие мнения? Нет.

Кто за то, чтобы Отчет Центральной Контрольной Комиссии Компартии Украины утвердить, прошу голосовать. Прошу опустить. Кто против? Воздержался?

Принимается единогласно.

ПРО ЗВІТ ЦЕНТРАЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України

44 з'їзд Комуністичної партії України постановляє:

Звіт Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України — затвердити.

В.М.Оплачко. Товарищи! У нас осталось 15 минут до перерыва, согласно Порядку работы съезда. Есть предложение заслушать доклад по следующему вопросу — о Программе партии. Он рассчитан на 20 минут.

П.М.Симоненко. На 30 минут.

В.М.Оплачко. Больше, 30 минут? И потом сделать перерыв? Или сейчас сделать перерыв?

Товарищи, большинство за то, чтобы сделать перерыв. Поэтому объявляется... Нет? Так что, будем голосовать?

Кто за то, чтобы продолжить работу съезда, прошу голосовать. Опустите. Кто против? Все, принято большинством.

Слово для доклада о новой редакции Программы Коммунистической партии Украины предоставляется Петру Николаевичу Симоненко.

ПРАПОР ПАРТІЇ, ЯКА БОРЕТЬСЯ

Про нову редакцію Програми Комуністичної партії України

Доповідь
першого секретаря ЦК КПУ П.М.СИМОНЕНКА

Шановні делегати і гості з'їзду!

Як відомо, 42 з'їзд Компартії України, підтримавши пропозиції багатьох комуністів, прийняв рішення про розробку нової редакції Програми нашої партії і для її підготовки створив Комісію.

Комісія виконала доручену їй роботу. Центральний Комітет розглянув підготовлений проект і вносить його на затвердження з'їзду.

Делегати із проектом ознайомлені, що дозволяє мені як доповідачу обмежитися загальними зауваженнями і спинитися лише на окремих питаннях, з яких висловлюються різні точки зору.

Необхідність оновлення партійної Програми, прийнятої в 1995 році, була обґрунтована на 42 з'їзді у прийнятій з цього питання постанові. Проведений у ході підготовки до нинішнього з'їзду аналіз, результати якого відображені в Політичній доповіді Центрального Комітету, підтвердив: **глибокі зміни, які відбуваються в країні й у світі, справді потребують відображення в головному політичному і теоретичному документі партії — Програмі і врахування їх у практичній діяльності.**

У той же час **стратегічні цілі Компартії** — завоювання влади трудящими, побудова соціалістичного суспільства, відродження на новій основі Союзу братніх народів, об'єднання їх у єдиній союзній державі — **залишаються незмінними, ідейні та організаційні принципи**, на яких партія будується, — **непорушними**. Саме тому поставило питання не про розробку нової Програми, а про підготовку її нової редакції, приведення у відповідність до сьогоденних реалій.

Над проектом ґрунтовно працювала група вчених, досвідчених партійних працівників. Було проаналізовано досвід розробки програмних і установчих документів нашої партії починаючи зі створення її в 1918 році. Матеріали аналізу відображені у збірнику

«Знамя борующейся партии», який мають делегати з'їзду. Вивчено програмні документи братніх партій, прийняті останніми роками. Проведено консультації у Виконкомі СКП—КПРС.

У ході роботи над проектом члени Робочої групи провели зустрічі з партійним активом, вченими соціалістичної орієнтації в Севастополі, Харкові, Львові, Хмельницькому, Донецьку, Дніпропетровську, Сімферополі, Одесі, Києві, де відбувся змістовний обмін думками з найважливіших питань програмного характеру.

На початку квітня підготовлений Робочою групою проект за рішенням Президії ЦК був опублікований у газеті «Комуніст» для обговорення в партійних організаціях і в пресі. Обговорення проекту, яке відбувалося у квітні—травні, було дуже активним. Воно показало глибоку зацікавленість комуністів у тому, щоб Програма об'єктивно відображала обстановку в країні й у світі, мала добротну теоретичну основу, реалістично формулювала завдання, які повинні бути здійснені у ході боротьби за досягнення стратегічних цілей партії.

Схваливши в основному проект, комуністи висловили щодо нього багато конкретних зауважень і пропозицій, які уважно розглядалися і враховувалися у процесі доопрацювання проекту. Це збагатило його зміст, дозволило створити документ, який у цілому, на думку Центрального Комітету, відповідає своєму високому призначенню.

Гадаю, є підстави сказати, що представлений з'їзду проект оновленої партійної Програми є результатом колективної творчої праці всієї партії.

Дозвольте від імені Центрального Комітету висловити щирі вдячність всім комуністам, які взяли участь у його створенні.

Товариші!

Працюючи над Програмою, ми виходили насамперед із незмінності стратегічних цілей партії, її непохитної вірності марксистсько-ленінському вченню, справі Великого Жовтня, принципам інтернаціоналізму, непримиренності до будь-яких проявів націоналізму та шовінізму.

Ми намагалися дати переконливі, науково обґрунтовані відповіді на злободенні питання, які хвилюють комуністів, наших прихильників, є предметом гострих дискусій у партії й суспільстві.

Ми намагалися створити документ, який озброїв би партію на найближчу й середньострокову перспективу реалістичним планом дій, здійснення якого дозволить в кінцевому підсумку забезпечити досягнення великої мети — побудову соціалізму в нашій країні.

Загалом, треба було підготувати Програму, що являє собою, говорячи ленінськими словами, «коротке, ясне і точне проголошення всього, чого партія добивається і за що вона бореться» (Повне збір. тв., т. 7, с. 160).

Логіка нашого документа, якщо коротко, така.

Капіталізм як суспільна формація себе вичерпав, історично приречений. Його антигуманну сутність повною мірою відчули на собі трудящі нашої країни після антисоціалістичного перевороту в 1991 році і включення України у світову капіталістичну систему.

Стало ще очевиднішим, що **розв'язання складних проблем суспільного розвитку, суперечностей, які нагромадилися в капіталістичному світі, можливе тільки на шляхах соціалістичної революції й побудови соціалізму як першої, нижчої фази нової суспільної формації — комунізму.** Незважаючи на тимчасову поразку революційного процесу, **сучасна епоха залишається епохою революційного переходу від капіталізму до соціалізму.**

У якій формі — мирній чи немирній — буде здійснена революція, залежить від співвідношення класових сил, організованості й бойовитості робітничого класу, керованого марксистсько-ленінським авангардом.

Та, як відзначав В.І. Ленін, «з самим авангардом перемогти не можна» (т. 41, с. 73), бо, за словами К. Маркса, ні одна революція не може бути здійснена партією, вона *здійснюється тільки народом.*

Тому **наша Програма звернена не лише до партії, а й до всього суспільства.** Як і вказував Володимир Ілліч, вона визначає керівні начала партійної політики з найважливіших питань суспільного розвитку щодо різних класів, верств, груп населення (див.: т. 6, с. 287).

Особливо слід відзначити, що з прийняттям оновленої партійної Програми діюча Програма зберігається в нашому ідеологічному арсеналі, як і інші документи, які мають програмне значення (зокрема, Заява V (XXXIII) з'їзду КПУ «За врятування України, за соціалістичний шлях розвитку» — 2000 рік, Заява XXXVI (об'єднаного) з'їзду КПУ «За процвітаючу соціалістичну Україну!» — 2002 рік). Основні положення цих документів підтверджені життям і, звичайно ж, будуть використовуватися в практичній роботі.

Якщо ж говорити про те нове, що внесено в головний політичний і теоретичний документ партії, то в ньому:

по-перше, охарактеризовано найважливіші зміни, які сталися за останні роки в сучасному світі (наслідки імперіалістичної глобалізації, крах однополярного світу, неолібералістських теорій та ін.);

по-друге, розгорнуто показано наслідки капіталістичної реставрації в нашій країні, дано характеристику суспільного ладу, який утвердився в Україні, — капіталізму;

по-третє, охарактеризовано сформовані на сьогодні в українському суспільстві його соціально-класову структуру, становище основних класів та соціальних груп, ставлення до них нашої партії, класову базу Компартії;

по-четверте, з урахуванням сучасної обстановки уточнено завдання, які партія висуває у процесі боротьби за соціалізм у політичній, економічній, соціальній, гуманітарній сферах (насамперед «програма-мінімум» для першого етапу);

по-п'яте, викладено позицію Компартії з багатьох гострих питань, таких, зокрема, як шляхи ліквідації приватної власності й подолання економічної багатоукладності, наше розуміння забезпечення соціальної рівності, поєднання боротьби за демократію з боротьбою за соціалізм, позиція партії у сфері національної політики, мови, культури, ставлення до релігії тощо.

На момент прийняття діючої Програми (березень 1995 року) ще продовжувала діяти незаконна заборона Комуністичної партії України, створеної в 1918 році й зареєстрованої Міністерством Української РСР у липні 1991 року. Знадобилося ще більше п'яти років наполегливої боротьби, щоб добитися визнання Конституційним Судом України заборони неконституційною. Це дозволило закріпити у програмних і установчих документах положення про те, що наша партія є спадкоємицею ідей і традицій Компартії, створеної в 1918 році, продовжувачем її справи.

З урахуванням нинішньої ситуації викладено розділ, присвячений діяльності партії щодо об'єднання зусиль трудящих у боротьбі за соціалізм. Тут ключовими ідеями є обґрунтування необхідності:

- модернізації партії, всебічного зміцнення її єдності, збереження в чистоті морального обличчя комуністів;
- посилення теоретичної діяльності, насамперед розробки проблем перехідного до соціалізму періоду;
- вмілого поєднання різних форм боротьби за соціалізм, у тому числі парламентських і позапарламентських;
- посилення впливу партії в робітничому русі, серед молоді, у масових організаціях трудящих, насамперед у профспілках;
- забезпечення єдності дій прогресивних сил у боротьбі за соціалізм;
- вірності принциповій комуністичній позиції при виборі можливих союзників, входженні в різні коаліції та блоки, ідучи у разі необхідності на розумні компроміси.

Інакше кажучи, **завжди і в усьому партія повинна керуватися класовим підходом**, стояти, як і вимагав Володимир Ілліч, на суворо класовій точці зору. **Цією думкою пронизаний весь документ.**

Окремо дозвольте зупинитися на найбільш значимих питаннях, які в процесі роботи над проектом, обговорення в партійних організаціях, у пресі були предметом часом гострих дискусій.

Насамперед — про етапи боротьби за соціалізм.

Проект виходить з того, що **перехід до соціалізму не може бути одномоментним актом**, як стверджують деякі «гарячі голови», **на цьому шляху треба буде пройти кілька етапів.**

На першому етапі партія покликана **об'єднати найширші верстви на основі здійснення широкої програми загальнодемократичних перетворень у всіх сферах життя суспільства й у процесі боротьби добитися усунення від влади представників експлуататорських класів та повернення її трудящим.**

Із встановленням влади трудового народу, тобто з перемогою соціалістичної революції, боротьба за соціалізм вступить у **другий етап**. Змістом її на цьому етапі буде **подолання наслідків капіталістичної реставрації, відтворення й зміцнення засад соціалістичного суспільства**, насамперед відновлення суспільної власності на засоби виробництва, планової системи і народного контролю, дії соціалістичного принципу розподілу за працею.

Наступні етапи соціалістичних перетворень відбуватимуться **на власній основі соціалізму** й спрямовуватимуться на поступове утвердження комуністичних відносин та духовних цінностей, **на побудову комуністичного суспільства** як асоціації, в якій вільний розвиток кожного є умовою вільного розвитку всіх (див.: Маркс К., Енгельс Ф. Твори, т. 4, с. 430).

Є люди, які оголошують таку постановку питання опортуністичною, стверджують, що зусилля повинні бути спрямовані на негайне здійснення соціалістичної революції й відновлення заледве не наступного дня всіх порядків, які існували в нашій країні до антисоціалістичного перевороту 1991 року.

Погодитися з цим не можна. Коли в країні ще немає умов для справді масової, справді революційної боротьби, коли робітничий клас роз'єднаний, його класова свідомість розмита, суспільство переживає глибоку деморалізацію, а партію комуністів підтримує відносно невелика частина населення, — за таких умов кликати людей «на барикади», кидатися «революційними» фразами означало б прирікати їх на безглузді жертви.

Не зайве нагадати, що В.І.Ленін неодноразово звертав увагу на **небезпеку «революційного фразерства»**, яке збиває з пуття людей, створює труднощі для вирішення головного завдання — підготовки мас до організованої боротьби за свої права. «Для справжнього революціонера, — писав він, — найбільшою небезпекою, — може, навіть єдиною небезпекою, — є перебільшення революційності, забуття меж і умов доцільного й успішного застосування революційних прийомів» (т. 44, с. 212—213).

Сьогодні головне — збирання класових сил, підвищення їх свідомості й організованості, виховання на конкретних прикладах волі до боротьби й оптимізму.

Зрозуміло, що це вимагає часу. У ході обговорення проекту висловлювалися пропозиції вказати в Програмі строки здійснення

намічених заходів, скажімо, відзначити, що на здійснення завдань другого етапу потрібно буде приблизно дві п'ятирічки (так сказано у пропозиціях одного з обкомів). Але сьогодні визначити строки просто нереально.

У той же час необхідно враховувати ситуацію в нашому суспільстві. А вона така, що мільйони людей ледь животіють у злиднях, перебувають у відчаї, на межі зриву, тому вибух може статися в будь-який час. І треба бути готовими до такого повороту подій, щоб очолити протестний рух, спрямувати його в русло боротьби проти експлуататорського ладу, не допустити перетворення на «бунт безглуздий і нещадний».

Що ж до того, у якій формі — мирній чи немирній — буде здійснено революційний перехід до соціалізму, то це, повторюю, залежить від розвитку ситуації в країні, співвідношення класових сил. Комуністи ніколи не приховували й не приховують того, що віддали б перевагу мирному шляху.

Дехто з аналітиків навіть вважає, що в Україні ймовірність мирної перемоги соціалістичної революції, здійснення соціалістичних перетворень демократичним шляхом — через перемогу на виборах вища, ніж у багатьох інших державах. На їхню думку, пануючий тут клас не може розраховувати на збройну підтримку широких верств населення, у тому числі армії й міліції, робітничо-селянських (або навіть селянсько-робітничих) за своїм складом, які страждають від жахів капіталізму не менше, ніж інші верстви населення. А унікальне геополітичне положення України між Заходом і Сходом робить іноземне збройне втручання у разі соціалістичної революції в нашій країні менш імовірним, ніж у більшості інших держав.

Але все це — лише припущення. Такий розвиток подій можливий лише за умов високої організованості революційного пролетаріату та його союзників, за активних, вмілих дій їх авангарду — марксистсько-ленінської партії.

Добровільно капіталісти владою не поступляться. Це вони можуть зробити тільки під потужним натиском революційного народу. Не можна заперечувати й того, що у разі перемоги революційних сил на виборах панівний клас вдасться до насильства, щоб не допустити трудящих до влади.

Тому у проекті чітко зазначено: якщо експлуататорські класи, їх влада ігноруватимуть демократично виражену волю трудящих, тим більше якщо вони вдадуться до насильницького придушення їх революційних виступів, **народ вправі застосувати будь-які адекватні заходи протидії**, передбачені Конституцією України та міжнародно-правовими документами, зокрема Загальною декларацією прав людини.

Класики марксизму надавали найважливішого значення правильно-му визначенню того, *який клас* стоїть (які класи) у центрі епохи, визначаючи, за відомим ленінським висловом, «головний її зміст, головний напрям її розвитку, головні особливості історичної обстановки даної епохи і т.д.» (т. 26, с. 133). Ми повинні знати, говорив Володимир Ілліч, «рух якого класу є головною пружиною можливого прогресу в цій конкретній обстановці» (там же, с. 131). Тому що «тільки на цій базі ...можемо ми правильно побудувати свою тактику» (там же, с. 133).

Саме тут, на нашу думку, слід шукати ключ до вирішення питань, які викликають чи не найгостріші суперечки у зв'язку з оновленням партійної Програми, — про **місце і роль робітничого класу та інших класів сучасного суспільства** і — у зв'язку із цим — про **класову природу й соціально-класову основу Комуністичної партії**.

Існує думка, що у зв'язку зі значним скороченням чисельності робітничого класу в умовах капіталістичної реставрації, особливо в галузях великого матеріального виробництва, де ще недавно були зосереджені найбільш організовані загони робітничого класу, втрачено багатьма робітниками бійцівських якостей, розмиванням їх класової свідомості, перетворенням робітничого класу на «клас у собі» навряд чи правомірно говорити про його авангардну роль.

Ми вважаємо таку думку хибною. **Історична місія робітничого класу, пролетаріату як могильника капіталізму визначається тим, що заперечення капіталістичної експлуатації закладене в самих умовах існування пролетаріату. Його антикапіталістичні устремління збігаються з потребами прогресивного розвитку людського суспільства**, основними напрямками розвитку сучасних продуктивних сил, які переросли рамки приватної власності. Умови великого виробництва виховують у робітничому класі здатність до організації й дисципліни, дух колективізму й солідарності.

Сила і роль робітничого класу в історичній боротьбі класів, як показує досвід, незмірно вищі, ніж його частка в загальній масі населення, оскільки він тісно пов'язаний з іншими верствами трудящих і його інтереси об'єктивно збігаються з їх корінними інтересами.

Наведу такі цифри. Питома вага робітників із сім'ями в населенні на території майбутнього Радянського Союзу становила в 1913 році 14,9%, в 1959-му — 49,5%, в 1977-му — 61,6%.

Умови праці, боротьби і визволення робітничого класу інтернаціональні. Пролетарський інтернаціоналізм відкриває шлях до зближення й об'єднання трудящих різних національностей і країн, сприяє подоланню національних і расових бар'єрів.

Ці чинники і сьогодні зберігають свою дію.

Умови, що склалися в країні після контрреволюційного перевороту 1991 року, у результаті буржуазних реформ, які завдали

важкого удару по робітничому класу, об'єктивно штовхають робітників до відстоювання своїх інтересів. **Робітничий клас неодмінно перетвориться на потужну революційну силу**, знову стане «класом для себе». І відбудеться це тим швидше, чим вищим буде рівень роботи нашої партії з розвитку класової свідомості й активізації класової боротьби пролетаріату, розвитку робітничого руху.

Через ці обставини **робітничий клас і сьогодні є основою соціальної бази Комуністичної партії**. У той же час у проекті сказано, що партія приймає до своїх лав активних, що поділяють ідеї соціалізму, представників селянства, які перетворюються на наймитів — сільських пролетарів, інтелігенції, інших людей найманої праці.

Це зумовлене, крім іншого, тим, що умови існування членів суспільства, зайнятих найманою працею, відношення їх до засобів виробництва, роль у суспільній організації праці, способи одержання й розміри одержуваної ними частки суспільного продукту зближуються.

Враховується й різке зростання в сучасному світі, у постіндустріальну епоху, значення знань, наукових досягнень, підвищення у зв'язку із цим ролі інтелігенції у всіх сферах життя суспільства.

Наше завдання — допомогти інтелігенції подолати психологічну кризу, викликану потрясіннями контрреволюційного перевороту, під час якого багато її представників підтримали антисоціалістичні сили, про що тепер жалкують, звільнитися від ілюзій лібералізму, усвідомити, що здібності й життєві інтереси інтелігенції можуть бути реалізовані тільки в боротьбі разом з робітничим класом і трудовим селянством за усунення буржуазії від влади, за соціалізм.

Проект Програми не містить використовуваного в сучасній обстановці поняття «середній клас», на формування якого як своєї опори буржуазна влада покладає особливі надії. Йдеться про підрозділи буржуазного суспільства, його «проміжні» верстви, дрібних та середніх підприємців, конторських службовців, численну челядь, яка обслуговує буржуазію. По суті, в особі так званого середнього класу маємо справу з досить численим, неоднорідним прошарком дрібної та середньої буржуазії.

Доводиться рахуватися, з одного боку, з тим, що розвиток дрібного підприємництва в умовах розвалу промислового та сільськогосподарського виробництва дозволив зайняти, забезпечити роботою мільйони людей. З другого, — з необхідністю враховувати двоїсту природу дрібної буржуазії, зайнятої підприємництвом, яка метастеється між підтримкою буржуазії та пролетаріату, породжуючи дрібнобуржуазну стихію, яка є базою збереження й постійного відродження капіталізму.

З урахуванням цих обставин важливо роз'яснювати дрібним підприємцям марність їхніх надій «вибитися в люди», відсутність у

переважної більшості перспектив: великий капітал і конкуренти розорять їх.

Залучення дрібних підприємців до протестних акцій проти «мерзенностей» буржуазного ладу — це саме той випадок, про який говорив Володимир Ілліч, — про необхідність залучати на наш бік союзників — хай навіть ненадійних, умовних. Сьогодні це особливо важливо. Що в жодному разі не означає відходу від нашої класової позиції. Тим більше, коли йдеться про загальнодемократичні завдання, для вирішення яких необхідно об'єднати найширші верстви народу.

У ході роботи над Програмою іноді гостро дискутувалося питання про часові рамки допущення приватної власності. Гадаю, тут чимало схоластики, доктринерства.

Наша позиція в цьому питанні чітка й визначена. Життя щоденно підтверджує думку В.І. Леніна про те, що «власність роз'єднує і перетворює людей у звірів, а праця об'єднує» (т. 41, с. 338). **Ліквідація інституту приватної власності на засоби виробництва — неодмінна умова повної перемоги соціалізму.**

Але йдеться про власність саме на засоби виробництва, а не про особисте майно громадян, особисту власність. «Комунізм, — було сказано ще в Манифесті Комуністичної партії К. Маркса та Ф. Енгельса, — ні у кого не віднімає можливості привласнювати суспільні продукти, він віднімає лише можливість з допомогою цього привласнення поневолювати чужу працю» (Твори, т. 4, с. 424).

Завдання ліквідації, скасування, «зняття» (вислів К. Маркса) приватної власності, як і завдання подолання економічної багатокладності, буде вирішуватися в міру визрівання необхідних для цього об'єктивних передумов, створення продуктивних сил, «для яких приватна власність стає обтяжливими оковами» (там же, т. 3, с. 334), вирішуватися шляхами, які відповідають конкретній ситуації.

Що ж до **власності на землю**, намірів української влади якомога швидше перетворити сільгоспугіддя на предмет вільної купівлі та продажу, то наша вкрай негативна позиція в цьому питанні відома і вона залишається незмінною. Її важко обґрунтувати краще, ніж це зробив К.Маркс у III томі «Капіталу»: «З точки зору вищої економічної суспільної формації приватна власність окремих індивідуумів на землю буде вважатися в такій самій мірі безглуздою, як приватна власність однієї людини на іншу людину. Навіть ціле суспільство, нація і навіть усі одночасно існуючі суспільства, взяті разом, не є власники землі. Вони лише її володільці, які користуються нею, і, як *boni patres familias* (добрі батьки сімей), вони повинні залишити її поліпшеною наступним поколінням» (т. 25, ч. II, с. 311).

У проекті значна увага приділена проблемам державного будівництва, демократії, оборони, гуманітарної, національної політики, міжконфесійних відносин. Пропоновані вирішення цих проблем цілком ґрунтуються на принципових положеннях марксизму-ленінізму, визнанні пріоритету прав особи, необхідності захисту інтересів суспільства.

Назву лише деякі з них:

- скасування інституту президентства, відвернення небезпеки сповзання країни до авторитаризму;

- допущення можливості переходу до федеративної форми державного устрою;

- необхідність заміни державної символіки України, тексту й музики її Державного гімну;

- недопустимість будь-якої дискримінації за мовною ознакою, надання російській мові статусу державної;

- утвердження соціальної рівності, яка унеможливує як зрівнялівку, так і утриманство;

- рішуча протидія будь-яким спробам нав'язати суспільству націонал-шовіністичну ідеологію, ідеї національної винятковості й ворожості до інших націй і народностей;

- вірність партії діалектико-матеріалістичному світогляду, науковому атеїзму й шанобливе ставлення до переконань і почуттів віруючих, недопустимість використання антикомуністичними силами церкви в політичних цілях, згуртування трудящих, незалежно від їхнього світогляду, заради утвердження соціальної справедливості й гідного життя на землі, а не в потойбічному світі;

- наповнення проголошених у Конституції прав і свобод людини й громадянина реальним змістом і гарантіями; протидія лицемірному використанню прислужниками буржуазії гасел «демократії», «прав людини», «свободи слова» тощо як зброї в боротьбі проти соціалізму;

- необхідність проведення зовнішньополітичного курсу, повністю підпорядкованого інтересам нашої країни, неприпустимість втягнення її в НАТО та інші імперіалістичні блоки;

- повноправне членство України у Співдружності Незалежних Держав, входження в Єдиний економічний простір з Російською Федерацією, Республікою Білорусь, Казахстаном.

Більш чітко у проекті сказано про відродження добровільного Союзу рівноправних братніх народів. Йдеться не просто про союз, а про об'єднання на нових засадах у єдиній союзній державі — Союзі Радянських Республік, тобто про реалізацію волі переважної більшості народу, вираженої на референдумі 17 березня 1991 року.

Об'єктивно оцінюючи розвиток обстановки у світі, насамперед на пострадянському просторі, враховуючи характер режимів, які

утвердилися в колишніх радянських республіках, і здійснюваної ними політики, ми пов'язуємо відродження Союзу з боротьбою за відновлення в них влади трудящих і здійснення соціалістичних перетворень, послідовним дотриманням ленінських принципів соціалістичного федералізму. На цьому етапі наші зусилля зосереджуються на всебічному стимулюванні інтеграційних процесів на пострадянському просторі, забезпеченні єдиних, узгоджених дій комуністів, пролетарів України, Росії, всіх колишніх союзних республік.

Не будемо плекати ілюзії: в умовах, коли нинішня українська влада виляє у питаннях зовнішньої політики, ставить в основу основ так звану європейську інтеграцію, вступ України в Європейський Союз і дедалі очевидніше, повторюючи шлях Ющенка, дистанціюється від Росії, попереду у нас — наполеглива боротьба за досягнення цієї важливої стратегічної мети.

І ще два питання.

Насамперед — про **диктатуру пролетаріату**, яка перетворена нашими класовими противниками на жупел для відлякування, відвертання мас від соціалістичної ідеї.

Диктатура, або, як уточнювали класики марксизму, політичне панування пролетаріату, неодмінно повинна прийти на зміну диктатурі буржуазії. Іншого не дано. У конкретних умовах, в яких була здійснена Велика Жовтнева соціалістична революція, пролетарська диктатура набула дуже жорстких форм, що було викликано відчайдушним опором експлуататорської меншості, яка розв'язала громадянську війну, вдалася до кривавого білого терору, покликала на допомогу іноземних збройних інтервентів. В Україні ситуація ускладнювалася позицією буржуазно-націоналістичних сил, зокрема Центральної ради, інших буржуазних урядів.

У запеклій класовій боротьбі перемогли більшовики, підтримані більшістю трудового народу. Перемогли саме тому, що в країні була встановлена диктатура пролетаріату, котра, як відзначав В.І.Ленін, «не є тільки насильство над експлуататорами і навіть не головним чином насильство. Економічною основою цього революційного насильства, запорукою його життєвості і успіху є те, що пролетаріат представляє і здійснює вищий тип суспільної організації праці у порівнянні з капіталізмом» (т. 39, с. 13). «...Наша диктатура пролетаріату, — говорив він, — є забезпечення порядку, дисципліни, продуктивності праці, обліку і контролю» (т. 36, с. 245).

Відтоді ситуація змінилася. Ми маємо на озброєнні величезний досвід — і позитивний, і негативний, який, звичайно ж, буде врахований після завоювання влади робітничим класом, трудящими. Але й сьогодні зберігає свою актуальність ленінська настанова: «Щоб здійснити...

соціальну революцію, пролетаріат повинен завоювати *політичну владу*, яка зробить його господарем становища і дасть йому змогу усунути всі перешкоди, що стоять на шляху до його великої мети. В цьому розумінні *диктатура пролетаріату* становить необхідну політичну умову соціальної революції» (т. 6, с. 397). А якого характеру набуває ця політична влада, вирішальною мірою залежатиме від поведінки експлуататорських класів, які будуть усунуті від влади.

У ході обговорення проекту багато товаришів висловлювалися проти того, щоб у Програмі було сказано про відомі негативні явища, які мали місце в минулому в нашому житті, про помилки й прорахунки в діяльності партії, оскільки це може бути використане проти партії нашими противниками. Інші, навпаки, наполягали, щоб у ній були поіменно названі переродженці й зрадники, діячі, винні в допущених порушеннях і зловживаннях.

Що можна сказати з цього приводу?

Негативні явища, на жаль, були. На цьому спекулюють антикомуністи всіх мастей. Якби ми не сказали про це, то дали б привід обвинувачувати партію в тому, що вона замовчує свої помилки й недоліки. Але це не так. Компартія зі своєї ініціативи давно засудила допущені в минулому порушення і зловживання і зобов'язалася не допускати їх надалі.

І знову ж таки звернімося до думки нашого великого вождя й учителя Володимира Ілліча Леніна. Говорячи про необхідність «вчитися на зроблених помилках того, як краще організувати боротьбу», він відзначав: «Ми не повинні приховувати наші помилки перед ворогом. Хто цього боїться, той не революціонер. Навпаки, якщо ми відкрито заявимо робітникам: «Так, ми зробили помилки», то це значить, що надалі вони не повторюватимуться...» (т. 44, с. 30–31).

Що ж до тих, хто, перебуваючи свого часу на керівних посадах у партії, завдав їй величезної шкоди, то назвати їх у нашій Програмі було б для них незаслуженою честю.

Не могли ми підтримати й пропозиції скоротити або взагалі вилучити із Програми історичну частину. Програма — головний теоретичний і історичний документ партії, він повинен містити стислу оцінку пройденого нею непростого — героїчного й багато в чому трагічного — шляху. Крім іншого, це важливо й тому, що в партію приходять усе більше молодих людей, які не знають її історії, уроків, здобутих із неї партією. Гадаємо, під час роботи над Програмою знайдено оптимальну форму сказати про це об'єктивно, виважено й без надриву.

Було висловлено багато пропозицій, які конкретизують ті чи інші положення Програми або стосуються питань тактики. Включення їх

у Програму значно збільшило її обсяг. Надмірна деталізація в таких документах небажана, оскільки могла б зв'язувати дії партії в частковостях. Питання тактики включаються в них тільки, якщо вони стосуються, за висловом В.І. Леніна, найбільш істотних і *принципальних* питань, залишаючи вибір засобів діяльності організаціям, що ведуть боротьбу, і партійним з'їздам, що встановлюють *тактику* партії (див.: т. 4, с. 214).

Думаю, делегати з'їзду з розумінням сприймуть такі підходи. Що ж до самих пропозицій, то новообраному Центральному Комітету їх треба уважно розглянути і врахувати у практичній роботі.

Шановні товариші!

Прийняття оновленої Програми відкриє новий, важливий етап у житті нашої партії, стане потужним стимулом активізації всієї її діяльності, включаючи наукову розробку й обґрунтування партійної стратегії і тактики.

Вивчення положень Програми має сприяти збагаченню змісту ідеологічної роботи партії.

Безсумнівно, у кожній партійній організації, включаючи первинні, буде критично, у світлі вимог Програми, проаналізовано всю їх діяльність, визначено заходи для її рішучого поліпшення.

Орієнтиром для нас повинен бути найважливіший урок, здобутий із пройденого Компартією України шляху:

Боротьба за соціалізм може бути успішною тільки тоді, коли партія неухильно керується марксистсько-ленінською теорією, творчо розвиваючи її, зберігає в чистоті й високій боєздатності свої лави, коли вона суворо дотримується ленінських норм партійного життя й принципів колективності керівництва, зміцнює зв'язки з масами.

Свій високий патріотичний та інтернаціональний обов'язок комуністи України бачать у тому, щоб прискорити процес політичної самоорганізації трудового народу, гідно виконати історичну місію — бути його авангардом у переможній боротьбі за владу, за соціалістичне майбутнє нашої Вітчизни.

Хай надихає нас полум'яний заклик партійної Програми:

«Трудящі України, єднайтеся в боротьбі за Радянську владу, соціалізм і Союз братніх народів!»

(Б у р х л и в і о п л е с к и).

В.М. Оплачко. Спасибо. Товарищи! Время подошло к перерыву. Перед объявлением перерыва я хотел бы поздравить всех делегатов — медицинских работников с их профессиональным праздником, потому что сегодня День медицинского работника. И не только делегатов нашего съезда, но и всех медиков. Чтобы они пережили ту очередную реформу в нашей медицине, чтобы отвозвали то положительное, хорошее, что было в советской системе здравоохранения.

Добра, счастья, здоровья вам и успехов в вашей нелегкой работе!

Товарищи, объявляется перерыв на 30 минут. Начнем следующее заседание в 11.40.

Засідання п'яте

(19 червня 2011 року, ранкове)

В.Г. Матвеев (головуючий). Шановні товариші! Прошу сідати. Продовжуємо роботу з'їзду. Слово для виступу по обговоренню доповіді про нову редакцію Програми Комуністичної партії України надається товаришу Крючкову Георгію Корнійовичу — члену Центрального Комітету Компартії України. Якщо є ще бажуючі виступити з цього питання, прошу записуватися.

Будь ласка, Георгію Корнійовичу. (О п л е с к и).

Г.К.Крючков. Уважаемые товарищи!

Как член Комиссии по подготовке проекта обновленной Программы нашей партии и ее Рабочей группы, хотел бы подтвердить, что представленный на рассмотрение съезда проект является результатом напряженной многомесячной творческой работы коллектива ученых, опытных партийных работников, созданием коллективного разума нашей партии.

Из всех острых проблем меня, как, наверное, и каждого из вас, особенно беспокоит слабость нашего влияния в обществе и опасно снижающийся уровень поддержки партии на выборах.

В докладе правильно, на мой взгляд, отмечены объективные факторы, вызвавшие эти тенденции. Но считаю, что гораздо большего внимания требуют факторы субъективные, коренящиеся в организации нашей партийной работы.

У нас много разговоров, часто, по моему мнению, схоластических, бесплодных, о роли рабочего класса, его положении в современных условиях, остается ли он авангардной силой, социальной основой нашей партии. Но какова цена этим дискуссиям, если в подавляющем большинстве производственных, рабочих коллективов нет ни одного члена нашей партии, ни одного коммуниста?

Мы так и не пробилась в профсоюзы, мало что сделали для продвижения на руководящие посты в профсоюзных органах преданных делу рабочего класса, достойных организаторов, которые способны твердо защищать интересы трудящихся. Профсоюзы и сегодня в

массе остаются под влиянием лидеров, послушно выполняющих волю хозяев предприятий или властных структур.

В докладе говорилось о радикальных изменениях негативного порядка на селе. Думаю, вы согласитесь с тем, что сегодня основной созидательной силой там стали батраки, наймиты, сельские пролетарии, в основном из числа молодых людей, которым не посчастливилось уехать из села. Но о какой системной работе с ними можно говорить, если в большинстве сел нет ни одного члена нашей партии?

И так если не по всем, то по большинству направлений нашей партийной деятельности, особенно в работе с молодежью, с комсомолом.

Вывод я делаю один — надо работать! Поиск какого-то чудодейственного средства, своеобразного партийного «философского камня», который способен в один миг изменить ситуацию в партии, на порядок повысить уровень нашего влияния в массах, — это наивное, а потому вредное дело.

Поэтому я горячо поддерживаю высказанную в Политическом докладе и зафиксированную в проекте Программы мысль о необходимости серьезного укрепления партии, в том числе за счет пополнения партийных рядов молодыми, свежими силами и повышения партийной дисциплины во всех звеньях партии, развития активности коммунистов, радикализации на этой основе партийной работы, радикализации на всех уровнях, начиная с Центрального Комитета и фракции в Верховной Раде Украины. Мне, бывшему народному депутату, представляется, что фракция не в полную силу использует возможности парламентской трибуны для отстаивания интересов, а может, вернее будет сказать, для пропаганды нашей позиции.

На обеспечение широкой поддержки партии в обществе направлено все содержание проекта Программы партии. При подготовке его мы исходили из того, что, как и завещал Владимир Ильич Ленин, главный политический и теоретический документ партии должен быть адресован не только ее членам, но и всему обществу, всем слоям, которые могут быть если не союзниками, то хотя бы — при определенных условиях — нашими попутчиками. В нашей Программе они должны найти ответ на вопросы: что представляет собой сегодня Коммунистическая партия, за что она борется и какой интерес для них в сотрудничестве с Компартией в борьбе с капиталом, с антинародной властью. Мне представляется, что созданной предыдущим съездом Комиссии удалось составить документ, который дает ответ на эти вопросы.

Хотел бы затронуть еще один вопрос, который здесь не поднимался. Пользуясь участием в нашем съезде представителей СКП–КПСС, Компартии Российской Федерации, других братских партий,

не могу не сказать об огромной опасности разворачивающейся сейчас в России, как это было раньше у нас, в Украине, и еще продолжающейся, очень опасной кампании по так называемой «десталинизации и декоммунизации общественного сознания», «детоталитаризации общества». Цель ее — нанести смертельный удар по Компартии, представить все 70 лет, когда партия была правящей в нашем государстве, руководящей и направляющей силой советского общества, эдакой «черной» дырой, настроить общество против социализма.

Совершенно очевидно, что новая волна антикоммунизма и антисоветизма поднята в связи с очевидным банкротством реставраторов капитализма. Особая опасность этой кампании в том, что она разворачивается в то время, когда из жизни уже ушло большинство граждан, которые знают правду о нашем героическом и трагическом прошлом, а в жизнь вступают необстрелянные поколения молодых людей, формирование которых происходило и происходит в условиях оголтелого антикоммунизма.

Считаю, что братские партии должны действовать более активно и согласованно, чтобы сорвать планы воинствующих антикоммунистов. И в координации усилий в этом направлении более эффективную роль, по моему мнению, должен играть СКП–КПСС.

Уважаемые товарищи, я просил бы позволить мне сказать несколько слов за пределами темы моего выступления по одному, пожалуй, острейшему вопросу, который поднимался с этой трибуны. Что это за вопрос? Это вопрос о дальнейшем...

В.Г. Матвеев. Нет возражений? Продолжайте.

Г.К.Крючков. ...нашем пребывании в коалиции, парламентском большинстве.

Правда, после того как мы приняли резолюцию съезда, сама по себе эта проблема снята. Съезд по ней высказался и, на мой взгляд, высказался правильно. Я хотел бы несколько, так сказать, прояснить ситуацию и внести конкретное предложение.

Когда возникает вопрос, вопрос естественный, о том, что мы пребываем в коалиции с партией крупного капитала и видим, как они ведут себя, как обманывают народ, то появляется естественное стремление выйти из этой коалиции. И такой шаг с нашей стороны не исключен.

Но, товарищи, задумаемся над тем, кто больше всего требует нашего выхода из коалиции? — Самые реакционные правые силы, всякого рода жвании в большинстве и вне его. Почему они хотят нас вытеснить полностью из политического процесса? На это направлен и новый избирательный закон, на это направлено очень многое.

Конечно, можно встать на позицию товарищей, которые требуют немедленно уйти из большинства, и пусть, мол, правые делают, что хотят. Выиграет ли партия от этого? Мы не все можем, будучи в коалиции, мы многого не можем, но кое-что, и очень важное, уже сделали и еще можем сделать для нашей партии. Поэтому я считаю решение съезда по этому вопросу правильным. Хотя обстановка может сложиться так, что нам придется ускорить размежевание с регионалами.

А предложение мое следующее.

Мы не можем игнорировать настроения в партии, настроения в обществе, которые характеризуются (бывая сейчас в областях, я убедился в этом) катастрофическим падением рейтинга регионалов, Президента, правительства и всех властных структур. И негатив в какой-то мере переносится на нашу партию. Этого мы игнорировать не можем.

Поэтому предлагаю: принять протокольное решение съезда и поручить группе авторитетных товарищей (человек пять) добиться встречи с Президентом, высказать ему все, что у нас на душе, передать нашу тревогу, предъявить претензии за то, что Президент отступает от обязательств, которые он зафиксировал в подписанном с ним соглашении, и, если хотите, откровенно сказать, какими могут быть в связи с этим наши действия. Ведь мы не просто выйдем из коалиции, а займем совершенно иную позицию.

Этот шаг стоило бы предать самой широкой гласности.

Почему я так говорю?

Наблюдая с высоты, как говорится, преклонного возраста и своего пенсионерского положения, я обращаю внимание на то, как нагло ведет себя оппозиция. Чуть что — сразу все идут и бесцеремонно давят на президента, спикера, премьера.

Ведь почему Мороз в свое время не подписал решение Верховного Совета об отмене запрета Коммунистической партии, которое было принято? Это было единственное решение, которое не подписано в Верховной Раде из-за того, что в зале не было какого-то количества людей, которые значатся проголосовавшими за данное решение (хотя они потом письменно подтвердили свою позицию). Но по этой причине можно отменить любое решение Верховного Совета. Не подписал Мороз потому, что струсил, когда к нему пришли воинствующие национал-радикалы и начали его терроризировать.

Товарищи, давайте и мы в этом плане будем активными, агрессивными, в лучшем смысле этого слова, боевитыми, настойчивыми и неотступными!

Спасибо за внимание. (О п л е с к и).

В.Г. Матвєєв. Шановні товариші! Ніхто не наполягає на виступі? Ні. Тоді нам необхідно прийняти постанову 44 з'їзду про нову редакцію Програми Комуністичної партії України.

Слово від Редакційної комісії надається товаришу Мішурі Валерію Дмитровичу. Будь ласка, Валерію Дмитровичу.

В.Д. Мішура. Уважаемые делегаты и гости съезда! Комиссия вносит предложение: проект постановления о новой редакции Программы Коммунистической партии Украины принять за основу. Прошу поставить на голосование.

В.Г. Матвєєв. Товариші! Хто за пропозицію Редакційної комісії прийняти проект постанови за основу, прошу голосувати мандатами. Прошу опустити. Хто проти? Немає. Хто утримався? Приймається. Будь ласка.

В.Д. Мішура. Комиссия рассмотрела все предложения, которые поступили. Их много, и это еще раз свидетельствует о том, что новую редакцию Программы коммунисты изучали внимательно. Правда, не все, я об этом позже скажу.

Теперь о конкретных предложениях.

Я просил бы вас взять текст русский, открыть на странице 41. Обратите внимание на первый абзац: «В результате Великой Октябрьской социалистической революции в стране была установлена власть пролетариата, принявшая в тех условиях форму жесткой диктатуры». Комиссия вносит предложение записать в такой редакции: «В результате Великой Октябрьской социалистической революции была установлена власть трудящихся, принявшая в тех условиях форму диктатуры пролетариата».

Теперь возьмите страницу 45. Вот предпоследний абзац, там написано, что «Сегодня, как и в начале минувшего века, когда принималась первая программа ленинской партии, актуальной остается задача...». Так как эта задача была решена в годы Советской власти, мы предлагаем немножко изменить редакционно: «...вновь актуальной становится задача спасения народа Украины». Еще раз читаю: «Сегодня, как и в начале минувшего века, когда принималась первая программа ленинской партии, вновь актуальной становится задача спасения народа Украины».

Страница 46, абзац третий снизу. Там речь идет о национализме: «Национализм не может, как показала реальность давних и последних лет, служить ни созидательным, ни консолидирующим фактором». Мы предлагаем усилить: национализм не может, как показала реальность давних и последних лет, быть...» Не «служить», а быть.

Дальше. На странице 46 речь идет о том, что на голодном финансовом пайке находятся образование, наука, здравоохранение. Было предложение включить сюда и армию. Считаем, что это правильно.

Поступили и сугубо редакционные правки. Например, на странице 49, первый абзац, написано, что «многие ученые, специалисты высокой квалификации, деятели искусства, не находя на Родине применения своим знаниям...» Мы предлагаем вместо слова «на Родине» написать: «в собственной стране».

Несколько предложений мы отклонили. В частности, отклонено предложение товарища Питкина. Он предлагает на странице 49 из фразы «Учитывая отечественный опыт прошлого, современный опыт таких стран, как Китайская Народная Республика, Компартия Украины поддерживает предпринимательство, исключаящее эксплуатацию наемного труда» исключить четыре последних слова. Наверное это неправильно, потому что Компартия всегда выступала и выступает против любой эксплуатации наемного труда. Поэтому мы предлагаем оставить формулировку проекта.

Он же предлагает пересмотреть акты приватизации. Но это уже изложено в более широком плане на странице 54, первый абзац, где написано о необходимости вернуть в кратчайшие сроки в общенародную собственность стратегические отрасли народного хозяйства. Возвращение в общенародную собственность и предполагает пересмотр приватизационных актов.

Страница 62. Тов. Питкин предлагает исключить следующие слова в абзаце, где речь идет об отношении нашей партии к религии. Там есть такое предложение: «Будучи сторонниками диалектико-материалистического мировоззрения, научного атеизма, коммунисты с уважением относятся к убеждениям и чувствам верующих». Он предлагает слова «Будучи сторонниками диалектико-материалистического мировоззрения, научного атеизма» убрать. Мы с этим не согласны. Речь идет о том, что идеология религиозная и идеология коммунистическая, научная — несовместимы. Мы можем иметь союзы с церковью как с социальным институтом в борьбе, скажем, против наркомании, за воспитание у детей высоких нравственных качеств, в борьбе за мир и так далее. Мы допускаем, что каждый конкретный верующий может быть членом Коммунистической партии и заниматься политикой. Но когда речь идет об идеологии, то мы являемся оппонентами.

Поэтому мы это предложение отклонили.

Комиссия предлагает снять абзац четвертый на странице 51. В нем содержится предложение о том, что нужно восстановить Коминтерн. Но в проекте этот вопрос поставлен шире — о необходимости коммунистам координировать борьбу против мировой буржуазии, против НАТО и т.д.

На этом я хотел бы закончить выступление. Редакционная комиссия предлагает принять постановление о новой редакции Программы в целом.

В.Г. Матвеев. Шановні делегати! Ні в кого немає запитань чи пропозицій до проекту? Ні. Тоді прошу голосувати. Хто за те, щоб...
Будь ласка.

П.М.Кисленко. Я вважаю, що в такому серйозному документі не слід використовувати вираження «голодний паек».

В.Д. Мішура. Я не можу з вами погодитися. Возьмите, например, «Манифест Коммунистической партии», там очень много публицистических выражений. Слова «голодний паек» в данном случае лучше всего отражают реалии здравоохранения, армии и так дальше. Я считаю, что это вполне уместное выражение.

В.Г.Матвеев. Дякую. Шановні делегати! Хто за те, щоб прийняти постанову з'їзду щодо... (Ш у м у з а л і). Хто ще?

В.Д. Мішура. Я же говорю... Я не все редакційні правки докладав с'єчас. Ми редакційно поправили очень много.

В.Г.Матвеев. У проекті постанови з'їзду, який ми зараз будемо приймати в цілому, зазначається, що Президія Центрального Комітету Компартії України доручається доопрацювати редакційно запропонований текст нової редакції Програми Комуністичної партії.

Шановні делегати! Хто за те, щоб прийняти в цілому постанову з'їзду про нову редакцію Програми Комуністичної партії України? Прошу голосувати мандатами. Прошу опустити. Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає.

Таким чином, постанову про нову редакцію Програми Комуністичної партії України прийнято з'їздом одноголосно. (О п л е с к и).

ПРО НОВУ РЕДАКЦІЮ ПРОГРАМИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України

44 з'їзд Комуністичної партії України

п о с т а н о в л я є:

1. Програму Комуністичної партії України (нова редакція) прийняти.
2. Доручити Президії Центрального Комітету Комуністичної партії України здійснити редакцію тексту Програми партії з урахуванням пропозицій делегатів з'їзду та опублікувати її.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ПРОГРАМА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

*Прийнята у новій редакції 44 з'їздом
Компартії України 19 червня 2011 року*

Комуністична партія України — політична організація, яка об'єднує на добровільних засадах відданих ідеям соціальної справедливості людей і ставить собі за мету утвердження в нашій країні влади трудящих, перебудову життя суспільства на комуністичних засадах.

Свою стратегію і тактику партія визначає, керуючись марксистсько-ленінським вченням, з урахуванням розстановки політичних сил у країні та обстановки у світі.

У головному партійному документі — Програмі Компартія заявляє про своє бачення сучасного світу, про цілі і завдання, які вона ставить перед собою, шляхи і способи їх досягнення.

Уроки історичного шляху

Комуністична партія (більшовиків) України (з 1952 року — Комуністична партія України) була утворена у липні 1918 року в результаті об'єднання на ленінських ідейних і організаційних принципах більшовицьких організацій, що діяли на території України, і до незаконної заборони в серпні 1991 року була складовою частиною РКП(б) — ВКП(б) — КПРС, її бойовим загоном.

У боротьбі за революційне перетворення суспільства, за гідне життя трудового народу Комуністична партія України пройшла великий, славний шлях, відзначений історичними звершеннями і тяжкими випробуваннями, залишаючись вірною справі Великої Жовтневої соціалістичної революції — головної події ХХ століття, яка відкрила нову епоху в історії людства, епоху визволення праці від ярма капіталу.

У нинішніх умовах, коли світовому капіталізму вдалося тимчасово взяти реванш і трудовий народ нашої країни знову приречений на гноблення і приниження, важливо пам'ятати великі досягнення й уроки перемоги пролетарської революції і соціалістичного будівництва в СРСР.

Великий Жовтень приніс українському народу, всім народам багатонаціональної Росії соціальне і національне визволення. Завдяки перемозі соціалістичної революції народ України створив свою суверенну державу — Українську Радянську Соціалістичну Республіку.

Разом з РРФСР, Білоруською РСР і радянськими республіками Закавказзя Українська РСР стала засновником у 1922 році Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

У складі Союзу РСР Україна, завдяки самовідданій праці народу, керованого Комуністичною партією, в історично короткий термін перетворилася на високорозвинену країну з могутньою індустрією, колективним сільським господарством, передовою наукою, самобутньою культурою. Уже в 60-ті роки ХХ століття Українська РСР за більшістю економічних показників входила до десятки найрозвиненіших країн світу. Ще в довоєнні роки з життя радянських людей було викоренено безробіття, злидні, неписьменність, епідемії, масову безпритульність дітей, проституцію, вимушену еміграцію.

Приклад Радянської України переконливо підтверджує, що соціалізм, як перша фаза нової суспільної формації — комунізму, визволяє від принизливої експлуатації людини людиною, створює можливість для розкриття здібностей кожного громадянина і його гармонійного розвитку, реалізації життєвих інтересів, оволодіння висотами науки і культури. У Радянській країні не просто проголошувалися, а реально гарантувалися усім громадянам рівні права на працю і відпочинок, на освіту і охорону здоров'я, на житло, забезпечену старість і соціальний захист, на участь в управлінні державою.

У країні утвердилася нова, соціалістична цивілізація, в основі якої — притаманні цьому ладу колективістські і гуманістичні засади: солідарність і взаємодопомога, висока моральність і духовність, шанобливе ставлення до особи, до всіх націй і народностей, доброта і справедливість.

Історичним досвідом на прикладі Радянської країни переконливо підтверджено життєву силу ленінської національної політики. Найважливіший її принцип — пролетарський інтернаціоналізм, який виражає спільні потреби й інтереси трудящих незалежно від національної приналежності, — став основою формування нової історичної спільності — **радянського народу**, складовою частиною якої був і народ України. Унікальна братерська дружба народів СРСР стала могутнім стимулом соціального прогресу.

Саме за часів соціалізму Радянською державою, керованою Комуністичною партією, було вирішено важливе історичне завдання: українські землі об'єднано в сучасних кордонах. Свідченням високого авторитету Радянської України у світі, визнанням її суверенної державності і впливу на міжнародній арені, значного внеску в перемогу над фашизмом стала участь Української Радянської Соціалістичної Республіки у заснуванні й діяльності Організації Об'єднаних Націй.

У результаті Великої Жовтневої соціалістичної революції в країні було встановлено владу трудящих у формі диктатури пролетаріату, а Комуністична партія стала правлячою. Саме влада пролетаріату, що прийшла на зміну диктатурі буржуазії і відбивала волю більшості трудового народу, дозволила придушити опір експлуаторської меншості, чий інтереси в Україні виражали Центральна рада, інші буржуазно-націоналістичні уряди, які розв'язали громадянську війну, і дати відсіч збройній інтервенції іноземних імперіалістичних держав. Диктатура пролетаріату забезпечила тісний союз робітничого класу з селянством, утвердження вищого, порівняно з капіталізмом, типу суспільної організації праці і життя на соціалістичних засадах.

Будівництво соціалізму в нашій країні здійснювалося в умовах запеклої класової боротьби, ворожого капіталістичного оточення та економічної і культурної відсталості, яка дісталася від царизму. Колосальні руйнування і загибель мільйонів людей у роки Першої світової і громадянської воєн, іноземної збройної інтервенції, а згодом найтяжчої в історії людства Великої Вітчизняної війни, необхідність відвернення значних коштів для потреб оборони у зв'язку з постійною загрозою імперіалістичної агресії — усе це серйозно стримувало зростання добробуту народу. Тому розрив у рівні споживання населення СРСР і найбагатших капіталістичних країн хоча й скорочувався, але подолати його до кінця не вдалося.

На долі соціалістичного будівництва в СРСР згубно позначилися забуття уроків класової боротьби, відступи від принципів соціалізму, повільність у вдосконаленні управління політичними і соціально-економічними процесами, прояви волюнтаризму і суб'єктивізму.

Було ослаблено контроль за дотриманням ленінських норм і основоположних принципів партійного життя — демократичного централізму і колективності керівництва. Це вело до засмічення партійних лав безідейними кар'єристами, прихильниками буржуазної ідеології і моралі, до переродження частини керівних кадрів, відриву їх від трудящих, а в підсумку — до перекручення принципів соціалізму. КПРС за власною ініціативою засудила негативні явища, що суперечили його сутності, долала їх наслідки.

Уроком має стати й те, що в 1960–1980-ті роки не було вжито достатніх заходів для припинення підривної діяльності імперіалістичних держав та їх агентури в СРСР. Недооцінювалася небезпека буржуазного, особливо українського, націоналізму. Спрямовувані і підтримувані спецслужбами імперіалістичних держав, ці сили розгорнули в кінці 80-х — на початку 90-х років ХХ століття відкриту діяльність з ліквідації Радянської влади в Україні і розвалу Союзу РСР, відриву України від Росії, що було однією з головних цілей імперіалізму.

Цьому сприяв прихід до керівництва КПРС і Радянською державою псевдореформаторів — переродженців і капітулянтів. Під критикам демагогічних гасел про «вдосконалення соціалізму», «нове мислення» вони руйнували економічні основи і політичну систему СРСР, передусім її стрижень — Комуністичну партію. Компрометувалися ідеологічні й духовні цінності соціалізму, здавалися завойовані радянським народом передові позиції у світі. Руйнівну роль відіграли прояви так званого «суверен-комунізму».

Підтримувані і спрямовувані ззовні антикомуністичні, націонал-екстремістські сили здійснили в серпні 1991 року переворот, який відкрив шлях до розвалу Радянського Союзу і повернення капіталізму. Першим кроком контрреволюційних сил, що дорвалися до влади, була протизаконна заборона діяльності КПРС і комуністичних партій союзних республік. В атмосфері антисоціалістичного психозу вихідцями з компартійної номенклатури, які перекинулися на бік націонал-екстремістських сил, було незаконно заборонено і Компартію України.

Ці події, що обернулися трагедією для нашого народу і країни, стали тяжким уроком історії. **Революція повинна вміти захищатися!** — заповідав В.І. Ленін. Комуністи і всі прихильники соціалізму не мають права цього забувати.

Прапор боротьби за соціалізм підняла утворена в червні 1993 року з принципово новим статусом і зареєстрована в жовтні того ж року Комуністична партія України. У результаті тривалої, наполегливої боротьби комуністам вдалося добитися визнання Конституційним Судом України указів Президії Верховної Ради України про заборону діяльності Компартії неконституційними. Це стало важливою перемогою прихильників комуністичної ідеї, усіх прогресивних сил країни. **Після об'єднаного з'їзду (травень 2002 року) Компартія України діє на законних підставах як спадкоємиця ідей і традицій Компартії, утвореної в липні 1918 року, продовжувач її справи.**

Найважливіший загальний урок з пройденого Компартією України історичного шляху полягає в тому, що боротьба за соціалізм може бути успішною лише тоді, коли партія міцно стоїть на чітких класових позиціях, неухильно керується марксистсько-ленінською теорією, творчо розвиває її, зберігає в чистоті і високій бойовистості свої ряди, коли в ній суворо дотримуються ленінські норми і принципи внутріпартійного життя, зміцнюються зв'язки з масами, а народ бачить в партії свій авангард, коли партія рішуче бореться з підступами класових ворогів, своєчасно і адекватно реагує на виклики часу.

І навпаки — забуття цього прирікає партію на поразку.

Українське суспільство після антисоціалістичного перевороту

В результаті реставрації капіталізму Україна відкинута у своєму розвитку на багато десятиліть назад, перетворена на ресурсно-сировинний придаток капіталістичного світу, ринок збуту виробленої продукції і відходів західних технологій, на вимираючу країну.

Панівні позиції в її економіці, в системі державної влади, інформаційному просторі — в усіх сферах життя захопив клас експлуаторів — буржуазія. **Це й визначає характер суспільно-політичного ладу, що утвердився в нашій країні.**

Ліквідовано владу трудящих. Знищено основу соціалістичних виробничих відносин — суспільну власність на засоби виробництва. Створені працею кількох поколінь радянських людей багатства привласнено олігархічними кланами, які ведуть між собою запеклу боротьбу за владу, за переділ власності і ринків збуту.

На базі приватної власності на засоби виробництва відроджено експлуатацію людини людиною. Демонтовано справді людські колективістські підвалини суспільного життя.

Зруйновано систему державного планування і контролю.

Підірвано взаємовигідні господарські, наукові, соціальні, духовні та інші зв'язки з Російською Федерацією, іншими колишніми союзними республіками, що склалися за багато років. Це призвело до згортання виробництва в життєво важливих галузях вітчизняної економіки, до зростання масового безробіття, посилення еміграційних процесів.

Великою трагедією для нашого народу обернулися зруйнування соціальної сфери, деградація одних з кращих у світі систем освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, безпрецедентне майнове розшарування суспільства, зубожіння мільйонів людей, відкинутих за межу виживання.

Непосильна праця, незадовільні умови на виробництві, високий травматизм, низькоякісне харчування — все це підриває здоров'я народу, ставить під загрозу його генофонд. Національним лихом стали алкоголізм і наркоманія. Загрозливих масштабів набули епідемії туберкульозу та СНІДу, розгул злочинності, дитяча безпритульність.

Сьогодні, як і на початку минулого століття, коли приймалася перша програма ленінської партії, знову актуальним стає завдання порятунку народу України від фізичного вимирання, інтелектуального й морального виродження.

Українське суспільство уражене всеосяжною системною кризою, тотальною корумпованістю владних структур, переживає глибокий занепад. На голодному фінансовому пайку перебувають освіта, наука,

охорона здоров'я, книговидання, кінематограф, музейна і бібліотечна справи. Комерціалізація закладів культури зробила їх послуги недоступними для переважної більшості населення. Через так звану «масову культуру» в суспільстві насаджуються індивідуалізм і всюдозволеність, насильство і розпуста, культивуються бездуховність і аморальність, пристосовництво. Втрачають свою цінність такі поняття, як честь, совість, гідність. Люди перестають довіряти один одному. Звеличується культ наживи. Героїзуються зрада, колабораціонізм. Із свідомості народу витрууються колективістська психологія і гуманістична мораль, інтернаціоналістські переконання, пам'ять про героїчне минуле, про велич подвигу радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.

Як ідеологічний стрижень і «національна ідея» суспільству нав'язується український буржуазний націоналізм, зрощений на антикомунізм та антирадянщині фашистського напрямку, русофобії та інших формах ксенофобії. Як показала реальність давніх і останніх років, націоналізм не може бути ні творчим, ні консолідуючим фактором. Його насадження розколює країну і веде до фашистської диктатури.

Реставрація капіталізму призвела до радикальних негативних змін соціально-класової структури українського суспільства.

Клас буржуазії, що сформувався в Україні, відзначається безмірною зажерливістю й егоїзмом, злочинними способами і засобами збагачення, зневагою до інтересів країни і народу, плазуванням перед іноземним капіталом і західним способом життя. Нинішня українська держава, як і будь-яка буржуазна держава, є, за визначенням К.Маркса, комітетом, що управляє загальними справами всього класу буржуазії. Всі гілки й інститути нинішньої державної влади служать інтересам експлуататорів.

У зв'язку із зруйнуванням у ході буржуазних реформ соціалістичного виробництва в Україні не тільки значно скоротилась чисельність **робітничого класу**, особливо у великих галузях матеріального виробництва, але й відбувається його декласування. Буржуазія та її влада вдаються до підкупу робітників, насаджують в їх середовищі професійну роз'єднаність, за допомогою різних засобів впливу намагаються переконати маси в тому, що вони піклуються про народ. Саме тому трудящі вкотре піддаються брехливій пропаганді і голосують на виборах за «добрих» нових хазяїв та їх прислужників.

Попри величезні втрати внаслідок реставрації капіталізму, робітничий клас потенційно залишається провідною силою експлуатованих мас, здатною піднятися на боротьбу проти системи гноблення. Корінні інтереси робітничого класу України, які полягають у тому, щоб усунути владу капіталу, повернути країну на соціалістичний шлях розвитку, покінчити з експлуатацією людини людиною, злиднями і

безправ'ям, збігаються з інтересами всіх людей праці, насущними потребами розвитку всього нашого суспільства.

Тому і в нинішніх умовах Комуністична партія вважає робітничий клас своєю основною соціальною базою і залучає в свої ряди його передових представників. Поряд з цим партія відбирає до свого складу активних представників селянства, інтелігенції, інших людей найманої праці, які поділяють ідеї соціалізму.

Для того щоб робітничий клас перетворився на могутню революційну силу, знову став революційним класом, партія вбачає найважливіше своє завдання в розвитку робітничого руху, підвищенні класової свідомості і організації боротьби пролетаріату за соціалізм.

Після 1991 року трагічною стала і доля українського **селянства**. Зруйнування колгоспно-радгоспної системи і передача землі у приватну власність, знищення соціальної інфраструктури на селі, відсторонення держави від розв'язання проблем аграрного сектора призвели до фактичної ліквідації високоефективного, що ґрунтується на соціалістичних засадах, сільськогосподарського виробництва, повної деградації сільського господарства країни. Сотні тисяч гектарів сільськогосподарських угідь захоплено новими латифундистами. Вчорашні колгоспники і робітники радгоспів перетворилися на наймитів чи, не знаходячи роботи, ледве животіють на мізерний дохід від індивідуальних господарств і здачі в оренду земельних паїв, або покидають свої села у пошуках засобів для життя. З карти України зникли сотні сільських населених пунктів.

У результаті хижачької експлуатації унікальні українські землі втрачають родючість. Значно скоротилося виробництво сільськогосподарської продукції. Все більшу частину продовольства, у тому числі шкідливого для здоров'я, Україна завозить з-за кордону, втрачаючи свою продовольчу безпеку.

Захист інтересів трудового селянства, порятунок українського села, насамперед припинення грабіжницького скуповування орних земель, партія вважає важливим, невідкладним завданням.

Партія стурбована долею вітчизняної **інтелігенції**. У роки так званої «перебудови» частина її піддалася антикомуністичній пропаганді, взяла участь у демонтажі основ соціалізму. Зіткнувшись з реаліями капіталізму, виявившись жорстко експлуатованими, одержуючи мізерні зарплати або взагалі втративши роботу, більшість працівників розумової праці відійшли від громадсько-політичної діяльності, замкнулися в собі. Багато вчених, фахівців високої кваліфікації, діячів мистецтва, не знаходячи у власній країні застосування своїм знанням, здібностям і талантам, змушені емігрувати, шукати кращої долі за кордоном.

Комуністична партія, враховуючи різке зростання у сучасному світі значення знань, наукових досягнень і зумовлене цим підвищення ролі

інтелігенції, вважає своїм обов'язком допомогти людям розумової праці звільнитися від ілюзій лібералізму, усвідомити, що здібності і життєві інтереси інтелігенції можуть бути реалізовані, як показала історія, лише в боротьбі разом із робітничим класом і трудовим селянством за усунення буржуазії від влади, за соціалізм.

В умовах розвалу соціалістичної економіки широко розвинулося приватне, у тому числі дрібне, **підприємництво**. Це дозволило забезпечити роботою мільйони людей. Враховуючи вітчизняний досвід минулого і сучасний досвід таких країн, як Китайська Народна Республіка, Компартія України підтримує підприємництво, яке виключає експлуатацію найманої праці. При цьому партія бере до уваги подвійну природу дрібних і середніх підприємців — вони і трудівники, і власники. Це зумовлює їх коливання між підтримкою великої буржуазії і пролетаріату, породжує дрібнобуржуазну психологію і стихію, яка об'єктивно служить базою збереження і постійного відтворення капіталістичних відносин.

Комуністи бачать своє завдання в роз'ясненні цим верствам того, що в абсолютній більшості з них немає перспективи, — великий капітал і конкуренти розорять їх.

Великого значення партія надає посиленню роботи серед **молоді**, передусім серед студентства. Їх світогляд формується в умовах антикомуністичної експансії, цинічного використання в егоїстичних інтересах капіталістичних сил політичної недосвідченості і наївності молоді. Тому партія надає найважливішого значення тому, щоб за активної участі комсомолу, ветеранів, учених, які стоять на соціалістичних позиціях, допомогти молодим людям звільнитися від нав'язуваних їм антикомуністичних стереотипів. Життєво важливо роз'яснювати молоді згубність буржуазних цінностей і моралі, залучати її до боротьби разом з пролетарями міста і села за гідне майбутнє. Підтримка і допомога комсомолу в цій роботі — обов'язок комуністів.

Як і завжди, предметом особливої турботи партії є **ветерани** — представники покоління, яке створювало, будувало, захищало нашу країну, піднесло її до вершин прогресу, а сьогодні, в умовах панування буржуазії, виявилось найбільш знедоленою частиною суспільства.

Чим більше зміцнюється панування буржуазії, тим сильніше **наростають в українському суспільстві глибокі суперечності та гострі конфлікти** — політичні, економічні, соціальні, ідеологічні, релігійні. В інтересах народу вони можуть бути розв'язані лише з ліквідацією капіталізму і переходом до соціалізму. У нинішніх умовах дедалі гостріше виявляються суперечності між працею і капіталом, між основною масою знедоленого народу і меншістю, що експлуатує його. Це об'єктивно веде до визрівання революційної ситуації. Але її суб'єктивний фактор — свідомість пролетарських мас, їх організована

боротьба проти капіталу — визріває повільно. Партія вважає своїм обов'язком допомогти народним масам усвідомити як антинародну сутність політики буржуазних кланів та їх урядів, що змінюють один одного при владі, так і марність роз'єднаних, політично неорганізованих спроб експлуатованих мас протистояти пануванню капіталу.

Історичний досвід свідчить: настання революційної ситуації прямо пов'язане із внесенням у стихійну боротьбу трудящих проти буржуазії пролетарської свідомості і організованості, з об'єднанням у цій боротьбі всіх експлуатованих навколо робітничого класу і його авангарду — марксистсько-ленінської партії. У цьому Комуністична партія України вбачає своє покликання і найважливіше завдання.

Партія в боротьбі за соціалізм

Головними цілями Компартії України, як послідовно опозиційної буржуазному режиму політичної сили, були і залишаються завоювання влади трудящими, побудова в Україні соціалізму, відновлення союзу братніх народів, об'єднання їх у єдиній соціалістичній союзній державі.

В усій практичній діяльності Компартія виходить з того, що в сучасних умовах, як і в переджовтневий (1917 рік) період, *не можна йти вперед, не роблячи*, кажучи словами В.І. Леніна, *кроків до соціалізму*.

Компартія враховує, що в соціально-економічних умовах, які склалися в Україні в результаті капіталістичної реставрації, **перехід до соціалізму не може бути одномоментним актом. На цьому шляху належить пройти кілька етапів, здолати великі труднощі.**

Здійснення завдань **першого етапу** має розчистити шлях для якісного, революційного стрибка в розвитку суспільства до соціалізму і завершитися завоюванням влади в країні трудящими. Зміст завдань на цьому етапі неминуче має **загальнодемократичний характер**. Виведення країни з глибокої кризи, розв'язання гострих соціально-економічних та інших проблем повинно здійснюватися в інтересах трудящих. Лише шляхом організованого протестного руху вони зможуть добитися поліпшення свого становища.

Розгортаючи боротьбу проти політики «шокової терапії», так званих «ліберальних реформ», нав'язуваних міжнародним фінансовим капіталом, **Компартія пропонує розгорнуту програму-мінімум реформування всієї системи суспільних відносин в інтересах трудящих з урахуванням реалій, що склалися в Україні.**

У політичній сфері Компартія рішуче виступає проти сповзання **правлячого режиму до авторитаризму**, підпорядкування державної політики диктату кримінально-олігархічних кланів і зарубіжних фінансових кіл.

Конкретними завданнями у цій сфері є:

- утвердження демократичних засад державного і громадського життя, скасування інституту президентства;
- перегляд виборчого законодавства з метою забезпечення такого, що відповідало б питомій вазі у складі населення, представництва у Верховній Раді України, органах місцевого самоврядування робітників, селян, інтелігенції, жінок, молоді;
- запровадження практики відкликання виборцями депутатів усіх рівнів і суддів, які не виправдали довіри трудящих;
- перехід до виборності суддів низової ланки безпосередньо громадянами відповідних територій;
- наповнення реальним змістом і належне фінансове забезпечення регіонального і місцевого самоврядування;
- запровадження в країні системи народного контролю;
- створення рад трудових колективів, наділених повноваженнями для здійснення контролю за господарською діяльністю підприємств;
- придушення корупції, організованої злочинності, насамперед у вищих ешелонах влади;
- ліквідація пільг і привілеїв для чиновництва.

Рішуче виступаючи проти будь-яких проявів сепаратизму, Компартія надає великого значення врахуванню специфіки різних регіонів країни, зумовленої їх історичним минулим, етнічним складом населення, традиціями та іншими обставинами, не виключаючи можливості **переходу до федеративного устрою України** при міцних конституційних гарантіях єдності країни.

Висуваючи гасло «Вся влада — Радам депутатів трудящих» як найважливішу мету своєї боротьби, комуністи підтверджують готовність і відкритість до співробітництва з іншими прогресивними суспільними силами.

У сфері економічної політики Компартія вважає основними такі напрями:

- відновлення у повному обсязі життєво необхідних функцій держави — планування, регулювання, координації і контролю, модернізацію народного господарства з опорою на внутрішні інвестиції, інноваційні технології;
- створення потужного, конкурентоспроможного на світових ринках державного сектора економіки, передусім повернення у найкоротші строки в загальнонародну власність підприємств базових галузей промисловості, що мають стратегічне значення: паливно-енергетичного комплексу, металургії, машинобудування, військово-промислового комплексу, високоприбуткових виробництв в інших галузях, а також транспорту, систем зв'язку й інфраструктури;

- встановлення громадського контролю над економікою, з тим щоб вивести всі її сфери з тіні, відвернути спекуляції, монополні змови, зупинити інфляцію, стихійне зростання цін і тарифів;
- розробку і здійснення конкретних програм модернізації галузей вітчизняної економіки, переведення їх на сучасну технологічну базу, прогресивну зміну галузевої структури, підвищення ефективності;
- істотне збільшення державних вкладень у розвиток науки, освіти, культури, охорони здоров'я;
- досягнення енергетичної незалежності вітчизняної економіки за рахунок збільшення виробництва власних енергоресурсів, у тому числі за рахунок нарощування видобутку і переробки вугілля, що має для нашої країни особливе, у тому числі соціальне, значення, використання відновлюваних джерел енергії (вітру, сонця, припливів-відпливів), впровадження енергозберігаючих технологій;
- запровадження державної монополії на виробництво і реалізацію лікєро-горілчанних напоїв і тютюнових виробів;
- недопустимість перетворення земель сільськогосподарського призначення на предмет купівлі і продажу, неухильне дотримання положення Конституції України про те, що земля є основним національним багатством, об'єктом права власності Українського народу і перебуває під особливим захистом держави. Земля, води, ліси, надра, корисні копалини та інші природні ресурси не можуть перебувати у приватній власності — такою є непорушна позиція Компартії;
- розробку і реалізацію комплексної, розрахованої на 10–15 років, програми розвитку агропромислового комплексу, відтворення великого, що ґрунтується на добровільних кооперативних засадах, високорозвинутого сільськогосподарського виробництва, підтримку агропідприємств з державною формою власності;
- захист і реабілітацію традиційного середовища проживання людини;
- подолання наслідків зруйнування житлово-комунального господарства;
- створення сучасної комунікаційної інфраструктури;
- припинення антидержавної практики одержання кредитів міжнародних фінансових і транснаціональних банківських організацій на умовах, які мають дискримінаційний характер, обмежують суверенітет України;
- повернення в країну капіталів, що зберігаються в іноземних банках, і недопущення незаконного вивезення капіталу за кордон;
- створення ефективного державного банківського й інвестиційного сектора, забезпечення стабільного курсу національної грошової одиниці.

У соціальній сфері Компартія спрямовує протестну боротьбу на ліквідацію бідності, реалізацію права на працю й гідне життя, встановлення соціальної справедливості.

Першорядного значення партія надає:

- забезпеченню повної зайнятості економічно активного населення, безпечних виробничих умов і гідної оплати праці;
  - встановленню реального прожиткового мінімуму і забезпеченню не нижче цього рівня пенсій і мінімальної ставки погодинної оплати праці;
  - запровадженню системи прогресивного оподаткування і державного регулювання цін, здійсненню комплексу заходів, спрямованих на справедливий перерозподіл доходів з метою подолання бідності і протиприродної майнової нерівності, встановленню кримінальної відповідальності за спекуляцію;
  - забезпеченню безплатного, рівного для всіх доступу до медичних послуг, до середньої і вищої освіти;
  - державному фінансуванню будівництва соціального житла для малозабезпечених громадян, молодих сімей;
  - забезпеченню вчених гідною заробітною платою й усім необхідним для науково-дослідної роботи;
  - створенню системи надійних гарантій соціального страхування, соціального захисту материнства і дитинства, людей з обмеженими фізичними можливостями;
  - розробці й реалізації державних програм, спрямованих на стимулювання народжуваності, зміцнення фізичного і морального здоров'я населення;
  - відновленню системи державних установ відпочинку, оздоровлення й творчого розвитку дітей, державного захисту і підтримки дітей-сиріт, дітей-інвалідів та дітей з багатодітних та неблагополучних сімей;
  - забезпеченню громадян гідною пенсією залежно від трудового стажу, недопущенню зрівнялівки і порушення принципу справедливості при призначенні пенсій;
  - встановленню і суворому дотриманню стандартів екологічної безпеки, посиленню державного захисту людей, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, жителів неблагополучних територій;
  - належному державному фінансуванню ліквідації наслідків техногенних катастроф і стихійних лих;
  - радикальній зміні ставлення держави до розвитку соціальної сфери, особливо на селі, збереженню існуючої мережі державних і комунальних установ охорони здоров'я і освіти;
  - повній компенсації вкладів населення в установах Ощадбанку з урахуванням їх реальної вартості на 1 січня 1992 року.
- Комуністи і надалі рішуче протидіятимуть будь-яким спробам внести в чинне законодавство зміни, що погіршують становище трудового народу України, — підвищити пенсійний вік, збільшити тривалість робочого тижня, зробити можливим примусове виселення

з житлових приміщень, у тому числі за несвоєчасну оплату житлово-комунальних послуг.

У духовній сфері Компартія виступає за:

— розробку і проведення молодіжної політики, спрямованої на само-реалізацію особистості, забезпечення всім молодим людям рівних умов для освіти, одержання спеціальності, працевлаштування, участі в управлінні справами держави і суспільства;

— створення ефективної державної системи виховання і освіти дітей та юнацтва;

— здійснення ефективних державних заходів на захист і збереження пам'яток історії і культури, припинення фактів вандалізму щодо пам'ятників В.І.Леніну, іншим видатним діячам та історичним подіям у житті нашого народу;

— посилення покарання за розповсюдження наркотиків, торгівлю людьми, організацію проституції, пропаганду порнографії, насильства.

Комуністи послідовно протидіють духовному і моральному розбещенню молоді, комерціалізації культури, насадженню аморальності, вульгарності і цинізму, націонал-шовінізму та будь-яких форм ксенофобії, фальсифікації історії, приниженню героїчних ратних і трудових подвигів нашого народу, спробам реабілітації і пропаганди, у тому числі в наукових установах, загальноосвітніх і вищих навчальних закладах, ідеології фашизму і неонацизму, зведенню зрадництва в геройство, розгулу антикомунізму й антирадянщини. Компартія вимагає заборони неонацистських організацій, що з'явилися в Україні, встановлення кримінального покарання за будь-які прояви фашизму.

Із встановленням влади трудового народу боротьба за соціалізм вступить **у другий етап**. Його змістом стане подолання наслідків капіталістичної реставрації, відтворення і зміцнення основ соціалістичного суспільства.

На цьому етапі необхідно відновити суспільну власність на основні засоби виробництва і планову систему ведення народного господарства, відродити дію соціалістичного принципу розподілу **«Від кожного — за здібностями, кожному — за працею»**. При цьому буде враховано історичний досвід соціалістичних перетворень у роки Радянської влади, зокрема ленінської нової економічної політики, використано такі механізми і форми організації суспільного життя, які дозволять повною мірою реалізувати гуманістичний потенціал соціалізму, створити надійні гарантії від його деформацій.

Конкретні шляхи і форми здійснення соціалістичних перетворень визначатимуться ситуацією, що складатиметься. Партія зацікавлена

в тому, щоб соціалістичну революцію було здійснено і владу трудящих встановлено мирно — шляхом політичного і морального тиску на буржуазну владу, через демократичне волевиявлення народу. Як показав історичний досвід, це можливо, якщо протестний рух об'єднує найширші маси, є організованим і активним. Але історія свідчить також про те, що революційні сили мають бути готові і до інших варіантів розвитку подій, які можуть вимагати адекватних, передбачених Конституцією України і Загальною декларацією прав людини заходів протидії насильницьким діям антинародних сил.

Комунисти усвідомлюють, що було б утопією намагатися в усюму реанімувати систему соціально-економічних відносин, яка існувала раніше, в інших умовах, за інших принципів і рівня організації виробництва і розподілу, іншої соціально-класової структури суспільства, іншого рівня суспільної свідомості.

Компартія враховує, що поки панує приватна власність на основні засоби і знаряддя виробництва, на землю і сировину, доти зберігається економічна основа капіталізму. **Скасування приватної власності на засоби виробництва — невідмінна умова повної перемоги соціалізму.** Це завдання, як і подолання економічної багатокладності перехідного суспільства, вирішуватиметься в міру визрівання необхідних для цього об'єктивних передумов, шляхами, що відповідатимуть конкретній обстановці. При цьому не йдеться про особисту (індивідуальну) власність, здобуту чесною працею.

Орієнтиром для партії у вирішенні таких питань є принципова настанова класиків марксизму: **«...Приватна власність є форма спілкування, необхідна на певному ступені розвитку продуктивних сил... Ця форма спілкування доти не може бути знищена, доти є необхідною умовою для виробництва безпосереднього матеріального життя, — поки не створені продуктивні сили, для яких приватна власність стає обтяжливими оковами».**

Визначальним у цьому процесі буде всебічний розвиток продуктивних сил, покладення розумової праці в основу основ у безпосередньому процесі виробництва, інтелектуалізація праці фізичної. А це, у свою чергу, істотно впливатиме на виробничі відносини, передусім на відносини власності. На всі її елементи — володіння, користування, розпорядження — поступово поширюватиметься суспільний характер, що сприятиме подоланню відчуження людей від власності, управління виробництвом. Набудуть розвитку всі форми суспільної власності — загальнонародна, колективна (групова), а також особиста (індивідуальна). Товарно-грошові відносини на основі досягнень технічного прогресу, електронно-обчислювальної техніки, комп'ютеризації поступово

замінюватимуться новими формами обігу, платежу, нагромадження, що виключають корупцію, всілякі махінації. А це сприятиме вдосконаленню планування, наданню йому необхідної оперативності і гнучкості.

На основі принципів соціалізму, відновлення ролі і розширення обсягів суспільних фондів споживання забезпечуватиметься реальна соціальна рівність. Під нею комуністи розуміють справді рівне суспільне становище громадян країни, а жодним чином не рівність фізичних і духовних здібностей окремих осіб. Лише соціалістична держава гарантує всім громадянам рівні правові умови для розвитку їх здібностей. Таке розуміння соціальної рівності, що ґрунтується на рівному відношенні всіх членів суспільства до володіння засобами виробництва, виключає як зрівнялівку, так і утриманство, передбачає створення необхідних умов для забезпечення справжнього змагання умів і талантів, реалізації багатоманітних позицій і життєвих настанов людей.

Компартія виходить з *ленінських заповітів про необхідність з'єднання боротьби за демократію з боротьбою за соціалістичну революцію*, підпорядковуючи першу другій. Вона добиватиметься наповнення проголошених в буржуазній Конституції України прав і свобод людини і громадянина реальним змістом і гарантіями. Це особливо важливо й тому, що буржуазія та її прислужники лицемірно використовують гасла «демократії», «прав людини», «свободи слова» тощо для наступу на права і свободи громадян і як зброю в боротьбі проти соціалізму.

Компартія рішуче відкидає будь-які спроби нав'язати суспільству націонал-шовіністичну ідеологію, яка становить ідейну основу фашизму, ідеї національної винятковості і неприязні до інших націй і народностей.

Партія виступає проти дискримінації за мовною ознакою, за всебічний розвиток української мови і культури, за надання статусу державної російській мові, яка для більшості громадян країни є рідною або мовою повсякденного користування, загальноприйнятою мовою міжнаціонального спілкування, за дальший розвиток українсько-російської двомовності, що історично склалася в нашій країні. Комуністи — за забезпечення для всіх національних і мовних груп передбаченого Конституцією і міжнародними зобов'язаннями України права вільно користуватися рідною мовою, права батьків обирати мову навчання дітей.

Партія добивається неухильного дотримання конституційних положень про свободу світогляду і віросповідання, про відокремлення церкви і релігійних організацій від держави, а школи — від церкви. Жодна релігія не може бути визнана державою обов'язковою.

Будучи прихильниками діалектико-матеріалістичного світогляду, наукового атеїзму, комуністи з повагою ставляться до переконань і почуттів віруючих. Виступаючи проти використання антикомуністичними силами церкви в політичних цілях, а також проти насаджування з-за кордону псевдорелігійних течій, діяльність яких спрямована на розпалювання міжконфесійної і міжнаціональної ворожнечі, партія бачить своє завдання у згуртуванні всіх трудящих, незалежно від їх світогляду, на боротьбу за соціальну справедливість і гідне життя на землі, а не в потойбічному світі.

Підхід Компартії до проблем національної політики, мови, культури, міжконфесійних відносин ґрунтується на визнанні пріоритету прав особи і необхідності захисту інтересів суспільства.

Партія вважає за необхідне замінити символіку України, текст і музику її Державного гімну.

Характеристики соціалізму в його новій якості будуть коригуватися й уточнюватися, але суть його залишається незмінною — це лад, що ґрунтується на суспільній власності на засоби виробництва і повновладді трудящих, орієнтований на створення для кожної людини соціально рівних можливостей, формування всебічно і гармонійно розвиненої особи.

На подальших етапах соціалістичні перетворення відбуватимуться на власній основі соціалізму і спрямовуватимуться на утвердження комуністичних відносин і духовних цінностей, зміст яких визначатиметься принципом «*Від кожного — за здібностями, кожному — за потребами*». Так соціалізм у процесі природного розвитку поступово переростатиме в комунізм.

Побудова комуністичного суспільства як асоціації, в якій вільний розвиток кожного є умовою вільного розвитку всіх, — найвища мета Компартії. Життя покаже, в яких конкретних формах і в які історичні строки проходитиме становлення комунізму. Партія усвідомлює необхідність глибокої теоретичної розробки конкретних проблем, пов'язаних з переходом до комунізму, і запрошує до цієї роботи вчених, всіх свідомих громадян.

Україна в сучасному світі

Після антисоціалістичного перевороту Україна, як і інші колишні радянські республіки, була втягнута у світову капіталістичну систему, антигуманна сутність якої повною мірою виявилася в долях мільйонів українських громадян.

На світовій арені посилюється класова боротьба, триває історичний спір між капіталізмом і соціалізмом.

Незважаючи на реставрацію капіталістичних відносин на пострадянському просторі та в країнах Центральної і Східної Європи, досягнення у невеликій групі розвинутих капіталістичних держав порівняно високого рівня споживання для частини населення за рахунок хижацької експлуатації людських і природних ресурсів планети, фінансових спекуляцій і нових витончених методів колонізації, **капіталізм виявився нездатним вирішити жодну з найгостріших проблем, що стоять перед людством.** Він не зміг покінчити з періодичними кризами, безробіттям, катастрофічним поглибленням прірви між купкою багатих країн і більшістю інших, бідних держав, виключити війну з життя суспільства, припинити нестримну експлуатацію людини і ресурсів природи, що загрожує екологічними катастрофами, згубними наслідками для майбутніх поколінь.

Об'єктивні процеси інтернаціоналізації в сучасному суспільстві використовуються для проведення політики імперіалістичної глобалізації, утвердження гегемонії Сполучених Штатів Америки, що породило нові виклики і загрози миру і міжнародній безпеці (тероризм, поширення зброї масового знищення, піратство, наркобізнес, злочинність з використанням Інтернету, торгівля людьми тощо), поставило людство перед небезпекою міжцивілізаційних зіткнень і самознищення.

Процеси, що відбуваються в сучасному світі, з новою силою підтверджують ***правильність лєнінської характеристики імперіалізму*** як найвищої і останньої стадії капіталізму.

Якісно іншого характеру набули концентрація і вивезення капіталу. Злиття в небувалих раніше масштабах банківського капіталу з виробничим призвело до утворення потужних транснаціональних фінансово-промислових корпорацій і груп, що охопили, наче гігантський спрут, всю планету і стали знаряддям надексплуатації. Загострюється боротьба за переділ ринків, перерозподіл сфер економічного і політичного впливу, за контроль над енергетичними, продовольчими, водними та іншими ресурсами планети, шляхами їх транспортування.

Використовуючи новітні досягнення в техніці, технології, інформаційній сфері, методи психологічної експансії, імперіалізм не тільки цілеспрямовано зомбує населення планети, насаджуючи споживачтво, а й розширює свій вплив за допомогою нав'язливої реклами та інших методів психологічного тиску. Для досягнення своїх цілей правлячі кола США, інших імперіалістичних держав зміцнюють військово-політичні блоки, вдаються до збройної агресії проти незалежних країн, до перекроювання кордонів.

Світ з вини імперіалістів неодноразово опинявся на межі великомасштабного зіткнення, яке в нинішніх умовах може обернутися

всесвітньою термоядерною катастрофою. При цьому в хід пускаються витончені прийоми — розпалювання націоналізму, провокування так званих «демократичних», «оксамитових», «кольорових» «революцій», насадження в суверенних державах угодних неоколонізаторам маріонеткових режимів.

Розвиток подій у світі дає все нові свідчення того, що сучасна епоха, як і раніше, залишається епохою переходу від капіталізму до соціалізму. Тільки перемога соціалізму дозволить людству подолати суперечності, органічно притаманні капіталістичному світу.

Розвиток продуктивних сил, як і передбачали класики марксизму-ленінізму, закономірно викликає «соціалізацію» виробничих відносин в умовах капіталістичної економіки. Це нерозривно зв'язано з переходом від індустріальних до постіндустріальних технологій, широким застосуванням інформатики, автоматизованих виробництв. Життєвою необхідністю стає докорінна зміна характеру продуктивної праці, послідовне перетворення її на працю переважно інтелектуальну, що повною мірою притаманне соціалістичній стадії розвитку суспільства. Дедалі гострішими і важковирішуваними, а в умовах властивого капіталізму хижацького використання природи фактично нерозв'язними стають проблеми використання природних ресурсів.

Свідченням нерозв'язності суперечностей капіталізму, краху неолібералістських теорій економічного розвитку, історичної приреченості світової капіталістичної економіки і неспроможності однополярної моделі світу є періодично спалахуючі фінансові та економічні кризи.

Тепер капіталізм вступив у **четвертий етап загальної кризи як суспільної системи**. Перший етап був викликаний перемогою Великої Жовтневої соціалістичної революції, другий — утворенням світової системи соціалізму, третій — розвалом колоніальної системи імперіалізму. Нинішній етап характеризується різким загостренням усіх суперечностей капіталізму, втратою ним історичної перспективи і прагненням світової буржуазії повернути назад розвиток суспільства.

З огляду на важливе стратегічне положення в центрі Європи Україна залишається об'єктом пильної уваги і постійного хижацького імперіалістичного впливу з боку основних суб'єктів геополітичного протистояння, які прагнуть зберегти її в орбіті свого впливу, перетворити на антиросійський плацдарм. Під їх тиском Україна втратила третій за потужністю у світі потенціал ядерної зброї, не одержавши реальних міжнародно-правових гарантій своєї безпеки. Її Збройні сили ослаблені.

Найважливішим завданням партія вважає закріплення і послідовне дотримання політичного курсу, що виключає членство

України в НАТО, інших агресивних блоках. Це вимагає посилення боротьби проти небезпечних планів імперіалістичних держав, діяльності агентів їх впливу всередині нашої країни, проти втягнення України у провоковані агресивними імперіалістичними блоками військові авантюри. Комуністи виступають проти активізації послідовників колабораціоністів — фашистських пособників часів Великої Вітчизняної війни, за об'єднання на принципах інтернаціональної солідарності антиімперіалістичних і антифашистських сил Європи і світу, захист східнослов'янської єдності.

Неодмінними зовнішньополітичними умовами виходу України з глибокої, всеохоплюючої кризи, збереження її державного суверенітету Компартія вважає:

— проведення незалежного зовнішньополітичного курсу, підпорядкованого державним інтересам України;

— активну позицію щодо створення нової загальноєвропейської системи колективної безпеки, яка б охоплювала усі держави континенту і сприяла подоланню конфронтаційного мислення і блокових підходів у міждержавних відносинах;

— перегляд нерівноправних, які утискають інтереси України, міжнародних угод, пов'язаних з членством у Світовій організації торгівлі, співробітництвом з Міжнародним валютним фондом та іншими організаціями;

— зміцнення оборонного потенціалу, підтримання його на рівні, що забезпечує високу боєздатність вітчизняних Збройних сил, надійну обороноздатність країни та її безпеку, посилення правового і соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей.

Комуністична партія вважає принципово недопустимим використання Збройних сил при розв'язанні внутрішніх конфліктів, виступає за посилення громадського контролю за силовими структурами.

З урахуванням цих обставин Компартія підходить і до вирішення питань, пов'язаних з можливою участю України в різних міждержавних утвореннях. На даному етапі інтересам нашої країни найбільше відповідають її повноправне членство і активна позиція у Співдружності Незалежних Держав, входження до Митного союзу і Єдиного економічного простору з Російською Федерацією, Республікою Білорусь, Казахстаном.

Щодо програмної мети Компартії — відродження добровільного союзу рівноправних народів, об'єднання їх у єдиній союзній державі — Союзі Радянських Республік, реалізації волі більшості народу, висловленої на референдумі 17 березня 1991 року, то, з урахуванням розвитку обстановки у світі й насамперед на пострадянському просторі, партія пов'язує її досягнення з відновленням влади трудя-

щих і здійсненням соціалістичних перетворень у пострадянських країнах, послідовним дотриманням ленінських принципів федералізму. На даному етапі головне — всемірне стимулювання інтеграційних процесів на цьому просторі, забезпечення єдиних, узгоджених дій комуністів, пролетарів України, Росії, усіх колишніх союзних республік у боротьбі проти капіталу, за соціалізм.

За об'єднання зусиль трудящих у боротьбі за соціалізм

Компартія України, організовуючи боротьбу за революційне перетворення суспільства на соціалістичних засадах, виходить з того, що *революція, як відзначали ще К.Маркс і Ф.Енгельс, не може бути здійснена партією, вона здійснюється лише народом. Нездійсненними передумовами цього є посилення комуністичного впливу в середовищі робітничого класу, селянства, інтелігенції, серед молоді і ветеранів, єднання класового та різних громадських рухів у боротьбі проти капіталістичної експлуатації і буржуазних інститутів, системи класового панування і гноблення.*

Запоруку перемоги в цій боротьбі партія вбачає у **формуванні єдності дій усіх прогресивних сил на основі спільності корінних інтересів трудящих, їх політичних і соціальних цілей.** Необхідною умовою цього є подолання роз'єднаності в комуністичному і робітничому русі, в середовищі лівих сил, їх згуртування на спільній антиімперіалістичній основі. Партія вважає своїм обов'язком допомогти трудящим усвідомити згубність впливу на долю нашої країни та її народу діяльності буржуазних й угодовських політичних партій, у тому числі розкольницьких, псевдокомуністичних, створюваних і фінансованих олігархічним капіталом, які використовують у своїх цілях популярні серед народних мас гасла соціальної справедливості.

Актуальним завданням залишається боротьба проти правого і лівого опортунізму, викриття авантюристів і провокаторів, які діють у комуністичному і робітничому русі, бравують псевдореволюційною риторикою, кличуть невідготовлені маси «на барикади», що за відсутності необхідних передумов може тільки скомпрометувати й ослабити ліві сили, послужити зміцненню антинародної влади.

Компартія надає важливого значення зміцненню і радикальному оновленню свого агітаційно-пропагандистського арсеналу на основі використання новітніх досягнень в галузі інформаційних технологій, вдосконаленню форм і методів ідеологічної роботи та нарощуванню політичного впливу на суспільні процеси.

Дії партії в політичній обстановці, що склалася, спрямовуються на вирішення таких завдань:

— посилення теоретичної роботи, насамперед розробки проблем перехідного до соціалізму періоду, шляхів і форм здійснення

соціалістичної революції, згуртування навколо партії вчених соціалістичної орієнтації;

— цілеспрямоване ведення комуністичної пропаганди і агітації в середовищі робітничого класу з метою формування його класової свідомості і організації революційної боротьби за соціалізм;

— розкриття переваг соціалізму, безперспективності й антигуманності капіталістичного ладу, викриття антинародного характеру правлячого в Україні режиму, небезпеки буржуазного націоналізму й антикомунізму;

— сприяння усвідомленню широкими масами трудового народу своїх інтересів, необхідності організованої боротьби за їх реалізацію і захист, формування почуття солідарності й оптимізму, віри в перемогу;

— забезпечення належного представництва й активної участі Компартії у всіх соціально значущих для трудового народу сферах і подіях суспільного життя;

— протидія суб'єктивістському перегляду й перекрученню вітчизняної історії, виховання у громадян інтернаціоналістських переконань;

— вдосконалювання контрпропагандистської діяльності як важливого засобу протидії наклепницьким нападам класових, ідейних противників на нашу партію, на соціалізм.

Для розв'язання зазначених завдань партія використовує різні форми боротьби, насамперед позапарламентської, включаючи масові протести, страйки, акції громадянської непокорності на захист неважених прав і свобод та інші, що допускаються чинним законодавством і міжнародними конвенціями.

Особливого значення в сучасних умовах партія надає посиленню свого впливу в масових організаціях трудящих. Українці важливо, як вказував В.І.Ленін, *вести «комуністичну роботу в профспілках»*, бо «інакше як через профспілки, через взаємодію їх з партією робітничого класу ніде в світі розвиток пролетаріату не йшов і йти не міг». Партійні організації рекомендуватимуть до керівництва профспілками і підтримуватимуть здібних організаторів з числа комуністів і безпартійних, які мають авторитет у трудових колективах, здатні активно боротися проти свавілля роботодавців і чиновників в органах влади.

Парламентську діяльність і участь у роботі місцевих рад Компартії розглядає як різновид класової боротьби, цілком підпорядковуючи її відстоюванню життєвих інтересів трудящих, публічній пропаганді політики партії, роз'ясненню її позиції з найважливіших питань державного і суспільного життя, викриттю антинародної суті

експлуататорського ладу, залученню мас до свідомої і організованої боротьби за соціалізм.

Неодмінними умовами модернізації, якісного поліпшення своєї діяльності партія вважає:

— ідейне й організаційне зміцнення своїх рядів, підвищення бойовитості первинних партійних організацій, залучення в партію нових, свідомих, самовідданих борців за соціалізм, насамперед із числа молоді; турботу про ветеранів партії, використання їх досвіду;

— посилення впливу комуністів у трудових колективах, навчальних закладах, за місцем проживання;

— системну ідейно-теоретичну підготовку, політичну самоосвіту партійців, надання їм допомоги в оволодінні ефективними методами політичної боротьби в сучасних умовах, виховання авторитетних, професійних партійних лідерів;

— радикалізацію партійної діяльності, розвиток і посилення її революційного характеру, зміцнення класових основ опозиційності буржуазній державі;

— неухильне дотримання ленінських норм партійного життя і принципу колективності керівництва; рішуче припинення будь-яких дій, що підривають бойовитість партії, створюють загрозу розколу партійних рядів;

— демократизацію внутріпартійного життя, утвердження атмосфери партійної товарищескості і взаємодопомоги, зміцнення партійної дисципліни на основі неухильного дотримання принципів демократичного централізму;

— формування морального обличчя комуністів, посилення контролю з боку партійних мас та їх впливу на діяльність керівних органів і партійних лідерів, недопущення проявів дрібнобуржуазності, фракційності, бюрократизації й вождизму.

Історичний досвід переконує, що життєва сила партії багато в чому визначається її здатністю вчасно виявляти і виправляти помилки, **вміло використовувати критику і самокритику** — випробувану зброю в боротьбі з недоліками, хворобливими явищами, що підривають здоровий організм партії, свідчення серйозності і відповідальності партії, приклад виховання і навчання класу, а потім і всієї народної маси.

Основою нашої ідеології є марксистсько-ленінське вчення, його складові частини — матеріалістична філософія, політична економія, науковий комунізм, збагачувані теоретичними працями вчених-марксистів і практикою комуністичних і робітничих партій.

Творчий розвиток марксизму-ленінізму й оволодіння кожним комуністом, насамперед керівними кадрами, теорією і тактикою

більшовизму — найважливіша умова підвищення впливу нашої партії в масах, успішного протистояння натиску реакційних сил, антикомуністичній пропаганді, її згубному впливу на уми і серця людей, організації їх на боротьбу за соціалізм.

У політичній боротьбі, у тому числі при виборі можливих союзників, входженні в різні коаліції і блоки, Комуністична партія виходить з інтересів боротьби за соціалізм, керуючись ленінським вченням про стратегію і тактику, зберігаючи непохитну вірність принциповій комуністичній позиції.

Будучи членом Союзу комуністичних партій — СКП–КПРС, Компартія України бере активну участь у його діяльності, розвиває співробітництво з комуністичними і робітничими партіями, прогресивними антиімперіалістичними рухами всього світу, послідовно виступає за тісну координацію і єдність дій комуністів на міжнародній арені.

Історичний досвід свідчить, що в час тяжких випробувань успіх у боротьбі проти ярма капіталу, за соціалізм приходить лише тоді, коли трудящі правильноусвідомлюють свої корінні інтереси і рішуче підтримують партію, яка веде їх на боротьбу за ці інтереси. Свій високий обов'язок Комуністична партія України бачить у тому, щоб прискорити процес політичної самоорганізації трудового народу, гідно виконати історичну місію — бути його авангардом у боротьбі за соціалістичне майбутнє нашої Вітчизни.

**Комуністична партія України закликає:
«Трудящі України, єднайтеся в боротьбі за Радянську владу,
соціалізм і союз братніх народів!»**

В.Г.Матвеев (головуючий). Товариші! Переходимо до розгляду наступного питання порядку денного.

Слово для доповіді про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України надається другому секретареві Центрального Комітету Компартії України Алексеєву Ігорю Вікторовичу.

Будь ласка. (О п л е с к и)

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТУТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

*Доповідь
другого секретаря ЦК КПУ І.В. АЛЕКСЄЄВА*

Товариші!

Після внесення останніх змін до Статуту партії на 37 з'їзді КПУ в 2003 році відбулися значні зміни в кількісному і якісному складі КПУ. Впроваджено нові форми й методи партійної роботи. Верховна Рада внесла поправки до Закону України «Про політичні партії в Україні».

Всі ці нові реалії не відображені в діючому Статуті. У такій ситуації він просто не міг ефективно регулювати багато сторін партійного життя.

Ми намагалися розв'язати цю проблему шляхом внесення змін і доповнень до інструкцій на об'єднаних Пленумах ЦК та ЦКК.

Однак практика показала, що всі ці зміни й доповнення необхідно перенести в Статут партії, щоб вони набули вищого статусу і були узаконені Міністерством юстиції.

Адже не секрет, що окремі комуністи та партійні структури мотивували свою відмову виконувати партійні рішення саме тим, що вони прийняті на основі інструкцій, які нібито є вторинними й необов'язковими для виконання.

Таким чином, різночитання між нормами Статуту та положеннями інструкцій давали деструктивним силам привід для того, щоб порушувати ленінські принципи демократичного централізму. На усунення виниклих у зв'язку із цим проблем витрачалися значні матеріальні й моральні ресурси. Партійні структури на тривалий час відволікалися від живої роботи, чим користувалися наші політичні противники.

Партійні комітети, багато комуністів неодноразово звертали увагу Центрального Комітету на необхідність удосконалення статутних норм, які регламентують внутріпартійну діяльність.

Враховуючи це, Президія ЦК разом із Президією ЦКК у березні поточного року створили комісію з підготовки змін та доповнень до Статуту Компартії України.

Обов'язки голови комісії були покладені на секретаря ЦК т. Оплачка Володимира Миколайовича, заступником був затверджений голова

ЦКК т. Пономаренко Георгій Григорович. До складу комісії увійшли досвідчені партійні працівники: члени ЦК і ЦКК, секретарі партійних комітетів, голови КРК партійних організацій.

Для підготовки проекту Статуту була створена робоча група із партійних працівників та юристів. Вона розглянула численні пропозиції, які надійшли з місць. Багато з них були прийняті.

Підготовлений робочою групою проект розглядався на засіданнях комісії в режимі постатейного голосування.

Потім схвалений комісією проект Статуту був взятий за основу на спільному засіданні Президій ЦК і ЦКК за участю перших секретарів рескому, обкомів, Київського та Севастопольського міськкомів партії. З ним були ознайомлені члени ЦК і ЦКК. Комісія врахувала їхні зауваження та пропозиції.

Уточнений проект Статуту розглянули Пленуми ЦК і ЦКК. Висловлені на них зауваження також були враховані комісією.

У такому вигляді проект Статуту Компартії України винесено на розгляд нашого з'їзду для прийняття остаточного рішення з цього питання.

Які ж основні зміни внесено до проекту Статуту?

У першому розділі «Загальні положення» раніше було записано, що стратегічні й тактичні завдання визначаються Програмою партії. У нинішньому тексті — стратегічні завдання визначаються Програмою, тактичні — з'їздами партії та її Центральним Комітетом.

У другому розділі «Членство в Комуністичній партії України. Організаційні засади» більш конкретно й чітко виписано норми, які стосуються членства в партії, прийому до партії, обрахування партійного стажу, припинення членства в КПУ. Уточнено процедури накладення стягнень і виключення з лав партії, подачі апеляцій, заходів заохочення комуністів і партійного активу.

Особливу увагу хочеться звернути на кілька моментів.

Це:

— надання права давати рекомендацію для вступу в партію комітетам комсомолу, яка прирівнюється до рекомендації члена КПУ, підвищення партійної відповідальності рекомендуючих за надану рекомендацію;

— доповнення, котрі регламентують прийом у партію громадян, які були виключені з партії або вийшли з неї за заявою. Відповідні їхні заяви пропонується розглядати тільки через рік після виключення або виходу їх із партії. Для громадян, які раніше були членами інших партій, встановлюється обов'язковий випробний термін. Причому до заяви про прийом у КПУ додається копія заяви про вихід із тієї партії, де громадянин перебував раніше;

— присвоєння члену партії, котрий активно працює в партії 40 і більше років, звання «Ветеран партії» із врученням нагрудного знака;
— неприпустимість виступів членів КПУ із критикою прийнятих партійних рішень у позапартійних ЗМІ та позапартійних аудиторіях.

Серйозні зміни внесено до третього розділу — «Організаційна будова Комуністичної партії України».

Чітко визначено структуру партійних організацій, їх розбито на три категорії:

- первинні партійні організації;
- місцеві партійні організації (районні в містах, районні та міські (міст обласного значення);
- регіональні партійні організації (Кримська республіканська, обласні, Київська та Севастопольська міські).

Підкреслено, що в кожному районі в місті, районі, місті (містах обласного значення) може бути створено лише по одній місцевій організації, а в Автономній Республіці Крим, областях, у Києві та Севастополі — лише по одній регіональній організації.

Первинні партійні організації розбиті на дві категорії:

— первинні організації, де на обліку перебуває до 15 членів КПУ. На звітно-виборних зборах вони обирають секретаря та заступника секретаря первинної організації;

— первинні організації, де на обліку перебуває 15 і більше членів КПУ. Вони обирають бюро партійної організації. Секретар первинної організації є членом бюро й обирається на партійних зборах.

Місцеві партійні організації розбиті на три категорії:

— місцеві організації, де на обліку перебуває від 3 до 14 комуністів. На звітно-виборних зборах вони обирають секретаря та його заступників;

— місцеві організації, де на обліку 15—49 членів КПУ. Вони обирають партійне бюро, яке виконує функції партійного комітету;

— місцеві організації, де на обліку 50 і більше членів КПУ. У них на конференції або зборах комуністів обирається партійний комітет.

У проекті Статуту партії чітко виписані функції керівних та виконавчих органів первинних, місцевих, регіональних організацій та найвищих органів партії, строки й порядок скликання партійних зборів, пленумів, конференцій, з'їздів.

Строки проведення звітів та виборів у первинних організаціях збережені, як і раніше, — раз на рік. Рішення про проведення звітно-виборної кампанії в первинних організаціях приймає Президія ЦК.

Звіти та вибори у всіх інших партійних організаціях пропонується проводити через 3 роки (було 2–3 роки). Рішення про їх проведення приймається Пленумом ЦК.

Визначено партійні органи та умови, за яких вони приймають рішення щодо розпуску нижчестоящих виконавчих органів та партійних організацій, про усунення від обов'язків секретарів партійних організацій та партійних комітетів, про скасування прийнятих ними постанов. Визначений також порядок обрання керівних органів після розпуску, а їхніх секретарів — після звільнення із займаної посади.

У Статуті визначено, що найвищим виконавчим органом є Центральний Комітет, який може приймати рішення про відкликання депутатів рад усіх рівнів.

Звичайно, конкретизувати всі норми партійного життя у Статуті неможливо. Тому частина їх буде закріплюватися в інструкціях ЦК і ЦКК Компартії України.

Із прийняттям даного Статуту й після реєстрації його в Міністерстві юстиції України ЦК і ЦКК необхідно буде на об'єднаному Пленумі привести інструкції у відповідність до цього Статуту.

У зв'язку з тим, що всі внесені зміни реєструються в Мін'юсті, ми просимо дати право Президіям ЦК і ЦКК вносити редакційні та стилістичні поправки, якщо це буде необхідно у процесі реєстрації.

Шановні делегати!

Центральний Комітет пропонує затвердити представлений на розгляд з'їзду проект Статуту Компартії України. Внесені зміни й доповнення сприятимуть зміцненню організаційної та ідейної єдності партії, поліпшенню роботи всіх її структурних підрозділів і підвищенню відповідальності кадрів партійного активу за доручену ділянку роботи. (О п л е с к и).

В.Г.Матвєєв. Товариші делегати! Чи є запитання до доповідача? Немає.

Нам необхідно прийняти постанову 44 з'їзду про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України.

Слово від Редакційної комісії надається товаришу Мішурі Валерію Дмитровичу.

Будь ласка, Валерію Дмитровичу.

В.Д. Мішура. Уважаемые делегаты и гости съезда! Комиссия вносит предложение принять за основу проект нового Устава Компартии Украины. Прошу поставить на голосование.

В.Г.Матвєєв. Товариші делегати! Хто за цю пропозицію, внесену Редакційною комісією, прошу голосувати мандатами. Прошу опустити.

Хто проти? Проти — один.

Хто утримався? Три утрималися.

Проект постанови приймається за основу.
Будь ласка, далі, Валерію Дмитровичу.

В.Д. Мішура. Мы рассмотрели все предложения, которые поступили, их много. Особенно интересными были предложения группы товарищей, всего их двадцать три: Пономаренко, Столяренко, Степанов, Павлова, Степанова, Луценко, Давиденко, Гапоненко и другие, всех не буду перечислять. Я хочу этим товарищам сказать: все ваши предложения приняты комиссией. Иногда в несколько другой редакции, чем вы предлагаете, но суть, содержание тех предложений, которые вы вносите, при этом остается.

Остальные предложения в большинстве своем носят тоже редакционный характер. Они касаются или стиля изложения или уточняют, детализируют то или иное положение проекта, но не содержат чего-то нового в концептуальном смысле. Например, в положение «Решения вышестоящих органов должны выполняться партийными организациями» предлагается добавить: «и коммунистами». Как к этому относиться? Наверное, если партийная организация выполняет, то и коммунисты выполняют, да? Такого рода предложения мы тоже рассматривали, они все будут, безусловно, учтены. Один из товарищей пишет, что нужно принять такое же постановление, как и по Программе. Наверное, он не читал проект постановления по Уставу, а он такой же, как по Программе: поручить Президиумам ЦК и ЦКК отредактировать еще раз текст и потом опубликовать.

Единственный момент, который вызвал у нас дискуссию и по которому мы вынуждены были голосовать: 40 или 50 лет необходимо для того, чтобы коммуниста считать ветераном партии. Из 29 присутствовавших членов комиссии 16, то есть большинство, высказались за 40 лет. Редакционная комиссия считает что, поскольку возникла дискуссия, съезд должен принять решение по этой норме. Поэтому прошу поставить вопрос на голосование: 40 или 50 лет?

В.Г.Матвеев. Пропозиція зрозуміла, товариші? Редакційна комісія вносить пропозицію, вважаючи ветераном партії того, хто 40 років перебуває у лавах Комуністичної партії України, включаючи перебування в КПРС до заборони партії.

Хто за цю пропозицію Редакційної комісії, прошу голосувати мандатами. Опустіть, будь ласка.

В.Д. Мішура. Явное большинство.

В.Г.Матвеев. Кто проти? Вісімнадцять проти.

Хто утримався? Чотири утримались. Таким чином, пропозицію Редакційної комісії підтримали більшість делегатів з'їзду.

Будь ласка, далі.

В.Д. Мішура. Комиссия вносит предложение: с учетом замечаний, высказанных делегатами съезда, принять в целом постановление, проект которого уже принят за основу.

В.Г. Матвеев. Шановні товариші! Хто за те, щоб прийняти постанову з'їзду в цілому? Прошу голосувати мандатами. Прошу опустити.

Хто проти? Один є. Немає більше? Один проти.

Хто утримався? Утрималися два делегати.

Таким чином, постанову 44 з'їзду Компартії України стосовно внесення змін до Статуту Компартії України прийнято. Дякую. (О п л е с к и).

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТУТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України

44 з'їзд Комуністичної партії України

п о с т а н о в л я є:

1. Затвердити внесені зміни до Статуту Комуністичної партії України.

2. Підготувати Статут Комуністичної партії України зі змінами для державної реєстрації згідно з чинним законодавством.

3. Доручити Президії Центрального Комітету та Президії Центральної Контрольної Комісії внести в текст Статуту Комуністичної партії України зміни, уточнення редакційного та стилістичного характеру, пов'язані з процедурою його державної реєстрації.

4. До реєстрації Статуту Комуністичної партії України Міністерством юстиції України партія та її структурні підрозділи керуються у своїй діяльності діючим Статутом партії.

5. Центральному Комітету та Центральній Контрольній Комісії привести нормативні документи у відповідність до змін, внесених у Статут партії, після його державної реєстрації.

6. Опублікувати повний текст Статуту Компартії України (зі змінами) в партійній пресі та видати окремо брошурою після державної реєстрації.

ЗАРЕЄСТРОВАНО

Міністерством юстиції України
5 жовтня 1993 року
Свідоцтво № 505

ЗАТВЕРДЖЕНО

I з'їздом Комуністичної
партії України
19 червня 1993 року

ПОГОДЖЕНО

у новій редакції із змінами
і доповненнями
20 червня 2001 року
17 липня 2002 року
22 жовтня 2003 року
5 серпня 2011 року

ЗМІНИ І ДОПОВНЕННЯ ПРИЙНЯТІ

II, V, XXXVI (об'єднаним),
XXXVII і 44 з'їздами Комуністичної
партії України відповідно 12 березня
1995 року, 24 червня 2000 року,
26 травня 2002 року, 21 червня
2003 року, 19 червня 2011 року

СТАТУТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

I. Загальні положення

Комуністична партія України (надалі — Компартія України, або КПУ) є політичною організацією, яка об'єднує на добровільних засадах громадян України — прихильників комуністичної ідеї. Вона є спадкоємицею ідей і традицій Комуністичної партії України, що діяла до незаконної заборони у серпні 1991 року і заборона діяльності якої рішенням Конституційного Суду України від 27 грудня 2001 року визнана неконституційною.

Комуністична партія України виражає інтереси трудящих — робітників, селян, інтелігенції, військовослужбовців, молоді, безробітних, пенсіонерів, організує їх на захист цих інтересів.

Виходячи з історичної перспективи прогресу людської цивілізації, партія виступає за соціалістичну спрямованість розвитку суспільства, утвердження в ньому гуманістичних, демократичних, колективістських засад, верховенства Закону, забезпечення рівності прав громадян.

КПУ виступає проти будь-яких форм експлуатації, націонал-екстремізму і шовінізму.

Компартія своєю діяльністю сприяє формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах, формує громадську думку шляхом роз'яснення населенню положень своєї Програми.

КПУ співпрацює з громадськими і політичними організаціями, які відстоюють принципи соціальної справедливості, справжнього народовладдя у формі Рад, виступає за згуртування у братерському союзі на нових засадах народів незалежних держав, що утворилися в межах колишнього СРСР, зміцнює інтернаціональну солідарність з комуністичними партіями і трудящими інших країн.

У розробці своєї політики і практичній діяльності партія керується вченням Маркса—Енгельса—Леніна, яке творчо розвивається і збагачується досягненнями сучасної науки, досвідом світового комуністичного і робітничого руху, спирається на демократичні і гуманістичні традиції народу України.

Стратегічні завдання визначаються Програмою Комуністичної партії України, тактичні — з'їздами партії та її Центральним Комітетом.

Для досягнення програмних цілей і тактичних завдань КПУ:

— вільно проводить свою діяльність у межах, передбачених Конституцією та чинним законодавством України;

— бере участь у виборах Президента України, до Верховної Ради України, до інших представницьких органів влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб, в загальнодержавних та місцевих референдумах;

— у своїй діяльності використовує державні засоби масової інформації, а також засновує власні засоби масової інформації;

— ідейно, організаційно та матеріально підтримує молодіжні, жіночі та інші об'єднання громадян, надає допомогу в їх створенні і діяльності;

— публічно викладає і відстоює свою позицію з питань державного і суспільного життя;

— бере участь в обговоренні та оприлюднює і обґрунтовує критичну оцінку дій і рішень органів влади, використовуючи для цього державні і недержавні засоби масової інформації;

— здійснює опозиційну діяльність;

— вносить до органів державної влади та органів місцевого самоврядування пропозиції для розгляду відповідними органами в установленому порядку;

— відстоює права, свободи, соціальні, економічні, культурні та інші інтереси членів КПУ та її прихильників.

Діяльність партії здійснюється на основі Статуту, програмних і нормативних документів у відповідності з Конституцією і законами України і поширюється на всю територію України.

Офіційна назва партії — Комуністична партія України (Компартія України, або КПУ).

Місце перебування керівних органів КПУ — місто Київ.

II. Членство в Комуністичній партії України. Організаційні засади

2.1. Членом КПУ може бути громадянин України, який досяг 18 років і відповідно до Конституції України має право голосу на виборах, визнає Програму і Статут партії, бере участь у роботі однієї

з партійних організацій, виконує партійні рішення і сплачує членські внески. Член КПУ не може одночасно перебувати в іншій політичній партії. Членство в КПУ є фіксованим.

2.2. Член партії зобов'язаний:

- постійно вивчати і творчо застосовувати в практичній роботі марксистсько-ленінське вчення, Програму та інші документи партії;
- добиватися досягнення програмних цілей партії;
- активно пропагувати і послідовно відстоювати комуністичні ідеї, лінію партії та її Програму серед населення, в державних, громадських і самодіяльних організаціях, всіляко сприяти зміцненню позицій і авторитету партії в суспільстві;
- організувати трудящих на завоювання влади, захист їх інтересів;
- на виборах в органи державної влади і місцевого самоврядування сприяти успіху кандидатів від КПУ, вести агітацію за них серед населення;
- суворо дотримуватись вимог Статуту, партійної дисципліни, сумлінно виконувати партійні рішення і доручення, зміцнювати ідейну і організаційну єдність партії, бойовитість партійних рядів та обережати репутацію партії;
- перебувати на обліку і активно працювати в одній з партійних організацій, залучати в партію нових членів;
- регулярно сплачувати членські внески, матеріально підтримувати партію;
- зміцнювати дружбу народів, активно виступати проти будь-яких проявів соціального, національного, духовного гноблення;
- всебічно підтримувати періодичні партійні видання.

2.3. Член партії має право:

- брати безпосередню участь у виробленні і реалізації політики партії і рішень партійних органів, вільно висловлювати і обстоювати свою думку при обговоренні будь-яких питань діяльності партії, вносити в будь-яку партійну інстанцію свої пропозиції;
- обирати і бути обраним до складу партійних органів будь-якого рівня;
- критикувати будь-який партійний орган, будь-якого комуніста, виступати з ініціативою про відкликання із складу керівних партійних органів тих, хто не виправдав довіри;
- одержувати інформацію про діяльність партійних організацій, їх керівних і виконавчих органів та посадових осіб, звертатися із запитами, заявами, пропозиціями в будь-яку партійну інстанцію і вимагати відповіді по суті свого звернення;
- бути присутнім та брати участь в обговоренні питань, що стосуються його особисто, на зборах, засіданнях бюро первинної партійної організації, де він перебуває на обліку, партійних органів будь-якого рівня;

— розраховувати на політичну підтримку і захист з боку партії своєї честі і гідності від необгрунтованих звинувачень і переслідувань з приводу його партійної діяльності, за політичні переконання і погляди;

— припиняти своє членство в партії.

Якщо член партії за віком чи станом здоров'я або з інших поважних причин не може повною мірою брати участь у партійній роботі, партійна організація за погодженням з ним визначає іншу форму його участі в партійному житті.

Членство в партії не обмежує комуністів у громадянських правах, у тому числі праві брати участь у роботі громадських організацій, діяльність яких не суперечить чинному законодавству і програмним цілям КПУ.

2.4. Прийом у члени партії здійснюється первинною організацією в індивідуальному порядку на підставі заяви вступуючого в партію і рекомендацій двох членів КПУ, які мають партійний стаж не менше одного року та знають його по спільній виробничій чи громадсько-політичній діяльності.

Рекомендація районного, міського, обласного, Кримського республіканського комітетів комсомолу для вступуючих в партію членів ЛКСМУ прирівнюється до рекомендації члена КПУ.

Рекомендуючий несе партійну відповідальність за надану ним рекомендацію.

Заява про прийом в партію розглядається на зборах первинної партійної організації.

Рішення первинної партійної організації про прийом або про відмову в прийомі вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше двох третин присутніх на зборах. Рішення про прийом вступає в силу після затвердження його бюро відповідного місцевого партійного комітету. У разі, якщо за місцем проживання вступуючого немає первинної партійної організації, розглядає заяву та приймає рішення про прийом в партію або про відмову в прийомі бюро відповідного місцевого партійного комітету. Таке рішення не підлягає затвердженню та вступає в силу з моменту його прийняття.

Громадяни, які до вступу в КПУ були членами інших політичних партій, приймаються до лав партії на загальних підставах, при наданні копії заяви про вихід із партії.

Заява громадянина, який був виключений або вийшов з КПУ, щодо повторного вступу до партії може бути прийнята до розгляду не раніше ніж через рік після виключення або виходу такого громадянина з КПУ. Рішення первинної партійної організації про прийом в партію такого громадянина затверджується бюро відповідного регіонального партійного комітету.

Для вступаючих в партію може встановлюватися іспитовий термін до одного року з дня прийняття такого рішення. Для вступаючих, які були членами інших політичних партій, встановлення такого іспитового терміну є обов'язковим.

Протягом іспитового терміну вступаючий бере участь в роботі парторганізації, виконує партійні доручення, відвідує партійні збори з правом дорадчого голосу. Протягом місяця після закінчення іспитового терміну має бути прийняте рішення про прийом або вмотивовану відмову у прийомі в члени партії такої особи.

Первинна партійна організація має право висловити вмотивовану незгоду з рішенням вищестоящого партійного органу про відмову в прийомі у члени партії й апелювати до відповідного партійного комітету або контрольно-ревізійної комісії.

Остаточне рішення приймає об'єднаний пленум місцевого комітету партії та відповідної контрольно-ревізійної комісії.

Члени комуністичних партій, що входять до СКП—КПРС, при набутті ними громадянства України, можуть бути перереєстровані за їх заявою як члени Компартії України із збереженням загального партійного стажу за рішенням первинної партійної організації за місцем проживання, а у випадку її відсутності — бюро відповідного місцевого комітету партії.

Партійний стаж члена партії починається з дня прийняття рішення про прийом в члени КПУ, перереєстрації члена компартії, яка входить до СКП—КПРС.

Прийнятому в члени партії вручається партійний квиток встановленого Центральним Комітетом єдиного зразка. У разі припинення членства в партії партійний квиток підлягає поверненню до первинної партійної організації.

2.5. Членство в КПУ припиняється у разі:

- смерті члена партії;
- добровільного виходу із партії;
- обставин, внаслідок яких особа не має права голосу на виборах і референдумах відповідно до законодавства України;
- виключення із членів партії.

2.5.1. Особиста заява члена КПУ про вихід із партії подається до первинної організації, в якій він перебуває на обліку. До заяви додається партійний квиток члена КПУ. Подана заява розглядається на зборах первинної організації. За результатами розгляду заяви приймається рішення про припинення членства такого громадянина з дня подання заяви про вихід.

2.5.2. Членство в партії призупиняється на період виконання членом КПУ державних або інших обов'язків, для виконання яких законом не допускається перебування в політичних партіях. Рішення про

призупинення і відновлення членства в партії приймається зборами первинної партійної організації, в якій член партії перебуває на обліку, на підставі особистої письмової заяви. При відновленні членства в партії комуніст зберігається безперервний партійний стаж. Призупинення членства в КПУ за інших підстав не допускається.

2.5.3. Партійна організація, в якій комуніст перебуває на обліку, або вищестоящий партійний орган за невиконання партійних рішень, а також вчинення інших дій, що суперечать Програмі і Статуту КПУ, можуть оголосити комуністу одне із таких партійних стягнень: зауваження, догану, сувору догану.

2.5.4. Вищою мірою партійного стягнення для члена КПУ є виключення з партії. Рішення про виключення з партії приймається зборами первинної партійної організації, в якій комуніст перебуває на обліку, або вищестоящим партійним органом.

Підставами для виключення є:

- невиконання членом КПУ обов'язків, передбачених цим Статутом, якщо на даного члена партії раніше накладалося одне із стягнень, передбачених п. 2.5.3. цього Статуту, і ним не зроблені належні висновки;
- порушення членом КПУ партійної дисципліни, що завдало істотної шкоди КПУ;
- неодноразове невиконання членом КПУ партійних рішень;
- втрата організаційного зв'язку з партією;
- несплата членських внесків без поважних причин більше трьох місяців.

Рішення про виключення з партії є чинним, якщо за нього проголосувало не менше двох третин від присутніх на зборах, засіданні партійного органу, але більше половини кількісного складу первинної організації, партійного органу.

Питання про виключення з партії члена виборного партійного органу вирішується на зборах первинної організації, де він перебуває на обліку, після відкликання зі складу цього органу або на пленарному засіданні партійного комітету, членом якого він є, засіданні бюро партійного комітету вищестоящого рівня, Президії ЦК КПУ.

2.6. Протягом двох місяців після прийняття рішення про виключення з партії або оголошення іншого партійного стягнення член КПУ, до якого ці стягнення були застосовані, може особисто подати апеляцію у комітет або контрольно-ревізійну комісію місцевої партійної організації, яка має бути розглянута у двомісячний строк з моменту надходження у відповідності із вимогами цього Статуту. Апеляція щодо рішення про виключення із партії, прийнятого Президією ЦК, може бути подана Центральній Контрольній Комісії (надалі — ЦКК) або ЦК КПУ.

Член КПУ вважається виключеним з партії з моменту прийняття рішення про його виключення первинною партійною організацією або вищестоящим партійним органом. Якщо виключений з партії подає апеляцію і вона задоволена, його членство в КПУ не переривається.

Партійний орган, який приймав рішення про виключення з партії, скасоване вищестоящим партійним органом, зобов'язаний забезпечити постановку поновленого члена КПУ на облік в первинну партійну організацію, повернення йому партійного квитка і прийом внесків за час розгляду апеляцій.

У разі незгоди з рішенням вказаного місцевого партійного органу щодо апеляції виключений з партії член КПУ або член КПУ, до якого застосовано стягнення, має право оскаржити прийняті рішення в комітет або контрольно-ревізійну комісію відповідної регіональної партійної організації, а їх рішення — в ЦК або ЦКК КПУ.

Рішення по апеляції про виключення з партії, прийняте ЦК або ЦКК КПУ, може бути оскаржене до з'їзду партії. Рішення про накладення стягнення або про виключення з партії може бути скасоване або змінене органом, який наклав стягнення або виключив з партії, або вищестоящими керівними або контрольними органами в порядку, визначеному цим Статутом.

2.7. Для заохочення членів КПУ можуть застосовуватися: оголошення подяки, нагородження почесним знаком, грамотою, Почесною грамотою.

Членові КПУ, який активно працює в партії (у тому числі в КПРС) 40 і більше років, рішенням загальних зборів парторганізації, в якій він перебуває на обліку, може бути присвоєно звання «Ветеран партії» і вручено нагрудний знак. Положення про нагрудний знак затверджується Президією ЦК КПУ.

2.8. Внутріпартійні відносини і свою внутрішню діяльність КПУ будує на визнанні вирішальної ролі партійних мас і забезпеченні їх повновладдя в організації партійного життя, при неухильному дотриманні принципу демократичного централізму, який органічно включає:

- виборність і періодичну змінюваність усіх керівних органів партії з низу до верху;
- звітність партійних органів та їх керівників перед своїми партійними організаціями, комуністами, які їх обрали або рекомендували, перед вищестоящими партійними органами, систематичне інформування про свою діяльність;
- колегіальність при виробленні та прийнятті рішень, сувору партійну дисципліну, підпорядкування меншості більшості, персональну відповідальність за виконання прийнятих рішень та доручену справу;

- безумовну обов'язковість рішень вищестоящих партійних органів для нижчестоящих та комуністів;
- поєднання ініціативи та відповідальності, свідомої дисципліни та організованості комуністів;
- гласність у роботі всіх партійних організацій та їх керівних органів.

Партійні комітети підтримують різні форми об'єднання комуністів за інтересами і проблемами для обговорення окремих питань при забезпеченні єдності цілей і дій. КПУ не допускає формування груп і фракцій з ідейно-політичними і організаційними засадами, не сумісними з програмними цілями партії, зі своєю внутрішньою структурою і дисципліною.

Утверджуючи у всіх своїх ланках атмосферу партійної товарищескості, взаємодовіри і взаємодопомоги, КПУ виходить з того, що кожний член партії відповідальний за партію і партія відповідальна за кожного свого члена.

Неприпустимими є виступи членів КПУ з критикою прийнятих партійних рішень в позапартійних засобах масової інформації та позапартійних аудиторіях.

2.9. Єдність і боєздатність партійних рядів забезпечуються:

- добровільністю вступу в партію, сумлінним виконанням партійних обов'язків, ідейною спільністю та єдиною для всіх комуністів дисципліною;
- суворим дотриманням кожним комуністом принципу демократичного централізму;
- рівністю прав і обов'язків усіх членів партії;
- самоврядуванням і самостійністю партійних організацій у вирішенні всіх питань внутрішнього життя і діяльності, забезпеченням можливостей для участі партійних організацій, комуністів у розробці і здійсненні політики партії;
- широким демократизмом внутріпартійного життя, створенням умов для вільного висловлювання думок, зіставлення різних поглядів і позицій, конструктивної критики і дискусій з наданням права викладати, фіксувати в партійних документах свою думку і обстоювати її аж до прийняття рішення, після прийняття рішення член КПУ зобов'язаний його виконувати;
- проведенням з найбільш принципових питань дискусій і референдумів як у партії в цілому, так і в окремих її організаціях.

У випадках грубого порушення вимог Програми та Статуту КПУ вищестоящий орган партії може прийняти рішення про перереєстрацію (розпуск) партійного комітету або партійної організації, які допустили це порушення.

2.10. Керівними органами в Комуністичній партії України є збори комуністів, конференція, з'їзд.

Керівні органи обирають виконавчі органи і контрольно-ревізійні комісії.

Порядок обрання делегатів, членів виборних партійних органів визначається відповідними партійними зборами, конференцією, з'їздом, партійним комітетом.

У списки для голосування включається будь-яка кількість кандидатур. Обраними вважаються кандидати, за яких проголосувало більше половини комуністів, присутніх на зборах (конференції, з'їзді).

Одночасно з виборами делегатів на партійні конференції, з'їзди можуть пропонуватись кандидатури до складу вищестоящих партійних органів, в тому числі за квотним принципом.

Остаточне вирішення цих питань залишається за конференцією, з'їздом.

Склад обраних органів може оновлюватися частково або переобиратись повністю до закінчення строку їх повноважень, а обрані до них члени партії — виводитись зі складу виборного органу за рішенням пленуму відповідного партійного комітету, ЦКК або пленуму (засідання) відповідної контрольно-ревізійної комісії у порядку, встановленому Інструкцією про порядок виборів у Компартії України і відкликання зі складу виборних органів.

2.11. Партійні організації, які є юридичними особами, можуть, відповідно до чинного законодавства, засновувати на свої кошти самостійно або з іншими організаціями необхідні засоби масової інформації. Їх керівники затверджуються відповідними партійними комітетами.

III. Організаційна будова Комуністичної партії України

3.1. КПУ складається з первинних, місцевих і регіональних партійних організацій, які діють на підставі цього Статуту.

3.2. Виборні органи партії працюють гласно, систематично інформуючи членів КПУ і вищестоящі органи про свою діяльність. Члени виборного партійного органу мають право вільного доступу на засідання нижчестоящих органів, а також право знайомитися з документами, що знаходяться у розпорядженні відповідного або нижчестоящого органу. Виборний орган партії може доручити членові КПУ, що не є членом цього виборного партійного органу, ознайомитися з документами, що знаходяться в розпорядженні нижчестоящого партійного органу.

3.3. Виборні партійні органи можуть створювати постійні або тимчасові робочі, аналітичні, консультативні та інші групи і комісії, а

також апарат, необхідні для забезпечення діяльності виборних органів. Співробітники апарату партійного органу можуть залучатись до роботи на постійній основі, за сумісництвом або на громадських засадах. На співробітників апарату виборних партійних органів, що працюють на постійній основі або за сумісництвом, поширюється законодавство України про працю і соціальне страхування.

3.4. Первинні партійні організації об'єднуються згідно з існуючим адміністративно-територіальним поділом у місцеві парторганізації: районні в містах, районні, міські (міст обласного значення); місцеві партійні організації — відповідно у регіональні — Кримську республіканську, обласні, Київську і Севастопольську міські організації партії.

3.5. Партійна організація, що об'єднує комуністів певної території, є вищестоящою по відношенню до організацій, які її складають, а органи такої організації є відповідно вищестоящими органами по відношенню до органів зазначених партійних організацій. У кожному районі в місті, районі, місті (обласного значення) може бути створено лише по одній місцевій організації КПУ, а в Автономній Республіці Крим, кожній області, містах Києві і Севастополі — лише по одній регіональній організації КПУ.

3.6. Реєстрація регіональних та місцевих організацій партії здійснюється відповідними державними органами у порядку, встановленому Законом України «Про політичні партії в Україні», після чого вони набувають статусу юридичної особи.

3.7. Контрольним органом місцевої та регіональної організації КПУ є контрольно-ревізійна комісія (КРК). КРК обираються строком на три роки конференціями (зборами) відповідних партійних організацій. Їх повноваження визначаються цим Статутом та Положенням про ці комісії.

Основа партії

3.8. Основу КПУ складають первинні партійні організації.

Первинна організація утворюється рішенням установчих партійних зборів при наявності не менше трьох членів партії.

Рішення про утворення первинної організації затверджується бюро вищестоящого партійного комітету.

Первинні партійні організації утворюються з дотриманням чинного законодавства по територіях і об'єднують комуністів, що проживають або працюють в межах району, міста, району в місті, селища, села, мікрорайону, кварталу, вулиці, в тому числі за професійною ознакою або за родом занять.

До складу первинної партійної організації можуть входити цехові організації та партійні групи.

3.9. Первинні партійні організації:

— беруть участь у розробці і проведенні в життя партійних рішень, пропагують ідеї партії, проводять політичну роботу серед населення, всіма законними засобами обстоюють соціальну справедливість, права і свободи громадян, організують трудящих на боротьбу за владу конституційними методами, сприяють діяльності вищестоящих партійних органів;

— проявляють турботу про піднесення політичної культури комуністів, їх активності у громадсько-політичному житті, захищають гідність і законні інтереси своїх членів, надають їм необхідну допомогу;

— співпрацюють з іншими політичними, громадськими організаціями, самодіяльними формуваннями, позиція яких не суперечить програмним засадам КПУ.

Партійні організації можуть вносити пропозиції щодо кандидатур до складу вищестоящих партійних органів, а також заслуховувати звіти комуністів — членів виборних органів, які перебувають на обліку в первинних організаціях, ставити питання про відкликання їх зі складу виборного органу.

3.10. Партійні організації в рамках Статуту самостійні у визначенні своєї структури, напрямів, форм і методів роботи, порядку проведення зборів, політичних акцій, взаємодії з іншими громадськими організаціями і рухами.

3.11. Вищим органом первинної організації є загальні збори (конференція) комуністів, які збираються не рідше одного разу на два місяці. Збори (конференція) правомочні, якщо на них присутні більше половини членів (делегатів) даної організації без врахування тих членів партії, для яких, згідно з пунктом 2.3. цього Статуту, визначено інший порядок.

3.12. Позачергові збори (конференція) комуністів можуть бути скликані бюро або секретарем первинної партійної організації за власною ініціативою, або на вимогу не менше однієї третини від загального числа членів КПУ, що перебувають на обліку в даній первинній партійній організації, комітетом або бюро відповідної місцевої або регіональної організації КПУ, а також у випадках і порядку, передбачених Статутом партії.

3.13. Збори мають право самостійно вирішувати будь-які питання, пов'язані зі статутною діяльністю первинної партійної організації, що не належать до компетенції органів відповідної місцевої або регіональної партійної організації, а також вищих органів КПУ, і не врегульовані рішеннями вказаних органів.

Збори комуністів:

— приймають рішення про прийом в партію;

— визначають коло пріоритетних питань, пов'язаних з пропагандою,

роз'ясненням, вивченням і реалізацією положень Програми і Статуту, рішень з'їздів, ЦК та інших органів партії;

— розглядають пропозиції з будь-яких питань діяльності партії і направляють їх у вищестоящі органи;

— обговорюють і пропонують проекти загальнопартійних документів, висловлюють своє ставлення до рішень будь-якого партійного органу;

— беруть участь у загальнопартійних дискусіях;

— залучають прихильників партії для участі в різних політичних кампаніях та інших заходах;

— визначають конкретні соціально значимі питання і добиваються їх реалізації;

— вносять пропозиції по кандидатурах до складу вищестоящих партійних органів;

— обирають делегатів на конференцію відповідної місцевої організації КПУ згідно зі встановленою нормою представництва;

— заслуховують не рідше одного разу на рік звіт секретаря, бюро первинної партійної організації;

— присвоюють в порядку, передбаченому цим Статутом, звання «Ветеран партії»;

— приймають рішення про накладення стягнення або про виключення з партії члена КПУ, що перебуває на обліку у даній первинній партійній організації;

— приймають рішення про призупинення або відновлення членства в КПУ громадянина, що перебуває на обліку у даній первинній партійній організації;

— визначають регламент своєї діяльності;

— обирають зі свого складу членів бюро, секретаря первинної партійної організації, його заступників і достроково припиняють їх повноваження;

— обирають голову та секретаря партійних зборів, які підписують протокол зборів;

— виконують інші повноваження відповідно до цього Статуту.

3.14. Рішення зборів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини присутніх на зборах членів КПУ (крім випадків, передбачених другими абзацами параграфів 2.4. та 2.5.). Хід зборів оформляється протоколом.

3.15. Поточну роботу здійснюють виборні партійні органи, що обираються зборами строком на один рік: у первинних організаціях з кількістю членів партії до 15 — секретар та його заступник, з 15 і більше — партійне бюро. Функції контрольного органу у первинній партійній організації виконують збори комуністів.

3.16. Бюро первинної організації КПУ:

- організовує і забезпечує пропаганду, роз'яснення і вивчення Програми і Статуту, а також виконання рішень з'їздів партії, Центрального Комітету та інших партійних органів;
- інформує комуністів і населення про суспільно-політичну ситуацію в країні, регіоні і населеному пункті, про позицію партії, діяльність регіональної, місцевої і первинної партійних організацій;
- організовує для населення бесіди, лекції та зустрічі з партійним активом;
- роз'яснює і пропагує соціально-економічні програми партії, а також позицію комуністів з різних питань суспільного життя;
- забезпечує постійний зв'язок між первинною партійною організацією і місцевими жителями;
- залучає прихильників партії для участі в політичних кампаніях і різних заходах, що проводяться партійною організацією чи партійним органом;
- організовує проведення зборів, демонстрацій, мітингів, пікетів та інших заходів;
- скликає збори первинної партійної організації;
- організовує виконання рішень зборів первинної партійної організації та власних рішень;
- розподіляє обов'язки між секретарем первинної партійної організації, його заступниками і членами бюро;
- вирішує інші питання за дорученням зборів або вищестоящих партійних органів.

3.17. Засідання бюро скликаються за необхідності, але не рідше одного разу на місяць і вважаються правомочними, якщо на них присутні більше половини членів. Рішення бюро приймаються у формі постанов більшостю голосів його членів, присутніх на засіданні. Хід засідань бюро оформляється протоколами. Форма і порядок голосування визначаються бюро самостійно.

3.18. Керівництво діяльністю первинної партійної організації та її бюро здійснюється секретарем первинної партійної організації, який обирається і звільняється з посади рішенням зборів первинної партійної організації. Вищестоящий партійний орган у випадку грубого порушення секретарем первинної партійної організації норм Статуту, невиконання рішень партійних органів може звільнити його з посади секретаря первинної партійної організації і покласти виконання обов'язків секретаря на одного з членів партії на час до обрання нового секретаря.

Секретар первинної партійної організації:

- організовує комуністів на участь в роботі партійної організації, політичній діяльності, в тому числі у виборних кампаніях;

- організовує агітаційно-масову роботу комуністів серед населення;
- скликає засідання і організовує роботу бюро;
- головує на засіданнях бюро;
- підписує рішення зборів і бюро, а також інші документи первинної партійної організації;
- забезпечує ведення обліку членів КПУ в первинній партійній організації;
- забезпечує зберігання документів, що знаходяться у первинній партійній організації;
- розподіляє обов'язки між своїми заступниками;
- вирішує інші питання за дорученням зборів або бюро первинної партійної організації, а також вищестоящих органів КПУ.

3.19. Рішення первинних організацій можуть бути скасовані вищестоящими органами, якщо такі рішення порушують Статут чи програмні документи КПУ або прийняті з питань, що не належать до повноважень первинних організацій.

3.20. Бюро первинної партійної організації, яке прийняло рішення, що суперечить Програмі, Статуту або рішенням вищестоящого органу, може бути розпущене постановою комітету відповідної місцевої організації або його бюро. Цією ж постановою одночасно з розпуском бюро визначається дата і місце проведення нових зборів первинної партійної організації для обрання нового складу бюро.

3.21. Первинні партійні організації легалізуються у порядку, встановленому Законом України «Про політичні партії в Україні» без права юридичної особи.

Місцеві та регіональні організації

3.22. До місцевих належать районні в місті, районні та міські (міст обласного значення) партійні організації, до регіональних — Кримська республіканська, обласні, Київська та Севастопольська міські партійні організації.

Місцеві та регіональні організації, їх виконавчі органи, керуючись Статутом КПУ:

- координують і спрямовують діяльність відповідних партійних організацій, а також депутатських груп (фракцій) у представницьких органах влади;
- проявляють турботу про ідейно-політичне і організаційне зміцнення партійних організацій, подають їм допомогу в роз'ясненні політики і рішень партії, налагодженні змістовного внутріпартійного життя, зміцненні зв'язків з масами;

— систематично інформують членів КПУ про свою роботу, реалізацію пропозицій і зауважень комуністів;

— узагальнюють і поширюють кращий досвід партійної роботи.

Місцеві і регіональні партійні організації є юридичними особами і самостійно вирішують усі питання, за винятком тих, що входять до компетенції вищих органів.

3.23. Вищими керівними органами місцевих і регіональних партійних організацій є відповідні партійні конференції (збори). Керівництво місцевими парторганізаціями в період між конференціями здійснюють такі виборні партійні органи:

а) у партійних організаціях з кількістю три—чотирнадцять комуністів — секретар та його заступник;

б) з кількістю п'ятнадцять—сорок дев'ять комуністів — бюро партійної організації;

в) з кількістю п'ятдесят і більше комуністів — партійний комітет.

Керівництво регіональними парторганізаціями в період між конференціями здійснюють виборні органи: відповідний партійний комітет, бюро партійного комітету.

Зазначені керівні органи місцевих і регіональних організацій обираються на зборах або конференціях строком на три роки.

3.24. Місцеві організації (районні в містах, районні, міські (міст обласного значення).

3.24.1. Місцева організація створюється на загальних зборах або конференції членів партії на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці за рішенням комітету відповідної регіональної організації КПУ.

3.24.2. Вищим керівним органом місцевої організації є конференція (збори), яка скликається та проводиться не рідше одного разу на три роки. Позачергові конференції проводяться в міру необхідності.

Рішення про скликання чергової конференції (зборів), дату і місце її проведення, а також про норму представництва делегатів від первинних партійних організацій, що здійснюють свою діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, приймається комітетом (бюро, секретарем) місцевої організації КПУ.

Позачергові конференції (збори) можуть бути скликані комітетом (бюро, секретарем) місцевої організації за власною ініціативою або на вимогу не менше однієї третини членів партії, що перебувають на обліку в первинних партійних організаціях, які входять до складу відповідної місцевої організації партії, крім випадків і порядку, передбачених цим Статутом, а також за рішенням комітету або бюро відповідної регіональної організації, ЦК КПУ або його Президії.

3.24.3. Конференція (збори) має право самостійно вирішувати будь-які питання, пов'язані з діяльністю місцевої організації КПУ і не віднесені до компетенції органів відповідної регіональної організації, а також вищих органів КПУ, та не врегульовані рішеннями вказаних органів.

До компетенції конференції (зборів) місцевої організації КПУ належить вирішення таких питань:

- визначення завдань і пріоритетних напрямів діяльності місцевої організації відповідно до рішень вищестоящих органів, а також органів відповідної регіональної організації КПУ;
- розгляд пропозицій з питань діяльності партії, направлення їх у випадку необхідності вищестоящим органам;
- обговорення проектів загальнопартійних документів;
- участь в загальнопартійних дискусіях;
- визначення конкретних соціально значимих питань і розробка заходів щодо їх реалізації;
- внесення пропозицій щодо кандидатур до складу вищестоящих партійних органів;
- висунення кандидатів (списків кандидатів) в депутати і на інші виборні посади в органах місцевого самоврядування у відповідній адміністративно-територіальній одиниці;
- заслуховування звіту та оцінка роботи комітету (бюро, секретаря);
- заслуховування та затвердження звіту контрольно-ревізійної комісії місцевої організації КПУ;
- обрання делегатів на конференцію відповідної регіональної організації КПУ згідно зі встановленою нормою представництва;
- обрання строком на три роки членів комітету (бюро, секретаря) та членів контрольно-ревізійної комісії місцевої організації КПУ і дострокове припинення їх повноважень;
- внесення пропозицій щодо кандидатур до складу вищестоящих партійних органів;
- визначення порядку денного і порядку роботи (регламенту) конференції;
- виконання інших повноважень відповідно до цього Статуту.

3.24.4. Партійні комітети (бюро, секретар) оголошують про скликання конференції (зборів), як правило, не пізніше як за 15 днів до їх проведення.

Конференція (збори) місцевої партійної організації вважається правомочною, якщо на її засіданні присутні більше половини обраних делегатів (членів партійної організації).

Рішення конференції (зборів) приймаються більшістю голосів делегатів (членів партійної організації), присутніх на конференції (зборах).

Рішення про обрання членів комітету (бюро, секретаря) і членів КРК місцевої організації, про обрання делегатів на конференцію відповідної регіональної організації КПУ, рекомендацію кандидатур до складу вищестоящих органів, а також про висування кандидатів (списків кандидатів) в депутати і на інші виборні посади в органах місцевого самоврядування приймаються за рішенням конференції (зборів) таємним або відкритим голосуванням.

Рішення конференції (зборів) приймаються у формі постанов. Хід засідань конференції (зборів) оформляється протоколом.

3.24.5. Комітет (бюро, секретар) місцевої організації є її виборним виконавчим органом на період між конференціями (зборами), обирається конференцією (зборами) відповідної місцевої організації і їй підзвітний.

3.24.6. Комітет (бюро, секретар) має право самостійно вирішувати всі питання, пов'язані з діяльністю місцевої організації, за винятком тих, що належать до компетенції конференції, регіональної організації, інших вищих органів КПУ і не врегульовані рішеннями вказаних органів.

Комітет (бюро) місцевої організації КПУ:

— організовує вивчення та забезпечує роз'яснення і пропаганду Програми і Статуту КПУ, виконання рішень з'їздів, ЦК КПУ та інших партійних органів;

— інформує комуністів і населення про суспільно-політичну ситуацію та позицію партії з актуальних питань, про діяльність регіональної і місцевої організацій КПУ;

— організовує для населення бесіди, лекції і зустрічі з партійним активом, депутатами-комуністами;

— забезпечує постійний зв'язок місцевої організації з первинними партійними організаціями та регіональним партійним комітетом;

— взаємодіє з органами державної влади та органами місцевого самоврядування на території своєї діяльності ;

— залучає прихильників партії до участі в різних політичних кампаніях і заходах;

— скликає чергові і позачергові конференції (збори) місцевої організації КПУ, визначає їх попередній порядок денний, дату і місце проведення, а також встановлює норму представництва на конференцію від первинних партійних організацій;

— розпускає бюро первинної партійної організації у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— скасовує рішення зборів або бюро первинної партійної організації у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— рекомендує членів партії для обрання у вищестоящі партійні органи, а також ставить перед цими органами питання про дострокове припинення повноважень рекомендованих комуністів;

- приймає рішення про створення, реорганізацію або ліквідацію (розпуск) первинних партійних організацій;
- затверджує рішення щодо прийому в члени КПУ, а у випадках, встановлених цим Статутом, розглядає заяви та приймає відповідні рішення про прийом в партію або про відмову в прийомі;
- вносить рекомендацію зборам первинної партійної організації щодо кандидатури її секретаря;
- звільняє секретаря первинної партійної організації у разі невиконання ним своїх обов'язків, порушення норм цього Статуту;
- обирає зі свого складу першого секретаря, другого секретаря, секретарів, які обов'язково обираються членами бюро, членів бюро комітету, достроково припиняє їх повноваження;
- розподіляє обов'язки між секретарями комітету і членами бюро місцевої організації КПУ, а також заслуховує їх звіти;
- здійснює контроль за виконанням прийнятих рішень;
- вирішує інші питання, передбачені цим Статутом, а також питання за дорученням конференції місцевої організації або вищестоящих органів партії.

Партійні комітети (бюро) самостійно вирішують питання структури своїх організацій, визначають структуру і штати робочого апарату, приймають рішення з питань видавничої діяльності.

3.24.7. Засідання комітету (бюро) скликаються в міру необхідності, але не рідше одного разу на три місяці. Рішення комітету (бюро) приймаються у формі постанов. Хід засідання комітету (бюро) оформляється протоколом. Засідання комітету (бюро) ведуть його секретарі.

Пленум комітету (засідання бюро) вважається правомочним, якщо на ньому присутні більше половини його членів.

Рішення комітету (бюро) приймаються більшістю голосів його членів, присутніх на засіданні.

Форма і порядок голосування визначаються комітетом (бюро) самостійно.

3.24.8 Повноваження комітету (бюро) місцевої організації КПУ зберігаються до обрання конференцією (зборами) нового складу комітету (бюро).

3.24.9. Комітет (бюро) місцевої організації партії має право виводити зі свого складу членів комітету (бюро) на вимогу первинних партійних організацій, від яких вони були рекомендовані, та кооптувати до свого складу нових членів замість вибулих.

3.24.10. Керівництво діяльністю комітету (бюро) здійснюється його бюро (секретарем), яке:

- мобілізує комуністів на участь у роботі партійної організації, у політичній діяльності, в тому числі у виборних кампаніях;

- організовує агітаційно-масову роботу комуністів серед населення;
- скликає засідання і організовує роботу комітету (бюро);
- представляє місцеву організацію КПУ у взаємовідносинах з органами державної влади і органами місцевого самоврядування, а також фізичними і юридичними особами;
- спрямовує діяльність комуністів, які працюють в громадських організаціях, спілках та об'єднаннях громадян, органах місцевого самоврядування;
- організовує ведення бухгалтерського, податкового та іншого обліку, забезпечує правильність складання і своєчасність надання звітності в компетентні державні органи;
- подає до керівних органів відповідної регіональної організації КПУ статистичні та інші відомості у строки, порядку та обсязі, визначених ЦК КПУ;
- організовує ведення і зберігання документів, пов'язаних з діяльністю місцевої організації КПУ;
- затверджує кошторис місцевої організації та звітує про його виконання;
- вирішує інші питання за дорученням конференції, комітету (бюро) місцевої організації КПУ, а також вищестоящих партійних органів.

Засідання бюро партійного комітету місцевої партійної організації скликаються в міру необхідності, але не рідше одного разу на місяць.

В місцевих партійних організаціях з кількістю до 15 членів КПУ на секретаря первинної партійної організації і його заступників покладаються функції комітету (бюро) місцевої партійної організації, передбачені цим Статутом.

3.24.11. Керівництво поточною діяльністю комітету і бюро місцевої організації здійснюється першим секретарем комітету (бюро), який обирається і звільняється з посади комітетом за поданням бюро регіонального комітету КПУ.

Перший секретар комітету (бюро):

- скликає засідання і організовує роботу бюро;
- головує на засіданнях комітету і бюро;
- підписує постанови комітету і бюро, а також інші документи місцевої організації;
- представляє місцеву організацію КПУ у відносинах з органами державної влади і органами місцевого самоврядування, а також фізичними і юридичними особами;
- видає доручення на право представляти інтереси місцевої організації;

— відкриває розрахункові рахунки місцевої організації у банківських установах;

— організовує ведення статистичного, бухгалтерського, податкового та іншого обліку, забезпечує правильність складання і своєчасність надання звітності в компетентні державні та вищестоящі органи КПУ;

— організовує ведення і зберігання документів, пов'язаних з діяльністю місцевого комітету;

— вирішує інші питання за дорученням конференції, комітету або бюро місцевої організації КПУ, а також вищестоящих партійних органів.

3.24.12. Першому секретарю, другому секретарю, секретарям комітету (бюро), які порушують положення Програми, Статуту або не виконали рішення вищестоящих органів партії, постановою регіонального комітету або його бюро може бути винесено попередження. У разі, якщо після винесення попередження першим секретарем, другим секретарем, секретарями місцевого комітету повторно допускаються такі порушення, регіональний комітет або його бюро мають право звільнити першого секретаря, другого секретаря, секретаря комітету місцевої організації КПУ від виконання своїх обов'язків і винести на засідання місцевого комітету питання про нові вибори першого секретаря, другого секретаря, секретарів. У цей період обов'язки першого секретаря місцевого комітету за рішенням органу, який усунув його, виконує один із секретарів або членів бюро місцевого партійного комітету.

3.24.13. Рішення конференції (зборів), комітету (бюро) місцевої організації КПУ, що суперечать положенням Програми, Статуту, рішенням вищестоящих органів КПУ, можуть бути скасовані відповідним регіональним комітетом або Президією ЦК КПУ.

3.24.14. Комітет (бюро) місцевої організації КПУ, який прийняв рішення, що суперечить Програмі, Статуту партії або рішенням вищестоящих органів, може бути розпущений постановою регіонального партійного комітету за погодженням з Секретаріатом ЦК або постановою Президії ЦК КПУ за пропозицією Секретаріату ЦК. Цією ж постановою одночасно з розпуском комітету (бюро) визначається дата і місце проведення конференції (зборів) місцевої організації для обрання нового складу комітету, визначається норма представництва на конференцію від первинних партійних організацій, а також створюється організаційний комітет для підготовки і проведення конференції (зборів) та керівництва діяльністю місцевої організації КПУ до її проведення.

3.24.15. Рішення про ліквідацію (розпуск) місцевої організації може бути прийнято Центральним Комітетом КПУ за поданням відповідного регіонального партійного комітету або Президії ЦК.

3.25. Регіональні організації (республіканська в Автономній Республіці Крим, обласні, міст Києва та Севастополя)

3.25.1. Регіональна організація створюється за рішенням ЦК КПУ або його Президії на конференції членів партії на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

3.25.2. Вищим керівним органом регіональної організації КПУ є конференція, яка проводиться не рідше одного разу на три роки. Позачергові конференції проводяться в міру необхідності.

Рішення про скликання чергової конференції, дату і місце її проведення, а також про норму представництва делегатів на конференцію від місцевих організацій, що входять до складу даної регіональної організації, приймається комітетом регіональної організації КПУ не пізніше ніж за 15 днів до її проведення.

Позачергові конференції можуть бути скликані комітетом регіональної організації за власною ініціативою або на вимогу місцевих організацій, що об'єднують не менше однієї третини членів КПУ, які перебувають на обліку в цій регіональній організації, крім випадків і порядку, передбачених цим Статутом або рішеннями ЦК КПУ.

3.25.3. Конференція має право самостійно вирішувати будь-які питання, що пов'язані з діяльністю регіональної організації, не належать до компетенції вищих органів КПУ і не врегульовані рішеннями вказаних органів.

До компетенції конференції регіональної організації КПУ належать:

- визначення завдань і пріоритетних напрямів діяльності регіональної організації відповідно до рішень вищих органів КПУ;
- розгляд пропозицій з питань діяльності партії;
- обговорення проектів загальнопартійних документів;
- участь в загальнопартійних дискусіях;
- визначення конкретних соціально значимих питань і розробка заходів щодо їх реалізації;
- обрання строком на три роки членів комітету та членів контрольно-ревізійної комісії регіональної організації і дострокове припинення їх повноважень;
- оцінка роботи комітету та затвердження звіту контрольно-ревізійної комісії;
- обрання делегатів на з'їзд КПУ;
- внесення пропозицій щодо кандидатур до складу ЦК та ЦКК КПУ;

— визначення порядку денного та порядку роботи (регламенту) конференції;

— висування кандидатів (списків кандидатів) в депутати та на інші виборні посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

3.25.4. Конференція вважається правомочною, якщо на її засіданні присутні більше половини обраних делегатів.

Рішення конференції приймаються більшістю голосів делегатів, присутніх на конференції.

Рішення про обрання членів комітету і членів контрольно-ревізійної комісії регіональної організації, про обрання делегатів на з'їзд партії, а також про висування кандидатів (списків кандидатів) в депутати і на інші виборні посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування приймаються таємним або відкритим голосуванням за рішенням конференції.

3.25.5. Рішення конференції приймаються у формі постанов і резолюцій. Хід засідань конференції оформляється протоколом.

3.25.6. Виконавчим органом регіональної організації в період між конференціями є комітет, який обирається конференцією відповідної регіональної організації КПУ і їй підзвітний.

3.25.7. Комітет має право самостійно вирішувати всі питання, що пов'язані з діяльністю регіональної організації, не належать до компетенції вищих органів, а також конференції регіональної організації КПУ, і не врегульовані рішеннями вказаних органів.

Комітет регіональної організації:

— організовує і забезпечує пропаганду, роз'яснення і вивчення Програми і Статуту, а також виконання рішень з'їздів партії, ЦК КПУ, конференцій регіональної організації і власних постанов;

— роз'яснює і пропагує соціально-економічні програми партії, а також позицію комуністів з різних питань суспільного життя;

— забезпечує постійний зв'язок регіональної організації з місцевими організаціями і ЦК КПУ;

— в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці взаємодіє з органами державної влади та місцевого самоврядування;

— залучає прихильників партії для участі в різних політичних кампаніях і заходах;

— взаємодіє з громадськими об'єднаннями та з організаціями інших політичних партій;

— скликає чергові і позачергові конференції регіональної організації, визначає їх попередній порядок денний, дату і місце проведення, а також встановлює норму представництва на конференцію від місцевих партійних організацій;

— обирає зі свого складу бюро, першого секретаря, другого секретаря і секретарів комітету, які обов'язково обираються членами бюро, може створювати секретаріат комітету, достроково припиняє їх повноваження;

— утворює, у разі потреби, тимчасові і постійні комісії комітету з напрямів його діяльності;

— затверджує завідуючих відділами партійного комітету;

— засновує партійні засоби масової інформації і затверджує їх головних редакторів;

— оголошує попередження або відсторонює від виконання своїх обов'язків секретарів комітетів місцевих організацій у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— розпускає бюро первинної партійної організації, бюро комітету місцевої організації у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— скасовує рішення зборів або бюро первинної партійної організації, а також рішення конференції, комітету або бюро місцевої організації у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— приймає рішення про розпуск місцевого партійного комітету у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;

— приймає рішення про створення, реорганізацію місцевих організацій КПУ та вносить пропозиції Центральному Комітетові щодо їх ліквідації (розпуску);

— відкликає за поданням бюро регіональної організації висунених конференцією кандидатів, зареєстрованих кандидатів у депутати і на інші виборні посади в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, виключає кандидатів з висунених конференцією списків кандидатів у депутати в порядку, встановленому виборчим законом;

— вирішує інші питання, передбачені цим Статутом, а також за дорученням конференції регіональної організації або вищестоящих органів партії.

3.25.8. Засідання комітету скликаються в міру необхідності, але не рідше одного разу на чотири місяці.

Засідання комітету вважається правомочним, якщо на ньому присутні більше половини його членів.

Рішення комітету приймаються більшістю голосів його членів, присутніх на засіданні, за винятком рішень про відкликання висунених конференцією регіональної організації кандидатів (списків кандидатів) в депутати і на інші виборні посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, які приймаються кваліфікованою більшістю в дві третини голосів від числа присутніх на засіданні членів комітету.

Рішення комітету приймаються у формі постанов. Хід засідання комітету оформляється протоколом.

Форма і порядок голосування визначаються комітетом самостійно.

3.25.9. Комітет регіональної організації партії має право виводити зі свого складу членів комітету на вимогу місцевих партійних організацій, які висували їх, або за рішенням бюро регіонального партійного комітету та кооптувати нових членів комітету замість вибулих.

3.25.10. Повноваження комітету регіональної організації зберігаються до обрання конференцією нового складу комітету.

3.25.11. Для вирішення політичних, організаційних і поточних питань комітет обирає зі свого складу бюро, яке підзвітне комітету регіональної організації.

Бюро регіонального комітету КПУ:

- проводить роботу з пропаганди, роз'яснення і вивчення Програми і Статуту, а також організує виконання рішень з'їздів і ЦК партії, конференцій, пленумів комітету регіональної організації;

- інформує комуністів і населення про суспільно-політичну ситуацію, позицію партії з актуальних питань і діяльність регіональної організації;

- засновує видавництва, інформаційні агентства, поліграфічні підприємства, освітні та інші установи з дотриманням вимог законодавства;

- організує для населення телевізійні і радіопередачі, випуск друкованих видань, бесіди, лекції і зустрічі з партійним активом;

- залучає прихильників партії для участі в різних політичних кампаніях і заходах;

- організує проведення зборів, мітингів, пікетів, демонстрацій та інших заходів;

- скликає пленум комітету регіональної організації;

- затверджує рішення комітету місцевої організації про обрання секретарів комітету місцевої організації партії;

- оголошує попередження або відсторонює від виконання обов'язків секретарів первинних партійних організацій та місцевих комітетів у випадках, передбачених цим Статутом;

- вносить пропозицію конференції місцевої організації щодо кандидатури першого секретаря відповідного комітету;

- визначає компетенцію і розподіляє обов'язки між першим секретарем, другим секретарем, секретарями комітету та іншими членами бюро регіональної організації, а також заслуховує їх звіти;

- затверджує рішення первинних організацій про прийом в партію громадян, які раніше були виключені із лав КПУ;

- здійснює контроль за виконанням прийнятих рішень;
- затверджує штатний розпис та формує апарат партійного комітету;
- затверджує кошторис регіональної організації та звіт про його виконання;
- висуває кандидатів (списки кандидатів) в депутати та на інші виборні посади в органи державної влади і органи місцевого самоврядування на повторних і додаткових виборах;
- створює за рішенням Президії ЦК КПУ виборчий фонд для фінансування виборчих кампаній партії;
- вирішує інші питання, передбачені цим Статутом, а також за дорученням комітету регіональної організації або вищестоящих органів партії.

3.25.12. Засідання бюро скликаються в міру необхідності, але не рідше одного разу на місяць.

Засідання бюро вважаються правомочними, якщо на них присутні більше половини обраних членів.

Рішення бюро приймаються більшістю голосів його членів, присутніх на засіданні.

Рішення бюро приймаються у формі постанов. Хід засідання бюро оформляється протоколом.

Форма і порядок голосування визначаються бюро самостійно.

Засідання бюро веде перший секретар комітету регіональної організації, а під час його відсутності — другий або інший секретар комітету.

3.25.13. Керівництво поточною діяльністю комітету і бюро регіональної організації здійснюється першим секретарем комітету, який обирається і звільняється з посади комітетом за поданням Президії ЦК КПУ.

Перший секретар комітету:

- скликає засідання і організовує роботу бюро;
- головує на засіданнях комітету і бюро;
- підписує постанови комітету і бюро, а також інші документи регіональної організації;
- представляє регіональну організацію КПУ у відносинах з органами державної влади і органами місцевого самоврядування, а також фізичними і юридичними особами;
- видає доручення на право представляти інтереси регіональної організації;
- відкриває розрахункові рахунки регіональної організації у банківських установах;
- в межах коштів на ці цілі, визначених бюро регіонального комітету, приймає на роботу і звільняє співробітників апарату регіонального комітету партії, визначає розміри посадових окладів і надбавок до них;

— в межах своєї компетенції видає розпорядження, а також дає вказівки, обов'язкові для усіх співробітників апарату регіонального комітету;

— організовує ведення статистичного, бухгалтерського, податкового та іншого обліку, забезпечує правильність складання і своєчасність надання звітності в компетентні державні органи і ЦК КПУ;

— організовує ведення і зберігання документів, пов'язаних з діяльністю регіонального комітету і його апарату;

— вирішує інші питання за дорученням конференції, комітету або бюро регіональної організації КПУ, а також вищестоящих партійних органів.

3.25.14. Першому секретарю, другому секретарю, секретарям регіонального комітету, які порушують положення Програми, Статуту або не виконали рішення вищестоящих органів партії, постановою ЦК або його Президії може бути винесене попередження. У разі, якщо після винесення попередження першим секретарем, другим секретарем, секретарями регіонального комітету допущено повторні порушення положень Програми або Статуту партії, невиконання рішень вищестоящих органів партії, ЦК або його Президія має право звільнити першого секретаря, другого секретаря, секретарів комітету регіональної організації КПУ від виконання своїх обов'язків і винести на засідання регіонального комітету питання про нові вибори першого секретаря, другого секретаря, секретарів. У цей період обов'язки першого секретаря регіонального комітету за рішенням органу, що усунув його, виконує один із секретарів або членів бюро регіонального партійного комітету.

3.25.15. Рішення конференції, комітету або бюро регіональної організації КПУ, що суперечить положенням Програми або Статуту або рішенням вищестоящого партійного органу, може бути скасоване Центральним Комітетом КПУ або його Президією.

3.25.16. Бюро регіонального комітету, яке прийняло рішення, що суперечить Програмі чи Статуту партії або рішенням вищестоящого органу КПУ, може бути розпущене постановою Президії ЦК. Цією ж постановою одночасно з розпуском бюро визначається робоча група для підготовки засідання регіонального комітету, на якому має бути обрано новий склад бюро.

3.25.17. Комітет регіональної організації за прийняття рішень, які суперечать вимогам Програми чи Статуту партії або рішенням з'їздів партії, може бути розпущений постановою ЦК або його Президії. Цією ж постановою одночасно з розпуском комітету для обрання нового складу членів комітету скликається конференція регіональної організації КПУ, визначаються дата і місце її проведення, встановлюється норма представництва на конференцію від місцевих організацій, а також створюється організаційний комітет для підготовки

конференції і керівництва поточною діяльністю регіональної організації до її проведення.

3.25.18. Рішення про реорганізацію або ліквідацію (розпуск) регіональної організації партії може бути прийняте ЦК КПУ.

Найвищі органи Комуністичної партії України

3.26. Найвищим керівним органом Комуністичної партії України є її з'їзд.

Чергові з'їзди скликаються не рідше одного разу на три роки, а позачергові — за рішенням Центрального Комітету КПУ або на вимогу регіональних організацій, які представляють не менше третини загальної кількості членів партії.

Центральний Комітет оголошує про скликання з'їзду, питання, що виносяться на його обговорення, встановлює норму представництва і порядок обрання делегатів не пізніше як за три місяці (позачергового — не пізніше як за місяць) до проведення з'їзду.

З'їзд вважається правомочним, якщо на ньому присутні більше половини делегатів, обраних на з'їзд регіональними організаціями, які складають більше половини всіх регіональних організацій КПУ.

Регламент його роботи, форми голосування, інші процедурні питання визначаються делегатами з'їзду.

Рішення з'їзду вважаються прийнятими, якщо за них проголосувало більше половини делегатів, присутніх на з'їзді, за винятком питань про ліквідацію (або саморозпуск) партії.

3.27. З'їзд КПУ має право розглянути і прийняти рішення з будь-якого питання діяльності партії.

З'їзд КПУ:

— визначає політичну лінію Комуністичної партії України в питаннях партійного будівництва, ідеологічної діяльності, у проблемах внутрішньої політики і зовнішньополітичної діяльності;

— приймає програмні документи і Статут КПУ, вносить до них зміни і доповнення;

— обирає на три роки Центральный Комітет та Центральну Контрольну Комісію КПУ у визначеному з'їздом складі, заслуховує їх звіти, приймає по них постанови та припиняє їх повноваження;

— вирішує питання про входження КПУ в міжнародні спілки та об'єднання політичних партій;

— приймає рішення про припинення діяльності та реорганізацію КПУ;

— затверджує передвиборну програму (платформу) КПУ;

— висуває кандидата на посаду Президента України, кандидатів (список кандидатів) в народні депутати України;

— затверджує Положення про Центральну Контрольну Комісію КПУ;

— розглядає і вирішує інші питання партійного життя.

3.28. Рішення з'їзду приймаються таємним або відкритим голосуванням.

3.29. Рішення з'їзду приймаються у формі постанов і резолюцій. Хід засідань з'їзду оформляється протоколом.

3.30. У період між з'їздами Центральний Комітет КПУ в міру необхідності скликає Всеукраїнські партійні конференції, які можуть заслуховувати звіти Центрального Комітету та Центральної Контрольної Комісії, переобирати між з'їздами (до однієї третини) їх склад, вносити зміни до програмних документів і Статуту КПУ, вирішувати інші невідкладні проблеми.

3.31. Центральний Комітет КПУ з власної ініціативи приймає рішення про проведення з найважливіших питань діяльності партії загальнопартійного референдуму або внутріпартійної дискусії.

У необхідних випадках ЦК Компартії України має право проводити поіменне опитування делегатів попереднього з'їзду з принципових питань діяльності партії. Результати голосування при цьому визначаються виходячи із фактичної кількості делегатів з'їзду на день опитування.

3.32. Центральний Комітет КПУ як найвищий орган партії між з'їздами:

— вирішує будь-які питання діяльності партії, не віднесені цим Статутом до виключної компетенції з'їзду, а також не врегульовані рішеннями з'їзду, організовує виконання рішень партійних з'їздів і всеукраїнських партійних конференцій;

— разом з Центральною Контрольною Комісією вносить пропозиції щодо змін та доповнень до Статуту КПУ, з винесенням рішень з цих питань на затвердження наступного з'їзду партії;

— спрямовує діяльність партії;

— виробляє і уточнює при необхідності її тактику;

— розробляє документи з найважливіших питань соціально-економічного і політичного життя на основі Програми партії і рішень з'їздів КПУ;

— організовує виконання рішень з'їздів партії;

— скликає чергові і позачергові з'їзди КПУ, Всеукраїнські партійні конференції, визначає їх попередній порядок денний, дату і місце проведення, а також встановлює норму представництва від регіональних організацій та порядок обрання делегатів;

— для вирішення поточних політичних і організаційних питань обирає на три роки зі свого складу Президію, а також утворює Секретаріат у складі першого секретаря, другого секретаря та секретарів ЦК;

- затверджує завідуючих відділами та керуючого справами ЦК КПУ;
- приймає рішення про створення, реорганізацію або ліквідацію (розпуск) місцевих і регіональних організацій КПУ;
- розробляє проекти передвиборної програми (платформи) партії;
- порушує у встановленому законом порядку питання про відкликання зі складу депутатів;
- надає допомогу партійним організаціям;
- спрямовує діяльність партійних груп (фракцій) у Верховній Раді, державних органах і громадських організаціях;
- визначає кадрову політику партії;
- утворює органи масової інформації, затверджує положення про них та їх головних редакторів;
- формує партійний бюджет, розподіляє його кошти і звітує про їх використання;
- взаємодіє з громадськими об'єднаннями в Україні;
- представляє КПУ у відносинах з органами державної влади і органами місцевого самоврядування;
- представляє КПУ у відносинах із зарубіжними партіями і організаціями;
- відкликає у необхідних випадках за поданням Президії ЦК висунених у порядку, встановленим законом, кандидата на посаду Президента України, кандидатів, зареєстрованих кандидатами в народні депутати України;
- заслуховує звіти Президії і Секретаріату, членів ЦК, а також звіти керівних органів регіональних та місцевих організацій КПУ;
- приймає рішення про проведення звітів і виборів у партії;
- вирішує інші питання, передбачені Статутом партії, а також за дорученням з'їзду КПУ.

Пленуми Центрального Комітету Комунистичної партії України скликаються його Президією не рідше одного разу в шість місяців або на вимогу третини регіональних партійних комітетів або третини членів ЦК Компартії України.

Центральний Комітет у період між партійними з'їздами має право виводити зі свого складу членів комітету на вимогу регіональних партійних організацій, які рекомендували їх, або за пропозицією Президії ЦК, та кооптувати не більше однієї третини нових членів від складу Центрального Комітету. При квотному принципі формування Центрального Комітету в разі виведення зі свого складу члена ЦК квота залишається за тією регіональною організацією, яка його рекомендувала до складу ЦК.

Центральний Комітет разом з Центральною Контрольною Комісією КПУ може розробляти і затверджувати нормативні документи (інструкції і положення), що конкретизують окремі положення Статуту КПУ, які є обов'язковими для виконання всіма органами партії та комуністами.

3.33. Президія Центрального Комітету Компартії України є вищим виконавчим органом партії. До складу Президії ЦК входять перший, другий, секретарі ЦК, а також члени Президії ЦК.

Президія ЦК КПУ:

- організовує поточну роботу з виконання рішень з'їздів партії, Центрального Комітету КПУ;
  - у період між Пленумами ЦК КПУ приймає рішення з питань внутрішньої і зовнішньої політики партії;
  - вирішує поточні політичні і організаційні питання діяльності КПУ;
  - координує роботу депутатів-комуністів у Верховній Раді України та спрямовує цю роботу в регіональних партійних організаціях;
  - організовує підготовку та перепідготовку кадрів КПУ;
  - приймає заяви і звернення ЦК КПУ від його імені;
  - координує діяльність регіональних партійних організацій;
  - розподіляє обов'язки серед секретарів і членів Президії;
  - здійснює підготовку Пленумів ЦК, Всеукраїнських партійних конференцій, з'їздів КПУ;
  - організовує участь КПУ у формуванні органів влади;
  - аналізує діяльність організаційних структур КПУ та вносить Центральному Комітету пропозиції щодо її удосконалення;
  - ухвалює рішення про розпуск місцевих та регіональних партійних комітетів, їх бюро;
  - вносить кандидатуру та затверджує рішення регіонального комітету про обрання першого секретаря даного комітету;
  - відсторонює або звільняє від виконання обов'язків секретарів місцевого або регіонального комітету КПУ у випадках і порядку, передбачених цим Статутом;
  - систематично звітує про свою діяльність перед Центральним Комітетом КПУ;
  - приймає рішення про проведення звітів і виборів у первинних партійних організаціях;
  - скликає та визначає попередній порядок денний Пленумів Центрального Комітету;
  - затверджує кошторис КПУ, а також звіт про його виконання.
- 3.34. Перший секретар Центрального Комітету КПУ:
- очолює Центральний Комітет КПУ і його Президію;
  - веде засідання Президії і Секретаріату Центрального Комітету КПУ;
  - підписує рішення Центрального Комітету, Президії, Секретаріату, а також інші документи ЦК;
  - представляє КПУ в державних органах і міжпартійних відносинах;
  - відкриває розрахункові рахунки у банківських установах.

3.35. Другий секретар Центрального Комітету КПУ:

- за дорученням першого секретаря ЦК представляє інтереси КПУ в державних органах і міжпартійних відносинах;
- за відсутності першого секретаря ЦК веде засідання Президії і Секретаріату Центрального Комітету КПУ;
- організовує роботу апарату Центрального Комітету.

3.36. Секретаріат Центрального Комітету КПУ:

- організовує виконання рішень Президії Центрального Комітету, вносить пропозиції до порядку денного і готує питання на її засідання;
- вносить пропозиції щодо номенклатури кадрів, організовує їх добір і навчання;
- створює робочий апарат ЦК, затверджує його структуру і штати;
- узагальнює і поширює досвід партійної роботи;
- веде партійне господарство;
- організовує фінансово-господарську діяльність, розробляє проект бюджету партії.

3.37. Центральна Контрольна Комісія КПУ своєю діяльністю сприяє зміцненню єдності і підвищенню боєздатності партійних рядів.

ЦКК перевіряє дотримання комуністами та партійними організаціями, їх виконавчими органами вимог Програми та Статуту партії, контролює виконання партійного бюджету і правильність використання партійних коштів, перевіряє сплату, прийом і облік членських внесків, сприяє уважному розгляду листів і заяв у партійних комітетах усіх рівнів, приймає постанови з питань, що входять до її компетенції, виконує інші функції згідно Положення про ЦКК КПУ.

Центральна Контрольна Комісія має право обстоювати свою позицію на з'їздах партії, конференціях, Пленумах ЦК КПУ, інформувати про свою позицію партійні організації, пропонувати скликання позачергового з'їзду, конференції КПУ, обговорення на Пленумі Центрального Комітету КПУ питань, що входять до її компетенції.

Центральна Контрольна Комісія здійснює методичне керівництво контрольно-ревізійними комісіями регіональних та місцевих партійних організацій.

IV. Взаємовідносини Комуністичної партії України з державними органами, громадськими організаціями та об'єднаннями

4.1. КПУ будує свої відносини з робітничими, селянськими, профспілковими, молодіжними, жіночими, ветеранськими, творчими та іншими організаціями і об'єднаннями на засадах політичного партнерства, відкритого діалогу і розумного компромісу.

КПУ при необхідності може вступати в коаліції, укладати перед-виборні угоди з іншими партіями, громадськими організаціями і формуваннями, висловлювати своє ставлення до програм, рішень і дій державних органів, політичних партій і громадських організацій.

Беручи участь у виборах, референдумах, інших формах волевиявлення громадян з метою утвердження політичного лідерства в суспільстві, КПУ розробляє і публікує свої політичні платформи, висуває своїх кандидатів до представницьких органів усіх рівнів, бореться за їх обрання.

Самовисування чи висування членів партії кандидатами в народні депутати України і депутати рад усіх рівнів, а також сільськими, селищними і міськими головами без рішення відповідних регіональних партійних організацій, ЦК або з'їзду Компартії України розцінюються як дії, несумісні з членством в партії.

КПУ може включати в свої виборчі партійні списки позапартійних, а також підтримувати на виборах кандидатів, які не є її членами.

У радах, де комуністи в меншості, вони при необхідності переходять в опозицію.

У Верховній Раді України, місцевих радах, на з'їздах і конференціях громадських організацій, у яких беруть участь як депутати, делегати або члени виборних органів комуністи, вони об'єднуються в партійні групи (фракції) для координації своєї діяльності, проведення в життя лінії партії.

Комуністи керуються рішеннями і рекомендаціями відповідних партійних комітетів, отримують від них підтримку і допомогу, звітують перед партійними комітетами і організаціями про роботу в радах, громадських організаціях.

4.2. Рішення і рекомендації партійних комітетів є обов'язковими для депутатів-комуністів.

Члени партії, які відмовляються входити до створених за рішенням партійних комітетів груп (фракцій) або без рішення партійних комітетів виходять з груп (фракцій), виключаються з лав КПУ.

Відносно депутатів-комуністів, обраних за списком КПУ, які діють всупереч рішенням партійного комітету, затвердженій ним платформі, може бути порушене у встановленому законом порядку питання про відкликання із складу депутатів.

4.3. КПУ вважає одним з найважливіших напрямів своєї організаційної діяльності роботу з молоддю, допомогу ЛКСМ України, підготовку резерву для поповнення партійних рядів молодими силами.

Вона активно співробітничала на засадах взаємної поваги і товариської довіри з комуністичними та іншими молодіжними організаціями, які обстоюють соціалістичний вибір, всемірно сприяючи їх діяльності.

V. Комуністична партія України і партії комуністичної спрямованості зарубіжних країн

5.1. З комуністичними організаціями держав, що утворилися в межах колишнього СРСР, інших зарубіжних країн КПУ об'єднують спільність цілей, спільні соціально-класова природа та ідеологія.

Зберігаючи свою самостійність, КПУ взаємодіє з іншими компартіями на основі ідейної єдності, інтернаціональної солідарності, рівноправ'я і партнерства.

У відповідності із законами України КПУ може вступати в міжнародні спілки політичних партій, статутами яких передбачено створення лише консультативних або координуючих центральних органів.

5.2. Рішення про вступ КПУ до міжнародних спілок або про вихід з них приймаються з'їздами Комуністичної партії України.

Повноважних представників до складу координаційних органів міжнародних спілок делегує Центральний Комітет або Президія ЦК КПУ.

VI. Правовий статус. Власність і бюджет Комуністичної партії України

6.1. КПУ є юридичною особою і у відповідності з законодавством України має самостійний баланс, рахунки в установах банку, печатки, штампи, бланки із своєю назвою і емблемою.

Права юридичної особи КПУ набуває з моменту державної реєстрації в установленому порядку в Міністерстві юстиції України. КПУ є неприбутковою організацією.

6.2. Правом юридичної особи користуються також партійні організації КПУ, які з моменту їх організаційного оформлення, виборів керівних органів та реєстрації в установленому законом порядку мають право відкривати рахунки в установах банку або користуватися рахунком вищестоящої партійної організації, мати печатки і штампи.

6.3. Символами КПУ є червоний прапор, довжина якого співвідноситься до ширини як два до одного, із зображеннями серпа і молота, портретом В.І.Леніна, словами «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!» та «Комуністична партія України», партійний гімн — «Інтернаціонал», девіз — заклик «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!».

Символіка реєструється в установленому порядку.

Емблема КПУ, зразки печаток, штампів і бланків затверджуються Президією ЦК.

6.4. Діяльність КПУ, її організацій забезпечується фінансовими і матеріально-технічними ресурсами за рахунок власних коштів.

Джерелами формування майна та коштів КПУ є: внески членів КПУ; благодійні внески фізичних осіб, крім громадян іноземних держав; благодійні внески юридичних осіб, крім тих, що заборонені законом; майно, придбане за власні кошти, прийняте від громадян України згідно заповіту чи дарування; інші, визначені законом, надходження.

6.5. КПУ для здійснення своїх статутних завдань має право на власне рухоме і нерухоме майно, кошти, обладнання, транспорт, інші засоби, набуття яких не забороняється законами України.

КПУ може орендувати рухоме і нерухоме майно.

6.6. Власність КПУ є загальнопартійним надбанням.

Партійні організації і за їх дорученням партійні комітети здійснюють оперативне управління належним їм майном.

Вирішувати питання про продаж та відчуження партійного майна партійні комітети можуть лише з дозволу Президії ЦК.

6.7. Щомісячні членські внески для членів партії встановлюються в розмірі 1% від суми місячного доходу.

Комунисти за власним бажанням можуть сплачувати членські внески і в більших розмірах.

Первинні партійні організації своїм рішенням можуть зменшувати розмір членських внесків комуністів, які внаслідок хвороби, безробіття та з інших причин перебувають у скрутному матеріальному становищі.

Особи, виключені з партії, та ті, хто добровільно вийшов з неї, не мають права на повернення сплачених ними внесків.

6.8. Бюджет КПУ, його структура, нормативи відрахувань до нього від доходів місцевих організацій та дотацій їм узгоджуються з регіональними партійними організаціями, затверджуються спільним рішенням Центрального Комітету та Центральної Контрольної Комісії КПУ.

КПУ та її структурні підрозділи, що мають відкриті в банках рахунки, ведуть бухгалтерську звітність у встановленому порядку.

Для фінансування діяльності первинних партійних організацій в їх розпорядженні може залишатися до 20% коштів від суми одержаних членських внесків. Решта суми членських внесків перераховується і використовується згідно з Інструкцією про членські партійні внески, яка затверджується Центральним Комітетом та Центральною Контрольною Комісією КПУ.

Партійні організації, що діють відповідно до статусу юридичної особи, самостійні у розпорядженні своїм бюджетом, вирішенні штатних питань, у заснуванні, реорганізації і ліквідації власних засобів масової інформації.

VII. Заключні положення

7.1. Зміна назви Комуністичної партії України, її реорганізація чи саморозпуск можливі лише за рішенням надзвичайного з'їзду партії після загальнопартійної дискусії на підставі загальнопартійного референдуму за умови, що за це висловилося не менше трьох четвертих комуністів.

Діяльність КПУ може бути припинена у примусовому порядку у відповідності з чинним законодавством.

Кошти та інше майно КПУ не можуть перерозподілятися, в тому числі в разі її ліквідації, між членами партії, а передаються іншій неприбутковій організації відповідного виду, у випадках, передбачених законодавчими актами, за рішенням суду спрямовуються в дохід держави.

У разі внесення змін чи доповнень до Статуту або Програми, зміни назви, керівних органів, адреси та місця перебування керівних органів Компартії України у тижневий термін про це повідомляється органу реєстрації.

В.Г.Матвеев (головуючий). Товариші! У виступах делегатів з'їзду містилися пропозиції про необхідність нашого реагування на рішення Конституційного Суду про неконституційність використання копій Прапора Перемоги для увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні. У зв'язку з цим підготовлено проект заяви з'їзду: «Обережно: неофашизм».

Є пропозиція включити це питання додатково до порядку денного нашого з'їзду.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Прошу опустити мандати. Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає. Рішення прийнято.

Слово від Редакційної комісії надається Мішурі Валерію Дмитровичу. Будь ласка, Валерію Дмитровичу.

В.Д. Мішура. Вчора на засіданні Редакционной комиссии, о чем уже говорил Петр Николаевич Симоненко, было внесено предложение, чтобы съезд принял заявление. Текст подготовлен. Я хочу сразу сказать, что над текстом необходимо еще работать редакционно, стилистически, у нас просто было очень мало времени. Поэтому есть такое предложение: послушать подготовленный текст, сейчас не вносить в него каких-либо поправок, а поручить Президиуму Центрального Комитета партии доработать документ и опубликовать его.

Читаю:

«Обережно: неофашизм! Конституційний Суд України напередодні 70-річчя віроломного нападу фашистської Німеччини на Радянський

Союз та початку Великої Вітчизняної війни, виконуючи замовлення необандерівських сил, прийняв блюзнірське рішення про визнання неконституційним використання Червоного Прапора Перемоги як символу перемоги радянського народу над нацистською Німеччиною. Цим рішенням Суд кинув виклик громадянам України і міжнародній спільноті, прагнучи здійснити ревізію рішень Нюрнберзького трибуналу і Організації Об'єднаних Націй.

Нагадуємо, що Верховна Рада України 21 квітня 2011 року прийняла Закон про внесення змін до Закону України про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років (про порядок офіційного використання копій Прапора Перемоги), де Прапор трактується як символ перемоги радянського народу, його армії і флоту над фашистською Німеччиною в роки Великої Вітчизняної війни.

Відповідно до закону зовнішній вигляд копії Прапора Перемоги має відповідати вигляду штурмового прапора 150-ї ордену Кутузова II ступеня Ідрицької стрілецької дивізії. Законом дозволялося піднімати копії Прапора Перемоги на шлагштоках поряд з Державним Прапором України, а також використовувати Прапор в особливих випадках: під час заходів 9 травня біля Вічного вогню і на урочистих церемоніях біля могили Невідомого солдата.

Рішення логічне, як мінімум, з історичної точки зору, адже ті, кому присвячені ці символічні поховання, воювали під червоними прапорами за спільну для багатонаціонального радянського народу Батьківщину. Конституційний Суд України, визнавши неконституційним використання Червоного прапора для увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні, зазіхнув на символ, який об'єднував народи у священній боротьбі проти фашизму. Таке історичне трактування влаштовує українських неофашистів, послідовників Бандери та Шухевича. Це вони 9 травня, в День Перемоги, влаштували огидний шабаш у Львові, вириваючи з рук ветеранів війни червоні прапори і зриваючи їх бойові медалі.

Зі свого боку, місцева влада західних областей України заборонила використовувати в День Перемоги радянську символіку, послаючись на те, що прийнятий парламентом закон ще не підписано Президентом. Проте вже 20 травня Президент України Янукович підписав закон, поставивши, здавалося б, крапку у подальшому обговоренні цієї теми. Конституційний Суд своїм вердиктом не тільки повернув українське суспільство до стану холодної війни навколо Прапора Перемоги, а й напередодні 70-річчя з дня початку Великої Вітчизняної війни фактично розв'язав нову неоголошену війну спільній радянській історії братніх народів СРСР.

Делегати з'їзду вважають, що Конституційний Суд подібні рішення не приймає без консультації з Адміністрацією Президента. Очевидно, що те крило в Адміністрації, яке проводить необандерівську політику і є в даний час продовжувачами політики ющенківщини, переграло в цьому випадку парламентську більшість і самого Президента.

44 з'їзд Комуністичної партії України заявляє, що Конституційний Суд України, прийнявши ганебне і зневажливе до великої кількості людей рішення, переметнувся на бік тих, хто бажав перемоги Гітлеру і жадає фашистського реваншу. Дане його рішення є зрадою національних інтересів України та знуцанням над пам'яттю загиблих захисників України і всього Радянського Союзу.

Делегати з'їзду заявляють, що Червоний Прапор Перемоги був, є і буде невмирущим символом об'єднання людей, які стояли і стоять на позиціях патріотизму та інтернаціоналізму. Для яких пам'ять про Велику Перемогу радянського народу у Великій Вітчизняній війні назавжди залишиться святою і вічною».

Отакий текст. (О п л е с к и).

В.Г. Матвєєв. Дякуємо. Шановні товариші! У кого є пропозиції? Будь ласка, Гмиря, а потім Масенко.

С.П. Гмиря. Уважаємые товарищи! Конечно, редактировать нужно. Но по названию давайте проголосуем. Мне плевать, новый фашизм или старый фашизм. Давайте... (н е ч у т и).

В.Г. Матвєєв. Надійшла пропозиція від делегата Гмирі, щоб назва заяви була сформульована так: «Обережно: фашизм!». Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Переважна більшість. Приймається.

Олександр Миколайович Масенко. Будь ласка.

О.М.Масенко. Був Указ Президента про застосування Червоного прапора... Я вважаю, що потрібно... (н е ч у т и).

В.Г. Матвєєв. Дякую. Будь ласка, Адаме Івановичу.

А.І. Мартинюк. Шановні делегати! Все, що говорить Масенко, абсолютно правильно. Є указ. Але суть не в указі. Ми домовилися, я про це вже можу сьогодні відкрито сказати. І знайте, що з наступної сесії ми обов'язково будемо вносити знову такий же проект постанови. І фракція комуністів буде у Верховній Раді стільки разів голосувати, поки червоний прапор не буде визнано Прапором Перемоги. Тому давайте дискусію не проводити.

В.Г. Матвєєв. Нет больше вопросов? Товарищи делегаты! Кто за то, чтобы принять предложенный проект заявления съезда за основу, поручить вновь избранному Президиуму Центрального Комитета

партии редакционно доработать его и затем уже опубликовать в средствах массовой информации? Прошу поднять мандаты. Прошу опустить. Кто против? Кто воздержался? Таким образом, заявление съезда принимается единогласно. (О п л е с к и).

ОБЕРЕЖНО: ФАШИЗМ!

Заява 44 з'їзду Комуністичної партії України*

Конституційний Суд України напередодні 70-річчя віроломного нападу фашистської Німеччини на Радянський Союз і початку Великої Вітчизняної війни на догоду необандерівським силам прийняв рішення про визнання неконституційним офіційного використання Червоного Прапора Перемоги — символу Перемоги радянського народу та його армії і флоту над фашистською Німеччиною.

Цим рішенням кинуту виклик не лише громадянам України, а й міжнародній спільноті, вчинено спробу ревізувати рішення Нюрнберзького трибуналу та Генеральної Асамблеї ООН, якими засуджено злочини фашизму і активізацію неофашистських сил у деяких країнах у наші дні.

Нагадаємо, що Верховна Рада України 21 квітня 2011 року ухвалила Закон «Про внесення змін до Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років» щодо порядку офіційного використання копій Прапора Перемоги», підписаний 20 травня Президентом України В.Януковичем.

Законом передбачено офіційне підняття у День Перемоги копій Прапора Перемоги, зовнішній вигляд яких має відповідати вигляду штурмового прапора 150-ї ордену Кутузова II ступеня Ідрицької стрілецької дивізії, поряд з Державним Прапором України, використання їх біля Вічного вогню, могил Невідомого солдата і Невідомого матроса.

Закон цілком логічний з історичної і правової точок зору — адже Перемога над найлютішим ворогом людства — фашизмом була здобута саме під червоними прапорами, які уособлювали спільну для багатонаціонального радянського народу Батьківщину.

Конституційний Суд України, визнавши неконституційним використання копій Прапора Перемоги для увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні, фактично зазіхнув на символ, який об'єднав народи Радянського Союзу у священній боротьбі проти фашизму.

Конституційний Суд своїм вердиктом не тільки повернув українське суспільство до стану «холодної війни» навколо Прапора Перемоги, а й напередодні 70-річчя від початку Великої Вітчизняної війни

* Заява друкується в редакції, здійсненій Президією ЦК КПУ за дорученням 44 з'їзду Комуністичної партії України. — *Ред.*

фактично оголосив нову війну спільній радянській історії братніх народів СРСР, по суті став на бік українських неофашистів — послідовників гітлерівських пособників Бандери і Шухевича. Це вони 9 травня нинішнього року влаштували огидний шабаш у Львові, вириваючи з рук ветеранів червоні прапори та зриваючи їх бойові медалі.

Навряд чи хтось сумнівається в тому, що подібні рішення ухвалюються Конституційним Судом не без консультацій з Адміністрацією Президента. Прийняття рішення щодо Червоного Прапора Перемоги показало, що впливові сили в Адміністрації, які фактично виступають за продовження політики ющенківщини без Ющенка, переграли в даному випадку і парламентську більшість, і самого Президента, а також Міністерство юстиції і Уряд, які дали позитивний висновок на ухвалений Верховною Радою закон.

З'їзд Комуністичної партії України вважає рішення Конституційного Суду зрадою національних інтересів України, цинічним знущанням над пам'яттю захисників Вітчизни, непоправною образою для живих ветеранів війни, для всього нашого суспільства.

Делегати з'їзду одностайно заявляють, що Червоний Прапор Перемоги був, є і буде невмирущим символом об'єднання людей, в серцях яких назавжди залишиться пам'ять про священну Перемогу радянського народу у Великій Вітчизняній війні!

Ухвалено одногосно.

П.М. Симоненко (головуючий). Шановні товариші делегати! Продовжуємо роботу нашого з'їзду. Переходимо до виборів керівних органів партії — Центрального Комітету та Центральної Контрольної Комісії.

Перед тим як приступити до виборів, нам з вами необхідно домовитися про порядок голосування. Згідно з Інструкцією про порядок виборів у Компартії України делегати з'їзду самі визначають порядок виборів, тобто проводити їх відкритим чи таємним голосуванням. Саме це рішення приймається відкритим голосуванням.

Пропонується, шановні делегати, провести вибори керівних органів партії відкритим голосуванням. Чи є заперечення? Ні. Я можу ставити це питання на голосування?

Хто за те, щоб вибори Центрального Комітету і Центральної Контрольної Комісії провести відкритим голосуванням, прошу проголосувати. Спасибі.

Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає.

Отже, вибори керівних органів партії — Центрального Комітету і Центральної Контрольної Комісії проводяться відкритим голосуванням.

Наступне. На підставі параграфу третього пункту 13 Статуту та параграфу другого Інструкції про порядок виборів у Компартії України Кримська республіканська, обласні, Київська і Севастопольська міські партійні конференції рекомендували до складу Центрального Комітету і Центральної Контрольної Комісії представників своїх партійних організацій.

На підставі цих рішень вноситься пропозиція обрати Центральний Комітет Компартії України у складі 168 чоловік. Чи є інші пропозиції, шановні делегати? Немає.

Тоді я ставлю цю пропозицію на голосування. Хто за те, щоб Центральний Комітет Компартії України обрати у складі 168 членів ЦК, прошу проголосувати. Спасибі. Хто проти? Немає. Хто утримався? Немає. Таким чином, Центральний Комітет буде обраний у складі 168 членів ЦК.

Далі, шановні товариші. Список кандидатур на обрання членами Центрального Комітету партії у вас, у делегатів з'їзду, є. Він був розданий під час реєстрації. Я можу поставити на голосування пропозицію про підведення ризику під висуванням кандидатів у список для обрання до складу Центрального Комітету? Можу.

Таким чином, я ставлю питання на голосування. Хто за те, щоб підвести ризику під висуванням до складу Центрального Комітету партії, прошу проголосувати. Спасибі. Хто проти? Немає. Утримався? Немає.

Шановні делегати! Переходимо до персонального обговорення кандидатур. Пропонується наступний порядок. Я буду називати прізвища наших товаришів і регіональну організацію, яка висунула кандидатури до складу Центрального Комітету партії. А у кого з делегатів будуть зауваження, прошу підняти мандат, ми зупинимося і вислухаємо ваші пропозиції щодо відводів і самовідводів. Зрозуміло? Зрозуміло. Я також нагадую вам, що самовідводи задовольняються без голосування.

Переходимо до процедури обговорення кандидатур до складу Центрального Комітету партії. Прошу бути уважними. У вас є цей список, ви можете слідувати, і у кого будуть зауваження, ви їх висловіте.

Кримська республіканська організація: Голубєв, Капшук, Морозова, Павличенко, Перестенко, Соломахін.

Вінницька обласна організація: Вознюк, Герасимчук, Драчук, Закусилова, Ковчук, Крючков, Майданюк, Паламар, Швець.

Волинська обласна організація: Бушик, Брель, Демедюк, Мартинюк, Філінюк.

Дніпропетровська обласна організація: Бондаренко, Борщевський, Леонов, Тенетко, Храпов, Шевченко, Штепенко.

Донецька обласна організація: Бідьовка, Буйко, Журавльов, Кравченко, Пасічна, Попов, Симоненко, Федоренко, Хунов, Якубовська.

Житомирська обласна організація: Алексеевич, Гордійчук, Іванова, Корзун, Кучер, Нагурний, Присяжнюк, Сахарова, Тимошенко.

Закарпатська обласна організація: Алексій, Кадочніков, Мигович, Шевченко.

Запорізька обласна організація: Бабурін, Зубчевський, Морозов, Мараховська, Цимбалюк, Понеділко.

Івано-Франківська обласна організація: Григорович, Мігlachов, Пилипюк, Стула.

Київська обласна: Галицький, Медведєв, Удовена, Челноков, Шиловцев.

Кіровоградська обласна: Дем'янчук, Корнейченко, Кудря, Мармазов, Пошагор'єв, Рустамян, Смик, Шаповалова.

Луганська обласна організація: Гмиря, Гончаров, Калетнік, Кілінкаров, Мартинюк (п о ж в а в л е н н я у з а л і), Рожков, Цибенко.

Шановні товариші! Якщо виникає у когось запитання, то ви ставте його. Це Мартинюк Анатолій Юрійович — перший секретар Свердловського міськкому Компартії України. Чому я і називаю прізвища у зв'язку з рекомендаціями обласної організації, щоб потім ніхто не переплутав.

Львівська обласна організація: Голуб, Дуда, Стула, Ткачук.

Миколаївська обласна організація: Воронцов, Дзарданов, Зазулінська, Матвеев, Оплачко, Пономар, Романюк, Румянцев.

Одеська обласна організація: Колесніченко, Кошельник, Пародовський, Пічугін, Поліщук, Сидоренко, Царьков, Шульга.

Полтавська обласна організація: Гордієнко, Дмитренко, Кирпань, Клочко, Масенко, Мішура, Федорченко, Шапран.

Рівненська обласна організація: Бурма, Вознюк, Старовецький, Шумелянко.

Сумська обласна організація: Бабич, Даниленко, Мнацаканов, Московченко, Назаренко, Сердюк.

Тернопільська обласна організація: Білаш, Паразінський, Решетнікова, Юзюк;

Харківська обласна організація: Александровська, Алексеев, Луценко, Матвеев, Надточий, Ткаченко, Фомічевський;

Херсонська обласна: Кашпрук, Кривонос, Мельничук, Михайленко, Назаренко, Найдьонов, Самойлик, Тарановський;

Хмельницька обласна: Алексеев, Борита, Гречаник, Козачук, Корнійчук, Огністий;

Черкаська обласна: Білоусов, Гречаний, Костогриз, Парубок, Педченко, Роєнко, Ткаченко;

Чернівецька обласна: Говорнян, Товарницький, Черненко, Чоботар;

Чернігівська обласна: Губар, Гузь, Клановець, Криволапов, Лещенко, Петрущенко;

Київська міська організація: Вельгус, Комнацький, Шаповал, Шпундра;

Севастопольська міська організація: Богатиренко, Кіяшко, Пархоменко, Харченко.

Зауважень не надійшло. Тобто відводів і самовідводів немає.

Таким чином, ми з вами завершили обговорення кандидатур. Як будемо голосувати, шановні? Окремо за кожен кандидатуру чи списком? Давайте тоді визначимося. Хто за те, щоб проголосувати списком, прошу проголосувати. Спасибі. Хто проти? Утримався? Рішення прийнято. Голосуємо списком.

Шановні делегати! Хто за те, щоб вищеназваних комуністів обрати членами Центрального Комітету Компартії України, прошу підняти мандати. Хто проти? Утримався? Рішення прийнято.

Таким чином, Центральний Комітет Комуністичної партії України обрано. Я щиро... Одноголосно, так. Я щиро вас вітаю, шановні товариші, з високою довірою з'їзду, а це означає — і всієї партії. Я переконаний, що ми з найкращими бажаннями йдемо працювати у складі Центрального Комітету партії, з щирою і принциповою позицією, бажанням реалізувати те, що ми сьогодні визначили в рішеннях з'їзду. Ще раз поздоровляю і бажаю всім нам, членам ЦК, успіху у цій роботі. (О п л е с к и).

Шановні товариші!

Переходимо до виборів Центральної Контрольної Комісії Компартії України. Пропонується обрати її у складі 45 осіб. У делегатів є інші пропозиції? Ні. Хто за те, щоб обрати Центральну Контрольну Комісію у складі 45 осіб, прошу проголосувати. Хто проти? Утримався? Приймається одноголосно.

Щодо порядку висування. Ви знаєте, це також відбувалося на конференціях регіональних партійних організацій. Порядок обговорення пропонується такий, як і під час обговорення кандидатур до складу Центрального Комітету партії. Немає заперечень?

Тоді, шановні товариші, я буду повільно зачитувати прізвища комуністів, рекомендованих до складу Центральної Контрольної Комісії. У кого є зауваження, відводи, самовідводи, прошу підняти мандат, і ми вислухаємо вашу точку зору.

Від Кримської республіканської організації рекомендується делегувати до складу Центральної Контрольної Комісії наступних комуністів: Воронцов, Семяшкін.

Від Вінницької обласної організації: Бевз, Боднар.
Волинська обласна: Тхорівська.
Дніпропетровська обласна організація: Дмитрієв, Пономаренко.
Донецька обласна: Дяченко, Петрига.
Житомирська обласна: Доманський, Сілін.
Закарпатська обласна: Метенканич.
Запорізька обласна: Хоришко, Павленко.
Івано-Франківська обласна: Тесарівська.
Київська обласна: Кир'ян, Макаришев.
Кіровоградська обласна: Круценко, Петренко.
Луганська обласна: Печеневська, Філіпський.
Львівська обласна: Ткаченко.
Миколаївська обласна: Іванов, Ніколашин.
Одеська обласна: Сокерчак, Стоян.
Полтавська обласна: Скотніков, Терещук.
Рівненська обласна: Кухарчук.
Сумська обласна: Верченко, Євтушенко.
Тернопільська обласна: Шевчук.
Харківська обласна: Степанова, Тарасенко.
Херсонська обласна: Мельников, Оржаховський.
Хмельницька обласна: Мельник, Сидорук.
Черкаська обласна: Коломієць, Побігайло.
Чернівецька обласна: Приходнюк.
Чернігівська обласна: Огей, Пономаренко.
Київська міська: Паршина.
Севастопольська міська: Дроздович.

Відводів і самовідводів не надійшло. Ми з вами маємо можливість визначитися голосуванням щодо обрання складу Центральної Контрольної Комісії.

Я пропоную підвести ризик під списком кандидатур до складу Центральної Контрольної Комісії. Хто за цю пропозицію, прошу проголосувати. Хто проти? Утримався?

Рішення прийнято.

Товариші! Як будемо голосувати — персонально чи списком? Списком? Хто за те, щоб списком проголосувати, прошу підняти мандати. Хто проти? Утримався? Рішення прийнято.

А тепер я ставлю на голосування. Хто за те, щоб обрати Центральну Контрольну Комісію у складі, який запропоновано, прошу проголосувати. Прошу опустити мандати. Хто проти? Утримався?

Центральна Контрольна Комісія Компартії України обирається одногolosно. З чим я вас, шановні товариші, щиро вітаю! (О п л е с к и).

П.М.Симоненко. Ми закінчили розгляд питань порядку денного нашого з'їзду. Пропоную, шановні делегати, заслухати повідомлення Секретаріату з'їзду про його роботу. Слово від Секретаріату з'їзду надається Івану Івановичу Миговичу.

Будь ласка, Іване Івановичу.

ПОВІДОМЛЕННЯ СЕКРЕТАРІАТУ З'ЇЗДУ

І.І. Мигович. Шановні делегати! Наш з'їзд став вагомою подією в суспільно-політичному житті країни.

До нього виявили значний інтерес не лише комуністи, партійні організації, а й широка громадськість. Напередодні і протягом двох днів його роботи на адресу ЦК і безпосередньо з'їзду надійшло багато листів, телеграм, телефонних дзвінків та інших звернень з різних куточків України. І в них своєрідно віддзеркалюється напружене буття згорьованого українського народу, його соціальні болі і надії на краще, гідне майбутнє. Ці надії трудящі покладають на Комуністичну партію України, покликану самою історією очолити поворот на соціалістичний шлях розвитку суспільства.

До обраного вами Секретаріату з'їзду надійшло понад 70 звернень, заяв, ділових записок. Основна їх частина стосується змін і доповнень до проекту нової редакції Програми Комуністичної партії України. Вони були передані своєчасно для розгляду Редакційній комісії. І, як видно з доповіді товариша Мішури, переважно враховані. Це ж стосується змін до Статуту Компартії України, важливих напрямів і шляхів удосконалення партійної роботи.

Наш з'їзд став також помітною подією у сучасному міжнародному комуністичному русі. Привітання і побажання від імені братніх партій висловив учора голова Ради СКП—КПРС, лідер Компартії Російської Федерації Геннадій Андрійович Зюганов. Багато добрих слів на адресу нашої Компартії висловили представники зарубіжних партій на з'їзді — учасники круглого столу, що відбувся вчора на тему: «Комуністичні і робітничі партії в умовах глобальної кризи капіталізму: стратегія і практика». На адресу з'їзду надійшли також вітання від ряду зарубіжних партій, які з різних причин не змогли направити на з'їзд своїх представників.

До з'їзду звернулися з побажаннями успіхів і проханнями багато комуністів і безпартійних громадян України. Так, генеральний директор житомирського відкритого акціонерного товариства «Верстатуніверсалмаш» Гнилиця просить Петра Миколайовича Симоненка і фракцію комуністів у Верховній Раді допомогти у вирішенні кількох важливих питань, від яких залежить доля одного з найбільших в колишньому СРСР верстатобудівного заводу.

А ось яка стисла і водночас змістовна телеграма надійшла з міста Недригайлів, Сумщина: «Сердечно вітаю учасників з'їзду. Твердо і неухильно керуйтеся вченням Леніна у прийнятті рішень. Пам'ятник Леніну у нашому місті доглянуто. Острівний».

Частина листів та інших звернень до з'їзду які стосуються конкретних питань, що хвилюють їх авторів, будуть передані до відповідних виконавчих органів партії для предметного розгляду. Порушені в них принципові проблеми знайдуть також відображення у заходах щойно обраного Центрального Комітету з реалізації зауважень і пропозицій, висловлених на з'їзді.

До Секретаріату надійшли апеляції Кандибіної Лідії Митрофанівни з селища Миколаївка Сімферопольського району Автономної Республіки Крим і Артамонова Олександра Федоровича з Харкова. Секретаріату з'їзду адресовано також заяву групи партійних активістів з Тернопільської і Хмельницької областей. Апеляції і заяви будуть розглянуті у встановленому порядку.

Прошу підтримати проект постанови з'їзду відносно листів, звернень, апеляцій, що надійшли на ім'я з'їзду .

На завершення дозвольте побажати усім нам сил і натхнення для втілення в життя відповідальних і складних завдань, визначених колективно і демократично за ці дні і спрямованих на здійснення благородних і гуманних ідеалів та цілей нашої рідної партії.

Дякую за увагу. (О п л е с к и).

П.М.Симоненко. Спасибі, Іване Івановичу.

Шановні делегати! Не заперечуєте, якщо ми візьмемо повідомлення Секретаріату до відома? Не заперечуєте.

Є також пропозиція прийняти постанову з'їзду про листи, заяви громадян та апеляції комуністів, адресовані нашому з'їздові, такого змісту: «Доручити Центральному Комітету і Центральній Контрольній Комісії забезпечити розгляд листів, заяв громадян та апеляцій комуністів, адресованих 44 з'їздові Компартії України, і прийняти по них відповідні рішення».

Не буде заперечень? Хто за це рішення, прошу проголосувати. Спасибі. Хто проти? Утримався? Прийнято.

ПРО ЛИСТИ, ЗАЯВИ ГРОМАДЯН ТА АПЕЛЯЦІЇ КОМУНІСТІВ, АДРЕСОВАНІ 44 З'ІЗДОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України

44 з'їзд Комуністичної партії України постановляє :

Доручити Центральному Комітету і Центральній Контрольній Комісії забезпечити розгляд листів, заяв громадян та апеляцій комуністів, адресованих 44 з'їздові Комуністичної партії України, прийняти по них відповідні рішення.

П.М.Симоненко. Таким чином, шановні товариші, питання, винесені на розгляд з'їзду, розглянуті. У кого є довідки, заяви по ходу ведення з'їзду.

Надійшла записка від товариша Бабуріна. Прошу вас.

О.В. Бабурін. Уважаемые товарищи! Вчера в выступлении первого секретаря Днепропетровского городского комитета партии, председателя областного комитета профсоюза работников горно-металлургической промышленности прозвучало обвинение в неучастии коммунистов Запорожья в акции, которую проводили металлурги в городе Запорожье. Я хочу сказать, что информация носила некорректный и неправдивый характер. Коммунисты Запорожья участвовали в этой акции. Узнали мы о ней с опозданием, никто нас туда не приглашал, но, тем не менее, более четырех тысяч экземпляров газет участникам этой акции мы роздали.

Что касается неучастия народного депутата от Запорожья в этой акции, то я находился на сессии. На следующий день после акции фракция предоставила мне возможность выступить в Верховной Раде. Я заявил о том, что такая акция состоялась, попросил считать мое выступление депутатским запросом. И на следующий день я завизировал запрос, направленный Президенту, премьер-министру Украины, подписанный Литвиным.

Поэтому я считаю, что, выходя на эту высокую трибуну, надо пользоваться достоверной информацией. И это вообще-то не по-соседски. Днепропетровчанам можно было спросить, разобраться, где, кто, как был. Поэтому я прошу вот эту информацию принять к сведению. (О п л е с к и).

П.М.Симоненко. Так, береться до відома.

Ще у депутатів які є заяви? Немає.

Шановні товариші делегати! Для винесення Прапора Комуністичної партії України прошу встати! Прапор винести! (В с і в с т а ю т ь. З в у ч и т ь м а р ш).

Товариші! 44 з'їзд Комуністичної партії України оголошується закритим. (Д е л е г а т и і г о с т і з ' ї з д у в с т а ю т ь і с п і в а ю т ь п а р т і й н и й г і м н «І н т е р н а ц і о н а л»).

П.М.Симоненко. Прошу товарищей членов ЦК зарегистрироваться и вернуться в зал для проведения первого, организационного Пленума Центрального Комитета партии. Члены Центральной Контрольной Комиссии собираются на третьем этаже в голубом зале для проведения организационного Пленума.

Спасибо еще раз уважаемым делегатам и гостям. Всего вам самого доброго! До свидания!

**СКЛАД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
ОБРАНОГО 44 З'ЇЗДОМ ПАРТІЇ**

**Від Кримської республіканської
партійної організації**

ГОЛУБЄВ
Михайло Михайлович
КАПШУК
Георгій Іванович
МОРОЗОВА
Ольга Іванівна
ПАВЛИЧЕНКО
Іван Петрович
ПЕРЕСТЕНКО
Марина Володимирівна
СОЛОМАХІН
Олег Андрійович

**Від Вінницької обласної
партійної організації**

ВОЗНЮК
Андрій Валерійович
ГЕРАСИМЧУК
Михайло Іванович
ДРАЧУК
Сергій Анатолійович
ЗАКУСИЛОВА
Лідія Олексіївна
КОВЧУК
Євген Григорович
КРЮЧКОВ
Георгій Корнійович
МАЙДАНЮК
Микола Іванович
ПАЛАМАР
Василь Павлович
ШВЕЦЬ
Ірина Сергіївна

**Від Волинської обласної
партійної організації**

БРЕЛЬ
Петро Степанович

БУЩИК
Петро Григорович
ДЕМЕДЮК
Василь Харитонович
МАРТИНЮК
Адам Іванович
ФІЛНЮК
Олег Володимирович

**Від Дніпропетровської обласної
партійної організації**

БОНДАРЕНКО
Андрій Степанович
БОРЩЕВСЬКИЙ
Віктор Валентинович
ЛЕОНОВ
Олег Віталійович
ТЕНЕТКО
Геннадій Миколайович
ХРАПОВ
Сергій Анатолійович
ШЕВЧЕНКО
Василь Кирилович
ШТЕПЕНКО
Віра Федорівна

**Від Донецької обласної
партійної організації**

БІДЬОВКА
Володимир Анатолійович
БУЙКО
Георгій Володимирович
ЖУРАВЛЬОВ
Микола Євгенович
КРАВЧЕНКО
Микола Васильович
ПАСІЧНА
Людмила Яківна
ПОПОВ
Георгій Дмитрович

СИМОНЕНКО
Петро Миколайович
ФЕДОРЕНКО
Любов Петрівна
ХУНОВ
Анатолій Ісмаїлович
ЯКУБОВСЬКА
Людмила Олексіївна

**Від Житомирської обласної
партійної організації**

АЛЕКСЄЄВИЧ
Тетяна Миколаївна
ГОРДІЙЧУК
Віктор Петрович
ІВАНОВА
Світлана Олексіївна
КОРЗУН
Леонід Васильович
КУЧЕР
Сергій Олександрович
НАГУРНИЙ
Василь Анатолійович
ПРИСЯЖНЮК
Олександр Андрійович
САХАРОВА
Лариса Петрівна
ТИМОШЕНКО
Микола Михайлович

**Від Закарпатської обласної
партійної організації**

АЛЕКСІЙ
Володимир Миколайович
КАДОЧНИКОВ
Сергій Леонідович
МИГОВИЧ
Іван Іванович
ШЕВЧЕНКО
Віктор Федорович

**Від Запорізької обласної
партійної організації**

БАБУРІН
Олексій Васильович

ЗУБЧЕВСЬКИЙ
Олександр Петрович
МАРАХОВСЬКА
Вікторія Юріївна
МОРОЗОВ
Анатолій Петрович
ПОНЕДІЛКО
Віктор Іванович
ЦИМБАЛЮК
Володимир Герасимович

**Від Івано-Франківської
обласної партійної організації**

ГРИГОРОВИЧ
Михайло Олександрович
МІГЛАЧОВ
Ігор Васильович
ПИЛИПЮК
Іван Мойсейович
СТУЛА
Володимир Михайлович

**Від Київської обласної
партійної організації**

ГАЛИЦЬКИЙ
Володимир Віталійович
МЕДВЕДЄВ
Андрій Олексійович
УДОВЕНА
Ірина Андріївна
ЧЕЛНОКОВ
Сергій Дмитрович
ШИЛОВЦЕВ
Юрій Володимирович

**Від Кіровоградської обласної
партійної організації**

ДЕМ'ЯНЧУК
Вікторія Олександрівна
КОРНЄЙЧЕНКО
Тетяна Федорівна
КУДРЯ
Володимир Іларіонович
МАРМАЗОВ
Євген Васильович

ПАШАГОР'ЄВ
Володимир Миколайович

РУСТАМЯН
Ігор Манукович

СМИК
Олег Степанович

ШАПОВАЛОВА
Валентина Федорівна

**Від Луганської обласної
партійної організації**

ГМИРЯ
Сергій Петрович

ГОНЧАРОВ
Сергій Васильович

КАЛЕТНИК
Ігор Григорович

КІЛІНКАРОВ
Спіридон Павлович

МАРТИНЮК
Анатолій Юрійович

РОЖКОВ
Олексій Олександрович

ЦИБЕНКО
Петро Степанович

**Від Львівської обласної
партійної організації**

ГОЛУБ
Олександр Володимирович

ДУДА
Надія Володимирівна

СТУЛА
Михайло Броніславович

ТКАЧУК
Іван Григорович

**Від Миколаївської обласної
партійної організації**

ВОРОНЦОВ
Михайло Юрійович

ДЗАРДАНОВ
Микола Сергійович

ЗАЗУЛІНСЬКА
Світлана Іванівна

МАТВЄЄВ
Володимир Йосипович

ОПЛАЧКО
Володимир Миколайович

ПОНОМАР
Людмила Анатоліївна

РОМАНЮК
Анатолій Сергійович

РУМЯНЦЕВ
Олександр Анатолійович

**Від Одеської обласної
партійної організації**

КОЛЕСНІЧЕНКО
Іван Іванович

КОШЕЛЬНИК
Таміла Гнатівна

ПАРАДОВСЬКИЙ
Олександр Вікторович

ПІЧУГІН
Микола Сергійович

ПОЛЩУК
Василь Ульянович

СИДОРЕНКО
Пилип Степанович

ЦАРЬКОВ
Євген Ігоревич

ШУЛЬГА
Микола Олександрович

**Від Полтавської обласної
партійної організації**

ГОРДІЄНКО
Сергій Володимирович

ДМИТРЕНКО
Григорій Миколайович

КИРПАНЬ
Наталія Іванівна

КЛОЧКО
Марія Олександрівна

МАСЕНКО
Олександр Миколайович

МШУРА
Валерій Дмитрович
ФЕДОРЧЕНКО
Олена Володимирівна
ШАПРАН
Володимир Іванович

**Від Рівненської обласної
партійної організації**

БУРМА
Віталій Адамович
ВОЗНЮК
Олександр Михайлович
СТАРОВЕЦЬКИЙ
Володимир Миколайович
ШУМЕЛЯНКО
Микола Богданович

**Від Сумської обласної
партійної організації**

БАБИЧ
Вікторія Володимирівна
ДАНИЛЕНКО
Володимир Андрійович
МНАЦАКАНОВ
Сергій Олександрович
МОСКОВЧЕНКО
Віктор Васильович
НАЗАРЕНКО
Анатолій Федорович
СЕРДЮК
Юрій Анатолійович

**Від Тернопільської обласної
партійної організації**

БІЛАШ
Михайло Федорович
ПАРАЗИНСЬКИЙ
Василь Адольфович
РЕШЕТНИКОВА
Ірина Сергіївна
ЮЗЮК
Ігор Андрійович

**Від Харківської обласної
партійної організації**

АЛЕКСАНДРОВСЬКА
Алла Олександрівна
АЛЕКСЄЄВ
Михайло Володимирович
ЛУЦЕНКО
Ігор Іванович
МАТВЄЄВ
Валентин Григорович
НАДТОЧИЙ
Володимир Дмитрович
ТКАЧЕНКО
Зоя Петрівна
ФОМІЧЕВСЬКИЙ
Анатолій Станіславович

**Від Херсонської обласної
партійної організації**

КАШПРУК
Віктор Володимирович
КРИВОНОС
Володимир Ілліч
МЕЛЬНИЧУК
Володимир Сергійович
МИХАЙЛЕНКО
Ольга Дмитрівна
НАЗАРЕНКО
Леонід Павлович
НАЙДЬОНОВ
Андрій Михайлович
САМОЙЛИК
Катерина Семенівна
ТАРАНОВСЬКИЙ
Анатолій Федорович

**Від Хмельницької обласної
партійної організації**

АЛЕКСЄЄВ
Ігор Вікторович
БОРИТА
Ольга Василівна
ГРЕЧАНИК
Віктор Петрович

КОЗАЧУК

Анатолій Іванович

КОРНІЙЧУК

Ігор Володимирович

ОГНИСТИЙ

Микола Іванович

**Від Черкаської обласної
партійної організації**

БІЛОУСОВ

Віктор Федорович

ГРЕЧАНИЙ

Борис Павлович

КОСТОГРИЗ

Іван Іванович

ПАРУБОК

Омелян Никонович

ПЕДЧЕНКО

Сергій Іванович

РОЄНКО

Віктор Григорович

ТКАЧЕНКО

Олександр Миколайович

**Від Чернівецької обласної
партійної організації**

ГОВОРНЯН

Семен Володимирович

ТОВАРНИЦЬКИЙ

Василь Мірчович

ЧЕРНЕНКО

Віктор Михайлович

ЧОБОТАР

Роман Романович

**Від Чернігівської обласної
партійної організації**

ГУБАР

Віктор Іванович

ГУЗЬ

Олег Григорович

КЛАНОВЕЦЬ

Іван Васильович

КРИВОЛАПОВ

Анатолій Іванович

ЛЕЩЕНКО

Володимир Олексійович

ПЕТРУЩЕНКОВ

Михайло Миколайович

**Від Київської міської
партійної організації**

ВЕЛЬГУС

В'ячеслав Іванович

КОМНАЦЬКИЙ

Олександр Леонідович

ШАПОВАЛ

Ігор Володимирович

ШПУНДРА

Володимир Григорович

**Від Севастопольської
міської партійної організації**

БОГАТИРЕНКО

Сергій Васильович

КІЯШКО

Роман Володимирович

ПАРХОМЕНКО

Василь Михайлович

ХАРЧЕНКО

Віталій Пилипович

**СКЛАД ЦЕНТРАЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
ОБРАНОЇ 44 З'ЇЗДОМ ПАРТІЇ**

**Від Кримської республіканської
партійної організації**

ВОРОНЦОВ
Юрій Анатолійович
СЕМЯШКІН
Руслан Володимирович

**Від Вінницької обласної
партійної організації**

БЕВЗ
Валерій Ананійович
БОДНАР
Анатолій Іванович

**Від Волинської обласної
партійної організації**

ТХОРІВСЬКА
Майя Аполлінарівна

**Від Дніпропетровської обласної
партійної організації**

ДМІТРИЄВ
Віктор Павлович
ПОНОМАРЕНКО
Георгій Григорович

**Від Донецької обласної
партійної організації**

ДЯЧЕНКО
Станіслав Васильович
ПЕТРИГА
Людмила Іванівна

**Від Житомирської обласної
партійної організації**

ДОМАНСЬКИЙ
Анатолій Іванович
СІЛІН
Петро Михайлович

**Від Закарпатської обласної
партійної організації**

МЕТЕНКАНИЧ
Мирослав Мигальович

**Від Запорізької обласної
партійної організації**

ПАВЛЕНКО
Савелій Петрович
ХОРИШКО
Микола Іванович

**Від Івано-Франківської
обласної партійної організації**

ТЕСАРІВСЬКА
Тетяна Михайлівна

**Від Київської обласної
партійної організації**

КИР'ЯН
Дмитро Григорович
МАКАРИШЕВ
Дмитро Костянтинович

**Від Кіровоградської обласної
партійної організації**

КРУЦЕНКО
Василь Якович
ПЕТРЕНКО
Володимир Оникійович

**Від Луганської обласної
партійної організації**

ПЕЧЕНЕВСЬКА
Ганна Валентинівна
ФІЛПСЬКИЙ
Олександр Олександрович

**Від Львівської обласної
партійної організації**

ТКАЧЕНКО
Юрій Миколайович

**Від Миколаївської обласної
партійної організації**

ІВАНОВ
Василь Антонович
НІКОЛАШИН
Вячеслав Миколайович

**Від Одеської обласної
партійної організації**

СОКЕРЧАК
Вячеслав Михайлович
СТОЯН
Петро Ананійович

**Від Полтавської обласної
партійної організації**

СКОТНИКОВ
Володимир Миколайович
ТЕРЕЩУК
Катерина Артемівна

**Від Рівненської обласної
партійної організації**

КУХАРЧУК
Микола Андрійович

**Від Сумської обласної
партійної організації**

ВЕРЧЕНКО
Олександр Сергійович
ЄВТУШЕНКО
Микола Мусійович

**Від Тернопільської обласної
партійної організації**

ШЕВЧУК
Валентин Володимирович

**Від Харківської обласної
партійної організації**

СТЕПАНОВА
Ірина Григорівна
ТАРАСЕНКО
Віктор Федорович

**Від Херсонської обласної
партійної організації**

МЕЛЬНИКОВ
Андрій Григорович
ОРЖАХОВСЬКИЙ
Анатолій Володимирович

**Від Хмельницької обласної
партійної організації**

МЕЛЬНИК
Борис Андрійович
СИДОРУК
Олександр Володимирович

**Від Черкаської обласної
партійної організації**

КОЛОМІЄЦЬ
Петро Павлович
ПОБІГАЙЛО
Анатолій Пилипович

**Від Чернівецької обласної
партійної організації**

ПРИХОДНЮК
Олександр Якович

**Від Чернігівської обласної
партійної організації**

ОГЕЙ
Володимир Миколайович
ПОНОМАРЕНКО
Андрій Сергійович

**Від Київської міської
партійної організації**

ПАРШИНА
Алла Андріївна

**Від Севастопольської
міської партійної організації**

ДРОЗДОВИЧ
Анатолій Михайлович

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

19 червня 2011 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України, обраного 44 з'їздом партії.

На Пленумі розглянуто організаційні питання.

Пленум обрав першим секретарем ЦК Компартії України **П.М. Симоненка**.

Пленум обрав другим секретарем ЦК Компартії України **І.В. Алексєєва**.

Пленум обрав секретарями ЦК Компартії України **В.М. Оплачка, Г.В. Буйка**.

Пленум обрав Президію ЦК Компартії України у складі: **П.М. Симоненко, А.О. Александровська, І.В. Алексєєв, О.В. Бабурін, Г.В. Буйко, О.В. Голуб, І.Г. Калетнік, С.П. Кілінкаров, А.І. Мартинюк, В.Г. Матвєєв, В.Д. Мішура, В.М. Оплачко, О.А. Присяжнюк, К.С. Самойлик, П.С. Цибенко, М.О. Шульга**.

Пленум утворив Секретаріат Центрального Комітету у складі: **П.М. Симоненко** — перший секретар ЦК, **І.В. Алексєєв** — другий секретар ЦК, **В.М. Оплачко, Г.В. Буйко** — секретарі ЦК.

Пленум затвердив завідуючих відділами ЦК КПУ: загальним відділом — **С.Б. Проскуркіну**, відділом організаційно-партійної роботи — **Л.П. Сахарову**, ідеологічним відділом — **В.С. Пустовойтова**.

Пленум затвердив головним редактором газети «Комуніст» **О.В. Голуба**.

Пленум затвердив головним редактором журналу «Комуніст України» **В.П. Харченка**.

Пленум затвердив керуючим справами ЦК Компартії України **Ю.О. Гречка**.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

19 червня 2011 року відбувся Пленум Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України, обраної 44 з'їздом партії.

На Пленумі розглянуто організаційні питання.

Пленум обрав головою Центральної Контрольної Комісії **Г.Г. Пономаренка**, першим заступником голови — **М.А. Кухарчука**, заступниками голови — **В.О. Петренка** та **В.М. Сокерчак**.

Обрано Президію Центральної Контрольної Комісії Компартії України у складі: **Г.Г. Пономаренко, В.А. Бєвз, А.І. Доманський, Д.Г. Кир'ян, М.А. Кухарчук, В.О. Петренко, А.П. Побігайло, А.С. Пономаренко, В.М. Сокерчак**.

ВІТАЛЬНІ ПОСЛАННЯ З'ЇЗДОВІ

ПРЕДСТАВНИКИ ЗАРУБІЖНИХ ПАРТІЙ
НА З'ЇЗДІ

ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОГО
КРУГЛОГО СТОЛУ В РАМКАХ З'ЇЗДУ

СПИСОК ДЕЛЕГАТІВ З'ЇЗДУ

СПИСКИ ЗАПРОШЕНИХ НА З'ЇЗД
ЧЛЕНІВ ЦК І ЦКК ПАРТІЇ,
НЕ ОБРАНИХ ДЕЛЕГАТАМИ З'ЇЗДУ

ВИТАЛЬНІ ПОСЛАННЯ 44 З'ЇЗДОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

44 СЪЕЗДУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Уважаемые товарищи, соратники и друзья!

Центральный Комитет Коммунистической партии Армении от имени всех коммунистов нашей страны горячо и сердечно приветствует делегатов и гостей 44 съезда Коммунистической партии Украины.

Коммунисты Армении уверены, что нынешний съезд ещё раз подтвердит высокий авторитет Коммунистической партии Украины, её твёрдость в решении поставленных перед собой задач и способность к динамичному развитию в соответствии с новыми условиями и вызовами.

Мы глубоко возмущены хулиганской вылазкой националистов во Львове, пытавшихся сорвать празднование Великой Победы, и уверены, что подобные действия по осквернению нашей общей памяти всегда будут получать достойный отпор со стороны всех честных людей.

Коммунисты Армении заверяют, что будут и впредь прилагать все усилия к углублению и развитию отношений дружбы и сотрудничества между нашими братскими народами и партиями, к упрочению сплоченности и единства международного коммунистического движения во имя восстановления в наших странах истинного народовластия, социалистического пути развития и союзного государства братских народов.

Еще раз от имени всех коммунистов Армении приветствуем делегатов и гостей съезда и желаем плодотворной и конструктивной работы по выработке конкретных мер, направленных на достижение программных целей Коммунистической партии Украины.

От имени ЦК Компартии Армении

Первый секретарь ЦК Р.Г.ТОВМАСЯН

ДЕЛЕГАТАМ И ГОСТЯМ 44 СЪЕЗДА КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Коммунистическая партия Беларуси от всей души приветствует делегатов и гостей 44 съезда Коммунистической партии Украины.

Коммунисты Беларуси шлют вам самые искренние пожелания успешной работы съезда, продуманных и взвешенных решений в интересах защиты коренных интересов трудящихся Украины, укрепления международного коммунистического и рабочего движения.

Коммунистическая партия Украины, оставаясь верной идеологии социализма, последовательно отстаивала и отстаивает интересы трудового народа, выступая за социальную справедливость и прогресс, патриотизм и интернационализм. Сохраняя и приумножая лучший опыт, накопленный за годы социалистического строительства, КПУ остается поистине народной партией, дающей ответы на острейшие вопросы современного общественного развития. Благодаря этому политическая роль КПУ в общественно-политическом и социально-экономическом развитии Украины приобретает все большее значение, а ее позиции с каждым днем усиливаются не только в стране, но и за ее пределами.

Оценивая ход истории человечества, объективные закономерности общественного развития, Коммунистическая партия Беларуси в своих программных целях исходит из того, что каждый народ и каждая страна являются полноправными субъектами международного сообщества и имеют равные права на самоопределение, реализацию суверенитета с учетом национальных особенностей и собственного исторического и социокультурного опыта. Мы убеждены, что принципиальный спор между капитализмом и социализмом, под знаком которого прошло XX столетие, — не завершён.

Капитализм, доминирующий ныне на большей части земного шара, представляет собой общество, в котором материальное и духовное производство подчинено только законам извлечения максимума прибыли и накопления капитала, а единственная мера всех вещей — деньги. При этом само производство рассматривается как всеобщая эксплуатация человека и природных ресурсов без учета социальных издержек, губительных последствий для будущих поколений и окружающей среды. Обеспечив высокий уровень потребления и темпов роста для небольшой группы государств, именно капитализм вывел человечество на новый виток противоречий и породил глобальные экологические, демографические, этносоциальные проблемы.

Убеждены, что совместная деятельность наших партий будет и впредь направлена на консолидацию международного коммунистического и рабочего движения, дальнейшее развитие теории и практики общественно-политического и социально-экономического развития, укрепление дружбы между народами Украины и Беларуси!

Центральный Комитет КПБ

44 СЪЕЗДУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

от имени Коммунистической партии Бразилии (PCdoB) мы приветствуем всех делегатов 44 съезда Коммунистической партии Украины. Из Латинской Америки мы выражаем наши надежды на то, что съезд пройдет успешно и даст позитивные результаты в политической, идеологической и организационной сферах.

Мы высоко ценим вашу инициативу провести в рамках съезда дискуссию по теме: «Коммунистические и рабочие партии в условиях глобального кризиса капитализма: стратегия и практика». Для всех нас будет полезно узнать точки зрения товарищей и друзей из различных регионов по этому центральному для наших партий вопросу.

PCdoB считает, что современная международная ситуация вносит серьезные коррективы в стратегию и практику наших партий. С одной стороны, глубокий и сильный кризис капитализма, охвативший ведущие страны, не поддается оперативному контролю и достигает крайних точек. Под контролем финансового капитала современный капитализм выявляет свой характер и свою сущность. Это позволяет расширить горизонты социальной борьбы масс.

С другой стороны, кризис по-разному проявляется в разных частях нашей планеты, что обусловлено неравномерностью экономического развития при капитализме. Кризис ударил наиболее чувствительно по империалистическим странам и союзам (США, Европейский Союз и Япония). Различную динамику кризис продемонстрировал в крупных развивающихся странах BRICS (Бразилия, Россия, Индия, Китай, Южно-Африканская Республика. – *Ред.*).

Последствия экономического кризиса дают о себе знать в политической сфере. Здесь основным противоречием является продолжающееся загнивание империалистических стран и одновременное укрепление социалистического Китая и крупных развивающихся стран. Однако вопреки данной тенденции североамериканский империализм и его европейские союзники по Вашингтонскому Проекту показывают когти. Действия администрации Обамы являются попыткой сохранить существующую систему мирового правления, характеризующуюся гегемонией США, и подавить тенденции растущей многополярности.

Латинская Америка движется вперед прогрессивным курсом. Недавно во время встречи на Форуме Сан-Паулу, которая проходила в Никарагуа, латиноамериканские левые подтвердили важность демократических, народных и антиимпериалистических процессов в регионе. Последние хорошие новости пришли из Перу, эта страна уже

присоединилась к широкому, беспрецедентному по количеству большинства прогрессивных правительств в Южной Америке.

В Бразилии мы не так давно вступили в третий срок пребывания при власти прогрессивных и демократических сил, среди которых присутствуют и коммунисты. Речь идет об избрании президентом Дильмы Русефф после восьми лет правления правительства президента Лулы.

Бразильские коммунисты твердо отстаивают свою позицию с самого начала деятельности нового правительства, считая, что бразильцам необходимо произвести глубокие структурные изменения, которые смогут открыть дорогу социальному и экономическому развитию и создать более демократичную и суверенную страну.

РСдоВ с ее социалистической программой и ее политикой объединения революционных сил прошла через важный момент усиления и расширения своих рядов и своего влияния в массах, в особенности среди рабочих.

Товарищи,

наша партия приходит к 44 съезду Коммунистической партии Украины полная желания укреплять связи между нашими двумя партиями и нашими народами. Мы надеемся на дальнейшее углубление научно-технического сотрудничества между нашими двумя странами, в особенности в области космических технологий, и мы готовы стимулировать сотрудничество в других сферах.

Да здравствует интернационалистская дружба между Коммунистической партией Украины и Коммунистической партией Бразилии!

С товарищеским приветом

**Центральный Комитет
Коммунистической партии Бразилии (РСдоВ)**

**ДЕЛЕГАТАМ 44 СЪЕЗДА
КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ**

Дорогие товарищи!

От имени Центрального Комитета Венгерской Коммунистической Рабочей партии и всех венгерских коммунистов сердечно приветствуем вас, делегатов 44 съезда Коммунистической партии Украины, а также всех членов партии и её соратников.

Мы желаем вам, дорогие товарищи, продолжать борьбу против капитализма, за создание нового, социалистического общества. Коммунисты должны выступать против стремления капитала разрешать свои экономические проблемы за счет людей труда, увеличивая давление на трудящихся и ущемляя их права. Мы желаем Коммунистической партии Украины в сотрудничестве со всеми прогрессивными силами успешно решать поставленные задачи.

Мы надеемся, что Коммунистическая партия Украины займет достойное место в борьбе международного коммунистического и рабочего движения.

С коммунистическим приветом

Дюла ТЮРМЕР

Председатель Венгерской Коммунистической Рабочей партии

Дорогие товарищи,

к сожалению, я должен сообщить вам, что партия «DIE LINKE» («Левая». – *Ред.*) не может направить представителя на ваш съезд.

Мы искренне благодарим вас за приглашение. Глубоко сожалеем, что не смогли найти кандидатуру от нашей стороны для принятия участия в работе съезда, поскольку все ответственные товарищи в силу не зависящих от них обстоятельств не могут оторваться от текущих дел.

Заверяем вас в том, что мы с глубоким интересом наблюдаем за развитием вашей партии. Желаем вашему съезду успешной работы.

С уважением

Андреас ГЮНТЕР

**Центральный офис партии «Die Linke»,
департамент международной политики**

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМИТЕТУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

Национальный Совет Коммунистической партии Индии шлет свои самые теплые братские приветствия руководству и делегатам съезда Коммунистической партии Украины.

Происходящий съезд Коммунистической партии Украины сыграет важную политическую роль. Решения съезда будут иметь огромное значение для усиления деятельности партии, с тем чтобы она могла достойно ответить на многочисленные вызовы, с которыми сталкивается сегодня.

Мы выражаем уверенность в том, что съезд подведёт итоги проделанной работы по всем направлениям и выработает политику, направленную на мобилизацию рабочего класса и других трудовых слоев общества, и откроет новые возможности для борьбы Коммунистической партии Украины с силами реакции и проискаами американского империализма.

Еще раз желаем съезду Коммунистической партии Украины больших успехов.

Надеемся на дальнейшее сотрудничество между КПИ и КПУ.
С братским приветом

Национальный Совет Коммунистической партии Индии

**ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМИТЕТУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ
ПАРТИИ УКРАИНЫ**

Дорогие товарищи,

Центральный Комитет Коммунистической партии Индии (марксистской) шлет свои теплые братские приветствия 44 съезду Коммунистической партии Украины. Мы желаем вашему съезду больших успехов и уверены, что он станет поистине историческим.

Товарищи,

ваш съезд проходит в непростое время, когда во всем мире происходит много важных событий. Во многих странах люди сопротивляются попыткам правящих классов переложить тяготы кризиса на их плечи. Как свидетельствуют данные аналитиков, в США начинается еще один год рецессии, несмотря на ожидания экономического подъема. Нынешний глобальный экономический кризис, самый глубокий со времен Великой депрессии 1930-х годов, в очередной раз продемонстрировал жесткую ограниченность капиталистической системы. С одной стороны, империализм пытается всеми имеющимися в его распоряжении средствами – экономическими, политическими и военными – сохранить свое господство над миром. С другой стороны, люди в Западной Азии в беспрецедентных количествах выходят на улицы против своих диктаторских правителей, требуя положить конец экономическим трудностям и вмешательству империалистов в их суверенные дела. Правители Туниса и Египта были вынуждены отказаться от власти. Подобные акции протеста происходят также в Бахрейне, Ираке, Омане, Йемене, Сирии, Саудовской Аравии, Марокко и Алжире. Вопиющим примером империалистического военного вмешательства является то, что возглавляемые США силы НАТО использовали демонстрации протеста как предлог для бомбардировок Ливии и убийств сотен мирных жителей. Они играют своими военными мускулами с целью сохранить контроль над этим регионом, богатым энергетическими ресурсами. Однако из-за продолжающегося экономического кризиса и необратимых процессов, происходящих на Ближнем Востоке, США постепенно теряют свое влияние.

Дорогие товарищи,

в Индии господствующие классы, подчиняясь давлению империализма, пытаются продолжать либерализацию экономики и открыть ее хищническому финансовому капиталу. Рост цен, коррупция, приводящие к тому, что разворовываются миллионы долларов общественных денег, стали реалиями повседневной жизни. В стране постоянно растет недовольство народа политикой правящей партии Индийский национальный конгресс.

Как вы уже знаете, левые потерпели неудачу на недавно проведенных выборах в законодательные собрания, двумя из которых руководили представители левой коалиции, возглавляемой КПИ(м). Мы проанализировали причины этого поражения и сейчас пытаемся преодолеть его, усиливая нашу борьбу за права простых людей против наступления капитала на их жизненные интересы. Эта победа над левыми силами, достигнутая оппортунистическим союзом всех оппозиционных сил – от ультраправых религиозных фундаменталистов до ультралевых, придала смелости господствующим классам, они усилили атаки на нашу партию. Не прекращаются нападения на наших товарищей и на партийные офисы. Более 20 товарищей были убиты и еще больше получили серьезные ранения. Партия оказывает сопротивление этим попыткам маргинализировать и изолировать её. Сохраняя органическую связь с народом, она мобилизует все демократические, прогрессивные и левые силы в стране.

Дорогие товарищи,

ЦК КПИ(м) выражает уверенность в том, что дискуссии и решения, которые вы примете на 44 съезде, дадут возможность выработать правильную стратегию, позволяющую возглавить борьбу народа Украины в эти трудные времена. Мы пользуемся случаем, чтобы еще раз подтвердить нашу братскую солидарность с Коммунистической партией Украины, и надеемся, что узы нашей дружбы и солидарности будут укрепляться.

Еще раз желаем вашему съезду всяческих успехов.

Да здравствует марксизм-ленинизм!

Да здравствует социализм!

**Центральный Комитет Коммунистической
партии Индии (марксистской)**

**ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМИТЕТУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ
ПАРТИИ УКРАИНЫ**

Дорогие товарищи,

Центральный Исполнительный Комитет Рабочей партии Ирландии шлет теплые дружественные поздравления Центральному Комитету Коммунистической партии Украины по случаю проведения 44 съезда партии, который состоится в Киеве 18–19 июня 2011 года.

Мы сожалеем, что не имеем возможности направить представителя на ваш съезд в это время.

Мы высоко ценим и приветствуем борьбу украинских коммунистов против капиталистической эксплуатации и империалистической войны, вашу длительную борьбу в защиту интересов украинских рабочих и за солидарность с трудящимися всего мира.

Этот важный съезд проходит в период самого крупного структурного и системного кризиса в мировой капиталистической системе. Рабочая партия Ирландии считает, что ваши решения внесут значительный вклад в развитие борьбы народов. Рабочая партия Ирландии шлет свои наилучшие пожелания участникам съезда, руководству и членам Коммунистической партии Украины. Желаем вам дальнейших успехов в вашей работе.

Искренне ваш

Гэрри ГРЕЙНГЕР

**Секретарь по международным делам Центрального
Исполнительного Комитета Рабочей партии Ирландии**

Уважаемый Первый секретарь ЦК Коммунистической партии Украины т.П.Симоненко, уважаемые товарищи!

В связи с открытием 44 съезда КПУ разрешите нам от имени ЦК Коммунистической партии Китая выразить присутствующим делегатам и всем товарищам Коммунистической партии Украины горячее поздравление и самые сердечные пожелания. Желаем съезду полного успеха!

Долгие годы между КПК и КПУ поддерживаются дружественные связи и контакты. Постоянное усиление взаимопонимания и взаимодоверия между нашими партиями играет важную роль для стимулирования непрерывного развития отношений между нашими странами. КПК готова на основе принципов независимости и самостоятельности, полного равенства, взаимного уважения и невмешательства во внутренние дела друг друга и в дальнейшем укреплять и развивать отношения дружественного сотрудничества с КПУ и вносить новый вклад в дело содействия дружбе между Китаем и Украиной и их народами.

Желаем новых успехов вашей партии в великом деле создания богатства и процветания Украины, счастья и благополучия ее народа!

Желаем непрерывного усиления и укрепления отношений дружественного сотрудничества между нашими партиями и странами!

Международный отдел ЦК КПК

44 СЪЕЗДУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

По случаю 44 съезда Коммунистической партии Украины Центральный Комитет Трудовой партии Кореи шлет горячие поздравления и товарищеский привет руководству и всем членам вашей партии.

Мы уверены, что нынешний съезд станет важной вехой в деятельности вашей партии, направленной на дальнейшее укрепление партии, достижение социальной справедливости и благополучия трудящихся масс.

Пользуясь случаем, мы выражаем уверенность, что отношения дружбы и сотрудничества между нашими двумя партиями будут и дальше хорошо развиваться, и от всей души желаем больших успехов в работе съезда вашей партии, который послужит еще одной важной вехой в укреплении и развитии Коммунистической партии Украины.

Центральный Комитет Трудовой партии Кореи

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМИТЕТУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

по случаю открытия 44 съезда Коммунистической партии Украины от имени Центрального Комитета Лаосской народно-революционной партии, членов Лаосской народно-революционной партии и лаосского народа мы хотели бы передать наши искренние поздравления и наилучшие пожелания делегатам съезда, а через съезд – всем членам партии и дружественному народу Украины.

44 съезд – значимое событие в политической жизни и деятельности партии, поскольку он проходит на фоне стремительных изменений в национальной и международной обстановке, которые открывают новые широкие возможности и создают новые препятствия.

Мы уверены, что решения, принятые этим съездом партии, станут руководством и основой в ее предстоящей деятельности, в дальнейшем расширении и укреплении позиций партии на политической

арене страны. Принятые решения также послужат делу мира, дружбы, сотрудничества и социального прогресса в регионе и во всем мире.

Пользуясь этим замечательным случаем, желаем 44 съезду блестящих успехов. Пусть дружественные отношения и солидарность между нашими двумя партиями развиваются дальше на благо наших партий и наших народов!

С товарищеским приветом

**Центральный Комитет Лаосской
народно-революционной партии**

Дорогие товарищи,

мы хотели бы выразить нашу признательность за приглашение участвовать в вашем съезде. Также мы хотели бы передать привет от всех членов нашей партии.

Мы сожалеем, что не можем посетить съезд в силу объективных финансовых причин. Наша партия верит, что на этом съезде будут приняты конструктивные решения, способствующие дальнейшим успехам как вашей партии, так и всех других коммунистических партий. В связи с этим хотели бы попросить, чтобы вы направили нам все выводы и рекомендации, которые будут приняты на этом съезде.

Желаем вам успешной и плодотворной работы и еще раз приносим извинения, что не можем принять участия в вашем съезде.

**Коммунистическая партия Македонии
Генеральный секретарь Перо ОДЗАКЛИЕСКИ**

44 СЪЕЗДУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

Центральный Комитет Португальской коммунистической партии шлет сердечный привет от португальских коммунистов 44 съезду Коммунистической партии Украины вместе с нашими пожеланиями успехов в его проведении, с наилучшими пожеланиями украинским трудящимся и народу в их борьбе за торжество справедливости, мира, прогресса и социализма.

Ваш съезд проходит в очень серьезный и сложный период для трудящихся всего мира. Повсюду продолжается и усиливается наступление правящих классов во главе с финансовым капиталом на суверенитет народов, социальные права трудящихся. Уже принятые грубые антисоциальные меры ухудшают положение трудящихся, а

антидемократические, антикоммунистические, ксенофобские и расистские тенденции проявляются в подавляющем большинстве европейских стран. Впрочем, не только там.

Позорная война, развязанная в Ливии, еще раз подтверждает, что нельзя недооценивать гегемонистскую и интервенционистскую природу империализма и его политику, направленную на разжигание и эскалацию этнических, религиозных и территориальных конфликтов, сопровождаемых региональной дестабилизацией и возникновением противоречий между антиимпериалистическими силами. Угрозы миру во всем мире, проистекающие из наступления империализма на всех фронтах, стали реальностью. В то же время повсюду появляются новые силы сопротивления империализму.

В этих условиях коммунисты осознают необходимость укрепления своих организаций и связи с массами, повышения своей способности мобилизовать рабочих, народные слои и немонопоольные сектора на борьбу против эксплуатации, в защиту своего достоинства и неотъемлемых прав, на борьбу за суверенитет, развитие, социальное равенство и социалистический путь развития.

В области двусторонних и многосторонних связей, особенно в рамках международных встреч коммунистических и рабочих партий, сплоченность, упрочение уз солидарности и сотрудничества между братскими партиями составляет основную задачу и один из главных приоритетов в деятельности ПКП.

Товарищи,

Португалия переживает серьезный экономический и социальный кризис, трудящиеся и весь народ сталкиваются с наиболее свирепым наступлением на их права с момента свержения фашистской диктатуры. Это стало следствием политического курса, проводимого в течение тридцати лет правительствами буржуазных партий. Ситуацию ухудшает тот факт, что в результате переговоров с «тройкой» (МВФ, ЕКБ и ЕС) Португалии был выделен заем в 78 миллионов евро, который по сути является средством иностранной интервенции, направленным на увеличение прибылей национальной и зарубежной буржуазии, ведущей беспрецедентное наступление на национальный суверенитет и независимость, а в случае необходимости – и на то, чтобы лишить страну будущего, ввергнув ее в упадок и стагнацию.

Ситуация полностью соответствует фундаментальным положениям ЕС как сообщества сверхдержав и грабительских экономик, усиливающих федералистские, мондиалистские и милитаристские тенденции при полном забвении социальных прав и гарантий. Безусловно, кризис капитализма является также и кризисом ЕС и его проектов, что ясно показывает предоставление кабальных кредитов Греции, Ирландии и, теперь, Португалии, сопровождаемое давлением в политической,

социальной и прочих сферах, чтобы сделать невозможной борьбу за создание другой Европы – Европы трудящихся и свободных народов.

В этой борьбе большую роль может сыграть ПКП, отмечающая в 2011 году свой 90-летний юбилей. Проводя альтернативную, патриотическую и левую политику для Португалии, мы прекрасно осознаем, что протестные акции и борьба коммунистов, динамичная и объединяющая борьба рабочих, молодежи, женщин, народных масс и всех слоев населения представляет собой важный фактор, способный создать новую страну, более успешную и более демократичную, продолжающую идти по тому пути, который открыла Апрельская революция 1974 года.

Еще раз хотим пожелать вам успехов в проведении вашего съезда и во всех начинаниях Коммунистической партии Украины, заверяем вас в нашем искреннем желании углублять дружественные и солидарные связи между нашими партиями.

**Центральный Комитет
Португальской коммунистической партии**

ДЕЛЕГАТАМ 44 СЪЕЗДА КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи!

Центральный Комитет Коммунистической партии Российской Федерации сердечно приветствует вас, делегатов 44 съезда братской Коммунистической партии Украины, всех коммунистов вашей страны.

Ваш съезд проходит в условиях резкого обострения противоречий и конфликтов между трудом и капиталом в экономической, политической и социальной областях. Украинские коммунисты решительно борются за права трудящихся, против антикоммунизма и буржуазного национализма. В этой борьбе российские коммунисты всегда были и будут с вами. Вместе мы создавали великий Советский Союз, защищали Советскую власть, победили в Великой Отечественной войне и восстановили разрушенную страну, превратив нашу Родину в могучую державу. Сегодня наш долг — не позволить кому-либо осквернить святыне для нас чувства дружбы между нашими народами и нашу общую победу над фашизмом.

Коммунистическая партия Украины, руководствуясь марксистско-ленинским учением, остается верной идеалам Великой Октябрьской социалистической революции. На ваших знаменах понятные всем лозунги: «Вся власть Советам!», «Трудящиеся Украины,

объединяйтесь в борьбе за власть Советов, социализм и союз братских народов!» Коммунисты Украины предлагают конкретную программу реформирования общества в интересах трудящихся.

Желаем вам, дорогие товарищи, больших успехов в выполнении обновленных Программы и Устава партии и претворении в жизнь важных решений для партии и народа Украины, которые будут приняты на съезде.

Да здравствует Коммунистическая партия Украины!

С братским приветом

Г.А.ЗЮГАНОВ
Председатель ЦК КПРФ

КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

Я уже очень давно хочу посетить вашу дружественную страну. Я полагал, что участие в вашем съезде удовлетворит мое желание. Но, к сожалению, три месяца назад мы вплотную столкнулись с кризисом в Сирии, который продолжается до сих пор. В такой ситуации ни я, ни кто-либо другой из членов Политбюро не может покинуть страну. Очень сожалею об этом.

В то же время я хотел бы направить свои наилучшие пожелания всем членам вашей партии через ваш съезд, который, надеюсь, будет очень успешным для дальнейшего развития вашего народа и вашей страны.

Искренне ваш

Хюнейн НЕМЕР
Первый секретарь
Сирийской коммунистической партии (объединенной)

ПРИВЕТСТВЕННОЕ ПОСЛАНИЕ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМИТЕТА КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ ТУРЦИИ 44 СЪЕЗДУ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ УКРАИНЫ

Дорогие товарищи,

по случаю 44 съезда Коммунистической партии Украины Центральный Комитет Коммунистической партии Турции шлет свои самые теплые поздравления в знак солидарности с товарищами из Коммунистической партии Украины. Мы приветствуем всех делегатов 44 съезда, который проходит в необычайно важный период для региона.

Коммунистическая партия Турции высоко ценит борьбу, проводимую Коммунистической партией Украины, её сопротивление попыткам империалистов превратить Украину в придаток империализма, еще одно ответвление террористической организации НАТО. Мы считаем, что одна из важнейших задач коммунистов – противостоять империалистическим планам и агрессии в нашем регионе. Стойкость КПУ и украинских коммунистов заслуживает восхищения.

Приносим извинения за неучастие в вашем съезде, мы хотели бы, чтобы вы знали, что мы желаем развивать сотрудничество между нашими партиями и в дальнейшем. Мы желаем вам плодотворного съезда.

С товарищеским приветом

**Центральный Комитет
Коммунистической партии Турции**

Дорогие товарищи,
спасибо за приглашение на 44 съезд вашей партии. К сожалению, Левая партия Швеции не сможет принять участие, но мы желаем вам плодотворного съезда.

С наилучшими пожеланиями

**Стефан КУДРИК
Международный секретарь**

**ПЕРВОМУ СЕКРЕТАРЮ ЦК КОМПАРТИИ УКРАИНЫ
ТОВАРИЩУ П.Н.СИМОНЕНКО, ДЕЛЕГАТАМ СЪЕЗДА**

Уважаемые товарищи!

От имени коммунистов Республики Южная Осетия поздравляю вас с важным событием в жизни вашей организации. Желаем вашему съезду успешной и благотворной работы на благо и защиту интересов трудового народа, всемерного укрепления организационного и идейного единства и сплоченности, такой же активной гражданской позиции, какую вы всегда проявляли и проявляете в рядах братских партий, объединенных в Союзе Коммунистических партий — КПСС.

Я желаю съезду успешной работы, делегатам и гостям — крепкого здоровья, братской Украине — мира и процветания.

Всем нам успехов в решении задач, которые приблизят восстановление народовластия и воссоздание нашей великой Советской Родины.

**Станислав Яковлевич КОЧИЕВ
первый секретарь Центрального Комитета Компартии
Республики Южная Осетия**

**ПРЕДСТАВНИКИ ЗАРУБІЖНИХ ПАРТІЙ
НА 44 З'ЇЗДІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ**

Комуністична партія Азербайджану

Рауф Муслімович Курбанов — голова Центрального Комітету партії

Партія праці Бельгії

Жан Вельманс — представник Національної Ради партії

Комуністична партія Білорусі

Георгій Петрович Атаманов — секретар Центрального Комітету партії, депутат Мінської міської ради

Комуністична партія Болгарії

Генчо Тенев Готчев — член Політбюро Центрального Комітету партії

Комуністична партія Бразилії

Надя Кампеао — член Центрального Комітету партії, президент партії у штаті Сан-Паулу

Комуністична партія Британії

Джон Фостер — секретар Центрального Комітету партії з міжнародних питань

Комуністична партія В'єтнаму

Вионг Тхиа Фонг — заступник глави відділу зовнішніх відносин Центрального Комітету партії

Ле Тхі Хуен Мін — заступник начальника департаменту відділу зовнішніх відносин Центрального Комітету партії

Чан Кань Хинг — експерт відділу зовнішніх відносин Центрального Комітету партії

Комуністична партія Греції

Елісеос Вагенас — член Центрального Комітету, завідуючий міжнародним відділом ЦК партії

Єдина комуністична партія Грузії

Тімур Піпіа — секретар Центрального Комітету партії

Комуністична партія Ізраїлю

Афу Аджбарія — член Політбюро партії, депутат кнесету (парламенту) від Демократичного фронту за мир і рівноправність

Партія італійських комуністів

Луїджі Марино — член Національного Бюро партії, відповідальний за економічні питання

Комуністична партія Казахстану

Василь Іванович Шамін — секретар Центрального Комітету партії

Прогресивна партія трудового народу Кіпру (АКЕЛ)

Георг Лоукаїдес — член Політбюро Центрального Комітету партії

Трудова партія Кореї

Кім Хек Чер — повноважний міністр Посольства Кореїської Народно-Демократичної Республіки в Російській Федерації та Україні за сумісництвом

Сон Гван Су — радник Посольства КНДР в Російській Федерації та Україні за сумісництвом

Комуністична партія Куби

Карбальо Фелікс Леон — Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Куба в Україні

Лаоська народно-революційна партія

Сомпхон Ситялін — Надзвичайний і Повноважний Посол Лаоської Народно-Демократичної Республіки в Російській Федерації та Україні за сумісництвом

Майбуа Сайявонг — другий секретар Посольства ЛНДР в Російській Федерації та Україні за сумісництвом

Соціалістична партія Латвії

Артур Рубікс — член сейму (парламенту) Латвії, заступник голови депутатської фракції «Центр згоди», член групи сейму з міжпарламентського співробітництва з Україною

Соціалістичний народний фронт Литви

Карліс Янович Біланс — заступник голови фронту

Ліванська комуністична партія

Жаміль Мохаммед Сафія — член Центрального Комітету партії

Партія праці Мексики

Хав'єр Гутьєрес Рейєс — член Центрального Комітету партії

Партія комуністів Республіки Молдова

Юрій Вікторович Мунтян — виконавчий секретар Центрального Комітету партії, депутат парламенту

Володимир Сергійович Вітюк — перший секретар міського комітету партії м.Бельц, депутат парламенту

Придністровська комуністична партія

Олег Олегович Хоржан — голова Центрального Комітету партії, депутат Верховної Ради Придністровської Молдавської Республіки

Едуард Миколайович Баблюк — помічник голови партії

Олександр Леонідович Самоні — представник прес-центру Центрального Комітету партії

Комуністична партія Російської Федерації

Геннадій Андрійович Зюганов — голова Центрального Комітету партії, керівник фракції КПРФ у Державній Думі Російської Федерації, голова Ради Союзу комуністичних партій — Комуністичної партії Радянського Союзу (СКП—КПРС)

Леонід Іванович Калашников — член Президії і секретар Центрального Комітету партії, депутат Державної Думи, перший заступник голови комітету Державної Думи у міжнародних справах

Олександр Петрович Тарнаєв — помічник голови Центрального Комітету партії

Олександр Андрійович Ющенко — керівник прес-служби Центрального Комітету партії

Сирійська комуністична партія

Муханна Джбара — член Центрального Комітету партії

Комуністична партія Словаччини

Йозеф Грдлічка — голова партії

Павол Сушко — заступник голови партії

Юрай Бречко — член Центрального Комітету партії

Французька комуністична партія

Жозе Кордон — член міжнародного департаменту партії, відповідальний за європейський напрям

Соціалістична робітничка партія Хорватії

Владимир Капуралін — віце-президент партії, відповідальний за міжнародні зв'язки (представляє також ***Комуністичну партію Сербії, Комуністичну партію Македонії, Союз комуністів Боснії і Герцеговини, Комуністичну партію Чорногорії***)

Комуністична партія Чехії і Моравії

Юрій Машталка — заступник голови партії, депутат Європейського парламенту (фракція Європейські об'єднані ліві/Ліво-зелені Півночі)

Всесвітня федерація профспілок

Ігор Уритікоетсхеа — член Ради Президії Всесвітньої федерації профспілок, генеральний секретар міжнародної профспілки металургів, секретар з міжнародних питань Комісії патріотичних робітників залізничної промисловості, яка є лівим крилом профспілки Країни басків (Іспанія)

Союз комуністичних партій — Комуністична партія

Радянського Союзу (СКП—КПРС)

Казбек Куцукович Тайсаєв — перший заступник голови СКП—КПРС, перший секретар Північно-Осетинського республіканського комітету КПРФ, депутат парламенту Республіки Північна Осетія-Аланія.

КОММУНИСТИЧЕСКИЕ И РАБОЧИЕ ПАРТИИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛЬНОГО КРИЗИСА КАПИТАЛИЗМА: СТРАТЕГИЯ И ПРАКТИКА

Международный круглый стол в Киеве

18 июня 2011 года в рамках 44 съезда Коммунистической партии Украины в Международном центре культуры и искусств, где проходил съезд, состоялся круглый стол зарубежных гостей съезда по теме «Коммунистические и рабочие партии в условиях глобального кризиса капитализма: стратегия и практика». В заседании участвовали представители всех 28 партий стран Европы, Азии и Латинской Америки, прибывших на съезд по приглашению Центрального Комитета Коммунистической партии Украины.

Во вступительном слове секретарь ЦК Компартии Украины **Георгий Буйко** отметил, что в далеком 1918 году партия создавалась как неотъемлемая часть только-только зарождавшегося международного коммунистического движения. Это проявилось, в частности, в том, что на Первом, учредительном съезде партии большевиков Украины присутствовали и произнесли приветственные речи представители коммунистических групп из ряда европейских стран. КП(б)У была одним из основателей в 1919 году и членом Третьего, Коммунистического Интернационала.

Качественно новый этап деятельности Компартии Украины в мировом коммунистическом и рабочем движении начался после ее возрождения в 1993 году в новом статусе — как самостоятельной политической организации в независимом буржуазном государстве. С тех пор ни один съезд нашей партии (за исключением внеочередных) не проходил без участия представителей братских партий из ближнего и дальнего зарубежья.

Нынешний, Сорок четвертый съезд продолжил эту традицию. И в то же время внес в нее новизну. Речь идет о предложении ЦК Компартии Украины нашим уважаемым зарубежным гостям использовать свое присутствие на съезде для проведения международного круглого стола с целью обмена информацией и мнениями по наиболее актуальным проблемам, стоящим перед партиями.

От имени ЦК Компартии Украины с признательностью отмечаю, что все вы откликнулись на наше предложение.

Думаю, нет необходимости представлять участников круглого стола. Вы присутствовали на первом заседании съезда и слышали, как Петр Николаевич Симоненко называл поименно руководителей всех зарубежных делегаций.

Давайте посоветуемся по регламенту. Поскольку главные события происходят все-таки не здесь, а в зале заседаний съезда и все мы желаем присутствовать там и слушать выступления делегатов, предлагается отвести на работу круглого стола примерно 3–3,5 часа. Отсюда просьба — излагать свои мысли по возможности кратко, чтобы успели выступить все желающие. Нет возражений? Нет.

На роль ведущих круглого стола предлагаются член Центрального Комитета, заведующий международным отделом ЦК Компартии Греции **Элесеос Вагенас**, секретарь Центрального Комитета Компартии Российской Федерации **Леонид Иванович Калашников** и ваш покорный слуга. Слово для основных выступлений предлагается предоставлять в алфавитном порядке стран. Принимается? Принимается.

ВЫСТУПЛЕНИЯ УЧАСТНИКОВ КРУГЛОГО СТОЛА

Рауф КУРБАНОВ
председатель Центрального Комитета Коммунистической партии
Азербайджана

Уважаемые товарищи, друзья!

Позвольте от имени Центрального Комитета Компартии Азербайджана сердечно приветствовать вас, участников круглого стола, и поблагодарить руководство ЦК КП Украины за его организацию для иностранных гостей в день работы съезда. Тема «Коммунистические и рабочие партии в условиях глобального кризиса капитализма: стратегия и практика» сегодня очень актуальна. Нам очень важно на эту тему поделиться своими мнениями и опытом.

Но прежде всего хочу поздравить украинских коммунистов во главе с первым секретарем тов. Петром Николаевичем Симоненко с проведением очередного 44 съезда Коммунистической партии Украины. Желаю всем вам крепкого здоровья, личного счастья, успехов в ваших делах, направленных на благо украинского народа и укрепление идейного и организационного единства партийных рядов. Для меня большая честь уже во второй раз быть гостем от Коммунистической партии Азербайджана на вашем съезде.

Дорогие товарищи, теперь по теме. В современных условиях важное направление в работе компартий — обмен опытом и информацией, результатами анализа политической ситуации и налаживание устойчивой межпартийной связи. Укрепление международного сотрудничества коммунистических партий — необходимое условие успешного решения встающих перед нами задач на пути к социалистическому обществу, обществу без эксплуатации и гнёта капитала. Дружба и взаимодействие между коммунистами всех стран позволяет эффективнее вести борьбу против мирового капитализма, укрепляет уверенность в наших силах.

Преодолевая антикоммунистическую истерию, политические репрессии, обман и подлость буржуазной демократии, мы вместе просвещаем и организуем людей труда, возвращаем и закрепляем в их сознании советские социалистические ценности.

Всё больше людей убеждаются в том, что будущее за социализмом, и встают в ряды борцов с капиталом. Коммунистическая идея вновь овладевает широкими массами и становится материальной силой, которую капитал не сможет остановить. Нашей основной задачей в это время является стать как можно ближе к трудящимся. Именно трудящиеся массы определяют ход истории, успех борьбы за глубокие изменения в экономической и социальной жизни с перспективой революционного свержения капитализма и построения социализма. А мы, коммунисты, должны быть авангардом в этой борьбе.

Сегодня рост агрессивности империалистических сил во главе с США угрожает суверенитету независимых государств и народов. США хотят завоевать весь мир и управлять им единолично.

Согласно каким международно-правовым нормам разрешается вмешательство одного государства во внутренние дела другого государства? Каждый народ сам властен определять свою судьбу. Однако Соединённые Штаты и их союзники по НАТО вмешиваются во внутренние дела независимых государств. К примеру, исполняя резолюцию Совета Безопасности ООН по Ливии, они начали бомбардировку мирного населения этой страны и до сих пор её не прекращают, требуя безоговорочной отставки Муаммара Каддафи. Кстати, Компартия Азербайджана, присоединившись к принятым компартиями Греции и США заявлениям, осуждающим агрессию НАТО против Ливии, приняла также собственное заявление по данному вопросу и по электронной почте отправила его более ста левым партиям мира.

Мало того, что до сих пор реками текла кровь в Афганистане, Палестине и Ираке, — сегодня к этим странам добавились Египет, Тунис, Ливия, Йемен, Сирия. А завтра кто будет? Разве империалистические

силы обеспокоены низким уровнем социального благосостояния египтян, тунисцев или ливийцев? Конечно, нет. Их интересуют энергетические ресурсы этих стран.

Единственным выходом из сложившейся ситуации является социалистическая революция, подобная той, которая произошла в 1917 году в России. Тогда впервые во всемирной истории В.И. Ленин и его соратники соединили научную теорию с практикой и подтвердили, что главным условием победы труда над капиталом является интернациональное единство и солидарность трудящихся. Сегодня в ряде стран народные массы выступают против существующих авторитарных режимов. Но социалистическими эти выступления считать нельзя. Для превращения их в социалистические революции коммунисты и их сторонники должны провести огромную организаторскую и воспитательную работу в массах. Сегодня только мы, коммунисты, и никакая другая политическая сила, можем представлять авангард трудового народа, который выстоит в борьбе против буржуазного режима.

Коммунисты — за свободный и безопасный мир. Мы против угнетения, унижения и оскорбления всех народов на планете независимо от расы и вероисповедания. Мы настойчиво защищаем демократию, права человека и свободу слова. Мы на правильном пути, и победа будет за нами.

Да здравствуют мир и дружба!

Да здравствует социализм!

Благодарю за внимание.

Георгий АТАМАНОВ
секретарь Центрального Комитета Коммунистической партии
Беларуси

Сегодня много говорят о том, что белорусская модель общественного развития якобы не действует, что она не выдержала испытания временем. Что же происходит на самом деле в республике? Я недаром, пользуясь случаем, когда Геннадий Андреевич Зюганов здесь выступал, поблагодарил его за поддержку Беларуси. Россия, братская наша Россия постоянно пытается тихой сапой, как в народе говорят, прессовать республику. Почему? Потому, что ее власти не приемлют строительства у нас социально ориентированного, именно народного государства. Они хотят купить предприятия, которые мы реформировали и по последнему слову техники оборудовали. В первую очередь бьются, конечно, за два нефтеперерабатывающих завода — Мозырский и Новополоцкий, за газовую трубу, которая проходит через нашу территорию. Калийный комбинат,

который сегодня стоит 30 миллиардов долларов, хотят купить за 2–3 миллиарда.

Это касается и ситуации в здравоохранении. Скажем, мы сегодня вышли на мировой уровень операций по пересадке сердца, пересадке печени, операций на легких и так далее. К нам, вот коллега из Израиля не даст, так сказать, соврать, многие иностранцы, в том числе из Израиля, приезжают и оперируются в наших клиниках. Мы на этом стали зарабатывать валюту.

Третий мировой рынок большегрузных автомобилей — это наш Белаз. 50% калийных удобрений — это наш Беларуськалий. Вот это и хотят у нас отобрать. Наверное, только человек, не владеющий разумом, согласится эту экономику кому-то продать и потом оказаться неконкурентоспособным.

Что касается продовольственного рынка, то за годы независимости республика вложила 45 миллиардов долларов в реформирование сельского хозяйства. Мы сохранили крупнотоварное сельскохозяйственное производство. Мы полностью самодостаточны с точки зрения обеспечения продовольствием населения страны. За прошлый год Беларусь экспортировала продовольствия на сумму 3 миллиарда долларов. Стоит задача к концу пятилетки получить до 10 миллиардов долларов прибыли от экспорта продовольствия.

Мы прекрасно знаем, что сегодня в мире каждому четвертому не хватает стакана питьевой воды. Мы стали бутылковать и экспортировать питьевую воду — минеральную, газированную и так далее.

То есть в Беларуси объективных причин для кризиса нет. Мы просто оказались в затруднительном положении вследствие стечения ряда обстоятельств. Например, вкладывая деньги в экономику, государственный банк произвел эмиссию, и на руках у людей скопилась определенная сумма денег. Народ, почувствовав рост благосостояния, стал превращать свои деньги в валюту.

Другой пример. С 1 июля в Таможенном союзе России, Казахстана и Беларуси начинает действовать новая таможенная пошлина. Естественно, народ решил подешевле скупить в Европе легковые машины. В результате к маю месяцу только в валюте было изъято из оборота 1,7 миллиарда долларов. Поддавшись слухам, что вот-вот цены вырастут, люди стали скупать сахар, соль, уксус и так далее. Хотя потребительский рынок полностью обеспечен всем необходимым. Но вот создали панику, и было снято с книжек около триллиона белорусских рублей и полмиллиона долларов. Вот причина того, что произошло в республике. Думаю, пройдет буквально несколько месяцев и к осени республика оправится от этой ситуации.

Поэтому говорить о том, что модель белорусская не выдержала испытания временем, — ошибочно, просто на этом спекулируют наши недруги.

Жан ВЕЛЬМАНС
представитель Национального Совета Партии труда Бельгии

Уважаемые товарищи!

От имени Партии труда Бельгии мы благодарим Коммунистическую партию Украины за приглашение на ее 44 съезд и за оказанное гостеприимство в Киеве, городе-герое.

Мы поддерживаем борьбу Коммунистической партии Украины против вступления Украины в НАТО. Этот агрессивный альянс, продолжающий развиваться в качестве инструмента агрессии и доминирования империализма, должен быть распущен, Бельгия и другие члены НАТО, должны покинуть его ряды.

Партия труда Бельгии основана 4 ноября 1979 года. Ее мировоззрение — марксизм-ленинизм. Это партия рабочих, являющихся интернационалистами и антиимпериалистами. Партия борется за изменение системы налогообложения в стране. Буржуазное правительство установило для крупнейших корпораций минимальные налоги, а простые бельгийцы фактически содержат правительство, парламент и королевский двор. Наша партия не разделяется по языковому признаку, а объединяет людей на основе интересов рабочего класса, независимо от национальности.

Партия труда Бельгии солидарна с социалистическими странами и их поддерживает. С 1992 года по инициативе нашей партии в Брюсселе ежегодно проводятся Международные коммунистические семинары (МКС). Они собирают партии и движения, которые основываются на марксизме-ленинизме и пролетарском интернационализме и сопротивляются ревизионизму. Более 150 организаций из Азии, Европы, Африки и Америки уже принимали участие в семинарах.

Вскрыть подлинные причины реставрации капитализма в Советском Союзе и Восточной Европе и извлечь из этого уроки на будущее — такой была центральная тема дебатов Международного коммунистического семинара в период 1992–1995 годов. 13–15 мая 2011 года в Брюсселе прошел уже 20-й Международный коммунистический семинар, участие в котором приняли 52 коммунистические и рабочие партии из 44 стран Африки, Азии, Ближнего Востока, Южной Америки и Европы. Обмен мнениями и опытом происходил на четырех официальных языках семинара: английском, французском, русском и испанском. Тема семинара: «Укрепление коммунистических партий в период углубления системного кризиса капитализма».

В результате обмена мнениями был принят документ «Общие Итоги». Этот и другие документы Международного коммунистического семинара представлены в Интернете на сайте www.icsbrussels.org. Мы приглашаем вас познакомиться с этими документами, которые еще открыты для подписания.

Большое спасибо за внимание.

Генчо Тенев ГОТЧЕВ
член Политбюро Центрального Комитета Коммунистической партии Болгарии

Уважаемые товарищи, дорогие наши братья!

От имени всех членов Коммунистической партии Болгарии и ее Центрального Комитета поздравляю вас, делегатов сорок четвертого съезда украинских коммунистов, а также всех коммунистов Украины с этим съездом. Все мы желаем съезду успешной, плодотворной работы.

Уважаемые товарищи! Болгарской республикой сегодня управляет правительство правой партии ГЕРБ, которое, следуя слепо советам США, ведет народ к гибели, а страну к разрушению. Мы живем в условиях мощного и глубокого по своему характеру мирового экономического кризиса. Наше членство в Европейском Союзе ничем не помогло Болгарии, наоборот, превратило нас в самую бедную страну в Европе, самую коррумпированую, погрязшую в невиданной преступности. Принятие Болгарии в члены НАТО, которое произошло без ведома болгарского народа, сделало нас сателлитом самых агрессивных сил капитализма. Наши сыновья погибают в чужих странах, защищая чужие интересы, в то время как сама Болгария превратилась в «разгороженный двор» с минимальной армией, но с американскими базами, что делает нашу маленькую, беззащитную страну удобной мишенью для международного терроризма.

В этом году болгарскому народу предстоят очередные выборы президента, местной власти, а вероятно, и парламента. Единственным способом отстранения антинародного правительства от власти — это объединение всех левых сил в общий фронт против этого пагубного правления.

В такой обстановке Коммунистическая партия Болгарии провела в январе этого года свой внеочередной шестой съезд. Съезд рассмотрел главные вопросы, касающиеся условий существования болгарского народа, защиты интересов людей наемного труда.

Съезд отметил, что в экономике Болгарии утвердились капиталистические рыночные отношения. Возродились мелкие производители, неустойчивые к малейшим переменам, к базарным условиям. Неолиберальная экономика принесла нам бедность и безработи-

цу, самую низкую заработную плату в Европейском Союзе. Поток эмигрантов достиг полутора миллиона. В основном это молодые люди, самая квалифицированная часть работоспособного населения. Развитое сельское хозяйство уничтожено. Мы сейчас закупаем в Греции и Турции сельхозпродукты, которыми в годы социализма снабжали всю Европу. Съезд призвал всех коммунистов и симпатизирующих партии подкрепить совместными усилиями развитие кооперативной формы сотрудничества во всех сферах экономики.

В области идеологической работы основной задачей остаётся объединение людей наемного труда на основе идей научного коммунизма. Партия должна быть передовым отрядом класса. Она должна усиленно работать над формированием классового сознания людей наемного труда, помочь им осознать свою миссию творцов правды и свободы.

Вооруженная научной теорией Коммунистическая партия способна политически ориентировать и организовывать действия миллионов людей. Залог будущих успехов на этом направлении — улучшение качественного состава партии, работа с молодежью. Расширение влияния партии в обществе — задача каждого коммуниста. Важное значение имеет расширение присутствия партии в парламенте.

Болгарские коммунисты уверены, что интернациональная солидарность между нашими братскими партиями поможет всем нам в решении стоящих перед нами задач.

Спасибо за внимание.

Джон ФОСТЕР
секретарь Центрального Комитета Коммунистической партии
Британии

Уважаемые товарищи!

Как вам известно, Великобританию, в особенности ее столицу, сотрясают мощные акции социального протеста. Причина их заключается в начавшемся наступлении правительства на права трудящихся. Даже то небольшое, чего трудящиеся смогли добиться в послевоенные десятилетия, консерваторы пытаются ликвидировать. Они повторяют то, что делала в свое время Маргарет Тэтчер, но делают более агрессивно.

Коммунистическая партия Британии и те профсоюзы, которые сотрудничают с нашей партией, активно участвуют в протестных акциях. Более того, эти акции не могли бы, без преувеличения, состояться без нашего участия. Мы не единственная левая сила, но мы старейшая и истинно левая, истинно рабочая партия в Соединенном Королевстве.

Вообще-то в Великобритании левый политический фланг весьма неоднороден. Многие представители левых сил в не столь уж далеком прошлом враждовали между собой. Очевидно, власти исходили именно из этой разобщенности. Но они просчитались. Мы смогли объединить свои усилия для защиты трудящихся.

Правда, это оказалось непростым делом. Наиболее трудно было найти общий язык с так называемыми новыми левыми, влияние которых очень сильно в университетской среде. И не только среди студентов, но и среди молодых преподавателей, для них весьма характерны левые настроения.

Новые левые — это в сущности анархисты. Их электоральный вес равен нулю. Однако опыт уличной политики у них немалый. Отношение их к нашей партии можно назвать нейтральным, но после совместных акций оно изменилось в лучшую сторону. К тому же, мы проводим пропагандистскую работу и среди них. Именно поэтому акции протеста против повышения платы за учебу в высших учебных заведениях были хорошо организованы, радикальны и в конечном счете успешны.

Большую работу проводит, в частности, наша партийная газета «Морнинг Стар». Ее авторитет традиционно высок среди всех левых сил. Мы опубликовали серию статей, призывающих к единству левых в условиях наступления крупной буржуазии на права трудящихся. Провели круглый стол, интерес к нему проявили все левые силы.

Стремясь к единству левых, мы не поступаемся нашими идеологическими принципами, и прежде всего перед маоистскими и троцкистскими группами. Но и не отталкиваем их от проведения совместных акций, это было бы неразумно. У нас и у них сейчас общий враг — капитализм.

Протестные акции трудящихся получились массовыми, и давление на британских трудящихся ослабло. Но не намного. Поэтому мы не собираемся останавливаться на достигнутом.

Спасибо за внимание.

Вьонг Тхья ФОНГ
заместитель главы отдела внешних сношений Центрального
Комитета Коммунистической партии Вьетнама

Уважаемые участники круглого стола!

Делегация Коммунистической партии Вьетнама имеет большую честь принимать участие в круглом столе на тему: «Коммунистические и рабочие партии в условиях глобального кризиса капитализма: стратегия и практика», организованном в рамках 44 съезда Коммунистической партии Украины. От имени Коммунистической партии

Вьетнама и вьетнамского народа мы хотим выразить украинским коммунистам и народу, международным делегатам, представляющим братские партии, чувства дружбы и солидарности.

Уважаемые товарищи!

За 25 лет проведения дела обновления, начиная с VI съезда КПВ (1986 г.), под руководством Коммунистической партии Вьетнам вышел из бедного и отсталого состояния и достиг больших успехов, имеющих историческое значение. Обеспечена социально-политическая стабильность; укрепляются национальная оборона и государственная безопасность; достигнут прогресс в социально-культурной сфере; продолжает повышаться уровень материальной и духовной жизни населения.

В январе текущего года в Ханое состоялся XI съезд Коммунистической партии Вьетнама. На съезде была принята дополненная и развитая Программа строительства страны в период перехода к социализму. Для Вьетнама данная Программа имеет особое значение, ведь продвижение к социализму — это чаяние вьетнамского народа, верный выбор Коммунистической партии Вьетнама и президента Хо Ши Мина.

Социалистическое общество, которое строит наш народ, — это демократическое, справедливое и цивилизованное общество с богатым народом, сильным государством, хозяином которого является народ и в котором функционирует высокоразвитая экономика, опирающаяся на современные производительные силы и соответствующие им передовые производственные отношения. Это общество с богатой, преисполненной национальной самобытностью культурой. Общество, где человек живет зажиточно, свободно и счастливо и имеет все условия для всестороннего развития. Где все населяющие страну национальности живут в равенстве и солидарности, взаимопомощи и взаимопомощи в процессе совместного развития. Где функционирует социалистическое правовое государство, принадлежащее народу, созданное народом и служащее народу, находящееся под руководством Коммунистической партии. Где поддерживаются отношения дружбы и сотрудничества с народами всех стран мира.

Уважаемые товарищи!

Под руководством КПВ наша страна — Социалистическая Республика Вьетнам — идет к социализму в условиях, когда в международной обстановке происходят большие и глубокие перемены. Бурное развитие научной и технологической революций, экономики на базе знаний и глобализация оказывают глубокое влияние на развитие многих государств. В мире сохраняются и обостряются в различных формах и степенях основные противоречия. Мир,

национальная независимость, демократия, сотрудничество и развитие являются крупнейшими тенденциями. Однако осложняется национальная, классовая борьба, развязываются локальные войны, вооружённые конфликты и конфликты на этнической и религиозной почве, гонка вооружений, имеют место вмешательство во внутренние дела, государственные перевороты, теракты, территориальные споры, в том числе споры о суверенитете над морскими водами и островами, жесткая конкуренция за природные ресурсы и экономические интересы.

Динамично развиваются страны Юго-Восточной Азии и Азиатско-Тихоокеанского региона. Но и здесь существуют скрытые дестабилизирующие факторы. Эта ситуация даёт региону возможность развиваться и одновременно создает большие препятствия, в первую очередь перед развивающимися и слаборазвитыми странами.

Мы глубоко осознали, что в настоящее время капитализм по-прежнему обладает потенциалом для дальнейшего развития, но по своей сущности остается угнетательским, эксплуататорским, несправедливым строем. Не разрешаются, а наоборот, обостряются свойственные капитализму коренные противоречия, особенно противоречия между всё более растущим общественным характером производства и частнокапиталистической формой присвоения. Продолжаются экономические, политические и социальные кризисы. Именно функционирование этих свойственных капитализму противоречий и борьба трудящихся стран решат судьбу капитализма.

Уважаемые товарищи! Коммунистическая партия Вьетнама последовательно проводит независимый, самостоятельный внешнеполитический курс на мир, сотрудничество и развитие, поддерживает разнообразные и разносторонние отношения, инициативную и активную международную интеграцию.

Мы придаем большое значение развитию отношений с коммунистическими и рабочими партиями мира, в том числе с Коммунистической партией Украины. Коммунисты и вьетнамский народ всегда дорожили и испытывают чувство благодарности прогрессивным народам мира, в том числе украинскому народу, за ценную помощь в деле строительства и защиты Родины. Мы глубоко уверены, что в дальнейшем отношения между Коммунистической партией Вьетнама и коммунистическим и рабочими партиями других стран будут неуклонно укрепляться и развиваться во имя мира, национальной независимости, демократии и социального прогресса во всем мире.

Благодарю за внимание.

Элисеос ВАГЕНАС**член Центрального Комитета Коммунистической партии Греции**

Уважаемые участники круглого стола!

Я буду немногословен, ведь реальные дела греческих коммунистов — организация всеобщих забастовок и маршей протеста, о которых вам хорошо известно, убедительнее любых слов. Правда, в отечественных СМИ постоянно подчеркивается, что движущей силой протестных акций являются анархисты, и ни слова о Компартии. Действуя так, власть фактически прибегает к информационной блокаде нашей партии. В действительности же все сколько-нибудь значимые акции проводятся нами и нашими профсоюзами. Причем в отличие от анархистов, которые превращают протестные акции в погромы, что дискредитирует протестное движение, мы действуем в рамках закона. Компартия — единственная левая политическая сила, которая не сотрудничает с буржуазией и реально отстаивает права трудящихся, а не самовыражается путем поджогов и кровавых драк.

Что не устраивает нас в деятельности правительства? В Греции налицо провал экономической политики Евросоюза. Правящая партия Всегреческое социалистическое движение (ПАСОК) и другие партии, позиционирующие себя как левые, фактически приносят греческих трудящихся в жертву капиталистической эксплуатации. Оборону на левом фланге держим только мы — коммунисты и коммунистические профсоюзы. Наша цель — не только остановить наступление на права трудящихся, но и установить в Греции социализм. Да, в годы Второй мировой войны коммунистическое партизанское движение в Греции было разгромлено. Да, в стране была диктатура «черных полковников». Но мы не намерены сдаваться. Мы непременно победим.

Тимур ПИПИА**секретарь Центрального Комитета Единой коммунистической партии Грузии**

Уважаемые делегаты съезда, уважаемые участники круглого стола!

Позвольте передать теплый, товарищеский привет от грузинских коммунистов.

Как вы знаете, в Грузии установлен политический режим, который обслуживает интересы крайне реакционных сил международного капитала. Для этого режима характерны: антикоммунизм и национализм в идеологии, крайне правая, неолиберальная политика в экономике и социальной сфере, а во внешней сфере — авантюристическое

заигрывание между интересами России и НАТО в таком взрывоопасном регионе, каким является Кавказ, конечно, в ущерб интересам России. Политика, проводимая властями, идет вразрез с коренными интересами трудового народа Грузии, который практически поставлен на колени жесточайшим полицейско-армейским режимом.

Каковы последствия такой политики?

Практически работают лишь девять–десять крупных предприятий, да и те загружены на 10, максимум на 15 процентов. Их продукция идет на экспорт, управляют ими члены правительства Грузии и особо приближенные к власти чиновники. Развалено сельское хозяйство, развалены все отрасли промышленности, тогда как в конце 1980-х годов Грузия являлась одной из развитых индустриально-аграрных республик СССР.

Силовые структуры сегодняшней Грузии поддерживаются НАТО и США прямыми финансовыми вливаниями, которые направлены главным образом на то, чтобы обеспечить зарплатами служащих. Народ поддерживается в основном тоже из-за рубежа, но это уже трансфер иного рода. У нас имеется большая трудовая миграция в России, Европе. Мигранты поддерживают материально свои семьи в Грузии. Вот за счет чего народ Грузии сейчас и живет.

Делегации из Украины часто приезжают к нам, чтобы изучить так называемый опыт Грузии по наведению порядка. Но есть ли у нас порядок? Во властных структурах сохранилась коррупция, но на низовом уровне уже нет взяточничества. И простые граждане Грузии имеют возможность получать разные документы очень свободно, без всяких взяток. Вот этим исчерпывается прогресс, которым так хвалится нынешняя власть Грузии. Другого прогресса у нас, к сожалению, нет.

Грузия не является единой страной, она давно распалась на три части. У нас сложились очень нехорошие, мягко скажем, отношения с братскими народами Абхазии и Южной Осетии. Все проблемы Грузии, и экономические, и проблемы отношений с абхазским и югоосетинским народами, мы должны решать в унисон с Российской Федерацией. Без выстраивания нормальных отношений с Российской Федерацией Грузия не сможет справиться ни с одной проблемой. Поэтому в первую очередь наша задача и задача всех сил, которые выступают за развитие Грузии, за то, чтобы она вышла из кризиса и изменила свою и внешнюю, и внутреннюю политику, заключается в том, чтобы освободить Грузию от нынешней проамериканской, пронатовской власти.

Несмотря на все трудности, мы уверены, что Грузия скоро выйдет из сложнейшей ситуации, изменив свою роль и генеральную линию развития.

В недавнем прошлом украинский народ не допустил укоренения крайне националистического, антинародного режима, как это произошло у нас в Грузии. Компартия Украины сыграла важнейшую роль в драматический момент истории своей страны, показала редчайший пример выбора правильной тактики и правильных решений для защиты коренных интересов своего народа.

И сегодня 44 съезд КПУ проходит в весьма сложных политических условиях, когда власть в Украине показывает свое истинное лицо и на глазах меняет позицию в главнейших вопросах внешней и внутренней политики страны. КПУ должна принять решения, учитывающие вышеуказанную ситуацию, чтобы в очередной раз оправдать доверие трудового народа. Мы уверены, что съезд успешно справится с этой задачей.

От всей души желаю вам, всем коммунистам Украины успехов в борьбе за социалистическое будущее Отечества.

Спасибо.

Луиджи МАРИНО

член Национального Бюро Партии итальянских коммунистов

Дорогие украинские товарищи, товарищи из других партий!

Разрешите, прежде всего, от имени Партии итальянских коммунистов и от имени Федерации итальянских левых сил поблагодарить от всего сердца за приглашение на 44 съезд КПУ. Разрешите еще передать от имени ЦК и всех членов Партии итальянских коммунистов и Федерации левых сил самые лучшие пожелания успехов в вашей политической работе, в вашей борьбе в интересах трудящихся Украины и международного рабочего движения.

В Италии мы все ещё переживаем последствия глобального финансово-экономического кризиса. В стране увеличилась бедность, обострилась безработица, особенно среди новых поколений. Это следствие безответственной политики, до сих пор осуществляемой правительством Берлускони, которое систематически нападает на исторические завоевания итальянских трудящихся в области трудового права.

Политика Берлускони преследует цель ликвидировать или еще больше ограничить присутствие государства в области экономики, в системе образования, здравоохранения, уничтожить права и гарантии итальянского рабочего класса.

Но в последнее время два важных события произошли. На выборах в таких крупных городах, как Милан, Неаполь, Кальяри, Триест, Турин, Болонья, и в других городах победила центро-левая коалиция, в которой участвовала и наша Федерация левых сил, то есть Партия итальянских коммунистов, Партия коммунистического

возрождения, партия «Социализм-2000». На референдумах, которые состоялись несколько дней назад, правительство Берлускони потерпело новое поражение — после массовых манифестаций протеста народ проголосовал против приватизации воды, против атомных электростанций, и особенно против принятия закона, который разрешил бы Берлускони избежать судебных процессов, где он является обвиняемым.

Но хотя правительство Берлускони трещит по всем швам, это не значит, что скоро последует досрочный роспуск парламента, не значит, что все демократические и прогрессивные политические силы уже соединились против правой политики правительства Берлускони.

Как известно, впервые в истории нашей республики коммунисты оказались вне парламента из-за антидемократического избирательного закона, который дает привилегию коалициям и наказывает другие политические силы. Этот закон является результатом фактического сговора двух самых крупных политических сил с целью исключить коммунистическое присутствие в парламенте.

Мы, итальянские коммунисты, считаем, что в этом контексте является бессмысленным, нецелесообразным существование двух коммунистических партий — Партии итальянских коммунистов и Партии коммунистического возрождения и предлагаем неотложное соединение двух партий, с тем чтобы они участвовали в будущих выборных кампаниях с единым избирательным списком, который должен будет иметь символ «Серп и Молот» и единую коммунистическую программу — против приватизации, против контрреформ в области пенсий, школьного образования, здравоохранения, в защиту прав, зарплат и пенсий трудящихся, против уклонения от уплаты налогов, за принятие плана народного строительства домов, школ, больниц.

После распада Советского Союза в мире еще нет крупного противовеса капитализму. Замедлились темпы перехода к социализму. В нашей стране (и не только) сформировался исторический блок правых, капиталистических сил. Перед нами огромная проблема, особенно имея в виду будущее новых поколений, — отвоевать культурную гегемонию у правых сил. Поэтому нам надо бороться против экономической системы капитализма и против его идеологии.

Мы, итальянские коммунисты, — против военных действий НАТО, и в том числе нашей страны, в Афганистане, на Ближнем Востоке, в Ливии. Мы боремся за то, чтобы Италия вышла из НАТО, которая является основным орудием глобального политического и военного господства главных империалистических держав. Что же касается Европейского Союза, то это не социальная Европа, которую мы хотим. Социальная Европа будет результатом только

классовой борьбы в каждой стране. Европа — только более широкое поле борьбы. Как сказано в докладе товарища Симоненко, без борьбы нет победы!

Василий ШАМИН
секретарь Центрального Комитета Коммунистической партии Казахстана

Уважаемые коллеги, соратники по совместной борьбе за светлые идеалы социализма, против капиталистического угнетения трудящихся масс!

Разрешите, прежде всего, выразить глубокую признательность Компартии Украины, ее руководству, лично лидеру украинских коммунистов П.Н.Симоненко за теплый прием, хорошую организацию работы съезда и предоставленную нам, гостям съезда, возможность обсудить вместе и наметить ориентиры наших партий в условиях глобального кризиса капитализма.

Из ваших выступлений следует, что беды у народов наших стран общие. Уровень эксплуатации рабочего человека зашкаливает за предельные нормы при мизерной оплате бесправного труда. Уровень пенсий для пожилых нищенский, хотя именно благодаря их самоотверженному труду процветают новоявленные капиталисты, высасывающие все соки уже у детей и внуков ветеранов труда.

Не составляет исключения в этом плане и режим бывшего первого секретаря ЦК Компартии Казахстана, ранее отстаивающего социализм, затем главного архитектора построения капитализма в стране и несменяемого и, вполне возможно, вечного президента Н.Назарбаева.

Разрешите проинформировать участников круглого стола о политической ситуации, коммунистическом и рабочем движении в стране.

Главная цель режима в Казахстане состоит в том, чтобы через создание культа нынешнего президента сохранить за ним кресло пожизненно, сохранить за капиталистами собственность, отнятую у народа, приумножая ее еще и дикой эксплуатацией. Именно для реализации этой цели режим проводит внеочередные парламентские и президентские нечестные, несправедливые и фальсифицированные «выборы» с нарушением конституционных сроков, чтобы оппозиция, прежде всего Компартия, и рабочий класс страны в рамках построенного полицейского государства, в условиях всеобщего страха в обществе не имели никаких шансов и возможностей для защиты своих социально-экономических, политических и гражданских прав.

Говоря о глобализации капитала, нельзя обойти стороной и тот факт, что после создания Таможенного союза России, Беларуси и Казахстана в Казахстане резко поднялись цены практически на все жизненно важные товары и продовольствие, тарифы ЖКХ, транспортные, на электроэнергию, газ. На все! Разница между старыми и новыми ценами реками потекла в карманы олигархов и их властных покровителей. Сработала формула: «Олигархи трех стран, обогащайтесь!».

Мы не против союзов, но союзов на социалистической, справедливой основе, в результате которых выиграет простой человек, получая гарантированное рабочее место с достойной зарплатой на вновь построенных предприятиях и социальной защитой.

Казахстанская экономика держится лишь на нескольких процентах от нефтяного сектора и другого природного сырья благодаря высокому росту цен на них. Львиная доля, около 90%, этих секторов принадлежит иностранным компаниям и членам семьи правителя. Однако зарплата у тех же рабочих-нефтяников резко отстает от этого роста. Как результат, ныне впервые многие тысячи нефтяников Западного Казахстана вынуждены бастовать и голодать, а власть, идя на поводу у иностранцев, применяет против них репрессивные меры.

В создавшихся условиях их не будет защищать парламент страны, состоящий полностью из представителей одной, президентской буржуазной партии «Нур Отан».

Необходима организация протестных акций рабочего класса под руководством своего испытанного авангарда — Компартии и левых общественных объединений. Но и тут режим не дремлет, создав свою клонированную компартию, которая идет в фарватере действий режима, находит слабовольных штрейкбрехеров.

Власть капитала действует и защищается по своим законам. Глобальность потребностей капитала есть выражение его сущности. Коллективный спрут (финансово-олигархический интернационал) в виде Международного валютного фонда раскинул свои щупальца по всему миру, диктуя странам и народам, за редким исключением стран социалистической ориентации, свои условия развития.

В противовес ему коммунистические и рабочие должны создать более организованный заслон в виде нового мирового интернационала этих партий, который может стать могильщиком «золотого миллиарда». Борясь против империализма, рабочий класс, выразители его интересов вновь должны вернуться к изучению и определению его сущности, убедительно раскрытой В.И.Лениным в работе «Империализм как высшая стадия капитализма».

Коммунистические и рабочие партии должны бороться против империалистической агрессии, которая проводится через экспансию олигархического капитала, через так называемую рыночную экономику. Это тот троянский конь, который позволяет интервенционистскому капиталу проникать внутрь национальных экономик, ставить их под свой контроль, доводить до банкротства и скупать за бесценок национальные богатства и разрушать ранее созданные и рентабельные производства. Вот почему в свое время И.В.Сталин, проводя экономическую политику при необычайно высоких темпах развития, не допускал подобной агрессии. Вот почему сегодня А.Г.Лукашенко, защищая свою реальную экономику, всячески препятствует этому.

Что же делать коммунистическим и рабочим партиям, чтобы остановить эту систему разрушения?

Во-первых, необходимо осознать, что все страны бывшего СССР и многие другие сегодня находятся в едином глобализационном процессе и никакими национальными идеями и религиями они не смогут отгородиться от глобализации. Проблемы этих стран заключаются в том, что они включены мировым олигархическим капиталом в систему глобального разрушения. Более того, силы этого разрушения находятся внутри — в центре этих стран. И в борьбе против этого разрушения национальные, религиозные, культурные и прочие различия должны уйти на второй, третий план, а на первый нужно ставить всеобщее — сохранение жизни Человека!

Во-вторых, закономерным результатом накопления капитала является обострение внутренних, неразрешимых в рамках этой системы противоречий и, как следствие, фашизация политической системы капитала. Фашизм — это последнее убежище финансово-олигархического капитала в условиях крайнего обострения общего кризиса капитализма. И социальные революции, проходящие в ряде стран, тому подтверждение.

И последнее, наша главная стратегическая цель. Борьба против капитала — это борьба за выживание человечества. И в этом отношении коммунистической идее как идее гуманистического интернационализма нет альтернативы. Поэтому всю силу коллективного научного интеллекта наших коммунистических и рабочих партий нужно направить на коммунистическое просвещение наших народов, используя все возможные методы и прежде всего солидарные формы объединенных усилий в практической деятельности наших партий.

Спасибо за внимание. Всем добрых пожеланий от коммунистов Казахстана.

Карбальо Феликс ЛЕОН**Чрезвычайный и Полномочный Посол Республики Куба в Украине**

Уважаемые товарищи!

Человечество сталкивается с самыми серьезными опасностями в своей истории — ускоренным разрушением окружающей среды и его последствиями в виде природных катаклизмов и голода, царящего в большей части мира, с грабительскими империалистическими войнами, которые навязываются как политическая доктрина, попытка нового распределения богатств третьего мира в пользу горстки стран и транснациональных корпораций.

Наша страна переживает 53-й год своей социалистической революции. В апреле состоялся VI съезд Коммунистической партии Кубы. Это событие, глубоко демократическое и революционное, стало поистине главным событием, героем которого был весь кубинский народ. Съезд принял экономическую стратегию, которой будет руководствоваться страна на долгосрочную перспективу. Мы нацелены на поиск эффективности и экономической рациональности, не игнорируя при этом внутренние и внешние факторы, влияющие на наше развитие, в том числе преступную экономическую, коммерческую и финансовую блокаду североамериканского империализма против нашего народа и структурный кризис, который переживает капитализм во всем мире.

Наша экономическая стратегия — глубоко социалистическая. Планирование и в дальнейшем будет руководящим элементом нашей экономики, а социалистическое государственное предпринимательство — доминирующим ядром. Однако мы должны отказаться от слишком тесных отношений государства и его граждан, формировать жизненный уклад в соответствии с нашими реалиями и возможностями. Социальная справедливость и в дальнейшем будет нашей характерной чертой, отличающей нас от капиталистического окружения. И мы никогда не откажемся от идеологии пролетарского интернационализма.

Артур РУБИКС**представитель Социалистической партии Латвии**

Уважаемые участники круглого стола!

Все кредиты, которые выдает МВФ, в том числе и тот кредит, который получила Латвия, выдаются не для того, чтобы создавать новые рабочие места, улучшать условия жизни малообеспеченных и людей, которые зарабатывают своим собственным трудом. Эти кредиты выдаются для того, чтобы удержать финансовый сектор

на плаву. Выдаются тем же банком, который потом через свои дочерние точки выдает кредиты в дальнейшем. То есть зарабатывают на том же, что и зарабатывает Международный валютный фонд, — на процентах. От этого простому рабочему человеку легче не становится. И мы должны категорично настаивать на том, чтобы все деньги, которые были получены в кредит, если таковые уже берутся, должны тратиться на то, чтобы появлялись новые рабочие места, были социальные гарантии. Рабочий человек не виноват в том, что капитал не умеет зарабатывать собственными руками, а зарабатывает руками рабочего человека.

Кризис показал, что проблемы во всех странах практически одинаковы. Во всех выступлениях, которые сегодня прозвучали, практически поднимались одни и те же проблемы. Кризис дает возможность нам, коммунистам, социалистам, объединять вокруг себя, больше заинтересовывать людей в нашей деятельности. Люди видят, что социалистическое направление общественного развития правильное.

Как вам, наверное, известно, в Латвии запрещена Коммунистическая партия Латвии, запрещена советская символика. Даже на мероприятиях, которые проводятся 9 мая, ветеранам запрещают одевать ордена. Но, несмотря ни на что, они приходят к памятнику воинам-освободителям, и никто не посмел еще ни разу снять с них ордена. Они одевают военную форму советских времен, и никто из полицейских, которые рядом проходят, даже не делает им замечания. Потому что все знают, какой ценой им досталась Победа над фашизмом. И с каждым годом к памятнику освободителям 9 мая приходит все больше и больше людей. Приходят не только русские. У нас в Латвии делят людей на русскоговорящих и местных, латышей. Это выгодно капиталистам, выгодно националистам. Выгодно таким, как Гитлер, который считал, что немецкая раса превосходит все другие, имеет, так сказать, голубую кровь. Но трудовой народ не приемлет подобных теорий. И то, что год от году празднование 9 мая становится все горячее, свидетельствует о том, что за 20 лет «независимости» Латвии все больше людей понимают, чего они лишились.

Жамиль САФИЯ

член Центрального Комитета Ливанской коммунистической партии

Уважаемые товарищи!

Хочу привлечь ваше внимание к тому, как капитализм пытается преодолеть свой кризис.

Первое. Налицо стремление США к усилению своего военного и политического вмешательства в страны Латинской Америки после успехов на выборах в ряде из них левых и демократических сил.

Второе. Под лозунгом борьбы с терроризмом США усиливают свое вмешательство в африканские страны, чтобы противостоять возрастающей роли Китая.

Третье. Суть американской стратегии на Ближнем Востоке заключается в политике распространения хаоса и нагнетания межрелигиозных и межплеменных конфликтов.

Народы арабских стран переживают многосторонний кризис, заключающийся в следующем.

Диктаторские режимы тесно связаны с империалистическими кругами. Эти режимы проводят политику грабежа своих народов вместе с мультинациональными компаниями. Одновременно они проводят политику репрессий и сговора с израильскими кругами.

Такая ситуация привела, в конечном итоге, к народным восстаниям в ряде арабских стран. В этих народных восстаниях принимали участие представители широких социальных слоев. И если в начале этого движения основной лозунг был направлен на свержение главы режима, то сейчас намечается жестокая борьба вокруг дальнейших целей движения.

Представители местной крупной буржуазии, верхушка армии, тесно связанная с американскими и западными военными кругами и структурами власти, координируют свои действия с американскими кругами, чтобы гасить революционную борьбу народа и вносить в его жизнь лишь формальные изменения.

Ожидается усиление борьбы арабских народов во главе с демократическими кругами, особенно молодежных групп и организаций, которые приобретают с каждым днём дополнительный опыт в борьбе за осуществление глубоких изменений в пользу трудящихся и всего народа.

Географическое расположение нашей страны — Ливана предопределило его слабую роль в борьбе арабских народов против сионистской экспансии. Но все же ливанский народ неоднократно показывал достойный пример противостояния израильской агрессии. Экономика страны полностью связана с мировым капиталом, что оборачивается продолжающимся ухудшением покупательной способности широких слоев населения. Политический режим страдает от конфессионального характера, что создает постоянную угрозу стабильности внутри страны.

Ливанская компартия ставит перед собой тройную цель: противостоять израильской агрессии, получающей беспредельную поддержку со стороны США и их западных союзников; вести постоянную борьбу за создание современного государства в политическом уровне; быть авангардом в защите интересов трудящихся слоев населения.

Хавьер Гутьерес РЕЙЕС
член Центрального Комитета Партии труда Мексики

Уважаемые товарищи!

Наша партия действует в стране, непосредственно граничащей с Соединенными Штатами Америки, цитаделью империализма. Столь опасное соседство не может не сказываться на деятельности Партии труда и других мексиканских левых сил.

США постоянно вмешиваются во внутривнутриполитическую жизнь Мексики, считая ее территорией своих национальных интересов. Ситуация особенно ухудшилась после присоединения Мексики к зоне свободной торговли в Северной Америке. Если до присоединения наше правительство хотя бы делало вид, что защищает национального производителя и права трудящихся, то теперь страна практически отдана на растерзание американскому капиталу.

Особенно угрожающей является ситуация в сельском хозяйстве. Правительство приостановило программу помощи мелким фермерам. Они разоряются и выезжают в США в качестве дешевой рабочей силы. В результате мы вынуждены импортировать кукурузу, а ведь это была наша самая распространенная сельхозкультура.

Несмотря на такую ситуацию, мексиканские левые действуют, к сожалению, разрозненно, даже враждуют между собой. Вообще нужно различать левых по названию и левых по сути. Во всем мире известны такие «левые», как сапатисты, контролирующие часть южного мексиканского штата Чьяпас на границе с Гватемалой. Однако в их политических программах все меньше и меньше упоминаний о классовой борьбе и диктатуре пролетариата и все больше откровенного расизма. Да и во время последних президентских выборов сапатисты не поддержали кандидата от левых сил товарища Лопеса Обрадора, этого мексиканского Чавеса, чья победа имела бы далеко идущие геополитические последствия.

Однако не только поэтому Лопес не стал президентом. У него украли победу. Агенты влияния США обеспечили всевозможные фальсификации выборов. Против наших активистов применялись и не прекращаются по сей день методы прямого террора. В борьбе с левыми силами объединились представители ультраправых, полиции и боевики наркомафии. Их террор отличается особой жестокостью. Многие люди попросту запуганы.

И все-таки говорить о том, что левое движение в Мексике разгромлено, преждевременно. Можно проиграть битву, но не проиграть войну. Мы знаем, что мы правы. Мы помним лозунг советских людей времен войны против фашизма «Победа будет за нами». И рано или поздно мы победим.

Олег ХОРЖАН
председатель Центрального Комитета Приднестровской коммунистической партии

Уважаемые товарищи!

Некоторые из зарубежных коллег подходили ко мне в перерыве и спрашивали, что такое Приднестровье. Для тех, кто не знает, я буквально в двух словах расскажу, что это такое.

Приднестровье — это непризнанное независимое государство, которое в 1990-х годах объявило о своей независимости от Республики Молдова. Это было сделано в ответ на то, что тогдашнее руководство Молдовы объявило, что оно стремится в Румынию. А мы в Румынию, естественно, не хотели идти, и поэтому единственный выход был тогда в создании собственного государства.

Мы ближайшие соседи Украины, общая граница с Украиной — более 400 километров. Сегодня в Приднестровской Молдавской Республике, так она официально называется, проживает более 500 тысяч граждан.

Приднестровская коммунистическая партия достаточно молодая. Нам всего восемь лет. Но мы уже являемся одной из ведущих политических сил республики. На президентских выборах в 2006 году наша партия заняла второе место, теперь готовимся к новым президентским выборам, которые пройдут в декабре.

Какие мы ставим перед собой цели и задачи?

Одна из главных целей и задач — сохранение Приднестровья в зоне стратегического влияния, в зоне стратегических интересов Российской Федерации. Мы веками жили в мире и дружбе с русскими, украинцами, белорусами, наш народ видит в них свою защиту. Прежде всего — от экспансии американцев, экспансии НАТО. Мы прекрасно понимаем, что если они придут к нам, случится то же самое, что случилось в Югославии. Мы этого не хотим и видим своими защитниками Российскую Федерацию, здоровые силы в Украине и, в принципе, всех вас.

Вторую свою задачу мы видим в пропаганде коммунистической идеи. Это очень важно. Мы сегодня обменивались мнениями с послом Кубы в Украине и пришли к выводу, что если каждый из нас по чуть-чуть, каждый на своем месте, пусть это будет маленькое Приднестровье или большая Россия, будет пропагандировать достижения таких стран, как Куба, Китай и другие страны социализма, то в наших регионах будут больше об этом знать и больше к нам тянуться люди. На мой взгляд, это тоже очень важно.

Ну и третье — это, безусловно, борьба за социально-экономические права наших граждан. Ситуация в Приднестровье тяжелая.

Классом буржуазии приватизированы за копейки многие предприятия. 33% промышленности бывшей Молдавской ССР осталось в Приднестровье, и вся она приватизирована. Людям живется очень тяжело поэтому. Своей задачей мы видим организацию протестных действий, и мы это делаем. Выводим на улицы тысячи людей, работаем в парламенте по защите интересов трудящихся. Причем используем современные методы борьбы, учитывающие уровень общественного сознания, психологию человека. Без этого очень тяжело убеждать людей в том, что наша партия права. Издаем очень популярную в республике газету «Правда Приднестровья», вторую по тиражу, открыли свою телестудию, используем возможности Интернет.

Сегодняшний наш разговор за круглым столом считаю очень полезным, я с интересом слушал все выступления, так как в них шла речь об опыте борьбы наших партий. Приднестровская компартия входит в СКП-КПСС. Для нас это очень важно, мы изучаем и проецируем на свой регион те формы и методы работы, которые используют Коммунистическая партия Российской Федерации, Коммунистическая партия Украины, Коммунистическая партия Беларуси и другие партии.

Геннадий ЗЮГАНОВ
председатель Центрального Комитета Коммунистической партии Российской Федерации

Уважаемые товарищи из братских партий!

Хочу поделиться с вами некоторым опытом нашей политической борьбы.

Мы только что участвовали в двух местных выборах. Выборы — это наиболее легитимный способ узнать твою поддержку и поддержку твоих идей и программных документов. В октябре и в марте у нас прошли выборы в почти 80 субъектах Российской Федерации, то есть повсеместно. И должен сказать, что на этих выборах мы удвоили свой потенциал.

У нас партия власти имеет в сто раз больше ресурсов, она полностью монополизировала средства массовой информации. Она имеет своих назначенцев — губернаторов, прокуроров, полицейских. Она бесчинствует на выборах, не сообразуясь ни с чем, вбрасывая в урны и приписывая себе голоса. И, тем не менее, на этих двух выборах она во многих регионах России потерпела сокрушительное поражение. Например, в Новосибирске, а это крупный промышленный и научный центр, здесь одно из лучших отделений Академии наук, из шести одномандатных округов мы победили партию

власти в пяти. Победили наиболее молодые и перспективные наши товарищи, которые сумели лицом к лицу встретиться с каждым избирателем. Мы изменили технологию работы, мы дошли до каждого дома, нас пустили в каждую квартиру. И в каждую квартиру мы принесли короткую программу наших антикризисных мер и наших предложений на будущее.

Самое поразительное: несмотря на то, что в стране господствуют коррупция и бандитизм, двери восьми из десяти квартир нам открыли с удовольствием, пустили домой, выслушали предложения. И хотя партия олигархии, коррумпированного чиновничества и власти потом тоже приносила не только свои газеты, но и деньги и продовольствие, подкупала, запугивала, тем не менее этот умный народ проголосовал за наших кандидатов.

В марте это проявилось еще с большей жесткостью. Рядом с Москвой есть город Тверь — центр крупной области, в которой мы победили партию власти во всех без исключения городах. Даже там, где господствует олигархия. Та же самая работа с населением дала прекрасный результат. Но можно победить на выборах, если умешь охранять свои голоса и проводить массовые акции протеста на улице. Поэтому мы соединили программный продукт, ясный, короткий, четкий, который касается каждого человека — ребенка, женщины, старика, касается образования, новых технологий, реальной модернизации, их рабочего места, их личной безопасности, и уличный протест и поддержку.

Наших пропагандистов избивали, шоу-маски устраивали, отнимали у них газеты, запугивали. У нас в основном этим молодежь занималась, раздавала. Но никто не дрогнул, не сдался. И одновременно мы готовили на каждый участок пять человек для контроля. Если один, то его можно с милицией вытащить, если два — могут растащить и вбросить. А если пять — схалтурить уже почти невозможно. Тем более, если они хорошо подготовлены и имеют опыт. Вот рядом Казбек Тайсаев, молодой секретарь. У нас молодые секретари. Мы молодежи дали везде дорогу. У нас секретарю ЦК по молодежным делам — 33 года, по пропаганде — 40 лет, по международным отношениям — чуть больше. У нас плеяда современных людей, убежденных коммунистов, людей, способных к организации и жесткому сопротивлению, способных учиться и одновременно учить других.

Муханна ДЖБАРА**член Центрального Комитета Сирийской коммунистической партии**

Дорогие товарищи!

Я рад передать приветствие Сирийской коммунистической партии и ее генерального секретаря товарища Аммара Багдаша 44 съезду Коммунистической партии братской Украины и в его лице всем украинским коммунистам, пожелав им успехов в борьбе за дело рабочего класса и всех трудящихся Украины, за возвращение социализма — славного прошлого страны.

Товарищи! Нынешний кризис капитализма — это не просто милетный банковский кризис, как империализм пытается преподнести миру. Причина кризиса состоит в том, что в мировой капиталистической системе наступил период перепроизводства продукции при отсутствии рынка сбыта. В результате происходит спад экономики в тех странах, где господствует экономический либерализм. Империалистические страны, особенно Соединенные Штаты Америки, пытаются экспортировать свой кризис и создавать очаги напряженности и войны в различных частях мира. В начале века империализм разжигал войны в Афганистане и Ираке, теперь — в Судане, Йемене и Ливии. Налицо его попытки вмешательства в революционную ситуацию в Тунисе и Египте, чтобы эту ситуацию использовать в своих интересах.

В настоящее время американский и европейский, особенно французский, империализм грубо вмешиваются во внутренние дела Сирии посредством оказания поддержки актам саботажа и террора арабских реакционных сил. Следует отметить, что действия этих реакционных сил замаскированы как якобы носящие религиозный характер.

Мы четко разграничиваем разрушительные акты саботажа, которые служат империалистическим планам агрессии и экспансии, и справедливые требования масс улучшить их положение во всех сферах жизни, за что до сих пор боролись вместе с другими прогрессивными гражданами наша Коммунистическая партия. Цель империалистов — поддержка израильского сионизма, чтобы устранить препятствие в лице Сирии, которая защищает интересы Ближнего Востока от разграбления национальных богатств. Справедливое решение проблем, стоящих перед нашим регионом, предполагает полный вывод израильских оккупационных сил со всех оккупированных арабских территорий, включая сирийские Голанские высоты, возвращение всех палестинских беженцев и создание палестинцами своего независимого государства на своей земле и арабской части Иерусалима в качестве столицы.

В этой связи необходим полный вывод американских оккупационных войск с территории братского Ирака без ограничений или условий. Мы воздаем должное героизму иракского народа и его национальному сопротивлению против колониализма США. Силы войны и насилия потерпели в Ираке поражение в двадцать первом веке, которое можно сравнить с провалом американской агрессии во Вьетнаме в середине семидесятых годов прошлого века.

Оптимальное решение проблемы кризиса в мире — это создание социалистической системы и плановое ведение хозяйства на основе общественной, государственной собственности на средства производства вместо хаоса, который навязывают производству капиталистические страны с их отношениями частной собственности.

Товарищи, в конце выступления я вновь хочу пожелать вам успехов в вашей борьбе.

Да здравствует пролетарский интернационализм!

Да здравствует коммунизм!

Юрай БРЕЧКО

член Центрального Комитета Коммунистической партии Словакии

Товарищи!

Сегодня здесь уже несколько раз подчеркивалось, что большинство коммунистических и рабочих партий работают в условиях господства капитализма.

Капиталисты разных стран объединились в борьбе против коммунистического и рабочего движения, против общественной системы, которую мы называем социализмом. Они сообща действовали в целях разрушения социализма в Советском Союзе и восточно-европейских странах. Сегодня они дерзко и нахально вмешиваются везде, где появляется хотя бы малейшая угроза интересам капитализма или обстановка не соответствует их представлениям. Достаточно было об этом сказано с указанием на примеры Северной Африки, Сирии, Беларуси, других стран и регионов.

Мы же, коммунистические и рабочие партии, оказались относительно разделенными, раздробленными, действуем в одиночку в своей борьбе. Для одних партий задача заключается в сохранении своего существования, для других — в достижении определенного влияния на политической сцене в своих странах.

Количество партий, которые возглавляют строительство социализма, на сегодня значительно уменьшилось. В то же время капитализм технологически и политически продвинулся так далеко, что проведение классовой борьбы в одной отдельно взятой стране является уже недостаточным. Они, капиталисты, владеют средствами

массовой информации, это их собственность. У них есть общая концепция антикоммунизма. У них есть спецслужбы. У них есть специализированные исследовательские институты, которые разрабатывают вопросы антикоммунизма и воздействия на общественное мнение. У них есть финансовые средства для обеспечения этого воздействия.

Буржуазные правительства, не только правые, но также социал-демократические, в полной мере используют это в своих странах. Они также вмешиваются в дела других стран, для чего используют международные политические, экономические учреждения, военные организации, а также науку, воспитательную систему, систему культуры и спорта.

Мы, коммунисты, особенно коммунисты в малых странах, порой чувствуем себя слабыми противостоять такому превосходству сил. У нас отняли в большинстве случаев все — здания, финансовые и материальные ресурсы, типографии, доступ к массово-информационным средствам. Наши возможности влиять на общественное мнение в своих странах значительно уменьшились.

Мы остро ощущаем потребность иметь возможности, создаваемые совместными усилиями коммунистических и рабочих партий. Например, иметь доступ к радио и телевидению, готовить совместные передачи с целью пропагандировать прогрессивные, левые, коммунистические идеи. Создавать совместно документальные фильмы, доносящие людям правду о капиталистической системе эксплуатации большинства меньшинством, об обмане, мошенничестве, злоупотреблении властью, о фальсификации истории.

Надо также говорить правду о современных агрессивных действиях капиталистических держав, о разрушительной деятельности их секретных служб. Информировать о преследовании носителей прогрессивных идей, противников войн, агрессии, критиков капиталистической системы и ее отдельных сторон.

Вспомним, как капитализм организовывал вещание различных радиостанций из-за рубежа, направленное на отдельные социалистические страны на их языках, как к нам посылал антисоциалистические, антикоммунистические листовки, плакаты, литературу, газеты, журналы. По нашему мнению, и нам надо попробовать, хотя бы попробовать, создать совместными силами, естественно, при решающем взносе самых мощных коммунистических и рабочих партий, хотя бы основу такой материальной базы, которая служила бы всем нам.

Жозе КОРДОН
ответственный за европейское направление в международном
департаменте Французской коммунистической партии

Дорогие товарищи!

Французская коммунистическая партия передает свои теплые поздравления всем участникам 44 съезда Коммунистической партии Украины и желает делегатам успешного его проведения.

Съезд проходит в критический момент для всех народов и особенно народов Европы, момент, когда назрела острая необходимость выработки прогрессивной альтернативы, которая позволила бы порвать с капиталистической логикой, покончить с диктатурой финансовых рынков и с милитаризмом.

Глобальный капиталистический кризис с его потенциальными негативными последствиями для всемирной монетарной системы, энергетических и экологических (загрязнение воды, голод) сфер, как никогда, взрывоопасен. Все это – проявление сущности эксплуататорского строя, основанного на интересах чистой прибыли банков и финансовой системы, на интересах торгашества, на конкуренции, разрушающей суверенитет народов. Ставки в этой игре слишком велики: уничтожение системы социального обеспечения, обнищание народа, пенсия в 67 лет, разрушение общественных служб, игнорирование бюджетного и политического суверенитета.

Меры капитализма по преодолению кризиса вылились во всёвозрастающий диктат финансовых рынков, режим жесткой экономики в таких государствах Евросоюза, как Греция, Португалия, Ирландия, усиление вмешательства НАТО в Афганистане, на Ближнем Востоке и в Африке. Французские политики правого толка во главе с Николя Саркози находятся на передовом крае борьбы против демократических прав народов мира, настырно проводят политику интеграции в НАТО и прибегают к интервенции в Африке.

В самой Франции находящиеся у власти правые силы, удовлетворяя интересы капиталистов, подвергают страну колоссальным социальным потрясениям. Растет безработица, при этом становится все более массовой неуверенность в том, что рабочие места сохранятся для женщин и для молодежи. Грубо попираются социальные и политические права граждан, усиливается дискриминация всех видов. Такие демократические ценности, как свобода, равенство и братство, государством преданы поруганию во имя капиталистических неолиберальных, рыночных ценностей.

Последний финансово-экономический кризис капитализма послужил для господствующего класса поводом для ужесточения регрессивной политики. Так, «Пакт для евро», представленный в спешке европей-

ским руководством, направлен против рабочего класса и против демократии и загоняет Европейский Союз в новый тупик.

Все это не дает Евросоюзу ни единого шанса вести политику, не зависящую от того или иного центра влияния. Политическое партнерство, договоры об ассоциации, отношения добрососедства, свободный обмен и здоровая конкуренция уступают место все более и более сильному милитаризму.

Дискуссии, проходящие между Европейским Союзом, Россией и другими европейскими странами, в числе которых и Украина, требуют реагирования на них со стороны европейских коммунистических партий и широких прогрессивных движений. Необходим обмен мнениями в их среде, целью которого должен стать выбор формата сотрудничества, приемлемого для народов Европы. Также необходимо определить новые основы мирового порядка, полностью исключая НАТО из международного сотрудничества любого уровня.

В настоящее время Европа сталкивается с проблемой фундаментального выбора своего будущего. Сама идея Евросоюза дискредитирована. Чего стоит ЕС, если он бросает на произвол судьбы страны, по которым кризис ударил сильнее всего? Чего стоит ЕС, если он отстаивает интересы капитала, а не народов?

Поэтому, дорогие товарищи, в Европе, как и во всем мире, должно быть обязательно организовано контрнаступление на капитал, инициированное народными массами. Французская коммунистическая партия приветствует мобилизацию рабочего класса, которая происходит сейчас в Греции. Необходимо создать в масштабах Европы широкий фронт борьбы прогрессивных сил против политики жесткой экономии на нуждах народа и за альтернативный вариант развития Европейского Союза – на принципах социализма и демократии.

Желание перемен присутствует повсеместно. Силы, нацеленные на поиск альтернативы современному капитализму, многочисленны. В основном это рабочие и другие наемные работники.

Во Франции уровень критики капитализма является, пожалуй, самым высоким в Европе. За последних пятнадцать лет в стране происходили мощные протестные движения. Одним из последних было движение против пенсионной реформы нынешней власти. В центре протестных акций – молодежь, требующая реальных демократических перемен, разрыва с нынешней неолиберальной политикой. Протестанты громко скандируют: «Мы не хотим оплачивать их кризис».

Тем не менее наши политические оппоненты, как правые, так и социал-демократы, выигрывают одни выборы за другими, а левые силы, борющиеся за социальные преобразования, и прежде всего

коммунисты, все еще не получают достаточной поддержки масс для реализации своей прогрессивной альтернативы.

Мы, коммунисты, совместно с представителями других прогрессивных сил должны дать ответ на вопрос: «Каким образом мы сможем создать условия для антикапиталистической альтернативы?» Серьезное, открытое а, в случае необходимости, жесткое обсуждение поисков такой альтернативы необходимо как воздух всем нам. Покуда коммунисты не сделают этого, протестные движения, в особенности в Европе, не получают прочной политической платформы.

Особенно важным является своевременное информирование и своевременная мобилизация трудящихся на борьбу против крайне правых, ультранационалистических сил, которые во Франции, да и во всей Европе становятся реальной угрозой, инструментом подавления в руках эксплуататорских классов, средством разделения и стравливания народов. Также необходимо давать отпор различным антикоммунистическим кампаниям, которые продолжаются по сей день в разных странах Восточной Европы.

В заключение, дорогие товарищи, позвольте заверить вас в том, что Французская коммунистическая партия стремится быть на переднем крае борьбы вместе со всеми движениями сопротивления капитализму и в Европе, и в Латинской Америке, где империализму уже нанесен существенный урон, и в других регионах. Время, в которое мы живем, требует от коммунистов и других прогрессивных сил определенности в выражении солидарности с трудящимися и со всеми народами, борющимися против социального и национального угнетения, за сохранение мира на планете.

Спасибо за внимание.

Владимир КАПУРАЛИН

вице-президент Социалистической рабочей партии Хорватии

Дорогие товарищи!

Мне поручено представлять на 44 съезде Коммунистической партии Украины не только Социалистическую рабочую партию Хорватии, в которой я являюсь вице-президентом, ответственным за международные связи, но и Коммунистическую партию Сербии, Коммунистическую партию Македонии, Союз коммунистов Боснии и Герцеговины и Коммунистическую партию Черногории. От имени вышепоименованных партий независимых государств, образовавшихся на территории бывшей Федеративной Республики Югославии, приветствую съезд Компартии Украины и участников круглого стола. Благодарю за предоставленную возможность выступить перед вами.

Два десятилетия назад был ликвидирован социалистический строй в СССР и странах Центральной и Восточной Европы. Однако разрушение «империи зла», как называли Советский Союз буржуазные лидеры Запада, не принесло планете покоя и благосостояния. В разных регионах возникали и возникают очаги напряженности и вооруженные конфликты.

Ярчайший пример – кровавые события в Югославии, приведшие к распаду этого федеративного государства. Самую негативную роль в них сыграл блок НАТО, совершивший агрессию против Сербии. Нарушив ее территориальную целостность, империалистические государства вопреки всем международно-правовым нормам признали независимость автономного края Косово. Они фактически превратили Косово в свой протекторат с крупнейшим военным лагерем, который должен служить плацдармом для США и НАТО в их устремлении к Кавказу и каспийскому бассейну.

Кроме агрессии НАТО против Югославии, можно привести и другие примеры, разоблачающие ложь, которую пытается выдать за правду западная пропаганда. Это – афганская война, агрессия в Ливии, проникновение США и НАТО в некоторые государства, возникшие на территории бывшего СССР, их намерение установить ракеты в Восточной Европе и многое другое. Стратегическая цель империализма – продвижение на восток, окружение России и Китая.

Факты свидетельствуют, что НАТО – это вовсе не армия мира, в которой по зову собственной совести должны аккумулироваться все миролюбивые страны. В действительности НАТО отстаивает те принципы и институты (такие, например, как капиталистическая собственность и свободный рынок), которые обеспечивают абсолютную власть избранным прослойкам собственников, жестоко эксплуатирующим трудящиеся массы. Другими словами, НАТО – это ни в коей мере не армия народов, как нас пытаются убедить, а армия богатого капиталистического меньшинства. Именно поэтому НАТО не была распущена после упразднения Варшавского Договора, как ожидали наивные люди.

Что касается экономики, то империалисты преследуют цель создания новых рынков, приобретения сырья, инфраструктурных и финансовых баз на подчиненных их влиянию территориях, получить доступ к дешевой рабочей силе в странах транзитного капитала или за счет иммигрантов.

Недавний финансовый кризис капитализма показывает, что этот строй выполнил свою историческую миссию и не способен более удовлетворять потребности человечества. Поэтому он должен покинуть социально-экономическую и политическую арену. Будущее мира определяется альтернативой: социализм или варварство.

Юрій МАШТАЛКА
заместитель председателя Коммунистической партии Чехии и Моравии

Уважаемые товарищи!

Современная Чехия — страна буржуазной демократии, власти не оказывают на нас прямого давления. Но буржуазные партии постоянно прибегают к скрытым формам борьбы против Компартии. Они периодически обращаются в Верховный суд с требованием запретить КПЧМ, так как мы якобы нарушаем Конституцию, «натравливая» пролетариат на все остальное общество. Это абсурд! Мы защищаем политическими методами всех людей наемного труда и потому пользуемся немалым авторитетом среди них. У нашей партии есть два представителя в сенате и 26 депутатов в нижней палате парламента. Мы также неплохо представлены в органах местного самоуправления. В некоторых областях коммунисты занимают посты вице-губернаторов. Есть у нас и свой представитель в бюро Европарламента. Сам я являюсь депутатом Европарламента, вхожу во фракцию «Европейские объединенные левые».

В Европарламенте мы действуем по двум направлениям. Во-первых, выступаем в защиту ядерноэнергетической отрасли. В ЕС началась кампания, направленная на постепенную ликвидацию АЭС. В результате ее люди лишатся дешевой электроэнергии, а сотрудники АЭС потеряют работу. Во-вторых, мы пытаемся выступать в роли адвоката Беларуси. Политика так называемого восточного партнерства фактически превратилась в блокаду этой прекрасной страны и ее жителей. Мы решительно выступали и будем выступать против этой политики.

Сложные задачи стоят перед партией в нашей стране. Молодое поколение не знает по собственному опыту жизнь при социализме, воспринимает капиталистическую реальность как данность. Мол, так было всегда и капитализм — это единственно возможный способ существования. Главная цель нашей пропагандистской работы — рассказывать молодежи о том, что такое социализм, о его преимуществах. И, несмотря на все сложности, мы все же добились в этом определенных успехов.

Одно из важных направлений деятельности Компартии — борьба против свертывания социальных льгот для рабочих и студентов. В этом вопросе нам удалось добиться координации усилий с профсоюзами, несмотря на давление на профсоюзы со стороны властей.

СПИСОК делегатів 44 з'їзду Комуністичної партії України

АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ

БАБЕНКО Сергій Олексійович	МІРОШНИКОВ Олексій Юрійович
БІЛОШИЦЬКИЙ Кирило Леонідович	МОРОЗОВА Ольга Іванівна
БОНДАРЕНКО Геннадій Ігоревич	ПАВЛИЧЕНКО Іван Петрович
ВОРОНЦОВ Юрій Анатолійович	ПЕРЕСТЕНКО Марина Володимирівна
ГОЛУБЕВ Михайло Михайлович	ПЛЮЦОВ Володимир Васильович
ГОНЧАРЕНКО Володимир Васильович	ПОДОВІНІКОВА Раїса Іванівна
ЖАДОВ Юрій Дмитрович	СЕМЯШКІН Руслан Володимирович
ЖЕЛТЕНКО Іван Миколайович	СІНЯКОВ Павло Анатолійович
КАПШУК Георгій Іванович	СІТКОВ Анатолій Іванович
КОЛЕСНИКОВ Микола Іванович	СОЛОМАХІН Олег Андрійович
КРЕКІНТАЛЬ Володимир Аркадійович	СТЕПАНОВА Людмила Єгорівна
КРИЦЬКИЙ Олександр Миколайович	ШЕВЧЕНКО Людмила Миколаївна
ЛОЙКО Володимир Семенович	ШКЛЯРЕНКО Віктор Миколайович

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

АРНАУТ Микола Павлович	ГЕРАСИМЧУК Михайло Іванович
БЕВЗ Валерій Ананійович	ГУМЕНЮК Зінаїда Григорівна
БОДНАР Анатолій Іванович	ДРАЧУК Сергій Анатолійович
БОНДАРЧУК Іван Афанасійович	ЖМАКА Борис Омелянович
БОРОВСЬКИЙ Анатолій Григорович	ЗАКУСИЛОВА Лідія Олексіївна
БУТА Федір Леонтійович	КОВАЛЬОВ Володимир Аркадійович
ВОЗНЮК Андрій Валерійович	КОВЧУК Євген Григорович
ВОЛЬСЬКИЙ Григорій Петрович	КРАСНА Галина Іванівна

КРЮЧКОВ	ПАСЕКА
Георгій Корнійович	Микола Сергійович
КУЛИК	ПЕЛЕНКО
Віктор Сергійович	Зінаїда Іванівна
КУЛИК-КУЛИЧЕНКО	ПЕЛИХ
Валерій Леонідович	Ольга Олексіївна
КУЛІСІДІ	ПЕТРОВ
Ольга Геннадіївна	Віктор Борисович
ЛАНТУХ	ПОЛШЕВСЬКИЙ
Василь Іванович	Микола Андрійович
ЛІВЩИЦЬ	ПОПІВНЮК
Ігор Йосипович	Володимир Феоктистович
ЛОГУНОВ	ПОПОВИЧ
Денис Борисович	Євгеній Якович
МАГУРАН	СТОЛЯР
Віктор Миколайович	Олександр Іванович
МАРЧАК	ТОДОСИЧУК
Анатолій Васильович	Валерій Леонідович
МАТИЩУК	ЧЕРНЯВСЬКИЙ
Станіслав Вадимович	Станіслав Генріхович
МУРЕНКО	ШАЛІНСЬКИЙ
Павло Адамович	Анатолій Гаврилович
НОСОВА	ШВЕЦЬ
Тетяна Анатоліївна	Ірина Сергіївна
ОБЕРТАС	ШЕВЧУК
Володимир Миколайович	Микола Васильович
ОСИПЧУК	ЯСІНСЬКИЙ
Дмитро Володимирович	Володимир Володимирович
ПАЛАМАР	ЯШИН
Василь Павлович	Юрій Леонідович

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

АНДРУШЕВИЧ	ДМИТРУК
Валерій Миколайович	Юрій Олександрович
БЄЛЯКОВА	ЗІНЬЧУК
Ірина Валентинівна	Василь Андрійович
БІДЗЮРА	КАРДАШУК
Валентин Сергійович	Микола Костянтинович
БОРБИЧ	КОЛОНЕЦЬ
Микола Федотович	Наталія Андріївна
БРЕЛЬ	КУЛИК
Петро Степанович	Володимир Миколайович
БУЩИК	МАРТИНЮК
Петро Григорович	Адам Іванович
ГОРЩАР	ПХИДЕНКО
Світлана Олександрівна	Станіслав Семенович
ГУМЕНЮК	ТХОРІВСЬКА
Катерина Петрівна	Майя Аполлінаріївна
ДЕМЕДЮК	ФІЛІНЮК
Василь Харитонович	Олег Володимирович

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

АЛЯЄВ Григорій Степанович	МОЧАЛІН Олексій Олександрович
БЕРЕЖНИЙ Володимир Миколайович	ОСЕТРОВ Юрій Миколайович
БОНДАРЕНКО Андрій Степанович	ПОНОМАРЕНКО Георгій Григорович
БОРЩЕВСЬКИЙ Віктор Валентинович	ПУСТОВОЙТОВ Володимир Сергійович
ВОДЯНИЙ Микола Миколайович	СОКОЛОВ Олександр Анатолійович
ВОРОБИЙОВ Едуард Євгенович	ТЕНЕТКО Геннадій Миколайович
ГНІЛОВ Микола Лукич	ТКАЧЕНКО Сергій Іванович
ДАЦЬКО Тетяна Федорівна	УБОГОВ Валерій Леонідович
ДЕГТЯР Володимир Миколайович	ХРАПОВ Сергій Анатолійович
ДМІТРИЄВ Віктор Павлович	ЧЕРНІЧКО Олександр Михайлович
ДЯЧЕНКО Олег Михайлович	ШАПОШНИК Віктор Іванович
КРИВЕНКО Ірина Василівна	ШЕВЧЕНКО Василь Кирилович
ЛЕОНОВ Олег Віталійович	ШЕЙНІН Леонід Григорович
МАЛИНОЧКА Любов Григорівна	ШЕРЕМЕТ Анатолій Юрійович
МОРОЗОВ Євген Геннадійович	ШИПКО Аркадій Юрійович
МОРОККО Валерій Федорович	ШТЕПЕНКО Віра Федорівна

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

БІДЬОВКА Володимир Анатолійович	ГОЛОЛОБОВ Валентин Іванович
БІЛАН Андрій Вікторович	ГОРОДЕНСЬКИЙ Мақсим Олексійович
БОЙКО Володимир Петрович	ДЕЙНЕС Віталій Геннадійович
БОНДАРЕНКО Сергій Іванович	ДОРОХОЛЬСЬКИЙ Валерій Андрійович
БОРКОВЕЦЬ Алла Олексіївна	ДЯЧЕНКО Станіслав Васильович
БУЙКО Георгій Володимирович	ЖУРАВЛЬОВ Микола Євгенович
ВОЛИНЕЦЬ Євгеній Валерійович	ЗРОЖЕВСЬКИЙ Віктор Олександрович

КАЛІНІНА	ПОПОВ
Світлана Петрівна	Георгій Дмитрович
КАЧАН	ПОПОВА
Тетяна Семенівна	Валентина Михайлівна
КОВІЛІНА	ПРОХОРОВ
Антоніна Стефанівна	Валерій Тимофійович
КОСТЕША	РАЧИНСЬКИЙ
Станіслав Петрович	Віктор Сергійович
КОТЛЯРОВ	РУДНЄВА
Микола Якович	Віра Миколаївна
КРАВЕЦЬ	СИДОРЕНКО
Володимир Миколайович	Денис Олександрович
КРАВЧЕНКО	СИМОНЕНКО
Микола Васильович	Петро Миколайович
КУЛІШ	СИТНИК
Ольга Миколаївна	Олександр Петрович
КУРДИБАХА	СТЕПАНОВ
Ігор Васильович	Олексій Іосифович
КУШНАРЕНКО	ТАРАСЕНКО
Сергій Васильович	Микола Миколайович
ЛУНЯКА	ТКАЧОВА
Петро Якович	Галина Олександрівна
МЕДВЕДКІНА	ТОМІЛОВ
Валентина Степанівна	Володимир Васильович
МИХАЙЛОВ	ФЕДОРЕНКО
Денис Юрійович	Любов Петрівна
МОГИЛЕВСЬКИЙ	ФІЛІНДАШ
Ігор Петрович	Сергій Миколайович
НЕСТЕРЮК	ХМЕЛЬОВИЙ
Андрій Герасимович	Анатолій Петрович
ОМЕЛЬЧЕНКО	ХРОВОВА
Ганна Миколаївна	Антоніна Михайлівна
ПАСЕЧНА	ХУНОВ
Людмила Яківна	Анатолій Ісмаїлович
ПЕТРИГА	ШАПОВАЛОВА
Людмила Іванівна	Валентина Єфремівна
ПИЖОВ	ЯКУБОВСЬКА
Іван Іванович	Людмила Олексіївна
ПІРХА	
Сергій Вікторович	

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

АЛЕКСЄЄВИЧ	ГОРДІЙЧУК
Тетяна Миколаївна	Віктор Петрович
АНДРЕЄВ	ДМИТРУК
Олександр Дмитрович	Павло Павлович
БОНДАРЄВ	ДОМАНСЬКИЙ
Борис Григорович	Анатолій Іванович
БОНДИРЧУК	ЕЙСМОНТ
Юрій Степанович	Марія Іванівна
БРИНЗА	ЖИЛА
Василь Панасович	Володимир Дмитрович

ЗАЙКОВ Олександр Леонідович	ПОЛТАВЕЦЬ Марія Григорівна
ЗАЙЦЕВ Віталій Давидович	ПРИСЯЖНЮК Олександр Андрійович
ЗАРИЦЬКИЙ Микола Григорович	ПРОСТИЧЕНКО Василь Степанович
ІВАНОВА Світлана Олексіївна	РОМАНЮК Микола Федорович
ІГНАТЮК Леонід Андрійович	САМОЙЛЕНКО Василь Петрович
КОРЕЙБА Леонід Броніславович	САХАРОВА Лариса Петрівна
КОРЗУН Леонід Васильович	СІЛІН Петро Михайлович
КРИМОВ Вячеслав Вікторович	СОЛОП Михайло Павлович
КУЗЬМЕНКО Віктор Йосипович	СТРІЛЬЧУК Анатолій Павлович
КУЧЕР Сергій Олександрович	СТРЯКІНА Зінаїда Олександрівна
ЛЕБЕДЕВА Світлана Герасимівна	ТИМОШЕНКО Микола Михайлович
МОРОЗОВ Ілля Ілліч	ФІЛІНОВИЧ Віктор Миколайович
МОРОЗОВА Любов Миколаївна	ЦАПЛІН Геннадій Борисович
МОСКАЛЕНКО Володимир Васильович	ЧИГИР Михайло Андрійович
НАГУРНИЙ Василь Анатолійович	ШАШКІНА Майя Олександрівна
НОВІКОВ Віктор Олександрович	ШВАБ Валерій Володимирович
ОМЕЛЬЯНЧУК Володимир Пилипович	ШЕЛЮК Микола Іванович
ПАПІРНИК Інна Петрівна	ЯЦЕНКО Володимир Михайлович
ПІХОЦЬКИЙ Вадим Йосипович	

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

АЛЕКСІЙ Володимир Миколайович	КАДОЧНИКОВ Сергій Леонідович
АРИСТОВ Валерій Анатолійович	КОЗИЦЬКА Оксана Тіберіївна
ГУТНИК Василь Петрович	МАШКОВ Іван Петрович
ДЖУГА Василь Васильович	МЕТЕНКАНИЧ Мирослав Мигальович
ДУБЛЯК Володимир Павлович	МИГОВИЧ Іван Іванович
ІВАНЦЮК Іван Іванович	ПЕРЕСОЛЯК Ігор Петрович

СОКИРКО
Анатолій Дем'янович
ШЕВЧЕНКО
Віктор Федорович

ШУТКО
Микола Юрійович

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

БАБУРІН
Олексій Васильович
БОЙКО
Вячеслав Олександрович
БОРОВКОВ
Олександр Анатолійович
ВОЛКОВА
Любов Гнатівна
ГОРБУНОВА
Людмила Юріївна
ЗУБЧЕВСЬКИЙ
Олександр Петрович
КАРПЕНКО
Анатолій Степанович
КАРПОВИЧ
Олександр Сергійович
КОЗАКОВА
Валентина Олександрівна
КОЗЛОВА
Таміла Василівна
КОСТЕНКО
Іван Олександрович
ЛЕБІДЬ
Анатолій Миколайович
МАМОНОВА
Єлизавета Іванівна
МАРАХОВСЬКА
Вікторія Юріївна

МШУК
Віталій Віталійович
МОРОЗОВ
Анатолій Петрович
ОБУДЕННИЙ
Василь Захарович
ОВСЯННИКОВ
Микола Миколайович
ОХРИМЕНКО
Валерій Федорович
ПАВЛЕНКО
Савелій Петрович
ПОНЕДІЛКО
Віктор Іванович
РОМАНОВ
Микола Митрофанович
САВУЛІЙ
Гаврило Гаврилович
СКЛОВСЬКИЙ
Віктор Михайлович
ФЕДОРЕНКОВА
Людмила Станіславівна
ХОЛОДНИЙ
Віктор Володимирович
ЦИМБАЛЮК
Володимир Герасимович
ЯКОВЕНКО
Віктор Іванович

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

ГРИГОРОВИЧ
Михайло Олександрович
ЖАВРАНКОВ
Віталій Вячеславович
КРУХОВСЬКА
Галина Василівна
МІГЛАЧОВ
Ігор Васильович

ПИЛИПЮК
Іван Мойсейович
СТУЛА
Володимир Михайлович
ТЕСАРІВСЬКА
Тетяна Михайлівна

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

БАКУМ
Петро Андрійович
БАКУМ
Петро Петрович
ГАЛИЦЬКИЙ
Володимир Віталійович

ГМИРЯ
Гліб Сергійович
ДЕМЧЕНКО
Анатолій Петрович
ЗАХАРЧУК
Микола Петрович

ІВАШКОВСЬКИЙ Володимир Федотович	ПАСТУХОВ Юрій Володимирович
КИР'ЯН Дмитро Григорович	СОЛОМАТИН Юрій Петрович
КУЗЬМЕНКО Юрій Павлович	ТОМАШЕВСЬКИЙ Віктор Михайлович
КУЦОКОНЬ Юрій Григорович	УДОВЕНА Ірина Андріївна
ЛЯХОВСЬКА Валентина Юрїївна	ЧЕЛНОКОВ Сергій Дмитрович
МАКАРИШЕВ Дмитро Костянтинович	ШИЛОВЦЕВ Юрій Володимирович
МЕДВЕДЕВ Андрій Олексійович	

КИРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

БАБЕНКО Андрій Іванович	МАРЧЕНКО Анатолій Григорович
БАЙДАК Олексій Леонідович	МИКИТЕНКО Євген Алімович
БІЛИЙ Анатолій Тарасович	МИШОЛОВКА Олександр Станіславович
БОЙЧУК Віктор Романович	МІХАЛЬОВ Віктор Васильович
ВЕРБА Василь Миколайович	МОШНЯГУЛ Всеволод Васильович
ВЗДОБНЄВ Леонід Іванович	НАКОНЕЧНИЙ Микола Теофанович
ГРАЧОВ Юрій Вікторович	НІМЕНКО Сергій Іванович
ДЕМ'ЯНЧУК Вікторія Олександрівна	ОРЕЛ Іван Миколайович
ЗАТОЧНА Ольга Іванівна	ПАШАГОР'ЄВ Володимир Миколайович
КАРАМАНОВА Наталія Олексіївна	ПЕТРЕНКО Володимир Оникійович
КАСЬЯН Микола Миколайович	ПРИДИБАЙЛО Сергій Миколайович
КОРНЄЙЧЕНКО Тетяна Федорівна	ПУЗАКОВ Володимир Тихонович
КОРОБЕЙКО Василь Іванович	РУСТАМЯН Ігор Манукович
КОРОЛЬЧУК Володимир Христофорович	СЕКРЕТ Зоя Федорівна
КОСЄВИЧ Михайло Петрович	СМИК Олег Степанович
КРУЦЕНКО Василь Якович	УСТЕНКО Валентина Іванівна
КУДРЯ Володимир Іларіонович	ШАПОВАЛОВА Валентина Федорівна
МАРМАЗОВ Євген Васильович	ЯНДОВСЬКА Тамара Іванівна

ЛУТАНСЬКА ОБЛАСТЬ

АЛПАТОВА
Світлана Георгіївна
АНДРІЯНОВ
Олександр Олександрович
БІЛЯВСЬКА
Тамара Митрофанівна
ВІННИК
Тетяна Олександрівна
ГМИРЯ
Сергій Петрович
ГОНЧАРОВ
Сергій Васильович
ГУБЕНКО
Віктор Іванович
ЗАДИРАКА
Неллі Акопівна
ІСАЄНКО
Олександр Іванович
КАЛЄТНІК
Ігор Григорович
КІЛІНКАРОВ
Спіридон Павлович
КОЛМИКОВ
Олександр Олександрович
КРАСНЯКОВ
Микола Васильович
МАКСИМЕЦЬ
Наталія Анатоліївна
МАРТИНЮК
Анатолій Юрійович
ОЗЕРОВА
Лариса Миколаївна

ПЕЧЕНІВСЬКА
Ганна Валентинівна
ПОПОВ
Валентин Владленович
ПОПОВА
Катерина Вікторівна
ПРИНЬ
Віталій Михайлович
РОЖКОВ
Олексій Олександрович
СЕМКО
Григорій Михайлович
УРАЗОВСЬКА
Лідія Олексіївна
ФЕДОРОВА
Софія Василівна
ФІЛІПСЬКИЙ
Олександр Михайлович
ФІЛІПСЬКИЙ
Олександр Олександрович
ХОХЛОВ
Юрій Миколайович
ЦИБЕНКО
Петро Степанович
ЧАЛЕНКО
Максим Михайлович
ЧИСТОЛІНОВ
Олег Геннадійович
ЧУЛКОВ
Олександр Юрійович
ЮНІК
Володимир Йосипович

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

ГОЛУБ
Олександр Володимирович
ДУДА
Надія Володимирівна
МАЗУР
Євген Серафимович

СТУЛА
Михайло Броніславович
ТКАЧЕНКО
Юрій Миколайович
ТКАЧУК
Іван Григорович

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

БАЙДИКОВ
Сергій Григорович
БОРОДИЧ
Ольга Сергіївна
ВАЩЕНКО
Ірина Володимирівна
ВЕРЕМЕЙЧУК
Андрій Григорович

ВОРОНЦОВ
Михайло Юрійович
ВОРОНЦОВ
Олександр Васильович
ДЗАРДАНОВ
Микола Сергійович
ДИКУСАР
Наталія Валеріївна

ДМИТРИЄВ Олександр Ігоревич ДУЛЬЦЕВА Валентина Василівна ЗАЗУЛІНСЬКА Світлана Іванівна ЗАЙКО Микола Васильович ІВАНОВ Василь Антонович КАВНАЦЬКИЙ Анатолій Войцехович КУЛЯНДРА Валерій Миколайович ЛІФЕРОВА Тетяна Хаскелівна МАМОТЕНКО Павло Сергійович МАТВЄЄВ Володимир Йосипович ПРОШНІЧЕНКО Юлія Анатоліївна МОГИЛЕВСЬКА Алла Сергіївна НІКОЛАШИН Вячеслав Миколайович ОПЛАЧКО Володимир Миколайович	ПОНОМАР Людмила Анатоліївна ПУЧКОВ Сергій Євгенійович РОМАНЮК Анатолій Сергійович РОСЛЯКОВ Сергій Миколайович РУМ'ЯНЦЕВ Олександр Анатолійович СВИНАРЧУК Олена Володимирівна СЕРБУЛ Борис Миколайович СИМОНЕНКО Олена Іванівна СКОРИЙ Микола Вікторович СТЕПАНЕНКО Сергій Григорович ТЕЛЯТНИК Юрій Васильович ШЕВЧЕНКО Петро Гаврилович ШКАПЕНКО Микола Петрович
--	---

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

АНТОНОВА Зінаїда Миколаївна БАРДА Ростислав Миколайович БАЦУРА Владислав Степанович БОЙКО Світлана Володимирівна ВЕРХОГЛЯД Леонід Лаврентійович ВІТОСЛАВСЬКИЙ Віктор Васильович ГАЙКОВА Жанна Анатоліївна ГОНЧАРЕНКО Ірина Степанівна ДЕЛІ Акуліна Іванівна ДИМОВ Дмитро Якович ДОРОХОВ Антон Миколайович	ЖАРСЬКА Тетяна Володимирівна ЖЕЛІХОВСЬКИЙ Віктор Пилипович ЗЕРКІНА Тетяна Мусіївна КАЛЬЧЕВ Борис Федорович КНЯЗЄВ Віктор Федорович КОВАЛЕНКО Євгенія Василівна КОНОВАЛЕНКО Віктор Дмитрович КОШЕЛЬНИК Таміла Гнатівна КУЗЬ Ганна Сергіївна ЛОМАКОВСЬКИЙ Василь Іванович МАРКІВ Мирон Дмитрович
--	---

МАРЧЕНКО	РИБАК
Сергій Якович	Андрій Борисович
ОКУНЬ	РИБАКОВА
Михайло Васильович	Євгенія Семенівна
ОРЛОВ	РИКОВ
Микола Іванович	Валентин Сергійович
ПАРАДОВСЬКИЙ	СОКЕРЧАК
Олександр Вікторович	В'ячеслав Михайлович
ПЕЧЕРКІНА	СТОЯН
Олена Валентинівна	Петро Ананійович
ПІЧУГІН	УДОВЕНКО
Микола Сергійович	Олексій Іванович
ПОЛІЩУК	ЦАРЬКОВ
Василь Ульянович	Євген Ігоревич
РЕДЬКО	ШУЛЬГА
Людмила Євграфівна	Микола Олександрович

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

ВАСИЛИНКА	МИХАЙЛЕНКО
Петро Євсейович	Надія Володимирівна
ГЕОРГІЄВСЬКИЙ	МІРОШНІЧЕНКО
Андрій Вячеславович	Дмитро Сергійович
ГОРДІЄНКО	МІШУРА
Сергій Володимирович	Валерій Дмитрович
ДМИТРЕНКО	ОЛЕКСЕНКО
Григорій Миколайович	Григорій Петрович
ІВАСИК	ОМЕЛЬЧЕНКО
Сергій Сергійович	Іван Олександрович
КАСЬЯН	ОСАУЛЕНКО
Любов Григорівна	Світлана Андріївна
КИРПАНЬ	ПАЛІВЕЦЬ
Наталія Іванівна	Іван Федорович
КЛИМЕНКО	ПАСТУШЕНКО
Ірина Іванівна	Юрій Анатолійович
КЛОЧКО	ПЕРЕПЕЛЯК
Марія Олександрівна	Тарас Віталійович
КОЗЛОВЦЕВ	ПЛОТНІКОВА
Олександр Петрович	Олена Андріївна
КУРДА	ПОПІЧЕНКО
Яків Валентинович	Сергій Миколайович
ЛАГУТІН	РЖАВІН
Ігор Олексійович	Едуард Михайлович
ЛИСЕНКО	РОЖКО
Ольга Петрівна	Петро Дмитрович
ЛИТВИНЕНКО	СЕРДЮК
Анатолій Миколайович	Зінаїда Олексіївна
МАГДА	СІЛЬЧУК
Олександр Олександрович	Василь Єрмолайович
МАЛОХАТЬКО	СКОТНІКОВ
Дмитро Миколайович	Володимир Миколайович
МАСЕНКО	ТЕРЕЩУК
Олександр Миколайович	Катерина Артемівна

ФЕДОРЧЕНКО Олена Володимирівна	ШАПРАН Володимир Іванович
ЦУПИЛО Тамара Петрівна	ЮХИМЕНКО Ігор Володимирович
ШАБЕЛЬНИК Світлана Михайлівна	ЯТЧЕНКО Олександр Петрович

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

АПОНЧИК Сергій Анатолійович	КУХАРЧУК Микола Андрійович
БРІФ Леонід Мойсейович	ЛЩЕНОВСЬКИЙ Іван Андрійович
БУРМА Віталій Адамович	МАШКОВА Галина Олексіївна
ВОЗНЮК Олександр Михайлович	ПОПОВА Емма Олексіївна
ЖЕЗНІК Чеслав Чеславович	СТАРОВЕЦЬКИЙ Володимир Миколайович
КОВАЛЕНКО Віталій Васильович	ФЕОКТИСТОВА Аліна Ігорівна
КРАСЬКО Іван Іванович	ШУМЕЛЯНКО Микола Богданович

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

БАБИЧ Вікторія Володимирівна	МНАЦАКАНОВ Сергій Олександрович
ВЕРЧЕНКО Олександр Сергійович	МОЗГОВ Василь Михайлович
ВОРОБИЙОВ Андрій Іванович	МОСКОВЧЕНКО Віктор Васильович
ГАВРИЛЕНКО Микола Васильович	НАЗАРЕНКО Анатолій Федорович
ГІНЗБУРГ Ольга Петрівна	РЕБЕНКО Іван Максимович
ГОЛУБ Микола Миколайович	РУБЕНКО Олексій Миколайович
ДАНИЛЕНКО Володимир Андрійович	СЕРДЮК Юрій Анатолійович
ДЗЮБА Олександр Іванович	СІРЯЧЕНКО Валерій Володимирович
ЄВТУШЕНКО Микола Мусійович	СТАРОСВЕТ Атталея Віталіївна
ЄРМОЛЕНКО Сергій Петрович	ТЕЛЕТОВ Олександр Сергійович
КОВТУН Микола Трохимович	ХОДАК Григорій Максимович
КОРЧАГІНА Маргарита Олександрівна	

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

ПАРАЗІНСЬКИЙ
Василь Адольфович
РЕШЕТНІКОВА
Ірина Сергіївна

ШЕВЧУК
Валентин Володимирович
ЮЗЮК
Ігор Андрійович

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

АЛЕКСАНДРОВСЬКА
Алла Олександрівна
АЛЕКСЄЄВ
Михайло Володимирович
БУХОВЕЦЬ
Олег Юлійович
ВАСИЛИНЕНКО
Володимир Володимирович
ГАПОНЕНКО
Світлана Мкртичівна
ГУР'ЄВ
Валерій Петрович
ДАВИДЕНКО
Володимир Миколайович
ІСИЧКО
Інна Валеріївна
КОВШАР
Наталія Євгеніївна
КОРИТКО
Тетяна Олександрівна
КОРПАН
Олексій Петрович
ЛУЦЕНКО
Ігор Іванович
МАТВЄЄВ
Валентин Григорович
МИСНІЧЕНКО
Владислав Петрович
МУХІН
Борис Володимирович

ПАВЛОВА
Раїса Степанівна
ПЕЛЕХАТА
Надія Григорівна
ПОНОМАРЕНКО
Надія Володимирівна
СТЕПАНОВ
Володимир Олександрович
СТЕПАНОВА
Ірина Григорівна
СТОЛЯРЕНКО
Олена Миколаївна
ТЕСЛЕНКО
Петро Михайлович
ТКАЧЕНКО
Зоя Петрівна
ТКАЧОВА
Ірина Володимирівна
ФЕДОТОВ
Геннадій Олексійович
ФОМІЧЕВСЬКИЙ
Анатолій Станіславович
ЧЕРКАШИН
Олег Степанович
ШЕЛЕХОВ
Віталій Вікторович
ЩЕРБАК
Володимир Сергійович

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

АКСЕНТІЙ
Євген Володимирович
БАБИЧ
Євген Федорович
БАСАРАБ
Іван Кирилович
БЕКРЯЄВА
Клавдія Миколаївна
БЕЛІЧЕНКО
Алла Миколаївна
БРАТИЩЕНКО
Олександр Антонович

ГОРСВОЙ
Петро Іванович
ГРЕБЕНЮК
Віталій Валентинович
КАЛАШНИК
Валерій Володимирович
КАШПРУК
Віктор Володимирович
КРАВЦОВ
Максим Андрійович
КРИВОНОС
Володимир Ілліч

КУЦЕНКО
Віктор Арсентійович
МЕЛЬНИЧУК
Володимир Сергійович
МИХАЙЛЕНКО
Ольга Дмитрівна
МИХАЛЕВИЧ
Андрій Васильович
МОВЧАН
Андрій Юрійович
МУРАВЛЬОВ
Олександр Петрович
НАЗАРЕНКО
Леонід Павлович
НАЙДЬОНОВ
Андрій Михайлович
ОРЖАХОВСЬКИЙ
Анатолій Володимирович
ОСОЛОДКІНА
Ганна Костянтинівна
ПОЛІСАДА
Петро Миколайович
ПОПОВА
Ірина Миколаївна

РУБІНА
Альона Іванівна
САМОЙЛИК
Катерина Семенівна
СТРІБЧУК
Максим Леонідович
ТАРАНОВСЬКИЙ
Анатолій Федорович
ТКАЧЕНКО
Наталія Борисівна
ФЕДЧЕНКО
Олександр Сергійович
ХАРЧЕНКО
Віталій Пилипович
ЦАРАПОРА
Анатолій Миколайович
ЧЕРНЕНКО
Володимир Іванович
ШЕСТОПАЛОВ
Володимир Афанасійович
ЮРЧУК
Микола Дмитрович

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

АЛЕКСЄЄВ
Ігор Вікторович
БАБИЧЕВ
Сергій Петрович
БОРИТА
Ольга Василівна
ГРЕЧАНИК
Віктор Петрович
ДЕМ'ЯНОВ
Анатолій Анатолійович
ДОБРОВИЦЬКИЙ
Олександр Євгенійович
ЄВСИНА
Людмила Василівна
КОЗАЧУК
Анатолій Іванович
КОРНІЙЧУК
Ігор Володимирович
КСЕНЖУК
Степан Йосипович
КУПРАТИЙ
Володимир Іванович
ЛЯЩЕНКО
Василь Петрович
МЕЛЬНИК
Борис Андрійович
МЕЛЬНИК
Дмитро Луквич

МИКИТЮК
Іван Павлович
МОРОЗ
Анатолій Степанович
НЕСТЕРЧУК
Світлана Гаврилівна
НОВАК
Володимир Миколайович
ОГНИСТИЙ
Микола Іванович
ОРЛОВ
Володимир Іванович
ПОРОБОК
Алім Михайлович
ПРИСТУПА
Олександр Петрович
ПРУДНІКОВ
Віктор Якович
ПУЄВА
Вікторія Олександрівна
СИДОРУК
Олександр Володимирович
СИКАЛО
Володимир Анатолійович
ЧЕКЕРДА
Галина Петрівна
ШАРШОНЬ
Ольга Миколаївна

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

БЕЛОЗЬОРОВ	ОРЕЛ
В'ячеслав Ілліч	Валентин Антонович
БІЛОУСОВ	ПАМПУХА
Віктор Федорович	Микола Філімонович
БОГАЧ	ПАРУБОК
Віктор Парфенович	Омельян Никонович
ГРЕЧАНІЙ	ПАШКО
Борис Павлович	Олена Василівна
ДАВИДЕНКО	ПЕДЧЕНКО
Тетяна Василівна	Сергій Іванович
ДАНИЛОВ	ПОБІГАЙЛО
Юрій Леонідович	Анатолій Пилипович
ЗІНЧЕНКО	ПУЛЄВ
Валентина В'ячеславівна	Георгій Максимович
КОЛОМІЄЦЬ	РОЄНКО
Петро Павлович	Віктор Григорович
КОСТОГРИЗ	РУДИЙ
Іван Іванович	Григорій Пилипович
КОХАНІВСЬКИЙ	СТОРОЖЕНКО
Іван Арсентійович	Микола Іванович
ЛАВРЕГА	СТЬОСОВ
Володимир Юрійович	Леонід Олександрович
ЛИСЕНКО	ТІХОНЧИК
Микола Петрович	Дмитро Олександрович
ЛОБАНОВ	ТКАЧЕНКО
Олександр Михайлович	Олександр Миколайович
МЕЛЬНИК	ХАРЛАМОВ
Андрій Іванович	Олександр Володимирович
МИКОЛАЄНКО	ХОДАН
В'ячеслав Леонідович	Анатолій Євгенович
НІКІТЧЕНКО	ШЕВЧЕНКО
Ольга Петрівна	Антоніна Олександрівна

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

ГОВОРНЯН	СОРОКМАН
Семен Володимирович	Олександр Васильович
МЕЛЬНИК	ТОВАРНИЦЬКИЙ
Віталій Дмитрович	Василь Мірчович
ПАРТИКА	ЧЕРНЕНКО
Майя Лаврентіївна	Віктор Михайлович
ПОЛОТАЙКО	ЧОБОТАР
Федір Васильович	Роман Романович

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

АРЕДАКОВ	ГУБАР
Олександр Назарович	Віктор Іванович
БУЙНИЙ	ГУЗЬ
Сергій Іванович	Олег Григорович
ГОРОБЕЦЬ	ІВОЧКО
Леонід Степанович	Павло Андрійович

КАЛЕНЮК
Світлана Іванівна
КЛАНОВЕЦЬ
Іван Васильович
КЛИМКОВИЧ
Людмила Михайлівна
КЛІЩЕНКО
Тетяна Миколаївна
КОРОСТИЛЕНКО
Юрій Олександрович
КОШЕЛЕНКО
Галина Володимирівна
КРИВОЛАПОВ
Анатолій Іванович
ЛЕЩЕНКО
Володимир Олексійович
МАЗІЙ
Валентина Федорівна
МАЧАЧА
Людмила Володимирівна

НЕБЕСЬКИЙ
Микола Андрійович
ОВЧАРЕНКО
Анатолій Володимирович
ОГЕЙ
Володимир Миколайович
ПАВЛОВ
Валентин Олексійович
ПАПЧЕНКО
Іван Митрофанович
ПЕТРУЩЕНКОВ
Михайло Миколайович
ПОНОМАРЕНКО
Андрій Сергійович
СРІБНА
Людмила Яківна
ЯРМОЛЕНКО
Інна Василівна

МІСТО КИЇВ

АКСЕНЕНКО
Сергій Іванович
АРТАМОНОВА
Валентина Миколаївна
БУРЯК
Віктор Леонідович
ВЕЛЬГУС
В'ячеслав Іванович
КАТАШИНСЬКИЙ
Олексій Костянтинович
КОМНАЦЬКИЙ
Олександр Леонідович
ЛАРЧЕНКО
Іван Васильович

ЛЕВЧЕНКО
Ольга Володимирівна
МИРОНЧУК
Володимир Назарович
НЕВОЛІН
В'ячеслав Сергійович
ПАРШИНА
Алла Андріївна
ШАПОВАЛ
Ігор Володимирович
ШПУНДРА
Володимир Григорович

МІСТО СЕВАСТОПОЛЬ

АГАЛАКОВ
Павло Вячеславович
БОГАТИРЕНКО
Сергій Васильович
КІФОРУК
Юлія Олександрівна
КІЯШКО
Роман Володимирович

КРИЛОВ
Іван Степанович
МАВРОДІН
Віталій Валерійович
ПАРХОМЕНКО
Василь Михайлович

СПИСОК
запрошених на з'їзд членів Центрального Комітету
Комуністичної партії України, не обраних делегатами з'їзду

БІЛАШ Михайло Федорович
БОРДЮЖАН Іван Костянтинович
ВИНОКУРОВ Іван Іванович
ВІДЯКІНА Катерина Володимирівна
ДАРМОПУК Василь Іванович
ДЕМЧУК Костянтин Лукич
ДУДНИК Ірина Валеріївна
КАЛИНЮК Олександр Наумович
КОЛЕСНІЧЕНКО Іван Іванович
КОНДРАТЕНКО Валерій Борисович
КРАСНЯКОВ Євген Васильович
МАЛЕЦЬКА Ольга Євгенівна
НАЙДА Георгій Іванович
ПРИСТУПА Петро Адольфович
СИДОРЕНКО Олександр Нестерович
СИЗЕНКО Юрій Павлович
СІМОНОВ Володимир Дмитрович
ФУНДОВИЙ Леонід Геннадійович
ХОРИШКО Микола Іванович
ЧИЧКАНОВ Сергій Владленович
ЮРЧИШИН Василь Іванович

СПИСОК
запрошених на з'їзд членів Центральної Контрольної
Комісії Комуністичної партії України,
не обраних делегатами з'їзду

БОЙКО Віталій Ілліч
ЗЕЛЕНИЙ Дмитро Васильович
КАШИРІН Володимир Васильович
КОМПАЇЦЕВ Аркадій Вікторович
МАХЛАЙ Володимир Олександрович
НАДВІРНЯК Олександр Васильович
ПРИХОДНЮК Олександр Якович
ТАРАСЕНКО Віктор Федорович
ЩЕТИНІН Ігор Євгенович
ЮХИМЕЦЬ Ольга Федорівна

З М І С Т

Засідання перше

(18 червня 2011 року, ранкове)

Відкриття з'їзду. Промова П.М.Симоненка	3
Вибори Президії з'їзду	6
Внесення Прапора Комуністичної партії України.....	11
Прийняття пропозиції про покладення квітів до пам'ятника В.І.Леніну....	11
Вибори:	
Секретаріату з'їзду	11
Редакційної комісії з'їзду	13
Мандатної комісії з'їзду	16
Лічильної комісії з'їзду	18
Затвердження порядку денного, регламенту і порядку роботи з'їзду	19
Без боротьби немає перемоги! Політичний звіт Центрального Комітету КПУ 44 з'їздові Комуністичної партії України. <i>Доповідь першого секретаря ЦК КПУ П.М.Симоненка</i>	22
Звіт Центральної Контрольної Комісії Компартії України 44 з'їздові Комуністичної партії України. <i>Доповідь голови ЦКК КПУ Г.Г.Пономаренка</i>	52

Засідання друге

(18 червня 2011 року, ранкове)

Обговорення Політичного звіту Центрального Комітету і Звіту Центральної Контрольної Комісії КПУ 44 з'їздові Комуністичної партії України:	
Виступ С.П.Кілінкарова, першого секретаря Луганського обкому КПУ	64
Виступ Г.А.Зюганова, голови Ради Союзу комуністичних партій – Комуністичної партії Радянського Союзу, голови Центрального Комітету Комуністичної партії Російської Федерації	66
Виступ М.В.Кравченка, першого секретаря Донецького обкому КПУ ...	74
Виступ Л.П.Назаренка, секретаря первинної партійної організації, м.Херсон	76
Виступ С.О.Горшар, члена бюро Любешівського райкому КПУ Волинської області	79
Виступ О.П.Зубчевського, другого секретаря Запорізького обкому КПУ	82

Виступ А.С.Романюка, першого секретаря Єланецького райкому КПУ Миколаївської області	85
Виступ Л.О.Закусилової, першого секретаря Вінницького обкому КПУ	87
Виступ М.Б.Шумелянка, другого секретаря Рівненського обкому КПУ	90
Виступ В.М.Пархоменка, першого секретаря Севастопольського міськкому КПУ	93
Виступ І.В.Кривенко, першого секретаря Інгулецького райкому КПУ, м.Кривий Ріг Дніпропетровської області	95
Виступ О.А.Присяжнюка, першого секретаря Центрального Комітету ЛКСМ України	97
Виступ О.А.Соломахіна, першого секретаря Кримського рескому КПУ	100
Виступ О.І.Столяра, заступника секретаря первинної парторганізації с.Черемошне Тиврівського району Вінницької області	103
Виступ Т.В.Жарської, другого секретаря Великомихайлівського райкому КПУ Одеської області	105
Доповідь Мандатної комісії 44 з'їзду Комуністичної партії України. <i>Доповідь голови комісії В.М.Опlachка</i>	107
Затвердження доповіді Мандатної комісії з'їзду	110

Засідання третє

(18 червня 2011 року, вечірне)

Обговорення Політичного звіту Центрального Комітету і Звіту Центральної Контрольної Комісії КПУ 44 з'їздові Комуністичної партії України:	
Виступ В.К.Шевченка, першого секретаря Дніпропетровського міськкому КПУ	111
Виступ О.Л.Комнацького, першого секретаря Київського міськкому КПУ	112
Виступ Н.В.Дуди, першого секретаря Жидачівського райкому КПУ Львівської області	115
Виступ В.М.Стули, першого секретаря Івано-Франківського обкому КПУ	117
Виступ О.В.Сидорука, секретаря первинної партійної організації, м. Хмельницький	118
Виступ М.М.Тимошенка, першого секретаря Житомирського обкому КПУ	120
Виступ В.С.Щербака, члена Харківського міськкому КПУ, секретаря обкому ЛКСМУ	122

Виступ В.М.Алексія, першого секретаря Закарпатського обкому КПУ	125
Виступ О.С.Телетова, члена Сумського обкому КПУ	128
Виступ І.М.Рустамяна, першого секретаря Олександрівського райкому КПУ Кіровоградської області	132
Виступ Д.Г.Кир'яна, члена Київського обкому КПУ	135
Виступ І.С.Решетнікової, члена бюро Тернопільського обкому КПУ, першого секретаря обкому ЛКСМУ	138
Виступ О.М.Масенка, першого секретаря Полтавського обкому КПУ	139
Виступ С.В.Гончарова, першого секретаря Білокуракинського райкому КПУ Луганського області	141
Виступ Л.Я.Срібної, другого секретаря Куликівського райкому КПУ Чернігівської області	144
Виступ І.П.Павличенка, першого секретаря Ялтинського міськкому КПУ Автономної Республіки Крим	146
Виступ В.М.Черненко, першого секретаря Чернівецького обкому КПУ	149

Засідання четверте

(19 червня 2011 року, ранкове)

Вшанування пам'яті радянських людей, які загинули у роки Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років	152
Відзначення 18-ї річниці Першого з'їзду відродженої Комуністичної партії України	153
Обговорення Політичного звіту Центрального Комітету і Звіту Центральної Контрольної Комісії КПУ 44 з'їздові Комуністичної партії України:	
Виступ Є.І.Царькова, першого секретаря Одеського обкому КПУ	154
Виступ В.Г.Роєнка, першого секретаря Черкаського обкому КПУ	157
Виступ Ю.П.Соломатіна, члена Київського обкому КПУ	158
Виступ В.А.Паразінського, першого секретаря Тернопільського обкому КПУ	162
Виступ І.П.Папірник, члена Житомирського обкому КПУ, другого секретаря обкому ЛКСМУ	164
Виступ О.В.Філінюка, секретаря Нововолинського міськкому КПУ Волинської області	166
Виступ О.О.Філіпського, голови контрольно-ревізійної комісії Луганської обласної організації КПУ	169
Виступ В.В.Московченка, першого секретаря Глухівського райкому КПУ Сумської області	170

Заключне слово П.М.Симоненка	172
Виступ В.Д.Мішури, голови Редакційної комісії з'їзду	176
Про Політичний звіт Центрального Комітету Комуністичної партії України і чергові завдання партії. <i>Резолюція 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	179
Про Звіт Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України. <i>Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	188
Прапор партії, яка бореться. Про нову редакцію Програми Комуністичної партії України. <i>Доповідь першого секретаря ЦК КПУ П.М.Симоненка</i>	189

Засідання п'яте

(19 червня 2011 року, ранкове)

Обговорення доповіді про нову редакцію Програми Комуністичної партії України:	
Виступ Г.К.Крючкова, члена Центрального Комітету КПУ	203
Виступ В.Д.Мішури, голови Редакційної комісії з'їзду	207
Про нову редакцію Програми Комуністичної партії України. <i>Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	209
Програма Комуністичної партії України. <i>Прийнята у новій редакції 44 з'їздом Комуністичної партії України 19 червня 2011 року</i>	210
Про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України. <i>Доповідь другого секретаря ЦК КПУ І.В.Алексєєва</i>	233
Виступ В.Д.Мішури, голови Редакційної комісії з'їзду	236
Про внесення змін до Статуту Комуністичної партії України. <i>Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	238
Статут Комуністичної партії України (із змінами, внесеними 44 з'їздом Комуністичної партії України 19 червня 2011 року)	239
Прийняття заяви з'їзду «Обережно: фашизм!»	273
Виступ В.Д.Мішури, голови Редакційної комісії з'їзду	273
Обережно: фашизм! <i>Заява 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	276
Вибори Центрального Комітету Комуністичної партії України	277
Вибори Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України	280
Виступ І.І.Миговича, голови Секретаріату з'їзду	282
Про листи, заяви громадян та апеляції комуністів, адресовані 44 з'їздові Комуністичної партії України. <i>Постанова 44 з'їзду Комуністичної партії України</i>	283
Довідка О.В.Бабурина, першого секретаря Запорізького обкому КПУ	284
Виступ П.М.Симоненка при закритті з'їзду	284

Склад Центрального Комітету Комуністичної партії України, обраного 44 з'їздом партії	285
Склад Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України, обраної 44 з'їздом партії	290
Інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України	292
Інформаційне повідомлення про Пленум Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України	292

Додатки

Вітальні послання 44 з'їздові Комуністичної партії України:	
першого секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Вірменії Р.Г.Товмасяна	295
Центрального Комітету Комуністичної партії Білорусі	295
Центрального Комітету Комуністичної партії Бразилії (РСдоВ)	297
голови Угорської комуністичної робітничої партії Дюли Тюрмера	298
департаменту міжнародної політики партії «Ліва» (Німеччина) ..	299
Національної Ради Комуністичної партії Індії	299
Центрального Комітету Комуністичної партії Індії (марксистської)	300
секретаря Центрального Виконавчого Комітету Робітничої партії Ірландії Геррі Грайнгера	302
міжнародного відділу Центрального Комітету Комуністичної партії Китаю	302
Центрального Комітету Трудової партії Кореї	303
Центрального Комітету Лаоської народно-революційної партії	303
генерального секретаря Комуністичної партії Македонії Перо Одзаклієскі	304
Центрального Комітету Португальської комуністичної партії	304
Центрального Комітету Комуністичної партії Російської Федерації, голови ЦК КПРФ Г.А.Зюганова	306
першого секретаря Сирійської комуністичної партії (об'єднаної) Хунейна Немера	307
Центрального Комітету Комуністичної партії Туреччини	307
секретаря з міжнародних питань Лівої партії Швеції Стефана Кудрика	308
першого секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Республіки Південна Осетія С.Я.Кочієва	308

Представники зарубіжних партій на 44 з'їзді Комуністичної партії України	309
Виступи учасників круглого столу на тему «Комуністичні і робітничі партії в умовах глобальної кризи капіталізму: стратегія і практика» в рамках 44 з'їзду Компартії України:	
Виступ Георгія Буйка, секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії України	312
Виступ Рауфа Курбанова, голови Центрального Комітету Комуністичної партії Азербайджану	313
Виступ Георгія Атаманова, секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Білорусі	315
Виступ Жана Вельманса, представника Національної Ради Партії праці Бельгії	317
Виступ Генчо Тенева Готчева, члена Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Болгарії	318
Виступ Джона Фостера, секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Британії	319
Виступ Вионг Тхиа Фонга, заступника глави відділу зовнішніх відносин Центрального Комітету Комуністичної партії В'єтнаму	320
Виступ Елісеоса Вагенаса, члена Центрального Комітету Комуністичної партії Греції	323
Виступ Тимура Піпіа, секретаря Центрального Комітету Єдиної комуністичної партії Грузії	323
Виступ Луїджі Марино, члена Національного Бюро Партії італійських комуністів	325
Виступ Василя Шаміна, секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Казахстану	327
Виступ Карбальо Фелікса Леона, Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Куба в Україні	330
Виступ Артура Рубікса, представника Соціалістичної партії Латвії	330
Виступ Жаміля Сафія, члена Центрального Комітету Ліванської комуністичної партії	331
Виступ Хав'єра Гутьєреса Рейєса, члена Центрального Комітету Партії праці Мексики	333
Виступ Олега Хоржана, голови Центрального Комітету Придністровської комуністичної партії	334
Виступ Геннадія Зюганова, голови Центрального Комітету Комуністичної партії Російської Федерації	335
Виступ Муханни Джбара, члена Центрального Комітету Сирійської комуністичної партії	337

Виступ Юрая Бречка, члена Центрального Комітету Комуністичної партії Словаччини	338
Виступ Жозе Кордона, відповідального за європейський напрям у міжнародному департаменті Французької комуністичної партії	340
Виступ Владимира Капураліна, віце-президента Соціалістичної робітничої партії Хорватії	342
Виступ Юрія Машталки, заступника голови Комуністичної партії Чехії і Моравії	344
Список делегатів з'їзду	345
Список запрошених на з'їзд членів Центрального Комітету Комуністичної партії України, не обраних делегатами з'їзду	360
Список запрошених на з'їзд членів Центральної Контрольної Комісії Комуністичної партії України, не обраних делегатами з'їзду	360

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНЕ ВИДАННЯ

**Сорок четвертий з'їзд
Комуністичної партії України**
18 — 19 червня 2011 року
Стенографічний звіт

Відповідальний за випуск — В.П.Харченко
Макет і верстка — Т.В.Качура

Підписано до друку 12 вересня 2011 року
Формат 60х90/16
Ум.-друк. арк. 23. Друк офсетний. Папір офсетний
Зам. № 11-219 Тираж 500 прим.

ТОВ «Друкарня «Бізнесполіграф»
02094, Київ, вул.Віскозна, 8
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
ДК №2715 від 7 грудня 2006 року